

การเปรียบเทียบความสามารถและความสนใจในการเขียนสะกดคำภาษาไทย
ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่สอนโดยใช้เกมและแบบฝึก

ปริญญาโท

ของ

อมรรักษ์ คงสมบูรณ์

1 พ.ย. 2537

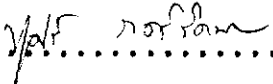
เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษาบัณฑิต วิชาเอกการประถมศึกษา

ธันวาคม 2536

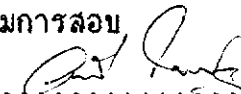
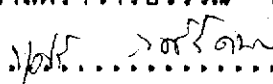

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

คณะกรรมการควบคุมและคณะกรรมการสอบ ได้พิจารณาปฏิญานินพนธ์ฉบับนี้แล้ว เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอก การประถมศึกษา ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒได้

คณะกรรมการควบคุม

..... ประธาน
(รองศาสตราจารย์วรวรรณี โสมประยูร)
..... กรรมการ
(รองศาสตราจารย์ชุตี วงศ์รัตน์)

คณะกรรมการสอบ

..... ประธาน
(รองศาสตราจารย์วรวรรณี โสมประยูร)
..... กรรมการ
(รองศาสตราจารย์ชุตี วงศ์รัตน์)
..... กรรมการที่แต่งตั้งเพิ่มเติม
(รองศาสตราจารย์สุนทร จันทร์ตรี)

บัณฑิตวิทยาลัยอนุมัติให้รับปฏิญานินพนธ์ฉบับนี้ เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกการประถมศึกษา ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

..... คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

(ดร. ศิริยุภา พูลสุวรรณ)

วันที่ ๒๑ เดือน ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๓๖

ประกาศคุณูปการ

ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลงได้เพราะได้รับความกรุณาเป็นอย่างดีจาก
รองศาสตราจารย์วรณี โสมประยูร รองศาสตราจารย์ชุกรี วงศ์รัตน์ และ
รองศาสตราจารย์สุนทร จันทรรักษ์ ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ
ที่นี้

ขอกราบขอบพระคุณผู้เชี่ยวชาญทุกท่าน ในการตรวจสอบเครื่องมือ และ
ให้คำแนะนำในการทำวิจัยครั้งนี้

ขอกราบขอบพระคุณ ผู้อำนวยการโรงเรียนวัดพระพุทธบาท คณะครู และ
นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่ให้ความอนุเคราะห์ในการทดลองใช้เครื่องมือใน
การวิจัย

การทำปริญญานิพนธ์ครั้งนี้ สำเร็จลุล่วงได้เพราะได้รับความช่วยเหลืออย่างดียิ่ง
จากอาจารย์วิรัช สอนศิษย์ ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งใจเป็นที่สุด และขอขอบพระคุณไว้ ณ
โอกาสนี้

คุณค่าอันพึงมีจากปริญญานิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยขอมอบเป็นเครื่องบูชาพระคุณบิดา
มารดา ครูอาจารย์ และผู้มีพระคุณทุกท่าน ที่ให้ความอนุเคราะห์ ให้กำลังใจ และสนับสนุน
ด้านการศึกษาแก่ผู้วิจัยตลอดมา

อมรรัตน์ คงสมบูรณ์

สารบัญ

บทที่	หน้า
1	
1 บทนำ	1
ภูมิหลัง	1
ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า	4
ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า	5
ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า	5
นิยามศัพท์เฉพาะ	6
2	
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	8
เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาค้นคว้า	8
เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการสอนภาษาไทย	8
เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการเขียนสะกดคำ	11
เอกสารที่เกี่ยวข้องกับเกม	16
เอกสารที่เกี่ยวข้องกับแบบฝึก	22
เอกสารที่เกี่ยวข้องกับความสนใจ	27
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	31
งานวิจัยที่เกี่ยวกับการสอนเขียนสะกดคำโดยใช้เกม	31
งานวิจัยที่เกี่ยวกับการสอนเขียนสะกดคำโดยใช้แบบฝึก	32
งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความสนใจ	36
สมมติฐานในการศึกษาค้นคว้า	37

3	วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า	38
	ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	38
	เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง	39
	การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	39
	การสร้างเกม	39
	การสร้างแบบฝึก	41
	แผนการสอนการเขียนสะกดคำยาก	43
	แบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียนสะกดคำยากภาษาไทย ...	45
	แบบสอบถามวัดความสนใจในการเขียนสะกดคำยากภาษาไทย	46
	แบบแผนการทดลอง	48
	วิธีดำเนินการทดลอง	49
	สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	51
4	ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	54
	สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	54
	ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	54
5	สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	57
	ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า	57
	สมมติฐานในการศึกษาค้นคว้า	57
	ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	58
	เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง	58
	วิธีดำเนินการทดลอง	59

บทที่	หน้า
การวิเคราะห์ข้อมูล	59
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	59
การอภิปรายผล	60
ข้อสังเกตเกี่ยวกับการศึกษาครั้งนี้	61
ข้อเสนอแนะ	64
บรรณานุกรม	66
ภาคผนวก	78
ประวัติย่อของผู้วิจัย	236

บัญชีตาราง

ตาราง	หน้า
1 จำนวนกลุ่มตัวอย่าง	39
2 แบบแผนการทดลอง	48
3 การกำหนดวันเข้ารับการทดลอง	50
4 ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนและถอดคำยากภาษาไทย ระหว่างกลุ่มทดลองทั้งสองกลุ่ม	55
5 ผลการเปรียบเทียบความสนใจในการเขียนและถอดคำยากภาษาไทย ระหว่างกลุ่มทดลองทั้งสองกลุ่ม	56
6 แสดงค่าความยากง่าย (p) และค่าอำนาจจำแนก (r) ของแบบทดสอบ วัดความสามารถในการเขียนและถอดคำยากภาษาไทย ครั้งที่ 1 ชั้นประถมศึกษา ปีที่ 3 จำนวน 50 ข้อ	80
7 แสดงค่าความยากง่าย (p) และค่าอำนาจจำแนก (r) ของแบบทดสอบ วัดความสามารถในการเขียนและถอดคำยากภาษาไทย ครั้งที่ 2 ชั้นประถมศึกษา ปีที่ 3 จำนวน 50 ข้อ	82

บทนำ

ภูมิหลัง

ภาษาไทยมีความสำคัญมาก เพราะเป็นเอกลักษณ์อย่างหนึ่งของชาติไทย ที่แสดงถึงความเป็นไทย และเป็นภาษาประจำชาติของประเทศไทยซึ่งคนไทยทุกคนใช้เป็นเครื่องมือติดต่อสื่อสารกันในชีวิตประจำวัน เช่น เป็นเครื่องมือในการศึกษาหาความรู้วิชาต่าง ๆ เพื่อเพิ่มพูนสติปัญญาและความเจริญก้าวหน้าให้แก่บุคคล เป็นต้น เนื่องจากภาษาไทยมีคุณค่าและสำคัญยิ่งสำหรับคนไทย กระทรวงศึกษาธิการจึงได้บรรจุวิชาภาษาไทยให้อยู่ในกลุ่มทักษะที่เป็นเครื่องมือในการเรียนรู้ การเรียนการสอนวิชาภาษาไทยระดับประถมศึกษา จึงมุ่งให้ผู้เรียนมีพัฒนาการทางภาษาทั้งในด้านการฟัง พูด อ่าน และเขียน สามารถใช้ภาษาติดต่อสื่อสารทั้งการรับความรู้ และถ่ายทอดความรู้สึกรูปแบบคิดอย่างมีประสิทธิภาพและสัมฤทธิ์ผล (กระทรวงศึกษาธิการ. 2532 : 7) ดังนั้นการสอนภาษาไทยให้ได้ประสิทธิภาพตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตร ผู้สอนจะต้องให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาในการติดต่อสื่อสารได้อย่างถูกต้อง ซึ่งจำเป็นต้องมีการฝึกฝนทักษะพื้นฐานให้สัมพันธ์กันทั้ง 4 ด้าน คือ การฟัง พูด อ่าน และเขียน ทักษะทั้งสี่ด้านนี้ การเขียนจัดได้ว่าเป็นทักษะที่มีความสำคัญมาก เพราะเป็นรากฐานที่สำคัญในการเรียนวิชาต่าง ๆ กล่าวคือ ในการเรียนเกือบทุกวิชาต้องอาศัยการเขียนเพื่อจดบันทึก และเขียนตอบปัญหาต่าง ๆ ในเวลาทดสอบ เพราะการวัดความสามารถในการเรียนรู้ยังมุ่งที่ความสามารถในการเขียนเพื่อถ่ายทอดความรู้ความเข้าใจ ตลอดจนความคิดเห็นและทัศนคติ (วรณี โสมประยูร. 2515 : 1) ในการเขียนนอกจากจะต้องคำนึงถึงเนื้อหาความตามจุดประสงค์ สำนวนสละสลวยถูกต้องตามหลักภาษาแล้ว ยังต้องคำนึงถึงการเขียนสะกดคำด้วย เพราะการเขียนสะกดคำได้ถูกต้อง จะช่วยให้ผู้อ่านสามารถเข้าใจข้อความที่เขียนได้ถูกต้อง รวดเร็ว ทั้งจะช่วยให้เกิดทัศนคติ

ที่ติดแก่ผู้ที่อ่านข้อความที่เขียนนั้นด้วย (สุภาพ ดวงเพ็ชร. 2533 : 2) นอกจากนี้ยังทำให้ผู้เขียนเกิดความมั่นใจในตนเอง การเขียนสะกดคำได้ถูกต้องจึงเป็นสิ่งจำเป็นในการเรียนทุกวิชาและเป็นทักษะที่จำเป็นในการวางพื้นฐานของการเขียนด้านอื่น ๆ แต่ในทางตรงกันข้ามถ้าเขียนสะกดคำผิดก็จะก่อให้เกิดผลเสียในด้านการใช้ภาษาคือผู้อื่นตีความหมายผิด ไม่เข้าใจข้อความที่เขียน ทำให้งานเขียนขาดประสิทธิภาพ และยังทำลายบุคลิกภาพของผู้เขียนคือจะทำให้ผู้อ่านมองความสามารถหรือคุณค่าของผู้เขียนต่ำลง (สาสินี ภูติกนิษฐ์. 2529 : 2)

สภาพปัญหาปัจจุบันนักเรียนเขียนสะกดคำผิดมาก โดยเฉพาะคำยาก ซึ่งพบได้จากการตรวจแบบฝึกหัดและการตรวจข้อสอบวัดผลปลายภาคเรียน ทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ และจากรายงานการประเมินคุณภาพนักเรียนระดับประเทศได้ประเมินความสามารถทางภาษาในด้านการเขียนตามคำบอกของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ในเขตการศึกษา 6 มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 4.86 จากคะแนนเต็มสิบ (กองวิชาการ สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ. 2535 : 15) ซึ่งถือว่ายังอยู่ในเกณฑ์ที่ค่อนข้างต่ำ การที่นักเรียนเขียนสะกดคำผิด อาจมีสาเหตุมาจากนักเรียนได้รับการฝึกเขียนสะกดคำโดยไม่เข้าใจความหมายของคำที่เขียนอย่างแท้จริง ทำให้นักเรียนเขียนสะกดคำผิด (มาสวิล รักษ์บ้านเกิด. 2526 : 96) และคำเหล่านั้นยากเกินไปสำหรับนักเรียนทำให้นักเรียนเกิดความเบื่อหน่ายในการเรียน นักเรียนขาดความสนใจ ตลอดจนขาดการฝึกฝนในการเขียนอย่างเพียงพอ และไม่มีแบบฝึกเขียนสะกดคำยากโดยเฉพาะ (รุจิ สุขเสมอ. 2526 : 96) การที่ครูจะอาศัยเฉพาะแบบเรียนและแบบฝึกหัดในแบบเรียนเพียงอย่างเดียว นับว่ายังไม่เพียงพอ โดยเฉพาะคำยากต้องอาศัยการฝึกเขียนมาก ๆ เนื่องจากการเขียนเป็นวิชาทักษะจำเป็นต้องฝึกบ่อย ๆ ให้มากพอจึงจะเกิดทักษะ ประกอบกับการทดสอบการเรียนการสอนปัจจุบันเด็กมีโอกาสน้อยลง ดังนั้นจำเป็นต้องหาแบบฝึกเพิ่มเติมอย่างสม่ำเสมอเพื่อช่วยให้นักเรียนมีความคล่องแคล่วในการเขียนสะกดคำ และเขียนได้ถูกต้องมากยิ่งขึ้น สำหรับครูอาจจะไม่มีเวลาเพียงพอจะสร้างและหาแบบฝึกมาเพิ่มเติม / หรือไม่ทราบว่าสร้างอย่างไร

ปัญหาดังกล่าวสามารถแก้ไขได้โดยให้นักเรียนมีโอกาสฝึกเขียนสะกดคำซ้ำบ่อย ๆ ตามกฎแห่งการฝึกของธอร์นไคด์ที่ว่า สิ่งใดที่คนใดทำบ่อย ๆ หรือมีการฝึกเสมอ ๆ คนย่อมทำสิ่งนั้นได้ดี สิ่งใดที่คนขาดการฝึกหัดย่อมทำสิ่งนั้นได้ไม่ดีและจะค่อย ๆ ลืมเลือนไป (สุจริต เพียรชอบ. 2522 : 52) ดังนั้นแบบฝึกจึงเป็นเครื่องมือสำคัญในการฝึกฝนทักษะการเขียนสะกดคำยากให้แก่ นักเรียนที่จะทำให้นักเรียนมีความสามารถในการเขียนสะกดคำสูงขึ้น และช่วยให้มีทัศนคติที่ดีต่อการเขียนสะกดคำด้วย (มาลวิมล รักบ้านเกิด. 2526 : 85) การฝึกเขียนสะกดคำมีหลายวิธี แต่มีวิธีหนึ่งที่สามารถสร้างความสนใจของนักเรียนได้เป็นอย่างดี และสร้างความสนุกสนานให้แก่ นักเรียนโดยไม่เกิดความเบื่อหน่ายในการฝึกซ้ำ นั่นก็คือ การฝึกโดยใช้เกม เพราะเกมเป็นกิจกรรมที่ทำทลายความสามารถของเด็กวัยประถมศึกษา เพราะเด็กวัยนี้ชอบเล่น ชอบการแข่งขัน ชอบทำกิจกรรมที่เป็นการเคลื่อนไหว (ผจญ สุวรรณวงษ์. 2528 : 48) เกมช่วยพัฒนาความคิดในการแก้ปัญหา ช่วยส่งเสริมทักษะการใช้ภาษา ด้านการฟัง พูด อ่าน และเขียน ช่วยผ่อนคลายความตึงเครียดในการเรียน ส่งเสริมความสามัคคี และใช้ฝึกทบทวนบทเรียนได้อีกด้วย (อัจฉรา ชิวพันธ์. 2534 : 3) นอกจากนี้เกมยังเป็นกิจกรรมที่ให้การเสริมแรงกับนักเรียนได้เป็นอย่างดี ตามกฎการเสริมแรงของสกินเนอร์ที่ว่า การกระทำใด ๆ ถ้าได้รับการเสริมแรงจะมีแนวโน้มให้เกิดการกระทำสิ่งนั้นซ้ำอีก แต่ถ้าไม่ได้รับการเสริมแรงการกระทำนั้นก็จะลดหายไปที่สุดในที่สุด (พรณี ชูทัย. 2522 : 26) ดังนั้นการสอนเขียนสะกดคำจึงควรนำเกมมาเป็นกิจกรรมเพื่อฝึกการเขียนสะกดคำ ซึ่งจะช่วยให้ นักเรียนเกิดการเรียนรู้ได้เป็นอย่างดี มีความสามารถในการเขียนสะกดคำสูงขึ้น และลดความตึงเครียดในการเรียน (นันทนา ดาวดวงเด่น. 2528 : 52)

จากการศึกษางานวิจัยของ นันทนา ดาวดวงเด่น และ มาลวิมล รักบ้านเกิด ทำให้ทราบว่า การสอนเขียนสะกดคำโดยใช้เกมและแบบฝึก ช่วยให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ในการเขียนสะกดคำสูงกว่าการสอนปกติ ดังนั้นจึงควรนำเกมและแบบฝึกมาใช้ในการสอนเขียนสะกดคำ เพื่อช่วยให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ในการเขียนสะกดคำสูงขึ้น สำหรับการศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยเลือกนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 เป็นกลุ่มตัวอย่าง เพราะประการแรก /

ผู้วิจัยมีประสบการณ์ในการสอนวิชาภาษาไทยชั้นประถมศึกษา 3 มาเป็นเวลา 14 ปี ทำให้ทราบปัญหาที่ว่านักเรียนในชั้นนี้มีปัญหาด้านการเขียนสะกดคำมาก โดยเฉพาะคำยาก คือ นักเรียนมักเขียนผิดเสมอ และมีคะแนนเฉลี่ยในด้านการเขียนสะกดคำค่อนข้างต่ำ ดังที่กล่าวมาข้างต้น ประการที่สอง นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 เป็นชั้นประถมศึกษาตอนต้นที่เด็กได้เรียนรู้คำต่าง ๆ ที่เป็นพื้นฐานมาบ้าง และกำลังสะสมคำใหม่ที่มีคำยากเพิ่มมากขึ้น ซึ่งจะ เป็นพื้นฐานสำหรับการเรียนในชั้นสูงต่อไป นอกจากนี้เป็นวัยที่ควรจะปลูกฝังและสร้างเจตคติที่ดีต่อการเรียนภาษาไทยได้ง่าย เพราะเด็กเริ่มมีความสนใจในด้านการเรียนภาษาอย่างจริงจังมากขึ้น (อารี สันหลวิ. 2526 : 3) ประการที่สาม ได้มีการปรับปรุงหลักสูตรใหม่ ผู้วิจัยจึงนำคำยากวิชาภาษาไทยในหลักสูตรใหม่มาศึกษา ซึ่งยังไม่มีผู้ใดทำการศึกษาเรื่องนี้มาก่อน ประการสุดท้าย ผู้วิจัยเคยใช้เกมฝึกเขียนสะกดคำยากกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง ปรากฏว่าได้ผลดีขึ้นมา คือ นักเรียนมีความสนใจในการเขียนสะกดคำ และเขียนสะกดคำได้ถูกต้องมากยิ่งขึ้น นอกจากนี้เกมที่ใช้อย่างเหมาะสมกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่สามารถเข้าใจคำสั่ง และขั้นตอนการปฏิบัติกิจกรรมได้ดีกว่านักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-2 จากเหตุผลดังกล่าว ผู้วิจัยจึงทำการศึกษาเปรียบเทียบความสามารถและความสนใจในการเขียนสะกดคำยากภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่สอนโดยใช้เกมและแบบฝึก เพื่อให้เป็นประโยชน์ในการเรียนการสอนเขียนสะกดคำยากต่อไป

๙ ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนสะกดคำยากภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่สอนโดยใช้เกมและแบบฝึก
2. เพื่อเปรียบเทียบความสนใจในการเขียนสะกดคำยากภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่สอนโดยใช้เกมและแบบฝึก

ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า

1. ทำให้ทราบว่าการศึกษาฝึกเขียนสะกดคำยากภาษาไทยโดยใช้เกมและแบบฝึก จะทำให้นักเรียนมีความสามารถและความสนใจในการเขียนสะกดคำยากภาษาไทยแตกต่างกันหรือไม่อย่างไร
2. เป็นแนวทางสำหรับครูผู้สอนภาษาไทยที่จะปรับปรุงการฝึกเขียนสะกดคำภาษาไทยที่เหมาะสมให้กับนักเรียน
3. เป็นแนวทางสำหรับครูในการสร้างเกมและแบบฝึกการเขียนสะกดคำภาษาไทย
4. เป็นแนวทางสำหรับผู้บริหารการศึกษาที่จะนำไปเสนอแนะและปรับปรุงการฝึกเขียนสะกดคำให้แก่ครูในโรงเรียน

ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
 - 1.1 ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนวัดพระพุทธรบาท อำเภอพระพุทธรบาท จังหวัดสระบุรี ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2536 จำนวน 6 ห้องเรียน รวม 186 คน
 - 1.2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนวัดพระพุทธรบาท อำเภอพระพุทธรบาท จังหวัดสระบุรี ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2536 จำนวน 2 ห้องเรียน ซึ่งได้มาโดยวิธีการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) จาก 6 ห้องเรียน

2. ระยะเวลาที่ใช้ในการทดลอง

ใช้เวลาในการทดลอง 6 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 2 วัน วันละ 3 คาบ คาบละ 20 นาที รวม 36 คาบ

3. เนื้อหาที่ใช้ในการทดลอง

เป็นคำยากในหนังสือเรียนภาษาไทยชุดพื้นฐานภาษา ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 เล่ม 1 บทที่ 1-7 ตามหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุงพุทธศักราช 2533)

4. ตัวแปรที่ศึกษา

4.1 ตัวแปรอิสระ ได้แก่ วิธีสอนเขียนสะกดคำยาก ซึ่งแบ่งออกเป็น 2 วิธี

คือ

- 1) วิธีสอนโดยใช้เกม
- 2) วิธีสอนโดยใช้แบบฝึก

4.2 ตัวแปรตาม ได้แก่

- 1) ความสามารถในการเขียนสะกดคำยาก
- 2) ความสนใจในการเขียนสะกดคำยาก

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. การเขียนสะกดคำ หมายถึง การเขียนเรียงลำดับอักษรให้เป็นคำได้ถูกต้องตามพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน พุทธศักราช 2525

2. คำยาก หมายถึง คำที่กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ กำหนดให้เป็นคำยากที่บรรจุไว้ในหนังสือเรียนภาษาไทย เล่ม 1 บทที่ 1-7 สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

3. ความสามารถในการเขียนสะกดคำยาก หมายถึง ความสามารถของนักเรียนในการเขียนสะกดคำโดยเรียงพยัญชนะ สระ วรรณยุกต์ ตัวสะกด และตัวการันต์ ได้ถูกต้องตามพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน พุทธศักราช 2525 ซึ่งวัดจากแบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียนสะกดคำยากภาษาไทยที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

4. ความสนใจในการเขียนสะกดคำยาก หมายถึง การที่นักเรียนแสดงความเอาใจใส่ และมีความกระตือรือร้นที่จะฝึกเขียนสะกดคำยาก ซึ่งแสดงออกโดยการเข้าร่วมหรือติดตามกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการเขียนสะกดคำยาก ได้แก่ การรวบรวมคำยาก การแข่งขัน การซักถามปัญหา การค้นคว้าหาความรู้เพิ่มเติม ทำแบบฝึก ฝึกเขียนคำยากในเวลาว่าง ฝึกเขียนคำยากจากภาพปริศนา นำคำยากมาแต่งประโยค ศึกษาความหมายของคำต่าง ๆ จากพจนานุกรม ซึ่งวัดได้จากแบบสอบถามวัดความสนใจในการเขียนสะกดคำยากภาษาไทยที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

5. เกม หมายถึง กิจกรรมการแข่งขันเขียนสะกดคำยากจากสิ่งที่กำหนดให้ ได้แก่ การใช้คำ คำประสมอักษร อักษรปริศนา ปริศนาคำทาย บัตรคำอ่าน การต่อภาพ และการโยงอักษรประสมคำ ซึ่งมีกติกาเฉพาะของแต่ละเกม โดยมีครูเป็นผู้ดำเนินการ

6. แบบฝึก หมายถึง กิจกรรมฝึกเขียนสะกดคำยากที่ให้นักเรียนฝึกเขียนสะกดคำซ้ำในรูปแบบที่แตกต่างกัน มี 6 รูปแบบ ดังต่อไปนี้

1. จับคู่คำกับความหมาย
2. เติมความหมายของคำ
3. ประสมคำจากภาพ
4. เติมอักษรที่หายไปให้ได้ความหมาย
5. เติมอักษรที่หายไปให้ตรงกับคำอ่าน
6. เขียนสะกดคำจากคำอ่าน

7. การสอนโดยใช้เกม หมายถึง กิจกรรมการเรียนการสอนเขียนสะกดคำยากตามแผนการสอนและเกมฝึกเขียนสะกดคำยากที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ซึ่งทดลองหลังจากครูสอนภาษาไทยได้สอนเรื่องที่จะทดลองนั้นผ่านไปแล้ว โดยใช้เวลานอกเวลาเรียนตามปกติ

8. การสอนโดยใช้แบบฝึก หมายถึง กิจกรรมการเรียนการสอนเขียนสะกดคำยากตามแผนการสอนและแบบฝึกเขียนสะกดคำยากที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ซึ่งทดลองหลังจากที่ครูสอนภาษาไทยได้สอนเรื่องที่จะทดลองนั้นผ่านไปแล้ว โดยใช้เวลานอกเวลาเรียนตามปกติ

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องตามหัวข้อต่อไปนี้

- 1. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาค้นคว้า
 - 1.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการสอนภาษาไทย
 - 1.2 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการเขียนสะกดคำ
 - 1.3 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับเกม
 - 1.4 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับแบบฝึก
 - 1.5 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับความสนใจ
- 2. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
 - 2.1 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสอนเขียนสะกดคำโดยใช้เกม
 - 2.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสอนเขียนสะกดคำโดยใช้แบบฝึก
 - 2.3 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความสนใจ

1. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาค้นคว้า

1.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการสอนภาษาไทย

ภาษาไทยมีความสำคัญมาก เพราะเป็นภาษาประจำชาติที่ใช้ในการติดต่อสื่อสารระหว่างคนไทยทั้งชาติ ภาษาไทยยังเป็นวิชาพื้นฐานของการเรียนวิชาต่าง ๆ เป็นเครื่องมือในการศึกษาและแสวงหาความรู้ในวิทยาการสาขาต่าง ๆ อีกมากมาย ดังที่ บุญถิ่น อัตถากร (2514 : 292) ได้กล่าวไว้ว่า การเรียนการสอนภาษาไทยเป็นเรื่องใหญ่และสำคัญยิ่งของคนไทย เพราะในปัจจุบันการศึกษาวិชาทุกแขนงทุกสิ่งทุกอย่างในการดำรงชีวิต เรา

ใช้ภาษาไทยสำหรับคนไทยทุกคน วิชาภาษาไทยสำคัญยิ่งกว่าวิชาวิทยาศาสตร์ คณิตศาสตร์ หรืออะไรทั้งสิ้น แต่เป็นแขนงวิชาที่ถูกทอดทิ้ง และได้รับการเอาใจใส่ในน้อยที่สุด เรื่องนี้ วิมลศิริ ร่วมสุข (2522 : 77) ได้ให้ความเห็นว่า ในการสอนวิชาภาษาไทยซึ่งเป็น ภาษาประจำชาติให้แก่นักเรียนนั้น ครูผู้สอนมักพบว่า นักเรียนให้ความสนใจวิชานี้น้อยและ บางคนก็ทำท่าเพื่อหน่ายไม่เห็นความสำคัญของวิชานี้ เพราะถือว่าถึงไม่สนใจเรียนวิชา ภาษาไทยตนก็สามารถใช้ภาษาติดต่อสื่อสารทำความเข้าใจในชีวิตประจำวันได้อยู่แล้ว การที่นักเรียนมีความคิดที่ไม่สนใจวิชาภาษาไทย ไม่ศึกษาเรียนรู้ให้เข้าใจอย่างถ่องแท้ ทำให้นักเรียนมีความรู้กับภาษาน้อย มีการใช้ภาษาผิด ๆ ทั้งพูดผิดและเขียนผิดอยู่เสมอ ปัญหาการสอนการใช้ภาษาไม่สัมพันธ์กับการใช้ภาษาในชีวิตประจำวัน ทำให้เด็กไม่เห็น ความสำคัญของการเรียนวิชาภาษาไทย ดังนั้นครูผู้สอนภาษาไทยควรจะได้ตระหนักถึงปัญหา ดังกล่าว พยายามให้เด็กเห็นความสำคัญและทำความเข้าใจเกี่ยวกับภาษาไทย จนเกิด ความรู้สึกรักและหวงแหน และพยายามใช้ภาษาไทยให้ถูกต้อง

ดังนั้นการศึกษาวิชาภาษาไทย จึงเป็นสิ่งที่สำคัญสำหรับคนในชาติของเรา ซึ่ง วรณี โสมประยูร (2534 : 28) ได้สรุปความสำคัญของการสอนวิชาภาษาไทยไว้ตอน หนึ่งว่า มนุษย์ได้ใช้ทักษะการฟัง พูด อ่าน และเขียน เป็นเครื่องมือในการศึกษาหาความรู้ เพื่อประกอบอาชีพ พัฒนาคุณภาพ และสร้างเสริมคุณภาพชีวิตในด้านอื่น ๆ เพราะคนเรา ทุกคนได้รับความรู้ ความคิดต่าง ๆ จากการฟัง การอ่าน แล้วเขียนบันทึกไว้เพื่อถ่ายทอด ให้ผู้อื่นเข้าใจอีกทอดหนึ่ง การเรียนของนักเรียนที่อ่อนภาษา จึงทำให้อ่อนวิชาอื่น ๆ ไปด้วย ดังรายงานการล้มมนาปัญหานักเรียนประถมศึกษาซ้ำชั้นในปี พ.ศ. 2529 มีข้อหนึ่งได้กล่าว ไว้ว่า การที่นักเรียนสอบตกกันมากนั้นเกี่ยวกับนักเรียนอ่อนภาษาไทยมาก

กระทรวงศึกษาธิการ ได้ตระหนักถึงความสำคัญของภาษาไทยในฐานะที่เป็นภาษา ประจำชาติ จึงกำหนดให้หลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุงพุทธศักราช 2533) ได้บรรจุวิชาภาษาไทยให้อยู่ในกลุ่มทักษะที่เป็นเครื่องมือในการเรียนรู้ และได้ กำหนดจุดประสงค์ของการสอนภาษาไทยไว้ดังนี้

1. มีทักษะในการฟัง พูด อ่าน และเขียน โดยมีความรู้ความเข้าใจหลักเกณฑ์อันเป็นพื้นฐานของการเรียนภาษา
2. สามารถใช้ภาษาติดต่อสื่อสารทั้งการรับรู้และถ่ายทอดความรู้สึกนึกคิดอย่างมีประสิทธิภาพและสัมฤทธิ์ผล
3. สามารถใช้ภาษาได้ถูกต้องเหมาะสมกับกาลเทศะและบุคคล ตลอดจนสามารถใช้ภาษาในเชิงสร้างสรรค์ได้
4. มีนิสัยรักการอ่าน รู้จักเลือกหนังสืออ่าน และใช้เวลาว่างในการแสวงหาความรู้เพิ่มเติมจากหนังสือ สื่อมวลชน และแหล่งความรู้อื่น ๆ
5. สามารถใช้ประสบการณ์จากการเรียนภาษาไทยมาช่วยการคิด ตัดสินใจ แก้ปัญหา และวินิจฉัยเหตุการณ์ต่าง ๆ อย่างมีประสิทธิภาพ
6. มีความรู้ ความเข้าใจ และเจตคติที่ถูกต้องต่อการเรียนภาษาไทย และวรรณคดี ทั้งในด้านวัฒนธรรมประจำชาติ และการสร้างเสริมความงามในชีวิต

จากจุดประสงค์ของหลักสูตร จะเห็นได้ว่า การเรียนการสอนภาษาไทยมุ่งให้ผู้เรียนมีพัฒนาการทางภาษาทั้งด้าน การฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน สำหรับด้านการเขียนนั้น ในระดับประถมศึกษาปีที่ 3-4 หลักสูตรได้กำหนดจุดประสงค์ไว้ว่า เพื่อให้มีทักษะในการเขียน เขียนได้ถูกต้องรวดเร็ว เป็นระเบียบสวยงามและสื่อความได้ เขียนอย่างมีรูปแบบได้ สามารถคิดลำดับเหตุการณ์เกี่ยวกับเรื่องที่เขียนเพื่อแสดงความนึกคิดอย่างเสรีและเขียนเชิงสร้างสรรค์ได้ มีนิสัยที่ดีในการเขียนรักการเขียนและนำการเขียนไปใช้เป็นประโยชน์ในชีวิตประจำวันได้ สำหรับการเขียนสะกดคำก็เป็นส่วนหนึ่งของทักษะการเขียน โดยหลักสูตรต้องการให้มีการฝึกเขียนสะกดคำ เขียนคำ วลี ประโยค และข้อความตามที่กำหนดให้ โดยใช้คำพื้นฐานประมาณ 1200 คำ ในชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ฝึกเขียนคำ วลี ประโยค และข้อความให้ถูกต้องตามหลักเกณฑ์ทางภาษา การเขียนคำตามมาตราตัวสะกดต่าง ๆ คำควบกล้ำ อักษรนำ คำที่มีตัวก้ำกัณฑ์ คำพ้อง คำที่มี ฤ ฎา คำประและไม้ประวิสรรชนีย์ และฝึกเขียนตามคำบอก (กระทรวงศึกษาธิการ. 2534 : 13)

ในเมื่อหลักสูตรมุ่งเน้นให้สอนภาษาไทยเพื่อพัฒนาทักษะทั้งด้านการฟัง พูด อ่าน และเขียนแล้ว ฉะนั้นในการเรียนการสอนภาษาไทยทุกครั้ง ครูจะต้องสอนให้ทักษะทั้งสี่ด้าน สัมพันธ์กัน เพื่อช่วยส่งเสริมพัฒนาการทางภาษาของเด็กให้ดีขึ้น ซึ่ง สจฺวิต เฝียรชอบ และ สายใจ อินทร์พรชัย (2523 : 71) ให้ความเห็นเกี่ยวกับการสอนภาษาไทยว่า วิชาภาษาไทยเป็นวิชาทักษะ ฉะนั้นในการสอนภาษาไทยจะสอนเพียงทักษะใดทักษะหนึ่ง ย่อมเป็นไปไม่ได้ จะต้องสอนให้ครบทั้งสี่ทักษะ และสอนให้ทักษะทั้งสี่มีความสัมพันธ์กัน เพื่อให้ลักษณะของการใช้ภาษาเป็นไปตามธรรมชาติ และประดินันท์ อปรมัย (2529 : 25) กล่าวว่า การสอนภาษาไทยจะไม่มุ่งสอนทักษะใดทักษะหนึ่งเพียงทักษะเดียวเท่านั้น แต่จะสอนให้นักเรียนมีโอกาสพัฒนาทักษะทางภาษาทั้งสี่ด้าน ไปพร้อม ๆ กัน โดยอาจเน้นทักษะใดทักษะหนึ่งในการสอนครั้งหนึ่ง ๆ มากกว่าทักษะอื่น ๆ ได้

จากความเห็นดังกล่าว สรุปได้ว่า การสอนภาษาไทยในระดับประถมศึกษา ควรฝึกทักษะการฟัง พูด อ่าน เขียน ให้สัมพันธ์กัน ไม่ควรสอนแยกเป็นทักษะใดทักษะหนึ่ง โดยเฉพาะ เพราะการใช้ภาษาในชีวิตประจำวันของนักเรียนจำเป็นต้องใช้ทักษะทั้งสี่อยู่ตลอดเวลาในการเรียนการสอนครูจึงควรให้นักเรียนได้พัฒนาทักษะเหล่านี้ให้ดีที่สุด เพราะนอกจากทักษะทั้งสี่มีความสัมพันธ์กันอย่างใกล้ชิดแล้ว ยังเป็นพื้นฐานที่สำคัญของการเรียนวิชาต่าง ๆ ด้วย สามารถนำทักษะการใช้ภาษาดังกล่าวติดต่อสื่อสารในสังคมไทยได้อย่างมีประสิทธิภาพด้วย

1.2 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการเขียนสะกดคำ

ความหมายของการเขียนสะกดคำ

สมบุรณ์ ศุภจริยวัตร (2523 : 12) ได้ให้ความหมายของการเขียนสะกดคำไว้ว่า การเขียนสะกดคำ หมายถึงการเรียงลำดับพยัญชนะ สระ วรรณยุกต์ ให้ถูกต้องตามพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน และตามอักขรวิธี ส่วนอดุลย์ ไทรเล็กทิม (2528 : 12) กล่าวว่า การเขียนสะกดคำ หมายถึง การสอนให้นักเรียนรู้จักกฎเกณฑ์ในการเรียงลำดับ

ตัวอักษรหรือเรียงลำดับพยัญชนะ สระ และวรรณยุกต์ ให้ถูกต้องตามหลักภาษา และถูกต้องตามพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พุทธศักราช 2525 เพื่อจะได้ออกเสียงได้ชัดเจน เขียนคำได้ถูกต้อง และมีความหมาย สามารถใช้สื่อสารกันได้เข้าใจในสังคม นอกจากนี้ วรรณิ โสมประยูร (2529 : 542) ได้ให้ความหมายของการเขียนสะกดคำไว้ว่า การเขียนสะกดคำ หมายถึง วิธีเขียนคำโดยเรียงลำดับอักษรภายในคำหนึ่ง ๆ เพื่อออกเสียงได้ชัดเจนและสื่อความหมายได้ถูกต้องตามที่ผู้เขียนต้องการ

จากความหมายของการเขียนสะกดคำดังกล่าว สรุปได้ว่า การเขียนสะกดคำ หมายถึง การเขียนเรียงลำดับอักษรให้เป็นคำได้ถูกต้องตามพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พุทธศักราช 2525

ความสำคัญของการเขียนสะกดคำ

บุปผา ชังพุก (2524 : 4) ให้ความสำคัญของการเขียนสะกดคำไว้ตอนหนึ่งว่า การเขียนสะกดคำ เป็นทักษะที่จำเป็นในการวางพื้นฐานของการเรียนด้านอื่น ๆ เพราะนักเรียนสามารถนำประโยชน์จากการเขียนสะกดคำไปใช้กับวิชาอื่น ๆ อีก ถ้าเขียนสะกดคำได้ถูกต้องรวดเร็วก็สามารถเข้าใจและเรียนวิชาอื่นได้ดีอีกด้วย แต่ในทางตรงกันข้าม ถ้าผู้เขียนสะกดคำผิดก็จะก่อให้เกิดผลเสียหายหลายประการ เช่น ผู้อ่านตีความหมายผิด ทำให้ไม่เข้าใจข้อความที่เขียน ในที่สุดการสื่อสารก็ล้มเหลว งานเขียนของตนก็ด้อยคุณค่าไป และ วรรณิ โสมประยูร (2526 : 503) กล่าวว่า การเขียนสะกดคำเป็นพื้นฐานที่จำเป็นของการเรียนอย่างหนึ่ง เพราะเด็กต้องรู้จักสะกดคำได้ถูกต้องก่อน จึงสามารถเขียนประโยคและเรื่องราวได้ ถ้าเด็กเขียนสะกดคำผิดเสมอ จะไม่สามารถแสดงให้เห็นถึงความคิดของตนเอง ดังนั้นการเขียนสะกดคำให้ถูกต้อง นับว่าเป็นสิ่งสำคัญในการเขียนเป็นอย่างยิ่ง เด็กควรเขียนสะกดคำให้ถูกต้องเสียแต่เมื่อเริ่มเรียนคำ เพื่อช่วยให้เด็กรู้จักคำต่าง ๆ ที่จำเป็นในชีวิตประจำวัน ช่วยให้เด็กใช้คำต่าง ๆ ได้ถูกต้อง กว้างขวาง ครุจึงต้องฝึกฝนนักเรียนอย่างสม่ำเสมอทุกระดับชั้น

การเขียนสะกดคำ นับว่าเป็นทักษะการเขียนที่สำคัญมาก ครูผู้สอนภาษาไทยทุกคนควรจะได้ฝึกฝนให้นักเรียนเขียนสะกดคำให้ถูกต้อง เพราะเป็นพื้นฐานของการเขียนด้านอื่น ๆ ถ้าเด็กอ่านออกเขียนได้ถูกต้อง เด็กก็จะสามารถนำประโยชน์จากการเขียนไปใช้ในวิชาอื่น ๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

จุดมุ่งหมายของการเขียนสะกดคำในระดับประถมศึกษา

กระทรวงศึกษาธิการ (2531 : 65) ได้กำหนดจุดมุ่งหมายในการเขียนสะกดคำในระดับประถมศึกษาไว้ดังนี้

1. เพื่อให้นักเรียนเขียนสะกดคำต่าง ๆ ได้ถูกต้องตามแบบแผนที่ยอมรับใช้กันและตรงตามความหมายของคำ
2. ส่งเสริมให้นักเรียนรู้จักคำต่าง ๆ ได้กว้างขวาง
3. เพื่อให้นักเรียนค้นคว้าหาคำใหม่ ๆ ได้ตามที่ต้องการ
4. เพื่อให้นักเรียนรู้จักคำต่าง ๆ ที่จำเป็นในชีวิตประจำวัน
5. เพื่อให้เรียนออกเสียงคำต่าง ๆ ได้ถูกต้อง

สำหรับเรื่องการเขียนสะกดคำนี้ มีการวิจัยเกี่ยวกับลักษณะคำที่เขียนยากตั้งแต่ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่หนึ่งถึงชั้นประถมศึกษาปีที่สี่ ปรากฏว่า ผลสอดคล้องกันทั้ง 4 ระดับ ลักษณะคำที่เด็กเขียนสะกดยาก กระทรวงศึกษาธิการ (2531 : 65) ได้ศึกษาไว้ดังนี้

1. คำที่มีหลายพยางค์ เช่น นกหัสติ ทะลิงพริงเพริด เป็นต้น
2. คำที่ประหลาดไม่ประวิสรรชนีย์ เช่น สะอาด สะตวก สบาย ประณีต เป็นต้น
3. คำที่มีรูปวรรณยุกต์ไม่ตรงการออกเสียง เช่น เหล้า ล่องล่อก เย็นเยื่อ เป็นต้น
4. คำที่ใช้ ใ -, ไ -, ัย, ัยม เช่น จาระไน อัยการ อัมพาด เป็นต้น
5. คำที่มีสระประสม เช่น เตี้ยว เหมือน เพื่อน เป็นต้น
6. คำที่มีเครื่องหมายทัณฑฆาตกำกับ เช่น ประโยชน์ พิสูจน์ ปราณู เป็นต้น
7. คำพ้องเสียง เช่น หน้า - น้า, โจทย์ - โจทก์ เป็นต้น

8. คำที่ใช้สระลดรูปหรือเปลี่ยนรูปสระเมื่อมีตัวสะกด เช่น ชวน พบ นิลดาร์ เป็นต้น
 9. คำที่มีตัวสะกดไม่ตรงมาตรา เช่น รูป โทษ กิเลส เป็นต้น
 10. คำที่มีอักษรนำ เช่น ขนเม ตลาด ถนน เป็นต้น
 11. คำที่มี ห นำ และ อ นำ เช่น หย่า ออย่า หลาย อยาก เป็นต้น
 12. การใช้ ร ล ว ควบกล้ำ เช่น กล้วย มะพร้าว ความ เป็นต้น
 13. คำที่ใช้ รร (รหัน) เช่น บรรทัด อุปสรรค กรรม เป็นต้น
 14. คำที่มีความหมายเป็นนามธรรม เช่น ความสุข เวทมนตร์ ชื่อลัทธิ เป็นต้น
 15. คำราชาศัพท์ เช่น เชษฐา เจลิมพระชนมพรรษา เป็นต้น
 16. คำศัพท์ที่ใช้ในบทประพันธ์ประเภทร้อยกรอง เช่น บทมాలย์ จันทาล อารรม์ เป็นต้น
 17. คำที่มาจากภาษาอังกฤษ เช่น ไนลอน फिल्म แอลกอฮอล์ เป็นต้น
 18. คำพิเศษและคำที่มีกฎยกเว้น เช่น ชาติ จริง สัปดาห์ สังเกต ศิระษะ เป็นต้น
- จากลักษณะคำยากซึ่งเป็นคำที่นักเรียนส่วนมากเขียนผิดนั้น อาจเนื่องจากเห็นแบบอย่าง que เขียนสะกดคำผิด ไม่รู้หลักภาษา ไม่ทราบความหมายของคำ ดังนั้นครูควรให้ความสนใจและฝึกฝนในด้านการเขียนคำให้ถูกต้องและรวดเร็วด้วย (กระทรวงศึกษาธิการ.

2531 : 66)

หลักการเขียนสะกดคำ

คิง (King, 1965 : 15) ได้เสนอหลักการสอนเขียนสะกดคำไว้ 6 ขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. ตรวจสอบ (Examine) ได้แก่ การตรวจสอบคำที่จะให้นักเรียนเขียนอย่างระมัดระวัง เช่น คำที่มีอุปสรรค (Prefix) และคำที่มีปัจจัย (Suffix) แล้วบันทึกไว้
2. ออกเสียง (Pronounce) ได้แก่ การออกเสียงคำที่จะเขียนให้ถูกต้อง

3. สะกดคำ (Spell) ได้แก่ การฝึกหัดสะกดคำที่จะเขียนด้วยปากเปล่า โดยออกเสียงดัง ๆ ทำเช่นนี้หลาย ๆ ครั้ง
 4. เขียน (Write) ได้แก่ การฝึกเขียนคำที่สะกดนั้น ๆ 5-10 ครั้ง แล้วตรวจ
 5. ใช้ (Use) นำคำที่เขียนสะกดคำมาแต่งประโยค
 6. ทบทวน (Review) ทบทวนคำที่เขียนสะกดคำแต่ละคำในโอกาสต่อไป
- ฟิทซ์เจอร์อัลด์ (Fitzgerald, 1967 : 38) ได้เสนอแนะการสอนให้นักเรียนฝึกเขียนสะกดคำไว้ 5 ชั้น คือ

1. ต้องให้นักเรียนรู้ความหมายของคำนั้น ๆ เสียก่อน โดยครูเป็นผู้บอกหรือเปิดพจนานุกรม แล้วให้นักเรียนอภิปรายสิ่งสำคัญ คือ ต้องเป็นความหมายที่ไม่ซับซ้อน
2. ต้องให้นักเรียนอ่านออกเสียงของคำที่ถูกต้องชัดเจน จะช่วยให้นักเรียนรู้คำนั้นได้อย่างแม่นยำ ทั้งรูปคำและการอ่านออกเสียง
3. ต้องให้นักเรียนมองเห็นรูปคำนั้น ๆ ว่าประกอบด้วยพยัญชนะ สระ อะไรบ้าง และถ้าเป็นคำหลายพยางค์ ครูควรแยกให้ดูเป็นคำ
4. ต้องให้นักเรียนลองเขียนคำนั้น ๆ โดยการดูแบบและไม่ดูแบบ
5. สร้างสถานการณ์ให้นักเรียนนำคำนั้น ๆ ไปใช้ ซึ่งอาจเป็นการให้นักเรียนเขียนบรรยายภาพ บรรยายเรื่องราว หรือเขียนในกิจกรรมการเรียนโดยให้เหมาะกับวัย

วิมลศิริ ร่วมสุข (2522 : 106) ให้ความเห็นว่า การสอนเขียนสะกดคำยาก ควรจัดให้มีการแข่งขันเขียนสะกดคำยาก และพยายามสอนให้สัมพันธ์กับทักษะการฟัง พูด อ่าน และทรง จิตประสาท (2526 : 60) ได้ให้ความเห็นว่า การสอนสะกดคำให้ได้ผลดี ควรให้เด็กอ่านออกเสียงให้ถูกต้องและให้เห็นคำนั้นอย่างชัดเจน และรู้ความหมายของคำ สามารถใช้คำนั้นได้ในการแต่งประโยค และให้เด็กหัดเขียนคำ และทบทวนการเขียน การอ่าน การพูด คำนั้นเสมอ นอกจากนี้ อุดลย์ ไทรเล็กทิม (2528 : 73) กล่าวว่า การสอนเขียนสะกดคำยากควรจะสอนโดยการฝึกทักษะทางภาษาทั้งสี่ด้าน คือ การฟัง การพูด การอ่าน และการเขียนให้สัมพันธ์กัน เพราะทักษะทั้งสี่ด้าน ต้องอาศัยซึ่งกันและกัน จะขาดทักษะใดทักษะหนึ่งไม่ได้ และทักษะแต่ละทักษะจะช่วยเสริมกันและกัน

ซึ่งสอดคล้องกับ วรณี โสมประยูร (2529 : 590) ที่กล่าวว่า การสอนเขียนคำ ควรสอนแบบทักษะสัมพันธ์คือ การสอน ฟัง พูด อ่าน และเขียน ให้สัมพันธ์กัน

กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ (2535 : ค) ได้เสนอแนะขั้นตอนการสอนเขียนสะกดคำไว้ดังนี้

1. อ่านคำ
2. สังเกตคำ
3. หมายความว่า
4. สรุปเป็นกฎเกณฑ์ทางภาษา
5. นำคำไปใช้ในสถานการณ์ต่าง ๆ โดยจัดกิจกรรมการใช้คำได้คล่องแคล่ว

จากเอกสารดังกล่าว พอสรุปได้ว่า การสอนให้นักเรียนสามารถเขียนสะกดคำได้อย่างถูกต้อง แม่นยำ ครูจะต้องคำนึงถึงหลักในการสอนสะกดคำ ได้แก่ การให้นักเรียนเข้าใจความหมายของคำ ให้คุ้นเคยกับคำนั้น ๆ สามารถนำคำนั้นไปใช้ประโยชน์ได้ ผิดออกเสียงให้ถูกต้อง แล้วจึงให้มีทักษะการเขียนสะกดคำ และที่สำคัญควรฝึกเขียนสะกดคำให้มีทักษะฟัง พูด อ่าน เขียน ให้สัมพันธ์กันด้วย เพื่อให้เด็กเรียนนำการเขียนไปใช้ในชีวิตประจำวันได้อย่างมีประสิทธิภาพ

1.3 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับเกม

ความหมายของเกม

เกม หมายถึง การแข่งขันที่มีผู้เล่นตั้งแต่ 2 คนขึ้นไป โดยผู้เล่นจะต้องเล่นตามกฎกติกาที่กำหนด และเมื่อสิ้นสุดการเล่นจะต้องมีการแพ้ชนะ (วิมลศิริ ร่วมสุข. 2522 : 68) ส่วน สมพล ชูบุษฯ (2524 : 15) ได้ให้ความหมายของเกมไว้ว่า เกม หมายถึง กิจกรรมที่ก่อให้เกิดความสนุกสนานซึ่งมีการแข่งขันอย่างมีจุดหมายและมีกฎเกณฑ์ ส่วนประกอบสำคัญของเกม คือ ผู้เล่น จุดมุ่งหมาย และกฎเกณฑ์ ตามพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2525 ให้ความหมายของเกมไว้ว่า เกม หมายถึง การแข่งขัน การเล่นเพื่อความ

สนุกสนาน ลักษณะนามเรียกการแข่งขัน ซึ่งหมดลงคราวหนึ่ง ๆ (พจนานุกรม. 2531 : 62)

จากความหมายของเกมดังกล่าว สรุปได้ว่า เกม หมายถึง กิจกรรมการเล่นที่สนุกสนาน มีจุดหมายที่แน่นอน มีกฎ กติกา การแข่งขัน

จุดมุ่งหมายของการเล่นเกม

การนำเกมมาใช้ในการเรียนการสอนนั้น ชาลวีย์ ศรีไสยเพชร (2525 : 162) ได้กล่าวถึงจุดมุ่งหมายของการเล่นเกมไว้ดังนี้

1. เพื่อให้ครู อาจารย์ รู้จักหาเกมการเล่นมาใช้สอนในวิชาต่าง ๆ ที่ตนสอนอยู่
2. เพื่อให้กิจกรรมการสอนของครูบรรลุจุดมุ่งหมายของหลักสูตร
3. เพื่อส่งเสริมให้ครูกับนักเรียนมีการวางแผนร่วมกันในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน
4. เพื่อส่งเสริมพัฒนาการทางกาย อารมณ์ สังคม สติปัญญา
5. เพื่อส่งเสริมให้การปกครองชั้นดำเนินไปตามหลักประชาธิปไตย

การนำเกมไปใช้ในการเรียนการสอน เป็นวิธีการหนึ่งซึ่งครูผู้สอนพยายามคิดหาเกมการเล่นประกอบการเรียนที่ตนเองสอน เพื่อให้บทเรียนนั้นน่าสนใจ น่าเรียน สนุกสนาน เพลิดเพลิน ทั้งยังช่วยให้นักเรียนจดจำบทเรียนได้ง่ายและรวดเร็ว

ชนิดของเกมการสอนภาษาไทย

สมพล ชูบุษชา (2524 : 15) ได้จำแนกเกมการสอนภาษาไทยไว้ 3 ประเภทคือ

1. เกมการสอนวรรณคดีไทย เช่น เกมการแข่งขันจับคู่ตัวละครในวรรณคดี เกมหาคำค้นที่มีความหมายเหมือนกัน เกมทายชื่อตัวละคร เป็นต้น
2. เกมการใช้ภาษา เช่น เกมแข่งขันเขียนคำ เกมแข่งขันอ่านคำ เกมเปิดพจนานุกรม เกมหาคำตรงกันข้าม เกมเรียงประโยค เป็นต้น
3. เกมหลักภาษาไทย เช่น เกมคำเป็นคำตาย เกมอักษรนำ เป็นต้น

ความสำคัญและประโยชน์ของการใช้เกมประกอบการเรียนการสอนภาษาไทย

เกม เป็นกิจกรรมที่ช่วยสร้างบรรยากาศในการเรียนสามารถใช้ประกอบการสอนได้หลายลักษณะ เช่น นำเข้าสู่บทเรียน ใช้เป็นวิธีสอน ใช้เป็นแบบฝึกหัดทบทวน หรือใช้เป็นกิจกรรมเสริมหลักสูตรในเวลาว่างก็ได้ (ทิตินา ขัมมณี. 2522 : 20) อัจฉรา ชิวพันธ์ (2523 : 4) ได้สรุปประโยชน์ของเกมว่า เกมช่วยพัฒนาความคิดให้กับนักเรียน ส่งเสริมการใช้ทักษะทางภาษาด้านการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน เป็นการทบทวนเนื้อหาวิชาต่าง ๆ นักเรียนเกิดความสนุกสนานเพลิดเพลินและเร้าความสนใจของนักเรียนได้เป็นอย่างดี และจากการสรุปความสำคัญและประโยชน์ของเกมการสอนภาษาไทยของ นภลัย สุวรรณธาดา (2526 : 453) ได้กล่าวว่า เกมช่วยสนองธรรมชาติของเด็ก ซึ่งชอบเล่น และชอบการแข่งขัน ช่วยผ่อนคลายอารมณ์เครียดให้มีชีวิตชีวา ไม่เบื่อหน่ายการเรียน ฝึกการเป็นผู้นำ และการร่วมกิจกรรมกลุ่ม ช่วยสร้างและฝึกฝนทักษะทางภาษา เช่น การเรียน การเขียนสะกดคำ การพูด ช่วยให้ครูมีโอกาสสังเกตพฤติกรรมของนักเรียนได้ง่าย นอกจากนี้ สุจริต เฝียรชอบ (2531 : 213) ยังได้กล่าวถึงความสำคัญของเกมว่า การเล่นกับเด็กเป็นของคู่กัน ในปัจจุบันจึงนิยมนำเกมมาใช้ประกอบการสอน โดยเฉพาะวิชาภาษาไทย ซึ่งเป็นวิชาที่นักเรียนไม่ค่อยให้ความสนใจนัก การนำเกมมาใช้ประกอบการสอนภาษาไทยจะช่วยให้เด็กเกิดความกระตือรือร้นที่จะเรียนมากขึ้น จำเนื้อหาภาษาไทยได้ดีกว่าการเรียนจากตำรา เกมช่วยถ่ายทอดความรู้ได้สมบูรณ์กว่าการสอนตรง ๆ

จากประโยชน์ของเกมดังกล่าว สรุปได้ว่า เกมมีคุณค่าต่อการเรียนการสอนภาษาไทยเป็นอย่างมาก ช่วยให้นักเรียนมีความสนใจในการเรียน เกิดความสนุกสนานเพลิดเพลินสนองความต้องการของเด็กได้เป็นอย่างดี ช่วยฝึกฝนทักษะทางภาษา เช่น การเขียนสะกดคำ ดังนั้นผู้วิจัยจึงนำเกมมาเป็นกิจกรรมฝึกเขียนสะกดคำยาก ซึ่งจะให้นักเรียนมีความสามารถในการเขียนสะกดคำยากมากยิ่งขึ้น

การคัดเลือกเกมประกอบการสอน

ในการคัดเลือกเกมมาใช้ในการเรียนการสอนนั้น หน่วยศึกษานิเทศก์ จังหวัดกาญจนบุรี (2520 : 5 - 6) ได้เสนอแนะหลักการเลือกเกมไว้ดังนี้

1. ครูจะต้องคำนึงถึงวุฒิภาวะและอายุของนักเรียน
2. ต้องคำนึงถึงความสนใจ ความพอใจ ความต้องการ และความสามารถของนักเรียนภายในชั้นเรียน
3. คำนึงถึงความยุติธรรมในการให้คะแนน
4. คำนึงถึงความมุ่งหมายของการเล่นเกมในแต่ละชนิด
5. เปิดโอกาสให้เด็กมีส่วนร่วมในการเล่นทุกคน
6. ต้องรู้จักปรับปรุงและดัดแปลงเกมต่าง ๆ ให้เหมาะสมกับความต้องการตลอดจนสภาพแวดล้อมต่าง ๆ

อัจฉรา ชิวพันธ์ (2523 : 4 - 5) ได้กล่าวว่า การเลือกเกมที่ใช้ประกอบการสอนควรมีลักษณะเป็นเกมที่นักเรียนสนใจ มีความสนุกสนานในการเล่น พร้อมทั้งมีคำสั่งและกติกาในการเล่นชัดเจน ถ้าการเล่นมีลักษณะเป็นการแข่งขัน ควรจะง่ายในการตรวจสอบและตัดสินใจให้คะแนนต้องเปิดโอกาสให้นักเรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมอย่างทั่วถึง ควรใช้อุปกรณ์ที่ประดิษฐ์ขึ้นง่าย ๆ แต่ใช้เป็นอุปกรณ์การสอนได้ดี การเล่นต้องช่วยให้ความมุ่งหมายของการสอนนั้น ๆ สัมฤทธิ์ผล ต้องช่วยฝึกฝนทบทวนบทเรียนในการจัดหมู่แข่งขัน ควรจัดละเล่นระหว่างนักเรียนที่เรียนเก่งและเรียนอ่อน เพื่อให้รู้จักช่วยเหลือและเกิดกำลังใจในการเล่น ครูต้องเน้นเรื่องความมีน้ำใจเป็นนักกีฬา ความร่วมมือ การมีส่วนร่วมในกิจกรรมอย่างทั่วถึง อย่าให้เด็กเห็นแก่การแพ้ชนะเท่านั้น

อรพรรณ วิทยัญญภาพ (2529 : 90) ได้กล่าวว่า การสอนเขียนสะกดคำระดับประถมศึกษา ครูควรใช้เกมที่เด็กสนใจ เพราะนักเรียนในวัยนี้มีความสนใจสิ่งแปลกใหม่ ชอบสนุกสนาน และปิยะศักดิ์ สินทรัพย์ (2530 : 65) ได้ให้ความเห็นว่า เกมที่นำมาประกอบการสอนภาษาไทย ควรจะเลือกเกมที่มิกติกาง่าย มีโอกาสเล่นหลายคน ควรเป็น

เกมที่ได้รับคามนิยมหรือเป็นที่รู้จักกันดี เช่น เกมจากโทรทัศน์ หรือจากวารสาร และ นิตยสารต่าง ๆ

ดังนั้นการสอนเขียนสะกดคำจะต้องเลือกเกมที่นักเรียนสนใจ มีความสนุกสนานกับการเล่น โดยปฏิบัติตามคำสั่ง กติกาในการแข่งขัน มีการตัดสินใจที่ยุติธรรม เกมจะต้องคำนึงถึงวุฒิภาวะ ความสามารถและอายุของนักเรียน พร้อมทั้งคำนึงถึงจุดประสงค์ที่ต้องการฝึกเขียนสะกดคำเป็นสำคัญ ส่วนในการเล่นก็ต้องจัดหมู่แข่งขันให้มีเด็กเก่ง เด็กอ่อน คละกัน เพื่อให้รู้จักช่วยเหลือกัน เกิดกำลังใจในการเล่น เน้นความมีน้ำใจเป็นนักกีฬา ความร่วมมือ และการมีส่วนร่วมในกิจกรรมอย่างทั่วถึง

หลักจิตวิทยาที่เกี่ยวกับการนำเกมมาฝึกเขียนสะกดคำ

ในการฝึกเขียนสะกดคำ จำเป็นที่ครูจะต้องมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับหลักจิตวิทยาการศึกษาต่าง ๆ ที่เป็นปัจจัยพื้นฐาน และมีอิทธิพลสำคัญในการส่งเสริมการเรียนรู้ หลักจิตวิทยาการศึกษาที่ครูผู้สอนภาษาไทยควรทราบและคำนึงถึงมีดังนี้ (วรรณิ โสภประยุทธ. 2534 : 95 - 100)

1. การเรียนรู้โดยการกระทำ (Learning by Doing) การเรียนรู้ด้วยการกระทำในวิชาภาษาไทยนั้นเป็นสิ่งจำเป็นมาก เพราะภาษาไทยเป็นวิชาทักษะ เฉพาะอย่างยิ่งถ้าครูสามารถเลือกใช้ชีวิตสอนหรือกิจกรรมโดยเน้นการกระทำหลาย ๆ แบบ และมีอุปกรณ์การสอนอย่างครบถ้วน นักเรียนก็จะเกิดเรียนรู้ได้มากกว่าวิธีอื่น ๆ ทั้งนี้ก็เนื่องจากว่า กฎแห่งการเรียนรู้ทั้งหลายมักจะขึ้นอยู่กับการกระทำหรือการปฏิบัติจริง ๆ เป็นสำคัญ

2. การเสริมแรง (Reinforcement) หมายถึง การทำให้บุคคลเกิดความพึงพอใจ หลังจากที่ได้แสดงพฤติกรรมการเรียนรู้เสร็จสิ้นลง เพื่อช่วยให้พฤติกรรมการเรียนรู้ที่เกิดขึ้นนั้นมีแนวโน้มที่จะเกิดขึ้นอีก และเพิ่มความคงทนถาวรยิ่งขึ้น กล่าวคือ เมื่อนักเรียนกระทำพฤติกรรมที่พึงประสงค์แล้ว ครูก็ต้องให้แรงเสริมด้วย จึงจะช่วยให้การเรียนรู้นั้นมีประสิทธิภาพมากที่สุด การจัดกิจกรรมฝึกเขียนสะกดคำยากจึงต้องให้การเสริมแรงนักเรียนอย่างทั่วถึงทุกคน เพื่อช่วยให้เด็กเกิดการเรียนรู้ได้เป็นอย่างดี

3. แรงจูงใจ (Motivation) หมายถึง แรงผลักดันที่ไปกระตุ้นให้บุคคลแสดงพฤติกรรมอย่างใดอย่างหนึ่งจนบรรลุผลสำเร็จตามจุดมุ่งหมายที่ต้องการ ในการเรียนการสอน ครูจำเป็นต้องสร้างแรงจูงใจให้แก่นักเรียนอยู่เสมอ เพื่อให้นักเรียนสนใจและตั้งใจเรียน เพราะแรงจูงใจจะช่วยกระตุ้นให้เกิดความพร้อมในการเรียนได้เป็นอย่างดี

4. กฎแห่งการฝึก (The Law of Exercise) ภาษาไทยเป็นวิชาทักษะ การเรียนรู้จึงไม่ได้หมายความว่า การมีเพียงความรู้ความเข้าใจในภาษาที่เรียนเท่านั้น แต่หมายถึงการมีความสามารถใช้ภาษาที่รู้ได้อย่างอัตโนมัติ คล่องแคล่ว และชำนาญใน ทุก ๆ ทักษะ คือ ทักษะการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน เพื่อให้เกิดทักษะดังกล่าว ครูภาษาไทยจึงควรทราบ "กฎแห่งการฝึก" ของ ธอร์นไดค์ (Thorndike) ซึ่งมีใจความว่า ถ้าได้มีการฝึกหรือกระทำซ้ำ ๆ อยู่เสมอ จะทำให้สิ่งเร้าและการตอบสนองมีความสัมพันธ์กันอย่างมั่นคงขึ้น และการเรียนรู้ก็จะคงอยู่ต่อไป อย่างไรก็ตามกฎแห่งการฝึกนี้จะได้ผลดียิ่งขึ้น ถ้าครูผู้สอนวิชาประเภททักษะจะได้คำนึงถึง "กฎแห่งการใช้และไม่ใช้" หรือ "กฎแห่งการนำไปใช้" (The Law of Use and Disuse) ควบคู่ไปด้วยการฝึกทักษะ เพราะทักษะต่าง ๆ แม้จะฝึกฝนไว้แล้วเป็นอย่างดี ถ้าหากไม่นำไปใช้บ่อย ๆ ในมิชชันาน ก็อาจจะลืมนั่นหรือขาดประสิทธิภาพลงไปได้ ดังนั้นครูจึงควรหาโอกาสให้นักเรียนได้ใช้ทักษะทางภาษาอยู่เป็นประจำจนเป็นนิสัย

5. กฎแห่งผล (Law of Effect) จากกฎแห่งผลของธอร์นไดค์ (Thorndike) ที่ว่า การกระทำใด ๆ ก็ตาม ถ้าเป็นสิ่งที่ดี ฟังพอใจ คนจะกระทำพฤติกรรมนั้นซ้ำอีก ส่วนการกระทำใดถ้ามีผลไม่เป็นที่พอใจ คนจะเลิกทำพฤติกรรมนั้น ในการฝึกเขียนสะกดคำ จึงควรให้นักเรียนได้รู้ผลของการกระทำของตนเองโดยตรวจผลการแข่งขันเขียนสะกดคำและให้นักเรียนทราบผลทันที และควรระมัดระวังในการใช้ถ้อยคำตีชมผลงานของนักเรียนด้วย

สรุปได้ว่า การนำเกมมาใช้ในการฝึกเขียนสะกดคำ จะต้องคำนึงถึงหลักจิตวิทยา ดังกล่าวเป็นสำคัญ ซึ่งถ้าครูเข้าใจประยุกต์ทฤษฎีและหลักการมาใช้ให้เหมาะสมกับบุคลิกภาพ และพัฒนาการของนักเรียน ก็จะช่วยส่งเสริมการเรียนรู้และพัฒนาทักษะทางภาษาของนักเรียนได้ดียิ่งขึ้นตามจุดหมายที่ตั้งไว้

1.4 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับแบบฝึก

วิชาภาษาไทยเป็นวิชาทักษะ การเรียนสอนภาษาไทยจำเป็นจะต้องมีการฝึกฝนทักษะทางภาษาอยู่เสมอ สิ่งที่จะช่วยให้พัฒนาทางภาษาดีขึ้นนั้น คือ การนำความรู้ที่ได้เรียนมาแล้ว มาฝึกให้เกิดความเข้าใจ กว้างขวางมากขึ้น โดยอาศัยแบบฝึกทักษะโดยตรง เพราะหัวใจของการสอนวิชาทักษะอยู่ที่ "การฝึก" (กมล ดิษฐกมล. 2509 : 41)

ในด้านการฝึกทักษะภาษาไทยนั้น กมล ดิษฐกมล (2509 : 16) ให้หลักในการฝึกทักษะ โดยมีลำดับขั้นตอนของการฝึกทักษะทางภาษาดังนี้

1. ให้นักเรียนเข้าใจในวิธีการเสียก่อน เช่น วิธีการออกเสียง ร. ล เป็นต้น
2. เมื่อเด็กเข้าใจวิธีการดีแล้ว จึงลงมือฝึกด้วยการให้ทำแบบฝึกหัดหรือกิจกรรมเพื่อฝึกทักษะที่ต้องการ

3. ฝึกบ่อย ๆ อย่างสม่ำเสมอ ไม่ทิ้งระยะไว้นานจนเด็กลืม

4. แบบฝึกหรือกิจกรรมการฝึกทักษะจำเป็นจะต้องทำซ้ำ ๆ กัน แต่ทั้งนี้ครูควรพลิกแพลงให้แบบฝึกหัดหรือกิจกรรมให้มีรูปแบบต่าง ๆ กัน เพื่อนักเรียนจะได้ไม่เบื่อหน่ายต่อการฝึกนั้น ๆ

5. ติดตามผลเพื่อสังเกตดูความก้าวหน้าของนักเรียน ภายหลังจากฝึกไปแล้วในระยะเวลาหนึ่ง ซึ่งจะช่วยให้ครูทราบว่า นักเรียนคนไหนมีทักษะเกิดขึ้นมากน้อยเพียงไร และมีข้อบกพร่องในเรื่องใดอย่างไร เพื่อจะแก้ไขได้ทัน อย่าปล่อยให้ข้อบกพร่องเล็ก ๆ น้อย ๆ ผ่านไป โดยถือว่าไม่สำคัญ เพราะนานไปนักเรียนจะติดเป็นนิสัย และครูจะต้องคอยควบคุมการฝึกอย่างใกล้ชิดด้วย ไม่ควรปล่อยให้เด็กฝึกกันไปเอง โดยครูไม่ค่อยได้ตรวจสอบดูแบบฝึกหัด

แบบฝึก เป็นสื่อประกอบการเรียนการสอนอย่างหนึ่ง ซึ่งให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้จากการปฏิบัติด้วยตนเอง ได้ฝึกทักษะเพิ่มเติมจากเนื้อหา โดยมีครูเป็นผู้แนะนำ ช่วยเพิ่มพูนความรู้ให้แก่เด็กเรียน การฝึกทักษะทางภาษานั้นจะอาศัยเฉพาะแบบเรียนและแบบฝึกหัดในแบบเรียนเพียงอย่างเดียว นับว่ายังไม่เพียงพอ ทั้งจะไม่ช่วยให้นักเรียนมีความสามารถในทักษะทางภาษาได้เพียงพอ ดังนั้นจึงมีความจำเป็นที่ครูจะต้องสร้างแบบฝึกหัดเฉพาะเรื่องขึ้น

สำหรับฝึกเพิ่มเติม เพื่อช่วยให้นักเรียนมีความคล่องแคล่วในทักษะทางภาษาไทย โดยเฉพาะ
 ในด้านการเขียนสะกดคำ (รุจิ สุขเสมอ. (2526 : 23)

หลักการสร้างแบบฝึก

ก๊อ สวัสดิทานิชย์ (2514 : 1 - 2) ได้ให้ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับหลักในการ
 สร้างแบบฝึกทักษะดังนี้

1. ครูต้องเตรียมแบบฝึกให้รอบคอบว่า จะต้องการให้เกิดทักษะใด ใช้แบบฝึก
 แบบไหน ใช้อย่างไร และต้องพิจารณาด้วยว่า แบบฝึกนั้นไปช่วยให้เกิดทักษะนั้น ๆ จนนำ
 ไปใช้ได้หรือไม่
2. ใช้แบบฝึกสั้น ๆ แต่หลายแบบ เพื่อฝึกทักษะอันเดียวกันนั้น จนเกิดความ
 มั่นยำ แบบฝึกควรมีหลายแบบ เด็กจะได้ไม่เบื่อ
3. ให้ฝึกในสภาพการณ์ที่แตกต่างกัน เช่น คัดบนกระดานดำ คัดบนกระดาษ มา
 ปิดไว้ให้อ่าน
4. ประเมินผล การประเมินตอนฝึกนั้นต้องประเมินเพื่อดูว่าเด็กเกิดความชำนาญ
 ในทักษะนั้นเพียงใด อาจให้เด็กออกมาพูดว่าทำอะไรไม่ได้ในแบบฝึกนั้น หรืออาจหาวิธีอื่น
 เพื่อค้นคว้าเด็กทำแบบฝึกนั้น ๆ ไม่ได้เพราะอะไร ถ้าเราไม่ประเมินผลเราจะไม่มีโอกาส
 ฝึกเด็กให้เกิดทักษะที่ต้องการได้

นอกจากนี้ รัชณี ศรีไพรวรรณ (2517 : 412) ได้กล่าวถึงหลักการสร้างแบบฝึก
 ทักษะดังนี้

1. ให้สอดคล้องกับหลักจิตวิทยาและพัฒนาการเด็ก ลำดับขั้นของการเรียน เด็ก
 แรกเรียนยังมีประสบการณ์น้อย แบบฝึกทักษะต้องอาศัยรูปแบบที่เหมาะสม และเป็นไปตาม
 ลำดับความยากง่าย เพื่อให้เด็กมีกำลังใจทำ
2. ให้มีจุดมุ่งหมายว่าจะมุ่งฝึกในด้านใด แล้วจัดเนื้อหาให้ตรงกับจุดมุ่งหมาย
 ที่วางไว้

3. ต้องคำนึงถึงความแตกต่างของเด็ก ถ้าสามารถแยกตามความสามารถ และจัดทำแบบฝึก เพื่อส่งเสริมเด็กแต่ละกลุ่มได้จะดียิ่ง
 4. ให้แบบฝึกต้องมีคำชี้แจงง่าย ๆ สั้น ๆ เพื่อให้เด็กเกิดความเข้าใจถ้าเด็กยังอ่านไม่ได้ ครูต้องชี้แจงด้วยคำพูดที่ใช้ภาษาง่าย ๆ ให้เด็กสามารถทำตามคำสั่งได้
 5. แบบฝึกต้องมีความถูกต้อง ครูต้องตรวจพิจารณาดูให้ถี่ถ้วนอย่าให้มีข้อผิดพลาดได้
 6. ถ้าให้เด็กทำแบบฝึกแต่ละครั้งต้องให้เหมาะสมกับเวลาและความสนใจของเด็ก เด็กเล็กย่อมสนใจทำสิ่งใดอยู่ได้ไม่นาน
 7. ควรทำแบบฝึกหลายแบบเพื่อให้เด็กเรียนได้กว้างขวาง และส่งเสริมให้เกิดความคิด
 8. ภาระงานที่ให้เด็กทำแบบฝึกต้องเหนียวและทนทานพอสมควร
- การสร้างแบบฝึกเพื่อฝึกทักษะหลังจากที่ได้เรียนเนื้อหาไปแล้ว มีความจำเป็นอย่างยิ่งและถือได้ว่า แบบฝึกเป็นสื่อการเรียนการสอนอย่างหนึ่ง เพราะแบบฝึกเป็นเครื่องมือที่ช่วยเด็กในการฝึกฝนทักษะการใช้ภาษาให้ดีขึ้น โดยเฉพาะทักษะการเขียนสะกดคำ

หลักจิตวิทยาที่เกี่ยวข้องกับการสร้างแบบฝึก

สุจริต เนียรชอบ และสายใจ อินทร์พรชัย (2522 : 52) กล่าวถึงการสร้างแบบฝึกทักษะไว้ว่า ต้องยึดหลักทฤษฎีการเรียนรู้ทางจิตวิทยา ดังนี้

1. กฎของฮอว์นไดค์เกี่ยวกับกฎแห่งการฝึกหัด ซึ่งกล่าวว่า สิ่งใดก็ตามที่มีการฝึกหัดหรือการทำบ่อย ๆ ย่อมจะทำให้ผู้ฝึกมีความคล่องตัว และสามารถทำได้ดีในทางตรงกันข้าม สิ่งใดก็ตามที่ไม่ได้รับการฝึกหรือทอดทิ้งไปนานแล้ว ย่อมจะทำได้ไม่ดี
2. ความแตกต่างระหว่างบุคคล ควรคำนึงว่านักเรียนแต่ละคนมีความรู้ความถนัด ความสามารถ และความสนใจแตกต่างกัน ฉะนั้นในการสร้างแบบฝึกจึงต้องพิจารณาถึงความเหมาะสมคือ ต้องไม่ยากและไม่ง่ายจนเกินไป และควรมีหลาย ๆ รูปแบบ

3. การจูงใจผู้เรียนควรจัดแบบฝึกจากง่ายไปหายากเพื่อดึงดูดความสนใจของนักเรียน ซึ่งจะทำให้เกิดผลสำเร็จในการฝึกและช่วยย้วยุให้อยากฝึกต่อไป

4. ใช้แบบฝึกสั้น ๆ เพื่อไม่ให้เกิดความเบื่อหน่าย

ในการสร้างแบบฝึกครูจะต้องคำนึงถึงความแตกต่างของเด็กแต่ละคน แบบฝึกต้องไม่ยากหรือง่ายจนเกินไป มีหลายแบบและวิธีการที่เร้าความสนใจของเด็กได้ดี ทำให้เด็กเกิดความสนุกสนานเพลิดเพลินในขณะที่ทำแบบฝึก และสามารถแก้ไขข้อบกพร่องในทักษะที่ต้องการฝึกได้เป็นอย่างดี

ลักษณะแบบฝึกที่ดี

นิตยา ฤทธิโยธี (2510 : 1) ได้กล่าวถึงลักษณะของแบบฝึกที่ดีไว้ดังนี้

1. จะต้องเกี่ยวข้องกับบทเรียนที่เรียนมาแล้ว
2. เหมาะสมกับวัย ระดับ หรือความสามารถของเด็ก
3. มีคำชี้แจงสั้น ๆ ที่ทำให้เด็กเข้าใจวิธีทำได้ง่าย
4. ใช้เวลาเหมาะสมหรือไม่ใช้เวลานาน
5. เป็นสิ่งที่น่าสนใจและท้าทายให้แสดงความสามารถ

ศศิธร สุกชีแพทย์ (2518 : 72) ได้เสนอแนะเกี่ยวกับลักษณะของแบบฝึกที่ดี

นักเรียนสนใจกระตือรือร้นที่จะทำ เป็นแบบฝึกที่มีลักษณะดังนี้

1. ใช้หลักจิตวิทยา
2. สำนวนภาษาง่าย
3. ให้ความหมายต่อชีวิต
4. คิดได้เร็วและสนุก
5. ปลุกความสนใจ
6. เหมาะสมกับวัยและความสามารถ
7. อาจศึกษาด้วยตนเอง

สรุปได้ว่า แบบฝึกหัดจะต้องมีจุดมุ่งหมายที่แน่นอนว่าต้องการฝึกทักษะในด้านใด
ใช้ภาษาให้เหมาะสมกับวัยของนักเรียน มีรูปแบบที่ดึงดูดความสนใจของนักเรียนหลาย
รูปแบบ เพื่อไม่ให้นักเรียนเบื่อหน่าย เรียงลำดับความยากง่าย ใช้เวลาในการฝึก
เหมาะสมไม่นานจนเกินไป ในแบบฝึกเขียนและกคคำยากที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีรูปแบบหลาย ๆ
แบบ มีภาพที่น่าสนใจ ช่วยทำให้นักเรียนมีความตั้งใจที่จะฝึกฝนจนเกิดทักษะสามารถเขียน
สะกคคำได้ถูกต้องรวดเร็ว

ประโยชน์ของแบบฝึก

เพ็ตตี้ (Petty, 1963 : 469 - 472) ได้กล่าวถึงประโยชน์ของแบบฝึกไว้ดังนี้

1. เป็นส่วนเพิ่มหรือเสริมหนังสือเรียนในการเรียนทักษะ เป็นอุปกรณ์การสอนที่
ช่วยลดภาระของครูได้มาก เพราะแบบฝึกเป็นสิ่งที่จัดทำขึ้นเป็นระบบระเบียบ
2. ช่วยเสริมทักษะทางการใช้ภาษา แบบฝึกเป็นเครื่องมือที่ช่วยให้เด็กฝึกทักษะ
การใช้ภาษาให้ดีขึ้น แต่จะต้องอาศัยการส่งเสริมและความเอาใจใส่จากครูผู้สอนด้วย
3. ช่วยในเรื่องความแตกต่างระหว่างบุคคล เนื่องจากเด็กมีความสามารถทาง
ภาษาแตกต่างกัน การให้เด็กทำแบบฝึกหัดที่เหมาะสมกับความสามารถของเขาจะช่วยให้
เด็กประสบผลสำเร็จในด้านจิตใจมากขึ้น
4. แบบฝึกช่วยเสริมให้ทักษะทางภาษาคงทน โดยกระทำดังนี้
 - 4.1 ฝึกทันทีหลังจากเด็กได้เรียนรู้ในเรื่องนั้น ๆ
 - 4.2 ฝึกซ้ำหลาย ๆ ครั้ง
 - 4.3 เน้นเฉพาะเรื่องที่ต้องการฝึก
5. แบบฝึกที่ใช้เป็นเครื่องมือวัดผลการเรียนหลังจากจบบทเรียนในแต่ละครั้ง
6. แบบฝึกที่จัดทำขึ้นเป็นรูปเล่ม เด็กสามารถเก็บรักษาไว้เป็นแนวทาง เพื่อ
ทบทวนด้วยตนเองได้ต่อไป
7. การให้เด็กทำแบบฝึกช่วยให้ครูมองเห็นจุดเด่นหรือปัญหาต่าง ๆ ของเด็กได้
ชัดเจน ซึ่งจะช่วยให้ครูดำเนินการปรับปรุงแก้ไขปัญหานั้น ๆ ได้ทันทั่วทั้ง

8. แบบฝึกที่จัดขึ้นนอกจากที่อยู่ในหนังสือแบบเรียน จะช่วยให้เด็กได้ฝึกฝนอย่างเต็มที่

9. แบบฝึกที่จัดพิมพ์ไว้เรียบร้อยจะช่วยให้ครูประหยัดทั้งแรงงาน และเวลาในการที่จะต้องเตรียมสร้างแบบฝึกอยู่เสมอ ในด้านผู้เรียนก็ไม่ต้องเสียเวลาลอกแบบฝึกจากตำราเรียน ทำให้เด็กมีโอกาสได้ฝึกฝนทักษะต่าง ๆ มากขึ้น

10. แบบฝึกช่วยประหยัดค่าใช้จ่าย เพราะการจัดพิมพ์ขึ้นเป็นรูปเล่มที่แน่นอน ย่อมลงทุนต่ำกว่าที่จะพิมพ์ลงในกระดาษไขทุกครั้ง และผู้เรียนสามารถบันทึกและมองเห็นความก้าวหน้าของตนเองได้อย่างมีระบบและเป็นระเบียบ

จากเอกสารที่เกี่ยวข้องกับแบบฝึก สรุปได้ว่า แบบฝึกเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับการเรียนวิชาทักษะภาษาไทย โดยเฉพาะการเขียนสะกดคำยาก เพราะจะทำให้นักเรียนเกิดความชำนาญ สามารถเขียนสะกดคำได้รวดเร็วและถูกต้อง ครูสามารถสร้างแบบฝึกและเลือกใช้แบบฝึกให้เหมาะสมกับวัยของนักเรียนได้ โดยจะต้องให้สอดคล้องกับหลักจิตวิทยาแบบฝึกควรมีหลาย ๆ แบบ มีภาพและกิจกรรมที่เร้าความสนใจของนักเรียนได้เป็นอย่างดี เพื่อให้นักเรียนไม่เบื่อหน่ายและมีความสนใจในการฝึกเขียนสะกดคำยากมากยิ่งขึ้น

1.5 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับความสนใจ

ความหมายของความสนใจ

ในการทำงานสิ่งใดสิ่งหนึ่งให้สำเร็จลงได้ด้วยดี ย่อมมีความสนใจเป็นพื้นฐาน นักเรียนที่มีความสนใจในวิชาใด มักจะเรียนวิชานั้นได้ดีกว่าวิชาที่เรียนโดยปราศจากความสนใจในเรื่องความสนใจนี้ ได้มีนักการศึกษาและนักจิตวิทยา ได้ให้ความหมายของความสนใจไว้ต่าง ๆ กัน ได้แก่

ดีวี่ (Dewey. 1959 : 66) กล่าวว่า ความสนใจคือ ความรู้สึกหรือความพอใจที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง แนวความคิดใดแนวความคิดหนึ่ง หรือกิจกรรมใดกิจกรรมหนึ่ง

กูด (Good, 1973 : 311) ได้ให้ความหมายของความสนใจไว้ว่า เป็นความรู้สึกชอบของคนเราแสดงต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ซึ่งความรู้สึกนี้อาจจะมีช่วงขณะหนึ่งหรืออาจจะมีถาวรต่อไปก็ได้ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับความอยากรู้ อยากรู้เห็นของบุคคลนั้น โดยมีอิทธิพลจากประสบการณ์ของเขาเอง

วินิช บรรจง และคนอื่น ๆ (2516 : 32) ได้ให้ความหมายของความสนใจไว้ว่า ความสนใจคือ ความรู้สึกหรือเจตคติของบุคคลต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง โดยเฉพาะความรู้สึกอันนั้น ทำให้บุคคลเอาใจใส่และการกระทำบรรลุถึงจุดหมายที่บุคคลมีต่อสิ่งนั้น

จรรยา เอี่ยมสะอาด (2527 : 36) ได้ให้ความหมายของความสนใจว่า หมายถึง ความรู้สึกของบุคคลที่มีความรัก ชอบสิ่งใดสิ่งหนึ่งพร้อมที่จะทำกิจกรรมที่สนใจนั้นด้วยความตั้งใจ เอาใจใส่หรือเพื่อให้สำเร็จตามความมุ่งหมายของตน

กมลรัตน์ หล้าสูงษ์ (2528 : 233) ได้กล่าวไว้ว่า ความสนใจเป็นความรู้สึกที่ดีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ซึ่งความสนใจของแต่ละบุคคล จะแตกต่างกันก็เนื่องมาจากองค์ประกอบสำคัญ ๆ คือ ความต้องการ ความถนัด และสภาพแวดล้อมต่าง ๆ ในสังคมที่แตกต่างกัน

จากความหมายดังกล่าว พอสรุปได้ว่า ความสนใจ หมายถึง ความรู้สึกของแต่ละบุคคลที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง อยากรู้ที่จะเข้าร่วมกิจกรรมด้วยความเต็มใจ ตั้งใจจริง ตามจุดหมายของตน

ลักษณะของความสนใจ

วินิช บรรจง และคนอื่น ๆ (2516 : 32 - 33) ได้กล่าวถึงลักษณะของความสนใจไว้ดังนี้

1. ความสนใจเป็นความรู้สึกหรือเจตคติที่เข้มข้นอยู่ในวงแคบ คือ คนเราจะต้องมีความสนใจต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งเป็นอย่าง ๆ ไป
2. ความสนใจเป็นเรื่องของแต่ละบุคคล คนหนึ่งอาจมีความสนใจต่อสิ่งหนึ่ง แต่คนอื่น อาจจะไม่สนใจสิ่งนั้นเลยก็ได้

3. ความสนใจ ทำให้เราเอาใจใส่จดจ่อต่อสิ่งที่ตนสนใจ
4. เมื่อเกิดความสนใจต่อสิ่งใดแล้ว คนย่อมมีความมุ่งหมายอย่างใดอย่างหนึ่งต่อสิ่งหนึ่ง ๆ เช่น ต้องการอยากรู้ให้มากขึ้น ต้องการทำเป็น เป็นต้น
5. คนย่อมมีความมุ่งมั่นที่จะทำให้สำเร็จตามความมุ่งหมาย ถ้าคนนั้นมีความสนใจต่อสิ่งนั้น

นอกจากนี้ ทวี ท่อแก้ว และอภรรม สีนภิบาล (2517 : 61) ได้กล่าวถึงลักษณะของความสนใจไว้ดังนี้

1. ความสนใจเป็นความรู้สึกที่เกิดขึ้นในบุคคล เนื่องจากถูกชักนำโดยสิ่งแวดล้อมต่าง ๆ
2. ความสนใจแต่ละบุคคลมีความเข้มข้นแตกต่างกัน
3. ความสนใจที่บุคคลมีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ย่อมเปลี่ยนแปลงได้ตามสถานการณ์
4. บุคคลย่อมมีความสนใจต่อสิ่งต่าง ๆ แตกต่างกัน
5. ความสนใจอาจเป็นความรู้สึกชั่วขณะหรือตลอดไปได้

จากลักษณะของความสนใจดังกล่าว จะเห็นได้ว่า ความสนใจของแต่ละบุคคลจะแตกต่างกันออกไป เพราะประสบการณ์ของแต่ละบุคคลที่ได้รับมาไม่เหมือนกัน ในทัศนะของโพเวลล์ (Powell, 1963 : 330) มีความเห็นว่า เด็กที่มีความสนใจในการเรียน จะทำให้เกิดความตั้งใจเรียนด้วย และการเรียนด้วยความสนใจนี้ผู้เรียนมีสมาธิในการเรียน เมื่อมีสมาธิก็สามารถติดตามเนื้อหาที่เรียนได้โดยตลอด และส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ในการเรียนวิชานั้นด้วย จันทมาศ ชื่นบุญ และศิริพันธ์ เพชรทองคำ (2520 : 45) กล่าวว่า ความสนใจจะเป็นลักษณะที่มีจิตใจจดจ่ออยู่ในสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ซึ่งเมื่อเกิดนาน ๆ แล้วทำให้เกิดความตั้งใจได้

ดังนั้นการเรียนการสอนในห้องเรียน หากครูสร้าง ความสนใจให้เกิดขึ้นในตัวนักเรียนด้วยการจัดกิจกรรมที่สนุกสนาน จูงใจให้เด็กอยากร่วมกิจกรรมด้วยความตั้งใจจริง ก็จะทำให้การเรียนการสอนประสบความสำเร็จตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตร

การสร้างให้ผู้เรียนเกิดความสนใจในบทเรียน

กมลรัตน์ หล้าสูงษ์ (2528 : 234) ได้กล่าวถึงวิธีสร้างความสนใจให้กับผู้เรียนไว้ดังนี้คือ

1. ศึกษาความต้องการของผู้เรียนเป็นส่วนใหญ่ เพื่อจะได้จัดบทเรียน สภาพห้องเรียน และสื่อการเรียนต่าง ๆ ให้ตรงกับความต้องการของเขา
2. สำรวจพื้นฐานทางด้านความถนัดของผู้เรียน เพื่อจัดสภาพการเรียนการสอนให้ตรงกับความถนัดนั้น ๆ
3. จัดสภาพห้องเรียนให้น่าสนใจ มีการตั้งคำถามยั่วและท้าทายความสามารถของผู้เรียน พยายามให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการเรียนการสอนมากที่สุด อาทิ การแสดงออกในความคิดเห็น การแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้า ตลอดจนการพยายามสร้างให้เกิดสิ่งตื่นตาตื่นใจ สิ่งแปลก ๆ ใหม่ ๆ และนำสิ่งที่ทันสมัยในยุคนั้นมากล่าวถึงด้วย
4. ให้การเสริมแรงโดยพยายามให้ผู้เรียนได้ประสบผลสำเร็จในการเรียนหรือการทำงานนั้น ๆ บ้าง โดยเลือกให้ตรงกับความถนัดและความสามารถของเขา จะทำให้เขามีความสนใจที่จะทำงานนั้น ๆ ต่อไป

การวัดความสนใจ

การวัดความสนใจที่ให้ผลถูกต้องแม่นยำที่สุดนั้น เป็นเรื่องที่ทำได้ยากเพราะเป็นการวัดทางด้านจิตใจ ซึ่งเป็นเรื่องของแต่ละบุคคลที่มีความสนใจแตกต่างกัน และขึ้นอยู่กับองค์ประกอบหลายประการ เช่น อายุ เพศ สติปัญญา การศึกษา สถานะทางเศรษฐกิจ ประสบการณ์ สิ่งแวดล้อม เป็นต้น อย่างไรก็ตามมีผู้เสนอแนะว่า เราจะวัดความสนใจของแต่ละบุคคลได้หลายวิธีด้วยกัน เช่น เออร์ลอค (Hurlock, 1959 : 159 - 160) ได้เสนอวิธีวัดความสนใจไว้ 3 วิธีคือ การสังเกต การสัมภาษณ์ และการใช้แบบสอบถาม นอกจากนี้ โปเวลล์ (Powell, 1963 : 238) ได้เสนอวิธีการวัดความสนใจไว้ 3 วิธีด้วยกัน คือ ใช้แบบสอบถามวัดความสนใจ (Interest Inventories) ใช้แบบสอบถามแบบปลายเปิด (Open-ended Questionnaires) และใช้การสัมภาษณ์ (Interview)

จากวิธีการวัดความสนใจที่มีหลายรูปแบบนี้ เมห์เรลส์ และเลห์เมนน์ (Mehrens and Lehmann, 1978 : 218) ได้พิสูจน์ยืนยันว่า การวัดความสนใจโดยใช้แบบสอบถาม เป็นวิธีการที่ดีที่สุด ระวัง และเชื่อมั่นมากที่สุด ผู้วิจัยจึงใช้แบบสอบถามวัดความสนใจในการเขียนสะกดคำยากสำหรับการวิจัยในครั้งนี้

2. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.1 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสอนเขียนสะกดคำโดยใช้เกม

งานวิจัยในประเทศ

นันทนา ดาวดวงเด่น (2528 : 50) ได้ทดลองสอนเขียนสะกดคำ โดยใช้เกม สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ในเขตพระโขนง กรุงเทพมหานคร ผลการวิจัย ปรากฏว่า ผลสัมฤทธิ์ในการเขียนสะกดคำของนักเรียนที่สอน โดยใช้เกมกับนักเรียนที่สอนปกติ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และทัศนคติที่มีต่อการเขียนสะกดคำของนักเรียนที่สอนโดยใช้เกมกับนักเรียนที่สอนปกติ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ สาลินี ภูติกนิษฐ์ (2529 : 59) ที่ศึกษาผลสัมฤทธิ์ และความคงทนในการเขียนสะกดคำภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่เรียนโดยใช้เกมและไม่ใช้เกม ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่เรียนการเขียนสะกดคำภาษาไทยที่ใช้เกมและไม่ใช้เกมประกอบการสอน มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และนักเรียนที่เรียนการเขียนสะกดคำภาษาไทยที่ใช้เกมและไม่ใช้เกมประกอบการสอน มีความคงทนในการจำแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสอนเขียนสะกดคำโดยใช้เกม สรุปได้ว่า การสอนเขียนสะกดคำโดยใช้เกม ทำให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ ทัศนคติ และความคงทนในการเขียนสะกดคำสูงขึ้นกว่าการสอนปกติ

งานวิจัยในต่างประเทศ

พินเตอร์ (Pinter, 1977 : 710 - A) ได้ศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการสะกดคำที่สอนโดยใช้เกมการศึกษาและสอนโดยใช้ตำรา ทดลองกับนักเรียนระดับสามจำนวน 94 คน ในเพนซิลวาเนีย ศึกษาเกี่ยวกับมโนภาพและความสามารถในการเขียนสะกดคำ ทำการทดสอบก่อนและหลังการทดลอง ภายหลังการทดลองสามสัปดาห์ ทดสอบเป็นครั้งที่สาม เพื่อเปรียบเทียบความคงทนในการสะกดคำ และการทดลองผลปรากฏว่า

1. คะแนนผลสัมฤทธิ์ในการทดสอบการสะกดคำกลุ่มที่ใช้เกมการศึกษาสูงกว่ากลุ่มที่สอนตามตำรา
 2. คะแนนผลสัมฤทธิ์ของกลุ่มที่ใช้เกม การศึกษาสูงกว่ากลุ่มที่สอนตามตำรา ทั้งเพศชายและเพศหญิง
 3. กลุ่มที่ใช้เกมการศึกษามีความคงทนในการจำสูงกว่ากลุ่มที่สอนตามตำรา
 4. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ใช้เกมการศึกษาของเด็กที่มีสติปัญญาปานกลางและต่ำ มีคะแนนผลสัมฤทธิ์สูงกว่ากลุ่มที่เรียนตามตำรา
 5. เด็กผู้หญิงมีมโนภาพแห่งตนในการให้ความร่วมมือมากกว่าเด็กผู้ชาย
- จากผลการวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสอนเขียนสะกดคำโดยใช้เกม สรุปได้ว่าการสอนเขียนสะกดคำโดยใช้เกม สามารถทำให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์และความคงทนในการเขียนสะกดคำสูงกว่าการสอนปกติ เพราะเกมเป็นกิจกรรมที่เร้าความสนใจของนักเรียนได้ดี ทำให้การเรียนการสอนสนุกสนาน นักเรียนมีทัศนคติที่ดีต่อการเรียน

2.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสอนเขียนสะกดคำโดยใช้แบบฝึก

งานวิจัยในประเทศ

สมศรี เพ็ชรยิ้ม (2520 : 137) ได้สร้างแบบฝึกทักษะวิชาภาษาไทย เรื่อง ตัวสะกดมาตราแม่กต สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ผลการวิจัยพบว่า แบบฝึกที่

สร้างขึ้นมีประสิทธิภาพ 92.73/84.00 และนักเรียนสามารถทำข้อทดสอบหลังจากทำแบบฝึกสูงกว่าคะแนนเฉลี่ยก่อนทำแบบฝึกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่านักเรียนทำแบบฝึกและมีความรู้เพิ่มขึ้น

บุญมา สังข์โพธิ์ (2523 : 46) ศึกษาการสร้างแบบฝึกการเขียนสะกดคำยากสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านภาคเมฆ จังหวัดลำปาง ผลการวิจัยพบว่า แบบฝึกที่สร้างขึ้นมีประสิทธิภาพ 98.74/84.20 และก่อนการใช้แบบฝึก และหลังการใช้แบบฝึก นักเรียนมีความสามารถในการเรียนสะกดคำยากแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่าแบบฝึกที่สร้างขึ้นทำให้นักเรียนมีความสามารถในการเรียนสะกดคำยากได้ดีขึ้น

ยุพดี พูลเวชประชาสุข (2525 : 57) ได้ศึกษาเปรียบเทียบผลการเขียนสะกดคำและทัศนคติต่อการเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยการใช้แบบฝึกหัดสะกดคำกับการเขียนตามคำบอก ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่เรียนโดยการใช้แบบฝึกหัดการเขียนสะกดคำ มีผลการเขียนสะกดคำสูงกว่านักเรียนที่เรียนโดยการเขียนตามคำบอกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นักเรียนที่เรียนโดยการใช้แบบฝึกหัดการเขียนสะกดคำมีทัศนคติต่อการเขียนสะกดคำสูงกว่านักเรียนที่เรียนโดยการเขียนตามคำบอกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

มาสวิมล รักบ้านเกิด (2526 : 79) ได้ศึกษาทดลองสอนโดยใช้แบบฝึกการเขียนสะกดคำยากในวิชาภาษาไทยกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยเปรียบเทียบกับการสอนตามกิจกรรมในแผนการสอน และนำไปทดลองกับนักเรียนโรงเรียนวัดบางสะแก ในกรุงเทพมหานคร ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้แบบฝึกการเขียนสะกดคำยาก มีผลสัมฤทธิ์ในการเรียนสูงขึ้นกว่าก่อนการสอน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และนักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้แบบฝึกการเขียนสะกดคำยากกับนักเรียนที่ได้รับการสอนตามกิจกรรมในแผนการสอน มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสะกดคำแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

และในปีเดียวกัน รุจิ สุขเสมอ (2526 : 97) ได้วิเคราะห์ระดับความยากง่ายของคำและนำคำยากมาสร้างแบบฝึกสะกดคำยาก สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยนำไปทดลองกับนักเรียนโรงเรียนวัดโพธิ์ทองบน อำเภอปากเกร็ด จังหวัดนนทบุรี ผลการวิจัยพบว่า การใช้แบบฝึกการเขียนสะกดคำ ทำให้การเขียนสะกดคำภายหลังการทดลองสูงกว่าผลสัมฤทธิ์ในการเขียนสะกดคำก่อนการทดลอง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

นวลใจ หนูมี (2529 : 54) ได้สร้างแบบฝึกการเขียนสะกดคำยากเพื่อใช้ในการสอนซ่อมเสริมสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนช่องพระนาวิทยา จังหวัดราชบุรี ผลการวิจัยพบว่า ผลการสร้างแบบฝึกมีประสิทธิภาพ 92.67/80.07 และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนการฝึกและหลังการฝึก แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่าภายหลังการเรียนซ่อมเสริมและหลังการฝึกแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่าภายหลังการเรียนซ่อมเสริมการเขียนสะกดคำยากโดยใช้แบบฝึกแล้ว นักเรียนมีผลการเรียนดีขึ้น

สุภาพ ดวงเพชร (2533 : 72) ได้ศึกษาเปรียบเทียบความสามารถและความคงทนในการเขียนสะกดคำยากของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการสอนโดยการใช้แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำกับการใช้แบบฝึกตามคู่มือครูกับนักเรียนโรงเรียนวัดน้อย นพคุณ กรุงเทพมหานคร ผลการวิจัยพบว่า ความสามารถและความคงทนในการเขียนสะกดคำภาษาไทยของนักเรียนที่ได้รับการสอนโดยการใช้แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำกับการใช้แบบฝึกหัดตามคู่มือครูแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

กรรณิการ์ ศุภรเวทย์ศิริ (2533 : 63) ได้สร้างแบบฝึกการเขียนสะกดคำยากสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ในจังหวัดสุรินทร์ ผลการวิจัยพบว่า แบบฝึกการเขียนสะกดคำยากที่สร้างขึ้นมีประสิทธิภาพ 91.11/88.31 และนักเรียนสามารถทำแบบทดสอบหลังทำแบบฝึกได้สูงกว่าเกณฑ์มาตรฐาน

งานวิจัยในต่างประเทศ

ชวอ์ต และโดห์ริง (Schwartz and Dechring. 1977 : 55) ได้ศึกษาถึงความสามารถในการเขียนสะกดคำของนักเรียนระดับ 2 ถึงระดับ 6 จำนวน 160 คน โดยใช้รูปภาพที่มีความหมายและแบบทดสอบการเขียนสะกดคำแบบเลือกตอบ และแบบทดสอบการเขียนสะกดคำยาก พบว่า นักเรียนกลุ่มที่เรียนโดยใช้รูปภาพที่มีความหมาย มีแนวโน้มของการเขียนสะกดคำสูงกว่านักเรียนที่เรียนการเขียนสะกดคำแบบธรรมดา ซึ่งสอดคล้องกับชเวนดิเงอร์ (Schwendiger. 1977 : 51) ได้ศึกษาผลการเขียนสะกดคำของนักเรียนในระดับ 6 จำนวน 503 คน โดยใช้แบบฝึกหัดที่มีรูปภาพ แบบเขียนตามคำบอก และแบบทดสอบการเขียนสะกดคำ ผลปรากฏว่า นักเรียนที่เรียนโดยใช้แบบฝึกหัดที่มีรูปภาพ มีผลการเขียนสะกดคำสูงกว่านักเรียนที่เรียนโดยไม่ได้ใช้รูปภาพ

ในปีเดียวกัน แคลนตัน (Clanton. 1977 : 2690 - 2691 - A) ได้ศึกษาถึงผลของวิธีการตัดอักษรตามวิธีการสอนสะกดคำ โดยให้นักเรียนทำแบบฝึกหัดชนิดที่ลบอักษรออกจากคำ แล้วให้นักเรียนเติมอักษรที่หายไปทำการทดลอง 3 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 4 แบบฝึกหัด โดยทดลองกับนักเรียนระดับ 6 และ 7 จำนวน 194 คน ผลการวิจัยพบว่า คะแนนการทดสอบสะกดคำของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมไม่แตกต่างกัน แต่คะแนนกลุ่มทดลองหลังการฝึกสูงกว่าก่อนการฝึก

ในปีต่อมา ลอเรย์ (Lowrey. 1978 : 817 - A) ได้ศึกษาผลสัมฤทธิ์ของการใช้แบบฝึกหัดทักษะกับนักเรียนในระดับ 1 ถึงระดับ 3 จำนวน 87 คน พบว่า

1. นักเรียนที่ได้รับการฝึกโดยใช้แบบฝึกหัดทักษะมีคะแนนการทดสอบหลังทำแบบฝึกหัดมากกว่าคะแนนก่อนทำแบบฝึกหัด
2. แบบฝึกหัดเป็นเครื่องมือที่ช่วยนักเรียนในการเรียนรู้และช่วยในเรื่องความแตกต่างระหว่างบุคคลด้วย ทั้งนี้เพราะนักเรียนมีความสามารถทางด้านภาษาแตกต่างกัน การนำแบบฝึกหัดนี้มาใช้จึงเป็นการช่วยให้นักเรียนประสบผลสำเร็จในการเรียนยิ่งขึ้น

จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวกับการสอนเขียนสะกดคำโดยใช้แบบฝึก พอสรุปได้ว่าการสอนเขียนสะกดคำโดยใช้แบบฝึกทำให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ในการเขียนสะกดคำสูงกว่าก่อนทำแบบฝึก การเขียนตามคำบอกและการสอนปกติ ดังนั้นจึงควรส่งเสริมให้มีการสร้างแบบฝึก และปรับปรุงแบบฝึกให้มีรูปแบบและกิจกรรมต่าง ๆ ให้น่าสนใจ เพราะการฝึกเป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่งในการเรียนภาษาไทย โดยเฉพาะทักษะในด้านการเขียนสะกดคำต้องอาศัยการฝึกอย่างถูกวิธี จึงช่วยพัฒนาความสามารถในการเขียนสะกดคำของนักเรียนให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

2.3 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความสนใจ

คำนิ้ง วิสัยจร (2525 : 73) ได้ศึกษาความสนใจที่มีต่อการเขียนความเรียงแบบต่าง ๆ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ในกรุงเทพมหานคร ผลการวิจัยพบว่า วิธีเขียนความเรียงที่นักเรียนสนใจมากที่สุด คือ การเขียนคำสัมผัสคล้องจอง การเรียงคำให้เป็นประโยค การเขียนเรียงความจากภาพ การเขียนเรียงความโดยเสรี ตามลำดับ ความสนใจต่อวิธีเขียนเรียงความของนักเรียนต่างจังหวัดส่วนใหญ่ไม่แตกต่างกัน ยกเว้นการเรียงคำให้เป็นประโยค การฝึกแต่งประโยคแบบต่าง ๆ และการเรียงประโยคลำดับเรื่อง และความสนใจต่อวิธีเขียนความเรียงของนักเรียนชายและนักเรียนหญิง ส่วนใหญ่ไม่แตกต่างกัน ยกเว้นการทำสมมุติภาพ การต่อเรื่องให้จบ การเล่านิทาน การเขียนโดยเสรี

จรรยา เอี่ยมสะอาด (2527 : 32) ได้เปรียบเทียบความสนใจในการเรียนวิชาภาษาไทยของนักเรียนที่เรียนด้วยศูนย์การเรียนกับแบบบรรยายของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ปรากฏว่า นักเรียนที่เรียนด้วยศูนย์การเรียน มีความสนใจในวิชาภาษาไทยแตกต่างจากการเรียนด้วยการบรรยาย แสดงว่า ศูนย์การเรียนทำให้ความสนใจในวิชาภาษาไทย ดีกว่าการเรียนการสอนแบบบรรยาย

ปิยะศักดิ์ สินทรัพย์ (2530 : 60) ได้ศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความสนใจในวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่เรียนด้วยการใช้เกมและเพลงประกอบการสอน ผลการวิจัยพบว่า การสอนโดยใช้เกมและเพลงประกอบการสอน ส่งผล

ให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความสนใจในวิชาภาษาไทยสูงกว่าการสอนตามแผนการสอน
ของหน่วยศึกษานิเทศก์ เขตการศึกษา 10

จากงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความสนใจในวิชาภาษาไทย จะพบว่า การวิจัยส่วนมาก
เป็นการทดลองวิธีการสร้างความสนใจให้กับนักเรียนโดยใช้วิธีการต่าง ๆ หลายวิธี แต่ก็ยัง
ไม่มีผู้ใดที่ศึกษาการสร้างความสนใจที่ใช้วิธีสอนเขียนสะกดคำโดยใช้เกมและแบบฝึก ผู้วิจัย
จึงนำเกมและแบบฝึกมาใช้ประกอบการสอนเพื่อศึกษาความสามารถและความสนใจในการ
เขียนสะกดคำยากของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

สมมติฐานในการศึกษาค้นคว้า

1. นักเรียนที่เรียนโดยใช้เกมและแบบฝึก มีความสามารถในการเขียนสะกด
คำยากภาษาไทยแตกต่างกัน
2. นักเรียนที่เรียนโดยใช้เกมและแบบฝึก มีความสนใจในการเขียนสะกด
คำยากภาษาไทยแตกต่างกัน

บทที่ 3

วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยดำเนินการศึกษาค้นคว้าตามลำดับดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง
3. การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือ
4. แบบแผนการทดลองและวิธีดำเนินการทดลอง
5. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนวัดพระพุทธรบาท อำเภอบึงสามพัน จังหวัดสุพรรณบุรี ที่เรียนในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2536 จำนวน 6 ห้องเรียน รวม 186 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนวัดพระพุทธรบาท จังหวัดสุพรรณบุรี ที่เรียนในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2536 จำนวน 60 คน ซึ่งได้มาโดยวิธีสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) ดังนี้

1. สุ่มห้องเรียนมา 4 ห้องเรียน มีนักเรียนจำนวน 119 คน
2. นำนักเรียนจำนวน 119 คน มาแยกเป็นนักเรียนหญิง 60 คน นักเรียนชาย 59 คน แล้วสุ่มโดยจับฉลากให้ได้กลุ่มที่ 1 มีนักเรียนชาย 15 คน นักเรียนหญิง 15 คน รวม 30 คน กลุ่มที่ 2 มีนักเรียนชาย 15 คน นักเรียนหญิง 15 คน รวม 30 คน แล้วนำนักเรียนทั้งสองกลุ่มมาจับฉลากอีกครั้งเพื่อให้เป็นกลุ่มทดลองที่ 1 สอนโดยใช้เกม กลุ่มทดลองที่ 2 สอนโดยใช้แบบฝึก ดังตาราง 1

ตาราง 1 จำนวนกลุ่มตัวอย่าง

นักเรียน กลุ่มทดลอง	ชาย	หญิง	รวม
กลุ่มทดลองที่ 1	15	15	30
กลุ่มทดลองที่ 2	15	15	30

เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง

1. เกม
2. แบบฝึก
3. แผนการสอนการเขียนสะกดคำยาก
4. แบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียนสะกดคำยากภาษาไทย
5. แบบสอบถามวัดความสนใจในการเขียนสะกดคำยากภาษาไทย

การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. การสร้างเกม มีขั้นตอนดังต่อไปนี้

1.1 ศึกษาความสนใจในการเล่นของเด็กนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

จากหนังสือธรรมชาติและกระบวนการเรียนรู้ของ ประสาท อิศรปริดา (2522 : 1 -

186) หนังสือจิตวิทยาการเรียนรู้กับการสอนของ ประสาท อิศรปริดา (2523 : 1 -

195) และหนังสือจิตวิทยาการศึกษาของ เอนกกุล กริแสง (2517 : 35 - 177)

1.2 ศึกษาหลักการสร้างเกม วิธีการสร้างเกม และทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการสร้างเกม จากหนังสือต่าง ๆ และเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสร้างเกม

1.3 ผู้วิจัยนำคำยากจากหนังสือเรียนภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 เล่ม 1 บทที่ 1-7 ทุกคำมาแยกตามลักษณะการเขียนผิด ซึ่งมีทั้งหมด 6 ประเภท ได้แก่ คำผิดที่ตัวการันต์ 17 คำ ผิดที่ตัวสะกดในแม่กด 17 คำ ผิดที่ตัวสะกดในแม่กน 16 คำ ผิดที่คำประวิสรรชนีย์ 9 คำ ผิดที่คำออกเสียงอะ แต่ไม่ประวิสรรชนีย์ 24 คำ และผิดที่คำยากทั่ว ๆ ไป 16 คำ รวมทั้งหมด 99 คำ ผู้วิจัยจึงนำคำยากเหล่านี้มาสร้างเกม 12 เกม เกมละ 8-9 คำ ดังนี้

1.3.1 เกมใช้สอนคำยากที่มีตัวการันต์ 2 เกม

1.3.2 เกมใช้สอนคำยากที่มีตัวสะกดในแม่กด 2 เกม

1.3.3 เกมใช้สอนคำยากที่มีตัวสะกดในแม่กน 2 เกม

1.3.4 เกมใช้สอนคำยากที่ประวิสรรชนีย์ 1 เกม

1.3.5 เกมใช้สอนคำยากที่ออกเสียงอะแต่ไม่ประวิสรรชนีย์ 3 เกม

1.3.6 เกมใช้สอนคำยากทั่วไป 2 เกม

1.4 ในการสร้างเกมแต่ละเกม ประกอบด้วยกิจกรรมดังต่อไปนี้

1.4.1 ทายคำจากความหมายที่กำหนด (ใบคำ)

1.4.2 ประสมคำจากบัตรอักษร

1.4.3 อ่านคำที่ประสม

1.4.4 เขียนคำ

1.4.5 ครูและนักเรียนสรุปคำที่เรียนทั้งหมด

1.5 นำเกมที่สร้างขึ้นเสนอต่อประธานและกรรมการควบคุมปฏิญาณิพนธ์ และผู้เชี่ยวชาญด้านภาษาไทย ประกอบด้วย

อาจารย์ทตยา หงษ์สิทธิ์ ศึกษาพิเศษ 7 สำนักงานการประถมศึกษา
จังหวัดสระบุรี

อาจารย์วิบูลย์ ศรีโสมณ ศึกษาพิเศษ 6 สำนักงานการประถมศึกษา
จังหวัดลพบุรี

อาจารย์สุนีย์ แสงดาว อาจารย์ 2 ระดับ 6 โรงเรียนท้ายพิกุล
สำนักงานการประถมศึกษาอำเภอพระพรหมบาท จังหวัดสระบุรี

ตรวจสอบความสอดคล้องระหว่างวิภาวะของผู้เล่นกับชนิดของเกม จุดประสงค์
ในการเล่น วิธีเล่น และอุปกรณ์การเล่นของเกม ผลปรากฏว่า ผู้เชี่ยวชาญให้ปรับปรุงใน
เรื่องอุปกรณ์การเล่นของเกมให้สะดวกต่อการนำไปใช้ และเหมาะสมกับระดับชั้น ผู้วิจัยจึง
นำมาปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ แล้วจึงนำไปทดลองใช้กับนักเรียน
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2536 โรงเรียนท้ายพิกุล อำเภอ
พระพรหมบาท จังหวัดสระบุรี เมื่อเป็นแนวทางในการปรับปรุงแก้ไขก่อนนำไปใช้จริง โดย
ทดลองตามลำดับขั้นดังนี้

ครั้งที่ 1 ทดลองกับกลุ่มย่อย ผู้วิจัยนำเกมที่สร้างขึ้นไปทดลองกับนักเรียนชั้น
ประถมศึกษาปีที่ 3/1 ปีการศึกษา 2536 จำนวน 6 คน เพื่อศึกษาความยากง่ายของภาษา
อุปกรณ์ เวลา วิธีเล่น ตลอดจนกติกาการเล่น ผลปรากฏว่า จำนวนนักเรียนในกลุ่มน้อยเกิน
ไป ทำให้นักเรียนไม่สามารถปฏิบัติกิจกรรมได้ทันเวลา จึงต้องปรับปรุงแก้ไขในส่วนนี้

ครั้งที่ 2 ทดลองภาคสนาม ผู้วิจัยนำเกมที่ปรับปรุงครั้งที่ 1 แล้วไปทดลอง
กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3/2 ปีการศึกษา 2536 จำนวน 30 คน เพื่อตรวจสอบความ
เหมาะสมในเรื่องภาษา เวลา และวิธีเล่นเกม โดยครูสังเกตจากนักเรียนเข้าใจภาษา
วิธีเล่น และปฏิบัติตามคำสั่งได้หรือไม่ เวลาเหมาะสมเพียงใด ผลปรากฏว่า นักเรียน
สามารถปฏิบัติกิจกรรมต่าง ๆ ได้เป็นอย่างดี พร้อมทั้งจะนำไปทดลองกับกลุ่มตัวอย่าง

2. การสร้างแบบฝึก

ผู้วิจัยสร้างแบบฝึก ซึ่งมีขั้นตอนในการสร้างดังนี้

2.1 ศึกษาหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง
พุทธศักราช 2533) ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3-4 ในวิชาภาษาไทยเกี่ยวกับทักษะการเขียน
เพื่อศึกษาความคิดรวบยอด จุดมุ่งหมาย เนื้อหา และศึกษาคู่มือครู หนังสือเรียน และ
แบบฝึกหัดภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ของกรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ

2.2 ศึกษาหลักจิตวิทยา เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสร้างแบบฝึก เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างแบบฝึกที่ดี

2.3 นำคำจากหนังสือเรียนภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 เล่ม 1 บทที่ 1-7 มาแยกตามลักษณะการเขียนผิด 6 รูปแบบ เช่นเดียวกับการสร้างเกมแล้วสร้างเป็นแบบฝึก 12 ชุด ดังนี้

2.3.1 แบบฝึกเรื่อง คำที่มีตัวการ์นต์ 2 ชุด

2.3.2 แบบฝึกเรื่อง คำที่มีตัวสะกดในแม่กด 2 ชุด

2.3.3 แบบฝึกเรื่อง คำที่มีตัวสะกดในแม่กน 2 ชุด

2.3.4 แบบฝึกเรื่อง คำที่ประวิสรรชนีย์ 1 ชุด

2.3.5 แบบฝึกเรื่อง คำที่ออกเสียงอะแต่ไม่ประวิสรรชนีย์ 3 ชุด

2.3.6 แบบฝึกเรื่อง คำยากทั่วไป 2 ชุด

แบบฝึก 12 ชุดนี้ ในแต่ละชุดมี 6 แบบฝึกหัด รวมแบบฝึกทั้งหมด 72 แบบฝึกหัด ซึ่งแบบฝึกในแต่ละชุด ประกอบด้วยกิจกรรมดังต่อไปนี้

1. จับคู่คำกับความหมาย
2. เติมความหมายของคำ
3. ประสมคำจากภาพ
4. เติมอักษรที่หายไปให้ได้ความหมาย
5. เติมอักษรที่หายไปให้ตรงกับคำอ่าน
6. เขียนสะกดคำจากคำอ่าน

2.4 นำแบบฝึกที่สร้างขึ้นเสนอต่อประธานและกรรมการควบคุมปริญญาบัตรและผู้เชี่ยวชาญด้านภาษาไทย ซึ่งประกอบด้วย

อาจารย์ทัตยา หงษ์สิทธิ์ ศึกษานิเทศก์ 7 สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดสระบุรี

อาจารย์วิบูลย์ ศรีโสมณ ศึกษานิเทศก์ 6 สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดลพบุรี

อาจารย์สุณีย์ แสงดาว อาจารย์ 2 ระดับ 6 โรงเรียนท้ายพิกุล
สำนักงานการประถมศึกษาอำเภอพระพรหม จังหวัดสระบุรี

ตรวจสอบความเหมาะสมเกี่ยวกับความยากง่ายของภาษา รูปภาพ คำสั่ง และ
กิจกรรม ผลปรากฏว่า ผู้เชี่ยวชาญให้ปรับปรุงแก้ไขรูปภาพให้สวยงาม ลดรายละเอียดของ
ภาพเพื่อให้ตัวหนังสือเด่นชัดขึ้น ขยายช่องไฟเพื่อให้นักเรียนเติมตัวอักษรได้ง่ายขึ้น ผู้วิจัย
จึงปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ จากนั้นจึงนำแบบฝึกไปทดลองตามลำดับขั้น
ดังนี้

ครั้งที่ 1 นำแบบฝึกไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3/3 ภาคเรียนที่ 1
ปีการศึกษา 2536 โรงเรียนท้ายพิกุล อำเภอพระพรหม จังหวัดสระบุรี จำนวน 12 คน
โดยให้นักเรียนทำคนละชุด เพื่อศึกษาความยากง่ายของภาษา คำสั่ง ความเหมาะสมของ
รูปภาพและเวลาที่ใช้ในการทำแบบฝึก ผลปรากฏว่า นักเรียนยังไม่เข้าใจคำสั่งบางตอน จึง
นำมาปรับปรุงแก้ไข

ครั้งที่ 2 นำแบบฝึกที่ปรับปรุงครั้งที่ 1 ไปทดลองกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3/4
โรงเรียนท้ายพิกุล อำเภอพระพรหม จังหวัดสระบุรี จำนวน 30 คน เพื่อดูความเหมาะสม
ของเวลาและคำสั่ง ผลปรากฏว่า นักเรียนสามารถปฏิบัติตามกิจกรรมในแบบฝึกได้เป็นอย่างดี
พร้อมที่จะนำไปทดลองกับกลุ่มตัวอย่าง

3. แผนการสอนการเขียนสะกดคำยาก

ผู้วิจัยสร้างแผนการสอนสำหรับใช้กับกลุ่มทดลองทั้ง 2 กลุ่ม โดยมีขั้นตอนการ
สร้างดังต่อไปนี้

3.1 ศึกษาหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง
พุทธศักราช 2533) คู่มือครู แบบเรียน และแบบฝึกหัดวิชาภาษาไทย ชั้นประถมศึกษา
ปีที่ 3 ของกรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ ศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการสร้าง
แผนการสอนและเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการสอนเขียนสะกดคำ

3.2 นำคำยากจากหนังสือเรียนภาษาไทย เล่ม 1 บทที่ 1-7 ทุกคำมา แยกตามลักษณะการเขียนผิด ได้แก่ คำที่ผิดตัวการ์นต์ 17 คำ ผิดที่ตัวสะกดแม่กด 17 คำ ผิดที่ตัวสะกดแม่กน 16 คำ ผิดที่คำประวิสรรชนีย์ 9 คำ ผิดที่คำออกเสียงอะแต่ไม่ ประวิสรรชนีย์ 24 คำ และผิดที่คำยากทั่ว ๆ ไป 16 คำ รวมทั้งหมด 99 คำ

3.3 นำคำยากมาเป็นเนื้อหาในแผนการสอน แล้วเขียนแผนการสอนของ กลุ่มทดลองทั้ง 2 กลุ่ม ซึ่งใช้แผนการสอนเดียวกัน โดยมีส่วนประกอบดังนี้

3.3.1 ความคิดรวบยอด

3.3.2 จุดประสงค์

3.3.3 เนื้อหา

3.3.4 สื่อการเรียนการสอน

3.3.5 กิจกรรมการเรียนการสอน

- ชี้นำเข้าสู่บทเรียน
- ชี้นำเนื้อหาการเรียน
- ชี้นำสรุป
- ชี้นำฝึกการเขียนสะกดคำยาก
 - กลุ่มทดลองที่ 1 ใช้เกม
 - กลุ่มทดลองที่ 2 ใช้แบบฝึก

3.3.6 การประเมินผล

3.4 นำแผนการสอนไปให้อาจารย์ผู้เชี่ยวชาญการสอนภาษาไทยซึ่งประกอบด้วย รองศาสตราจารย์จันทิมา พรหมโชติกุล สำนักทดสอบทางการศึกษา และจิตวิทยา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

อาจารย์ทัตยา หงษ์สิทธิ์ ศึกษานิเทศก์ 7 สำนักงานการประถมศึกษา จังหวัดสระบุรี

อาจารย์วิบูลย์ ศรีโสมน ศึกษานิเทศก์ 6 สำนักงานการประถมศึกษา จังหวัดลพบุรี

อาจารย์สุณี แสงดาว อาจารย์ 2 ระดับ 6 โรงเรียนท้ายพิกุล
สำนักงานการประถมศึกษาอำเภอพระพรหมบาท จังหวัดสระบุรี

ตรวจสอบความสอดคล้องระหว่างจุดประสงค์ สื่อการเรียนการสอน เนื้อหา และ
กิจกรรม และการประเมินผล ปรากฏว่า แผนการสอนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นนั้น ผู้เชี่ยวชาญว่า
เหมาะสมดีแล้ว พร้อมทั้งจะนำไปทดลองใช้

3.5 นำแผนการสอนไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียน
ท้ายพิกุล อำเภอพระพรหมบาท จังหวัดสระบุรี จำนวน 30 คน เพื่อปรับปรุงเกี่ยวกับการจัด
กิจกรรมการเรียนการสอน สื่อการเรียนการสอน และการประเมินผล ผลการทดลองปรากฏว่า
ขั้นตอนในการจัดกิจกรรมการสอนนั้นไม่เหมาะสมกับเวลา ผู้วิจัยจึงลดกิจกรรมให้น้อยลง เพื่อ
ให้เหมาะสมกับเวลาในการสอน

3.6 นำแผนการสอนที่ปรับปรุงแล้วไปทดลองกับกลุ่มตัวอย่าง

4. แบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียนสะกดคำภาษาไทย เป็นแบบทดสอบที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มีขั้นตอนในการสร้างดังนี้

4.1 ศึกษาการสร้างแบบทดสอบจากหนังสือเทคนิคการเขียนข้อสอบของ
ชวาล แพร์ตกุล (2522 : 1 - 402) หนังสือการทดสอบเพื่อค้นและพัฒนาสมรรถภาพ
ของ ชวาล แพร์ตกุล (2514 : 25 - 40) หนังสือการเขียนข้อสอบวิชาภาษาไทยของ
จันทิมา พรหมโชติกุล (2529 : 236) และหนังสืออื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง

4.2 นำคำยากซึ่งเป็นคำชุดเดียวกับที่นำไปสร้างเกมและแบบฝึก มาสร้าง
แบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียนสะกดคำภาษาไทย เป็นแบบทดสอบปรนัย ชนิด
4 ตัวเลือก จำนวน 50 ข้อ แล้วนำแบบทดสอบที่สร้างขึ้นไปให้คณะกรรมการควบคุม
ปริญญาโท และผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนภาษาไทย ประกอบด้วย

รองศาสตราจารย์จันทิมา พรหมโชติกุล สำนักทดสอบทางการศึกษา
และจิตวิทยา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

อาจารย์ทัตยา หงษ์สิทธิ์ ศึกษานิเทศก์ 7 สำนักงานการประถมศึกษา
จังหวัดสระบุรี

อาจารย์วิบูลย์ ศรีโสภณ ศึกษาในเทศก์ 6 สำนักงานการประถมศึกษา
จังหวัดลพบุรี

อาจารย์สุนีย์ แสงดาว อาจารย์ 2 ระดับ 6 โรงเรียนท้ายพิกุล
สำนักงานการประถมศึกษาอำเภอพระพุทธบาท จังหวัดสระบุรี

ตรวจสอบเพื่อหาความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาของแบบทดสอบ ผลปรากฏว่า
ผู้เชี่ยวชาญให้ปรับปรุงตัวเลือกของแบบทดสอบแต่ละข้อ

4.3 นำแบบทดสอบที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปทดลองกับนักเรียนชั้นประถมศึกษา
ปีที่ 3 โรงเรียนท้ายพิกุล อำเภอพระพุทธบาท จังหวัดสระบุรี จำนวน 100 คน ซึ่ง
นักเรียนมีสภาพใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่าง แล้วนำแบบทดสอบมาตรวจให้คะแนน ถ้าตอบถูก
ให้ 1 คะแนน ตอบผิดให้ 0 คะแนน ต่อจากนั้นนำแบบทดสอบมาวิเคราะห์หาความยากง่าย
และค่าอำนาจจำแนกของข้อสอบแต่ละข้อ โดยใช้เทคนิค 27% ของ จุง เตห์ ฟาน (Fan,
1952 : 16 - 30) คัดเลือกข้อสอบที่มีความยากง่ายระหว่าง .20 - .80 และค่าอำนาจ
จำแนกตั้งแต่ .20 ขึ้นไป ได้จำนวน 48 ข้อ

4.4 ผู้วิจัยนำผลการวิเคราะห์มาให้คณะกรรมการควบคุมปริญญาโท
ตรวจสอบความถูกต้อง ต่อจากนั้นคณะกรรมการควบคุมปริญญาโท เสนอแนะให้ปรับปรุง
แก้ไขตัวลวงของข้อสอบ 2 ข้อ เพื่อให้ได้ข้อสอบจำนวน 50 ข้อ ผู้วิจัยจึงปรับปรุงแก้ไข
ตัวลวงของข้อสอบจำนวน 2 ข้อ แล้วนำแบบทดสอบจำนวน 50 ข้อ ไปทดลองกับนักเรียน
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนพระพุทธบาท อำเภอพระพุทธบาท จังหวัดสระบุรี
จำนวน 70 คน และโรงเรียนประชาสงเคราะห์รังสรรค์ อำเภอพระพุทธบาท จังหวัด
สระบุรี จำนวน 30 คน รวม 100 คน เพื่อนำผลที่ได้มาหาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ
โดยใช้สูตร KR-20 (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. 2531 : 168 - 170)
ปรากฏว่า ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.8369

5. แบบสอบถามวัดความสนใจในการเขียนสะกดคำภาษาไทย

ในการสร้างแบบสอบถามวัดความสนใจในการเขียนสะกดคำภาษาไทย ผู้วิจัย
ดำเนินการดังนี้

5.1 ศึกษาแนวการสร้างเครื่องมือวัดความสนใจ และเทคนิคการสร้างแบบสอบถามจากหนังสือต่าง ๆ

5.2 สร้างแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประเมินค่าแบบ 5 ระดับ ตามหลักของลิเคิร์ต (Likert) คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย น้อยที่สุด จำนวน 40 ข้อ

5.3 นำแบบสอบถามวัดความสนใจที่สร้างขึ้นไปให้คณะกรรมการควบคุมปริญญาโทและผู้เชี่ยวชาญด้านภาษาไทย ซึ่งประกอบด้วย

รองศาสตราจารย์จันทิมา พรหมโชติกุล สำนักทดสอบทางการศึกษา และจิตวิทยา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

อาจารย์ทศยา หงษ์สิทธิ์ ศึกษานิเทศก์ 7 สำนักงานการประถมศึกษา จังหวัดสระบุรี

อาจารย์วิบูลย์ ศรีโสภณ ศึกษานิเทศก์ 6 สำนักงานการประถมศึกษา จังหวัดลพบุรี

อาจารย์สุนีย์ แสงดาว อาจารย์ 2 ระดับ 6 โรงเรียนท้ายนิกุล สำนักงานการประถมศึกษาอำเภอพระพุทธบาท จังหวัดสระบุรี

ตรวจสอบหาความเที่ยงตรงเชิงนิพจน์ของแบบสอบถาม ความเหมาะสมของภาษา และข้อความว่าครอบคลุมเนื้อหาและพฤติกรรมที่ต้องการวัดหรือไม่ ผลปรากฏว่า คณะกรรมการควบคุมปริญญาโทและผู้เชี่ยวชาญให้ปรับปรุงแก้ไขภาษา และข้อความ เพื่อให้ครอบคลุมเนื้อหาและพฤติกรรมที่ต้องการวัด ผู้วิจัยจึงนำมาปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะ

5.4 นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแล้วไปทดสอบกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนท้ายนิกุล อำเภอพระพุทธบาท จังหวัดสระบุรี จำนวน 100 คน แล้วนำแบบสอบถามมาตรวจให้คะแนน โดยมีเกณฑ์ดังนี้

มากที่สุด	ให้	5	คะแนน
มาก	ให้	4	คะแนน
ปานกลาง	ให้	3	คะแนน
น้อย	ให้	2	คะแนน
น้อยที่สุด	ให้	1	คะแนน

5.5 หาค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถาม โดยใช้เทคนิค 25% (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. 2531 : 185) เพื่อตรวจสอบความแตกต่างในการตอบ เป็นรายข้อระหว่างกลุ่มสูงและกลุ่มต่ำ โดยใช้สถิติ t-test เลือกข้อคำถามที่ผลการวิเคราะห์ ได้ค่า t สูงไว้ใช้ ค่า t จะมีค่าตั้งแต่ 1.75 ขึ้นไป โดยคัดเลือกมา 25 ข้อ

5.6 นำแบบสอบถามไปทดสอบกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนพระพุทธรบาท อำเภอพระพุทธรบาท จังหวัดสระบุรี จำนวน 68 คน โรงเรียนประชา-สงเคราะห์รังสรรค์ อำเภอพระพุทธรบาท จังหวัดสระบุรี จำนวน 32 คน รวมจำนวนนักเรียน 100 คน แล้วนำมาตรวจให้คะแนนเพื่อหาค่าความเชื่อมั่นแบบสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient) ของ Cronbach (ล้วน สายยศ และ อังคณา สายยศ. 2531 : 170) ปรากฏว่า ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.9828

แบบแผนการทดลอง

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลอง ผู้วิจัยใช้แบบแผนการทดลองแบบ Randomized control - group pretest - posttest design (ชูศรี วงศ์รัตน์. 2534 : 357)

ตาราง 2 แบบแผนการทดลอง

การกำหนดเข้ากลุ่ม	สอบก่อน	ตัวแปรอิสระ	สอบหลัง
(R) E ₁	T _{1E1}	X ₁	T _{2E1}
(R) E ₂	T _{1E2}	X ₂	T _{2E2}

เมื่อ	E_1	แทน	กลุ่มทดลองที่ 1
	E_2	แทน	กลุ่มทดลองที่ 2
	(R)	แทน	การกำหนดกลุ่มตัวอย่างแบบสุ่ม
	T_1	แทน	การสอบก่อนการทดลอง
	T_2	แทน	การสอบหลังการทดลอง
	X_1	แทน	การสอนโดยใช้เกม
	X_2	แทน	การสอนโดยใช้แบบฝึก

วิธีดำเนินการทดลอง

1. ทำการทดสอบก่อนเรียน (Pretest) กับนักเรียนกลุ่มทดลองทั้ง 2 กลุ่ม ด้วยแบบสอบถามวัดความสนใจในการเขียนและกศคำยาภาษาไทย จำนวน 25 ข้อ และให้ทำแบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียนและกศคำยาภาษาไทย จำนวน 50 ข้อ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

2. ดำเนินการทดลอง โดยผู้วิจัยทำการสอนกลุ่มทดลองทั้ง 2 กลุ่ม ซึ่งใช้เนื้อหาเดียวกันตามแผนการสอนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเหมือนกัน ใช้เวลาในการทดลองกลุ่มละ 6 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 2 วัน วันละ 3 คาบ คาบละ 20 นาที โดยทำการสอนนอกเวลาเรียนปกติ ในเวลา 14.30 - 15.30 น. จัดวันในการสอนสลับกันระหว่างกลุ่มทดลองทั้ง 2 กลุ่ม ดังรายละเอียดในตาราง 3

ตาราง 3 การกำหนดวันเข้ารับการทดลองสอนเขียนสะกดคำยากของกลุ่มทดลองทั้ง 2 กลุ่ม

ลำดับที่	วัน	จันทร์	อังคาร	พุธ	พฤหัสบดี
1		กลุ่มทดลองที่ 1	กลุ่มทดลองที่ 2	กลุ่มทดลองที่ 1	กลุ่มทดลองที่ 2
2		กลุ่มทดลองที่ 2	กลุ่มทดลองที่ 1	กลุ่มทดลองที่ 2	กลุ่มทดลองที่ 1
3		กลุ่มทดลองที่ 1	กลุ่มทดลองที่ 2	กลุ่มทดลองที่ 1	กลุ่มทดลองที่ 2
4		กลุ่มทดลองที่ 2	กลุ่มทดลองที่ 1	กลุ่มทดลองที่ 2	กลุ่มทดลองที่ 1
5		กลุ่มทดลองที่ 1	กลุ่มทดลองที่ 2	กลุ่มทดลองที่ 1	กลุ่มทดลองที่ 2
6		กลุ่มทดลองที่ 2	กลุ่มทดลองที่ 1	กลุ่มทดลองที่ 2	กลุ่มทดลองที่ 1

ในการทดลองทั้ง 2 กลุ่ม ผู้วิจัยสอนเขียนสะกดคำยากตามแผนการสอนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น แล้วใช้วิธีฝึกเขียนสะกดคำยากต่างกันโดย

กลุ่มทดลองที่ 1 ฝึกเขียนสะกดคำยากโดยใช้เกม

กลุ่มทดลองที่ 2 ฝึกเขียนสะกดคำยากโดยใช้แบบฝึก

3. เมื่อสิ้นสุดการทดลอง ผู้วิจัยทดสอบหลังเรียนกลุ่มทดลองทั้ง 2 กลุ่ม ด้วยแบบสอบถามวัดความสนใจในการเขียนสะกดคำยากภาษาไทย และแบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียนสะกดคำยากภาษาไทย ฉบับเดิมอีกครั้ง (Posttest)

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. หาค่าคะแนนเฉลี่ย คำนวณจากสูตร (ชูศรี วงศ์รัตน์. 2534 : 40)

$$\bar{X} = \frac{\sum X}{N}$$

เมื่อ \bar{X}	แทน	คะแนนเฉลี่ย
$\sum X$	แทน	ผลรวมของคะแนนทั้งหมด
N	แทน	จำนวนนักเรียนในกลุ่มตัวอย่าง

2. หาค่าความแปรปรวนของคะแนน คำนวณจากสูตร (ชูศรี วงศ์รัตน์.

2534 : 76)

$$s^2 = \frac{N\sum X^2 - (\sum X)^2}{N(N-1)}$$

เมื่อ s^2	แทน	ความแปรปรวนของคะแนน
$\sum X$	แทน	ผลรวมของคะแนนทั้งหมด
$\sum X^2$	แทน	ผลรวมของคะแนนแต่ละตัวยกกำลังสอง
N	แทน	จำนวนนักเรียนในกลุ่มตัวอย่าง

3. หาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียนสะกดคำยากภาษาไทย คำนวณจากสูตร KR-20 (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. 2531 : 168)

$$r_{tt} = \frac{n}{n-1} \left\{ 1 - \frac{\sum pq}{s_t^2} \right\}$$

เมื่อ	r_{ct}	แทน	ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ
	n	แทน	จำนวนข้อของแบบทดสอบ
	p	แทน	สัดส่วนของผู้ทำถูกในข้อหนึ่ง ๆ $= \frac{\text{จำนวนคนที่ทำถูก}}{\text{จำนวนคนทั้งหมด}}$
	q	แทน	สัดส่วนของผู้ทำผิดในข้อหนึ่ง ๆ คือ $1 - p$
	S^2_c	แทน	คะแนนความแปรปรวนของแบบทดสอบทั้งฉบับนั้น

4. หาค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถามวัดความสนใจในการเขียนสะกดคำยากภาษาไทย โดยใช้ t - test (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. 2531 : 185)

$$t = \frac{\bar{X}_H - \bar{X}_L}{\sqrt{\frac{S_H^2}{n_H} + \frac{S_L^2}{n_L}}}$$

เมื่อ	t	แทน	ค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถาม
	\bar{X}_H	แทน	คะแนนเฉลี่ยของกลุ่มสูง
	\bar{X}_L	แทน	คะแนนเฉลี่ยของกลุ่มต่ำ
	S_H^2	แทน	ความแปรปรวนของคะแนนในกลุ่มสูง
	S_L^2	แทน	ความแปรปรวนของคะแนนในกลุ่มต่ำ
	N_H	แทน	จำนวนนักเรียนในกลุ่มสูง
	N_L	แทน	จำนวนนักเรียนในกลุ่มต่ำ

5. หาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามวัดความสนใจในการเขียนสะกดคำยากภาษาไทย โดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟา (α - Coefficient) คำนวณจากสูตร (ล้วนสายยศ และอังคณา สายยศ. 2531 : 170)

$$\alpha = \frac{n}{n-1} \left\{ 1 - \frac{\sum s_i^2}{s_t^2} \right\}$$

เมื่อ α แทน ค่าสัมประสิทธิ์ของความเชื่อมั่น
 n แทน จำนวนข้อของเครื่องมือวัด
 s_i^2 แทน คะแนนความแปรปรวนเป็นรายข้อ
 s_t^2 แทน คะแนนความแปรปรวนของเครื่องมือทั้งฉบับ

6. ทดสอบสมมติฐานทางการวิจัยข้อ 1 และข้อ 2 โดยใช้ t-test for independent samples (ชุกรี วงศ์รัตนช. 2534 : 360)

$$t = \frac{\bar{X}_1 - \bar{X}_2}{\sqrt{\frac{(n_1-1)s_1^2 + (n_2-1)s_2^2}{n_1 + n_2 - 2} \left\{ \frac{1}{n_1} + \frac{1}{n_2} \right\}}}$$

เมื่อ t แทน ค่าที่ใช้พิจารณา
 \bar{X}_1 แทน คะแนนเฉลี่ยของกลุ่มทดลองที่ 1
 \bar{X}_2 แทน คะแนนเฉลี่ยของกลุ่มทดลองที่ 2
 s_1^2 แทน ความแปรปรวนของกลุ่มทดลองที่ 1
 s_2^2 แทน ความแปรปรวนของกลุ่มทดลองที่ 2
 n_1 แทน จำนวนนักเรียนของกลุ่มทดลองที่ 1
 n_2 แทน จำนวนนักเรียนของกลุ่มทดลองที่ 2

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยกำหนดสัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล เพื่อให้เกิดความเข้าใจตรงกัน ในการแปลความหมาย ดังต่อไปนี้

- N หมายถึง จำนวนนักเรียนในกลุ่มตัวอย่าง
- X หมายถึง คะแนนผลต่างระหว่างคะแนน Posttest กับคะแนน Pretest
- \bar{X} หมายถึง คะแนนเฉลี่ยของคะแนนผลต่าง
- s^2 หมายถึง ความแปรปรวนของคะแนนผลต่าง
- t หมายถึง ค่าที่ใช้พิจารณาใน t - test
- df หมายถึง ชั้นของความเป็นอิสระ (Degree of freedom)
- ** หมายถึง ความมีนัยสำคัญทางสถิติ
- กลุ่มทดลองที่ 1 หมายถึง วิธีสอนโดยใช้เกม
- กลุ่มทดลองที่ 2 หมายถึง วิธีสอนโดยใช้แบบฝึก

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้เสนอตามลำดับดังต่อไปนี้

1. เปรียบเทียบความสามารถในการเขียนสะกดคำภาษาไทยของนักเรียน
กลุ่มทดลองทั้งสองกลุ่ม
2. เปรียบเทียบความสนใจในการเขียนสะกดคำภาษาไทยของนักเรียน
กลุ่มทดลองทั้งสองกลุ่ม

ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนและกตคำยากภาษาไทยของนักเรียน
กลุ่มทดลองทั้งสองกลุ่ม แสดงในตาราง 4

ตาราง 4 ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนและกตคำยากภาษาไทยของนักเรียน
กลุ่มทดลองทั้งสองกลุ่ม

กลุ่มตัวอย่าง	N	\bar{X}	S^2	t
กลุ่มทดลองที่ 1	30	11.1	11.40	7.19**
กลุ่มทดลองที่ 2	30	5.2	7.61	

$$t_{.01, 58} = 2.660$$

จากตาราง 4 แสดงว่านักเรียนที่เรียนการเขียนและกตคำยากภาษาไทยโดยใช้เกม
และแบบฝึก มีความสามารถในการเขียนและกตคำยากภาษาไทยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ
ทางสถิติที่ระดับ .01 โดยที่นักเรียนที่เรียนการเขียนและกตคำยากภาษาไทยโดยใช้เกมมีความ
สามารถในการเขียนและกตคำยากภาษาไทยสูงกว่านักเรียนที่เรียนการเขียนและกตคำยากภาษา
ไทยโดยใช้แบบฝึก

ผลการเปรียบเทียบความสนใจในการเขียนและกตคำยากภาษาไทยของนักเรียนกลุ่ม
ทดลองทั้งสองกลุ่ม แสดงในตาราง 5

ตาราง 5 ผลการเปรียบเทียบความสนใจในการเขียนและกตคำยาภาษาไทยระหว่างกลุ่มทดลองทั้งสองกลุ่ม

กลุ่มตัวอย่าง	N	\bar{X}	S^2	t
กลุ่มทดลองที่ 1	30	25.63	182.65	6.65**
กลุ่มทดลองที่ 2	30	7.27	35.99	

t .01, 58 = 2.660

จากตาราง 5 แสดงว่านักเรียนที่เรียนการเขียนและกตคำยาภาษาไทยโดยใช้เกมและแบบฝึก มีความสนใจในการเขียนและกตคำยาภาษาไทยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยที่นักเรียนที่เรียนการเขียนและกตคำยาภาษาไทยโดยใช้เกม มีความสนใจในการเขียนและกตคำยาภาษาไทยสูงกว่านักเรียนที่เรียนการเขียนและกตคำยาภาษาไทยโดยใช้แบบฝึก

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลอง เพื่อเปรียบเทียบความสามารถ และความสนใจในการเขียนสะกดคำยากภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่สอนโดยใช้ เกมและแบบฝึก ซึ่งมีลำดับขั้นและผลของการวิจัยโดยสรุปดังนี้

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนสะกดคำยากภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่สอนโดยใช้เกมและแบบฝึก
2. เพื่อเปรียบเทียบความสนใจในการเขียนสะกดคำยากภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่สอนโดยใช้เกมและแบบฝึก

สมมติฐานในการศึกษาค้นคว้า

1. นักเรียนที่เรียนโดยใช้เกมและแบบฝึกมีความสามารถในการเขียนสะกดคำยากภาษาไทยแตกต่างกัน
2. นักเรียนที่เรียนโดยใช้เกมและแบบฝึกมีความสนใจในการเขียนสะกดคำยากภาษาไทยแตกต่างกัน

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากร

ประชากรเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2536 โรงเรียนวัดพระนุทชบาท อำเภอนุทชบาท จังหวัดสระบุรี จำนวน 186 คน

2. กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2536 โรงเรียนวัดพระนุทชบาท อำเภอนุทชบาท จังหวัดสระบุรี ซึ่งได้มาด้วยวิธีสุ่มอย่างง่าย จำนวน 6 ห้องเรียน จับฉลากมา 4 ห้องเรียน แยกเป็นนักเรียนชาย นักเรียนหญิง แล้วสุ่มโดยจับฉลากแบ่งเป็น 2 กลุ่ม ให้มีจำนวนนักเรียนชายกลุ่มละ 15 คน นักเรียนหญิง 15 คน รวมจำนวนนักเรียนทั้ง 2 กลุ่ม กลุ่มละ 30 คน แล้วนำนักเรียนทั้งสองกลุ่มมาจับฉลากอีกครั้งเพื่อให้เป็นกลุ่มทดลองที่ 1 และกลุ่มทดลองที่ 2

กลุ่มทดลองที่ 1 สอนโดยใช้เกม

กลุ่มทดลองที่ 2 สอนโดยใช้แบบฝึก

เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง

1. เกมฝึกเขียนสะกดคำยากภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 12 เกม
2. แบบฝึกเขียนสะกดคำยากภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 12 ชุด
3. แผนการสอนการเขียนสะกดคำยากภาษาไทย จำนวน 12 แผน
4. แบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียนสะกดคำยากภาษาไทยเป็นแบบปรนัย ชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 50 ข้อ มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.8369
5. แบบสอบถามวัดความสนใจในการเขียนสะกดคำยากภาษาไทยเป็นแบบสอบถาม ความสนใจในการเขียนสะกดคำยากภาษาไทย ที่มีคำตอบ 5 ระดับ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย น้อยที่สุด จำนวน 25 ข้อ มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.9828

วิธีดำเนินการทดลอง

1. ก่อนดำเนินการทดลองได้นำแบบสอบถามวัดความสนใจในการเขียนสะกดคำยากภาษาไทย จำนวน 25 ข้อ และแบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียนสะกดคำยากภาษาไทย จำนวน 50 ข้อ ไปทดสอบกับนักเรียนกลุ่มทดลองทั้งสองกลุ่ม (Pretest)
2. การดำเนินการทดลอง ผู้วิจัยทำการสอนกลุ่มทดลองทั้ง 2 กลุ่ม ซึ่งใช้เนื้อหาเดียวกันตามแผนการสอนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเหมือนกัน ใช้เวลาในการทดลองกลุ่มละ 6 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 2 วัน วันละ 3 คาบ คาบละ 20 นาที โดยทำการสอนนอกเวลาเรียนปกติ ในเวลา 14.30 - 15.30 น.
3. หลังจากสิ้นสุดการทดลองแล้ว ผู้วิจัยนำแบบสอบถามวัดความสนใจในการเขียนสะกดคำยากภาษาไทย และแบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียนสะกดคำยากภาษาไทยฉบับเดิม (Posttest) ไปทดสอบกับกลุ่มทดลองทั้งสองกลุ่ม

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. เปรียบเทียบความสามารถในการเขียนสะกดคำยากภาษาไทย ระหว่างกลุ่มทดลองทั้ง 2 กลุ่ม โดยใช้ t-test แบบ Independent samples
2. เปรียบเทียบความสนใจในการเขียนสะกดคำยากภาษาไทย ระหว่างกลุ่มทดลองทั้ง 2 กลุ่ม โดยใช้ t-test แบบ Independent samples

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

1. นักเรียนที่เรียนการเขียนสะกดคำยากภาษาไทยโดยใช้เกมและแบบฝึกมีความสามารถในการเขียนสะกดคำยากภาษาไทยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
2. นักเรียนที่เรียนการเขียนสะกดคำยากภาษาไทยโดยใช้เกมและแบบฝึก มีความสนใจในการเขียนสะกดคำยากภาษาไทยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

การอภิปรายผล

1. การเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนสะกดคำยากภาษาไทย

การเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนสะกดคำยากภาษาไทยระหว่างนักเรียนที่เรียนโดยใช้เกมกับนักเรียนที่เรียนโดยใช้แบบฝึก ผลการทดลองปรากฏว่า นักเรียนที่เรียนโดยใช้เกมและแบบฝึกมีความสามารถในการเขียนสะกดคำยากภาษาไทยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ แสดงว่าการสอนเขียนสะกดคำยากภาษาไทยโดยใช้เกมทำให้นักเรียนมีความสามารถในการเขียนสะกดคำยากภาษาไทยสูงกว่าการสอนโดยใช้แบบฝึก ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาค้นคว้าของ สาลินี ภูติกนิษฐ์ (2529 : 59) ที่พบว่า นักเรียนที่เรียนโดยใช้เกมมีผลสัมฤทธิ์ทางการเขียนสะกดคำยากภาษาไทยสูงกว่านักเรียนที่เรียนโดยไม่ใช้เกม และสอดคล้องกับผลการศึกษาค้นคว้าของ นันทนา ดาวดวงเด่น (2528 : 50) ที่พบว่า นักเรียนที่เรียนโดยใช้เกม มีผลสัมฤทธิ์ทางการเขียนสะกดคำสูงกว่าการเรียนตามปกติ นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ พินเตอร์ (Pinter. 1977 : 710 - A) ที่พบว่า การสอนเขียนสะกดคำโดยใช้เกม มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่าการสอนตามตำราเรียน

เหตุผลที่ทำให้นักเรียนกลุ่มทดลองที่สอนโดยใช้เกมมีความสามารถในการเขียนสะกดคำยากภาษาไทยสูงกว่ากลุ่มที่สอนโดยใช้แบบฝึก อาจเนื่องมาจากเกมที่ใช้ฝึกเขียนสะกดคำยากสามารถสร้างความสนใจของนักเรียนได้เป็นอย่างดี และสร้างความสนุกสนานให้แก่ นักเรียน ทำให้นักเรียนไม่เบื่อหน่ายในการเรียน นอกจากนี้ นักเรียนทุกคนได้มีส่วนร่วมในการแข่งขันเขียนคำ ประสมคำ อ่านคำ ใช้คำ ทายคำ บางเกมได้ฝึกให้นักเรียนนำคำยากมาแต่งประโยค และเมื่อสิ้นสุดการเล่นเกมแต่ละเกมนักเรียนจะช่วยกันสรุป และได้ฝึกเขียนคำยากอีกครั้ง จึงทำให้นักเรียนเข้าใจความหมายของคำนั้นได้ดีขึ้น จะเห็นได้ว่าเกมช่วยพัฒนาความสามารถในด้านการฟัง พูด อ่าน เขียน ไปพร้อม ๆ กัน ช่วยผ่อนคลายความตึงเครียดในการเรียนได้เป็นอย่างดี นักเรียนทุกคนแม้จะแข่งขันกันแต่ก็ไม่มีความขัดแย้ง มีแต่จะช่วยให้เกิดความสัมพันธ์ขึ้นภายในกลุ่ม ซึ่งสอดคล้องกับความคิดเห็น

ของ อัจฉรา ชิวพันธ์ (2534 : 3) ที่ว่า เกมช่วยพัฒนาความคิดในการแก้ปัญหา ช่วยส่งเสริมทักษะการใช้ภาษาด้านการฟัง พูด อ่าน และเขียน ช่วยผ่อนคลายความตึงเครียดในการเรียน ส่งเสริมความสามัคคี และใช้ฝึกทบทวนบทเรียนได้อีกด้วย นอกจากนี้ในการแข่งขันเขียนสะกดคำยากครูจะให้การเสริมแรงนักเรียนด้วยการชมเชยหรือให้เป็นคะแนนเมื่อนักเรียนเขียนได้ถูกต้อง จึงทำให้นักเรียนมีกำลังใจอยากที่จะเขียนต่อไปเรื่อย ๆ และไม่ท้อถอยเมื่อตนเองเขียนผิดและเมื่อหมดเวลาการแข่งขัน นักเรียนทุกคนต้องการให้มีการแข่งขันเขียนคำต่อไปอีก ซึ่งสอดคล้องกับกฎการเสริมแรงของสกินเนอร์ ที่ว่า การกระทำใด ๆ ถ้าได้รับการเสริมแรงจะมีแนวโน้มให้เกิดการกระทำสิ่งนั้นซ้ำอีก แต่ถ้าไม่ได้รับการเสริมแรง การกระทำนั้นก็จะลดหายไปทีละเล็กละน้อย

จากการสังเกตการแข่งขันเขียนสะกดคำยาก นักเรียนทุกคนให้ความสนใจทุกเกม มีความกระตือรือร้น และตั้งใจเรียนมาก ไม่มีนักเรียนคนใดที่แสดงอาการเบื่อหน่ายต่อการเรียน นอกจากนี้แล้วขั้นตอนในการเล่นเกมที่แต่ละขั้นจะช่วยให้นักเรียนจดจำคำต่าง ๆ ได้เป็นอย่างดี ซึ่งสอดคล้องกับความคิดเห็นของ สุจริต เพียรชอบ (2531 : 213) ที่ว่าการนำเกมมาใช้ประกอบการสอนภาษาไทยจะช่วยให้เด็กเกิดความกระตือรือร้นที่จะเรียนมากยิ่งขึ้น จำเนื้อหาภาษาไทยได้ดี และสอดคล้องกับความคิดเห็นของ โปเวลล์ (Powell, 1963 : 330) ที่ว่า เด็กที่มีความสนใจในการเรียนจะทำให้เกิดความตั้งใจเรียน และมีสมาธิในการเรียน สามารถติดตามเนื้อหาที่เรียนได้โดยตลอด และส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ในการเรียนวิชานั้นดีด้วย จากเหตุผลดังกล่าวย่อมเป็นผลสนับสนุนให้นักเรียนที่เรียนการเขียนสะกดคำยากภาษาไทยโดยใช้เกมมีความสามารถในการเขียนสะกดคำยากภาษาไทยสูงกว่านักเรียนที่เรียนโดยใช้แบบฝึก

2. การเปรียบเทียบความสนใจในการเขียนสะกดคำยากภาษาไทย

การเปรียบเทียบความสนใจในการเขียนสะกดคำยากภาษาไทยของนักเรียนที่เรียนโดยใช้เกมและแบบฝึก ผลการทดลองพบว่า นักเรียนที่เรียนการเขียนสะกดคำยากภาษาไทยโดยใช้เกมและแบบฝึกมีความสนใจในการเขียนสะกดคำยากภาษาไทยแตกต่างกันอย่างมีนัย

สำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ แสดงว่า การสอนเขียนสะกดคำภาษาไทยโดยใช้เกม ทำให้นักเรียนมีความสนใจในการเขียนสะกดคำภาษาไทยสูงกว่าการสอนโดยใช้แบบฝึก ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของปิยะศักดิ์ สินทรัพย์ (2530 : 60) ที่พบว่า การสอนโดยใช้เกมทำให้นักเรียนมีความสนใจในวิชาภาษาไทยสูงกว่าการสอนตามแผนการสอนที่ไม่ใช้เกม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

เหตุผลสำคัญที่ทำให้นักเรียนที่เรียนการเขียนสะกดคำภาษาไทยโดยใช้เกมมีความสนใจในการเขียนสะกดคำภาษาไทยสูงกว่าการสอนโดยใช้แบบฝึก อาจเนื่องมาจากเกมเป็นกิจกรรมที่ตอบสนองความต้องการของนักเรียนในระดับประถมศึกษาซึ่งชอบการแข่งขัน และนักเรียนทุกคนได้มีส่วนร่วมในกิจกรรมการแข่งขัน นอกจากนี้เกมยังเป็นกระบวนการที่มีการเสริมแรงตลอดเวลา เช่น ได้ชัยชนะเป็นรางวัล ซึ่งจะช่วยกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดความกระตือรือร้นที่จะเรียนมากยิ่งขึ้น ทำให้นักเรียนมีความสนใจ สนุกสนาน นักเรียนเรียนด้วยความสบายใจ ไม่เคร่งเครียด และไม่คิดว่าการเขียนสะกดคำยากเป็นสิ่งที่น่าเบื่อหน่ายหรือยากเกินไป เพราะเมื่อนักเรียนได้เรียนจากสื่อต่าง ๆ ที่ตรงกับความต้องการของนักเรียน มีกิจกรรมแปลกใหม่ที่นักเรียนไม่เคยได้เล่น จึงทำให้อยากรู้ อยากเห็น อยากร่วมกิจกรรมต่าง ๆ ด้วยตนเอง และเมื่อได้ทำกิจกรรมดังกล่าวจนประสบผลสำเร็จก็จะมีความพอใจและมั่นใจในตนเอง ทำให้นักเรียนมีความสนใจในการเขียนสะกดคำยากมากยิ่งขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับความคิดเห็นของ กมลรัตน์ หล้าสงฆ์ (2528 : 234) ที่ว่า วิธีสร้าง ความสนใจให้กับผู้เรียนนั้นต้องจัดสื่อการเรียนต่าง ๆ ให้ตรงกับความต้องการของผู้เรียน จัดกิจกรรมที่ทำทลายความสามารถของผู้เรียน มีสิ่งแปลก ๆ ใหม่ ๆ และให้การเสริมแรงโดยพยายามให้ผู้เรียนได้ประสบผลสำเร็จในการเรียน จะทำให้นักเรียนมีความสนใจที่จะทำงานนั้น ๆ ต่อไป ส่วนการเขียนสะกดคำยากโดยใช้แบบฝึกนั้นนักเรียนให้ความสนใจรูปภาพมากเช่นกัน แต่บรรยากาศในการเรียนเป็นปกติ นักเรียนต่างคนต่างทำแบบฝึกของตนเอง บรรยากาศในการเรียนจึงค่อนข้างเงียบเหงา จากเหตุผลดังกล่าวนี้เองทำให้ การสอนเขียนสะกดคำภาษาไทยโดยใช้เกม ทำให้นักเรียนมีความสนใจในการเขียนสะกดคำภาษาไทยสูงกว่าการสอนโดยใช้แบบฝึก

ข้อสังเกตเกี่ยวกับการศึกษาครั้งนี้

1. การสอนเขียนสะกดคำยากโดยใช้เกม นักเรียนมีความสนใจในการเขียนสะกดคำมาก เห็นได้จากความตั้งใจในการเรียน มีความกระตือรือร้นเมื่อให้แข่งขันเขียนสะกดคำยากจะรีบเขียนทันที และจะกระโดดโลดเต้นเมื่อกลุ่มของตนชนะ ส่วนกลุ่มที่แพ้ นักเรียนจะไม่แสดงอาการเสียใจและต้องการที่จะแข่งต่อไปเรื่อย ๆ เมื่อหมดเวลาการแข่งขัน เพราะการจัดกลุ่มจะคละสลับกันไปมาผลแพ้ชนะก็จะคละสลับไปด้วย จึงทำให้บรรยากาศในการเรียนการสอนเป็นไปอย่างสนุกสนานเกิดความสนิทสนมและเป็นกันเองระหว่างครูและนักเรียน
2. นักเรียนในกลุ่มที่ได้รับการสอนเขียนสะกดคำยากภาษาไทยโดยใช้เกม จะมีลักษณะกล้าพูด กล้าซักถาม กล้าแสดงออก เนื่องจากครูให้ความเป็นกันเองกับนักเรียนทุกคน เมื่อนักเรียนเขียนผิดก็จะไม่ทอดย และจะคอยช่วยเหลือกันเมื่อแข่งขันเป็นกลุ่ม นักเรียนทุกคนให้ความสนใจกับทุกเกมและจะซักถามอยู่เสมอว่าวันต่อไปจะได้เล่นเกมอะไร
3. การสอนโดยใช้แบบฝึกเขียนสะกดคำยากที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น เป็นการสอนโดยให้นักเรียนเรียนด้วยตนเองจากแบบฝึกเป็นรายบุคคล ผู้วิจัยสังเกตพบว่านักเรียนให้ความสนใจและตั้งใจทำแบบฝึกมาก จะซักถามครูอยู่เสมอว่า วันนี้มีรูพออะไรและวันต่อไปจะมีรูพออะไร ขณะเรียนนักเรียนจะรู้สึกเพลิดเพลินกับการทำแบบฝึก เมื่อทำเสร็จแล้วจะขออนุญาตครูนำสีมาระบายรูปภาพในแบบฝึกอีกด้วย ซึ่งทำให้นักเรียนไม่เบื่อหน่ายในการเรียน
4. ในการทำแบบฝึกเขียนสะกดคำยากภาษาไทยนี้ นักเรียนจะให้ความสนใจรูปภาพมากกว่าคำยากที่ต้องการจะฝึกเขียน สังเกตจากเมื่อครูแจกแบบฝึกให้ นักเรียนส่วนใหญ่จะรีบเปิดดูรูปภาพทั้งหมดก่อนที่จะทำแบบฝึกและจะรีบทำเพื่อต้องการนำสีมาระบายภาพ ซึ่งอาจเป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้ความสามารถในการเขียนสะกดคำยากไม่ดีเท่าที่ควร
5. นักเรียนในกลุ่มที่ได้รับการสอนเขียนสะกดคำยากภาษาไทยโดยใช้แบบฝึก มีความต้องการที่จะให้ครูสอนโดยใช้เกมบ้าง จะซักถามครูว่าเมื่อไรจะได้เล่นเกมบ้าง แสดงว่านักเรียนในกลุ่มนี้ให้ความสนใจกับการสอนโดยใช้เกมมากเช่นกัน

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการเรียนการสอน

1. จากผลการวิจัยพบว่า การสอนเขียนสะกดคำยากโดยใช้เกม ทำให้นักเรียนมีความสามารถในการเขียนสะกดคำยากสูงขึ้น และช่วยให้นักเรียนมีความสนใจในการเรียน มีความสนุกสนาน ลดความตึงเครียดขณะเรียน ฉะนั้นจึงควรส่งเสริมให้มีการสอนเขียนสะกดคำยากโดยใช้เกม
2. เนื่องจากเกมช่วยทำให้นักเรียนเขียนสะกดคำได้ดีขึ้นมาก ดังนั้นครูควรจะนำเกมฝึกเขียนสะกดคำยากมาแทรกในการสอนภาษาไทยตามปกติด้วย
3. ระยะเวลาในการสอนเกมเขียนสะกดคำยากที่เหมาะสมกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ประมาณ 30 นาที
4. ในขณะที่สอนให้เด็กเล่นเกม ครูจะต้องคอยช่วยเหลือให้คำแนะนำตลอดเวลา จึงจะได้ผลตามจุดมุ่งหมายที่ตั้งไว้
5. เกมที่นำมาใช้สอนเขียนสะกดคำ ควรเป็นเกมที่นักเรียนได้มีส่วนร่วมในการแข่งขันกันทุกคน โดยเน้นด้านการเขียนหลายรูปแบบ จะทำให้นักเรียนสนใจ สนุกสนาน ไม่เบื่อหน่ายต่อการเรียน
6. แบบฝึกการเขียนสะกดคำยากก็เป็นวิธีหนึ่งที่ช่วยให้การสอนเขียนสะกดคำได้ผลดี จะเป็นการช่วยลดภาระและเวลาในการสอนคำยากของครูลงไปได้ เพราะแบบฝึกสามารถใช้สอนนอกเวลาเรียน และใช้เรียนเป็นรายบุคคลได้อีกด้วย หากเด็กได้ฝึกเขียนบ่อย ๆ ก็จะทำให้เขียนได้ถูกต้องมากยิ่งขึ้น ฉะนั้นจึงควรส่งเสริมให้มีการสร้างแบบฝึกขึ้นหลาย ๆ รูปแบบ นอกเหนือจากที่มีในแบบเรียนเพื่อฝึกทักษะที่ต้องการ ควรเป็นแบบฝึกสำหรับเด็กเก่ง และเพื่อซ่อมเสริมสำหรับเด็กอ่อน

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรศึกษาการหาประสิทธิภาพของเกมและแบบฝึก สำหรับสอนเขียนสะกดคำยากในแต่ละระดับชั้น
2. ควรศึกษาผลสัมฤทธิ์ในการเขียนสะกดคำยากโดยใช้เกมกับแบบฝึกเปรียบเทียบกับวิธีสอนอื่น ๆ
3. ควรศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ของการสอนซ่อมเสริมเขียนสะกดคำยากโดยใช้เกมและแบบฝึก กับวิธีสอนอื่น ๆ

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

กมล ดิษฐกมล. "กลวิธีการสอนวิชาทักษะ." ศูนย์ศึกษา. 1(13) : 14 - 17 ;
มกราคม 2509.

/ กรรณิการ์ ศุกรเวทย์ศิริ. การสร้างแบบฝึกการเขียนสะกดคำสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ในจังหวัดสุรินทร์. ปรินทูนินท์ กศ.ม. ชลบุรี : มหาวิทยาลัยบูรพา, 2533. อัดสำเนา.

ไกรวุฒิ จันทรรัตน์. การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคำที่เขียนผิดเสมอด้วยวิธีสัมพันธ์ทักษะของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาระดับสูง. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2523. อัดสำเนา.

ก่อ สวัสดิทานิชย์. "แนวการสอนภาษาไทย," คู่มือครูภาษาไทย. เอกสารนิเทศการศึกษ หน่วยงานนิเทศก์ กรมการฝึกหัดครู, 2514.

คณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ, สำนักงาน. แนวพัฒนาการเรียนการสอนกลุ่มทักษะภาษาไทย. กรุงเทพฯ : สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ, 2531.

คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. รายงานการสัมมนาภาษาไทยเรื่องวิธีที่จะช่วยให้นักเรียนพูดและเขียนได้ดีถูกต้อง. 97 : 11 ; มิถุนายน 2509.

คำนิง วิลัยจร. ความสนใจต่อวิธีเขียนความเรียงแบบต่าง ๆ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ในกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ ศ.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2525. อัดสำเนา.

จรรยา เอี่ยมสะอาด. การศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการสอนโดยใช้ชุดการสอนสำหรับนักเรียนแบบศูนย์การเรียนและโดยวิธีสอนแบบบรรยาย. ปรินทูนินท์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2527. อัดสำเนา.

- จันทิมา พรหมโชติกุล. การเขียนข้อสอบวิชาภาษาไทย. กรุงเทพฯ : อักษรเจริญทัศน์, 2529.
- ชวาล แพร่ตกุล. การทดสอบเพื่อค้นและพัฒนาสมรรถภาพ. สำนักงานทดสอบทางการศึกษาและจิตวิทยา คณะวิชาวิจัยการศึกษา วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร, 2514.
- _____. เทคนิคการเขียนข้อสอบ. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ครุสภา, 2522.
- _____. เทคนิคการวัดผล. พิมพ์ครั้งที่ 5. กรุงเทพฯ : วัฒนาพานิช, 2516.
- ชูศรี วงศ์รัตนะ. เทคนิคการใช้สถิติเพื่อการวิจัย. พิมพ์ครั้งที่ 5. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2534.
- _____. วิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2522.
- ทรง จิตประสาท. วิธีสอนภาษาไทยระดับประถมศึกษา. ฉะเชิงเทรา : ภาคหลักสูตรและการสอน วิทยาลัยครูฉะเชิงเทรา, 2526.
- ทีศนา แคมมณี และคนอื่น ๆ. กลุ่มสัมพันธ์ : ทฤษฎีและแนวปฏิบัติ เล่ม 1. กรุงเทพฯ : บุรพาศิลป์การพิมพ์, 2522.
- นภาลัย สุวรรณธาดา. การสอนภาษาไทย (หน่วยที่ 1-8). พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช, 2526.
- นวลใย หนูมี. การสร้างแบบฝึกการเขียนและกวดคำยากเพื่อใช้ในการสอนซ่อมเสริมสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนช่องพระนาวิทยา จังหวัดราชบุรี. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2529.
- อัครลำเนา.

- นันทนา ดาวดวงเด่น. การทดลองสอนการเขียนสะกดคำโดยใช้เกมสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 เขตพระโขนง กรุงเทพมหานคร. ปรินญาณินท์ กศ.ม.
 กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2528. อัดสำเนา.
- นิตยา ฤทธิโยธี. "ทำอย่างไรจึงจะสอนให้เด็กสะกดคำได้ดี," ประชากรศึกษา.
 15(7) : 402 - 411 ; กุมภาพันธ์ 2507.
๘. หนังสือ นฤกษ์วัน. การสอนภาษาไทยในโรงเรียนประถมศึกษา. กรุงเทพฯ :
 มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, ม.ป.ป.
 . อุปกศการสอนภาษาไทยระดับประถมศึกษาแนวบูรณาการทางการสอน.
 กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช, 2522.
- นฤถิ่น อรรถากร. คำปราศรัยและคำบรรยายของนฤถิ่น อรรถากร พ.ศ. 2502-2514.
 กรุงเทพฯ : หน่วยศึกษานิเทศก์ กรมการฝึกหัดครู, 2514.
- นฤมา สังข์โพธิ์. การสร้างแบบฝึกการเขียนสะกดคำยากสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2523.
 อัดสำเนา.
- บุปผา ชังพุก. ศึกษาความยากง่ายในการเขียนสะกดคำสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 จังหวัดราชบุรี. ปรินญาณินท์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2524. อัดสำเนา.
- ประดิษฐ์ อภิรมย์. การสอนกลุ่มทักษะ 1 (ภาษาไทย). พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ :
 มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช, 2529.
 . จิตวิทยา. กรุงเทพฯ : คณะนักศึกษามหาวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2518.
- ประภาศรี สิห์อำไพ. วิธีสอนภาษาไทยระดับมัธยมศึกษา. กรุงเทพฯ : คณะครุศาสตร์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2524.
- ประยุทธ์ วัชรดิษฐ์. เอกสารวิชาการวิธีสอนภาษาไทย. นครสวรรค์ : แสงศิลป์การพิมพ์,
 2516.

- ประสาธ อิศรปริดา. จิตวิทยาการเรียนรู้กับการสอน. มหาสารคาม : คณะศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มหาสารคาม, 2523.
- _____ . ธรรมชาติและกระบวนการเรียนรู้. ม.ป.พ. : 2518.
- ปริมาวดี ประยูรสุข. ความสนใจในการอ่านหนังสือประเภทต่าง ๆ ของนักเรียนชั้น
ประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์
ค.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2525. อัดสำเนา.
- ปิยะศักดิ์ สิงห์ทรัพย์. การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความสนใจในวิชาภาษาไทย
ของนักเรียนที่เรียนด้วยเกมและเพลงประกอบการสอน. วิทยานิพนธ์ กค.ม.
กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2530. อัดสำเนา.
- ผจญ สุวรรณวงษ์. การทดลองใช้เกมประกอบการสอนวิชาภาษาไทยกับนักเรียนชั้นประถม
ศึกษาปีที่ 4. วิทยานิพนธ์ กค.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ประสานมิตร, 2528. อัดสำเนา.
- พรรณี ขุทัย. จิตวิทยาการเรียนการสอน. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : วรุฒิกการพิมพ์,
2522.
- _____ . สารัตถทางจิตวิทยาการศึกษา. กรุงเทพฯ : ภาควิชาจิตวิทยา คณะศึกษา
ศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2522.
- พวงรัตน์ ทวีรัตน์. วิธีการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์. พิมพ์ครั้งที่ 2.
กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์เจริญผล, 2531.
- พวงเล็ก อุตระ. ของเล่นประกอบการสอนภาษาไทย. กรุงเทพฯ : ศูนย์ส่งเสริมการ
อ่าน, ม.ป.ป.
- มาลีวิมล รักบ้านเกิด. การทดลองสอนโดยใช้แบบฝึกการเขียนสะกดคำยากในวิชา
ภาษาไทยกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3. วิทยานิพนธ์ กค.ม. กรุงเทพฯ :
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2526. อัดสำเนา.

- ยุพดี พูลเวชประชาสุข. การเปรียบเทียบผลการเขียนสะกดคำและทัศนคติต่อการเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยการใช้แบบฝึกหัดการเขียนสะกดคำกับการเขียนตามคำบอก. ปรินญาณินทร์ กค.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2525. อัดสำเนา.
- รัชนิ ศรีไพรวรรณ. "แบบฝึกหัดทักษะวิชาภาษาไทยสำหรับเด็กแรกเรียน." คู่มือครูแนวความคิดและทรรศนะบางประการเกี่ยวกับกลุ่บคายการสอนเด็กเริ่มเรียนที่พูดสองภาษา. พิมพ์ครั้งที่ 2. นครราชสีมา : สำนักงานศึกษาธิการเขต 11, 2517.
- _____ . เอกสารการสอนชุดวิชาการสอนกลุ่มทักษะ 1 (ภาษาไทย) หน่วยที่ 9-15. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช, 2529.
- ราชบัณฑิตยสถาน. พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2525. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ : อักษรเจริญทัศน์, 2531.
- รุจิ สุขเสมอ. การศึกษาความยากง่ายของคำลักษณะคำยากและการใช้แบบฝึกสะกดคำยากของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ในอำเภอปากเกร็ด จังหวัดนนทบุรี. ปรินญาณินทร์ กค.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2526. อัดสำเนา.
- โรจนา หทัยสะอาด. ผลสัมฤทธิ์ในการเขียนสะกดคำด้วยการใช้แบบฝึกหัดของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนลาติตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2531. อัดสำเนา.
- ละเมียด ลิมอักษร. "เรียนเป็นเล่น เล่นเป็นเรียน," ประชาศึกษา. 27 : 5 ; 2518.
- ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. หลักการวิจัยทางการศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : บริษัท ศึกษาพร จำกัด, 2531.

วรวรรณี โสภประยูร. การสอนกลุ่มทักษะ 1 (ภาษาไทย) หน่วยที่ 9-15. พิมพ์ครั้งที่ 4.

กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช, 2529.

_____ . การสอนภาษาไทยระดับประถมศึกษา. กรุงเทพฯ : คณะศึกษาศาสตร์

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2534.

_____ . การสอนภาษาไทยหน่วยที่ 1-8. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัย

สุโขทัยธรรมาธิราช, 2526.

_____ . ความยากง่ายในการเขียนพยัญชนะไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1.

วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2515. อัครสำเนา.

วณิช บรรจง และคนอื่น ๆ. จิตวิทยาการศึกษา. กรุงเทพฯ : กรุงเทพมหานครพิมพ์,

2516.

วิชาการ, กรม กระทรวงศึกษาธิการ. คู่มือครูสำหรับใช้ควบคู่กับหนังสือเรียนภาษาไทย

ชุดพื้นฐานภาษา ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 เล่ม 1. กรุงเทพฯ : ครูสภา, 2535.

_____ . แบบฝึกหัดภาษาไทยชุดพื้นฐานภาษาชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 เล่ม 1. กรุงเทพฯ :

ครูสภา, 2535.

_____ . หนังสือเรียนภาษาไทยชุดพื้นฐานภาษาชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 เล่ม 1.

กรุงเทพฯ : ครูสภา, 2535.

_____ . หลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พุทธศักราช 2533).

กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์การศาสนา, 2532.

วิชาการ, กอง สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. รายงานการประเมิน

คุณภาพนักเรียนระดับประเทศ การประเมินความสามารถทางภาษาของนักเรียนชั้น

ป.1-6 ปีการศึกษา 2535 (ฉบับย่อ). กรุงเทพฯ : เอกสารกองวิชาการ

ลำดับที่ 4/2535.

วิมลศิริ ร่วมสุข. การสอนภาษาไทย. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

นางเขน, 2522.

- วิเชียร เกตุสิงห์. สถิติวิเคราะห์สำหรับการวิจัย. พิมพ์ครั้งที่ 6. กองวิจัยการศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, 2523.
- วิเชียร เกตุสิงห์. หลักการสร้างและวิเคราะห์เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์เรือนอักษร, 2524.
- ศศิธร สุกดีแพทย์. แบบฝึกหัดสำหรับสอนเรื่องวลีในภาษาไทยระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพการศึกษา. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2518. อัดสำเนา.
- ศึกษานิเทศก์จังหวัดกาญจนบุรี, หน่วย. คณิตคิดสนุก. กาญจนบุรี : โรงพิมพ์พิมพ์เนค, 2520.
- สมบัติ มหารศ. เอกสารประกอบคำบรรยายวิชาประถม 322 การสอนภาษาไทยในโรงเรียนประถมศึกษา. มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มหาสารคาม, 2521.
- สมบูรณ์ ศุภจรีชาวัตร. การสร้างแบบฝึกการเขียนและถอดการันต์สำหรับระดับประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาชั้นสูงปีที่ 1. วิทยานิพนธ์ คค.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2523. อัดสำเนา.
- สมพร มั่นตะสุตร. การสอนภาษาไทย. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์, 2526.
- สมพล ชูปบุชา. การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลักภาษาไทยด้วยการสอนแบบบรรยายโดยใช้และไม่ใช้เกมและเพลงประกอบการสอน. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2524. อัดสำเนา.
- สมศรี เพชรยิ้ม. การสร้างแบบฝึกหัดทักษะวิชาภาษาไทยเรื่องตัวสะกดมาตราแม่ก สำหรับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2520. อัดสำเนา.

- สมศักดิ์ ลินธุระเวชย์ และจันทิมา นรหมโชติกุล. เอกสารการสอนชุดวิชาการสอนภาษาไทย หน่วยที่ 1-8 มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช. พิมพ์ครั้งที่ 3.
กรุงเทพฯ : 2526.
- สาลิณี ภูติกนิษฐ์. การศึกษาผลสัมฤทธิ์และความคงทนในการเขียนสะกดคำภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่เรียนโดยใช้เกมและไม่ใช้เกม. ปรินญาณินธ์ กค.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2530.
อัครสำเนา.
- สุจรีต เพียรชอบ. การพัฒนาการสอนภาษาไทย. กรุงเทพฯ : คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2531.
- สุจรีต เพียรชอบ และสายใจ อินทร์พรรย์. วิธีสอนภาษาไทยระดับชั้นมัธยมศึกษา.
กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช, 2523.
- สุชา จันทน์เอม. การวัดทางจิตวิทยาและการศึกษา. 2518.
- สุภาพ ดวงเพ็ชร. การเปรียบเทียบความสามารถและความคงทนในการเขียนสะกดคำภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการสอนโดยการใช้แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำกับการใช้แบบฝึกหัดตามคู่มือครู. ปรินญาณินธ์ กค.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2533. อัครสำเนา.
- สุภาพ วาดเขียน. มาตรฐานและประเมินผลพฤติกรรม. กรุงเทพฯ : ภาควิชาวิจัย การศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2525.
- สุภารัตน์ วรทอง. เกมส์เบ็ดเตล็ด. กรุงเทพฯ : ภาควิชาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2532.
- สำเร็จ บุญเรืองรัตน์. "การวัดทัศนคติและความสนใจ," วารสารวัดผลการศึกษา. สำนักทดสอบทางการศึกษาและจิตวิทยา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, กันยายน - ธันวาคม 2524.

สุโขทัยธรรมาธิราช, มหาวิทยาลัย. เอกสารการสอนชุดวิชาการสอนกลุ่มทักษะ (ภาษาไทย) หน่วยที่ 1-8. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช, 2529.

อค์ชัย ไทรเล็กทิม. การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเขียนสะกดคำยากแบบทักษะสัมพันธ์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนชุมชนบ้านซึกป่าหวาย จังหวัดราชบุรี. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2528. อัดสำเนา.

อรพรรณ วิทยุไญภาพ. การศึกษาผลสัมฤทธิ์การเขียนสะกดคำยากแบบทักษะสัมพันธ์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนในแหล่งเสื่อมโทรมคลองเตย. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2529. อัดสำเนา.

อนันต์ ศรีโสภณ. หลักการวิจัยเบื้องต้น. กรุงเทพฯ : วัฒนาพานิช, 2521.

อัจฉรา ชิวพันธ์. คู่มือการสอนภาษาไทยกิจกรรมการเล่นประกอบการสอน. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช, 2523.

..... คู่มือการสอนภาษาไทยกิจกรรมการเล่นประกอบการสอน. พิมพ์ครั้งที่ 6. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช, 2534.

อารี สันหลวิ. รายงานการวิจัยเรื่องการศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่มีการใช้แบบทดสอบวินิจฉัย และแบบฝึกหัดซ่อมเสริม. กรุงเทพฯ : ม.ป.พ., 2526.

เอนกกุล กริแสง. จิตวิทยาการศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ : ตระกูลไทย, 2517.

- Clanton, Patricin Brantley. "The Effectiveness of the Letter Cloze Procedure as a Method of Teaching Spelling," Dissertation Abstracts International. 38 : 7226 - A ; February, 1977.
- / Dewey, John. Dictionary of Education. New York : Philosophical Library, 1959.
- Fan, Chung Teh. Item Analysis Table. New Jersey : Education Testing Service, Princeton, 1952.
- Fitzgerald, James A. The Teaching of Spelling. Milwaukee, Bruce, 1967.
- / Good, Carter V. Dictionary of Education. New York : McGraw-Hill Book Company, 1973.
- Hurlock, Elizabeth Bergner. Adp : escent Development. New York : McGraw-Hill Book Company, 1955.
- King, Mabel Houk. College Spelling. 3rd ed. South-Western Publishing Company, 1965.
- Lee, W.R. Language Theaching Grames and Contests. London : Richard Clay Ltd, 1975.
- Likert, Edwards A. Techniques of Attitude Sciae Construction. New York : Appleton-Century-Crofts, 1975.
- Lowrey, Eleanor Blodwyn Lane. "The Effects of Four Drill and Pratics Times Unit on the Decoding Performances of Students with Specific Learning Disabilities," Dissertation Abstracts International. 39 : 817 - A ; August, 1978.

- Mehrens, William A. and Irvin J. Lehmann. Standardized Test in Education. New York : Holt, Rinehart and Winston, 1969.
- Petty, Green. "Language Work Books and Practic Meterials," Developing Language Skills in the Elementary Schools. New York : Allyn and Bacon, 1963.
- Pinter, Donna Dae Krewedl. "The Effects of An Acadamic Greme on the Spelling Achievement of Third Graders," Dissertation Abstracts International. 2 : 710 - A ; August, 1977.
- Powell, Marvin. The Psychology of Adolescence. New York : The Bobbs Merril Company, 1963.
- Schwartz, Sybiland Doehring Donald. "A Developmental Study of Children's Ability to Abstract Spelling Patterns," Resourch in Education. 12 : 55 ; September, 1977.
- Schwendinger, James Rea. "A Study of Modality of Inferences and Their Relationship to Spelling Achievement of Sixth Grade Students," Resources in Education. 12 : 51 ; December, 1977.
- Thorndike, Robert L. and Elizabeth Hagen. Measurement and Evaluation in Psychology and Education. 4th ed. John Willey and Sons, Inc., 1977.

ภาคผนวก

การวิเคราะห์แบบทดสอบ
ครั้งที่ 1 และครั้งที่ 2

ตาราง 6 แสดงค่าความยากง่าย (p) และค่าอำนาจจำแนก (r) ของแบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียนสะกดคำภาษาไทย ครั้งที่ 1 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 50 ข้อ

ข้อที่	P_H	P_L	p	r	ข้อที่	P_H	P_L	p	r
1	.81	.40	.61	.43	21	.74	.14	.43	.60
2	.44	.22	.33	.25	22	.48	.18	.32	.34
3	.62	.22	.41	.41	23	.77	.29	.53	.27
4	.81	.11	.45	.69	24	.40	.18	.29	.27
5	.62	.14	.36	.51	25	.88	.37	.64	.54
6	.37	.07	.20	.43	26	.33	.11	.21	.31
7	.77	.07	.39	.71	27	.55	.18	.36	.40
8	.81	.25	.54	.56	28	.77	.18	.57	.73
9	.74	.18	.45	.56	29	.44	.14	.28	.36
10	.62	.29	.45	.34	30	.51	.29	.40	.23
11	.44	.25	.34	.21	31	.40	.18	.28	.26
12	.51	.18	.34	.36	32	.48	.29	.38	.20
13	.33	.11	.21	.31	33	.51	.29	.40	.23
14	.74	.18	.45	.56	34	.37	.07	.20	.43
15	.88	.03	.41	.83	35	.33	.11	.21	.31
16	.37	.25	.31	.14	36	.66	.18	.41	.49
17	.48	.25	.36	.25	37	.37	.18	.27	.23
18	.55	.22	.38	.35	38	.48	.22	.35	.29
19	.96	.40	.78	.66	39	.62	.18	.39	.46
20	.74	.25	.49	.49	40	.74	.11	.41	.64

ตาราง 6 (ต่อ)

ข้อที่	P_H	P_L	p	r	ข้อที่	P_H	P_L	p	r
41	.55	.37	.46	.18	46	.40	.11	.24	.39
42	.88	.11	.49	.74	47	.29	.11	.19	.27
43	.55	.33	.44	.23	48	.29	.14	.21	.21
44	.40	.11	.24	.38	49	.70	.14	.41	.57
45	.59	.07	.30	.59	50	.81	.11	.45	.69

ตาราง 7 แสดงค่าความยากง่าย (p) และค่าอำนาจจำแนก (r) ของแบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียนสะกดคำภาษาไทย ครั้งที่ 2 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 50 ข้อ

ข้อที่	P_H	P_L	p	r	ข้อที่	P_H	P_L	p	r
1	.74	.48	.61	.28	21	.70	.15	.41	.56
2	.70	.33	.52	.37	22	.67	.11	.37	.59
3	.70	.19	.44	.51	23	.63	.19	.40	.46
4	.78	.19	.48	.58	24	.63	.19	.40	.46
5	.26	.26	.44	.38	25	.67	.11	.37	.59
6	.56	.22	.38	.36	26	.56	.22	.38	.36
7	.63	.26	.44	.38	27	.59	.11	.33	.53
8	.74	.18	.45	.56	28	.56	.19	.37	.40
9	.52	.26	.39	.28	29	.56	.11	.32	.51
10	.74	.22	.48	.52	30	.48	.15	.30	.38
11	.74	.22	.48	.52	31	.56	.11	.32	.51
12	.63	.22	.42	.42	32	.59	.11	.33	.53
13	.63	.22	.42	.42	33	.52	.15	.32	.41
14	.67	.33	.50	.34	34	.44	.11	.26	.41
15	.59	.26	.42	.34	35	.59	.11	.33	.53
16	.63	.19	.40	.46	36	.41	.11	.25	.38
17	.67	.15	.40	.53	37	.41	.15	.27	.32
18	.67	.15	.40	.53	38	.41	.11	.25	.38
19	.56	.26	.41	.31	39	.44	.11	.26	.41
20	.70	.19	.44	.51	40	.52	.11	.30	.48

ตาราง 6 (ต่อ)

ข้อที่	P_H	P_L	p	r	ข้อที่	P_H	P_L	p	r
41	.41	.08	.23	.44	46	.44	.11	.26	.41
42	.48	.11	.28	.44	47	.44	.11	.26	.41
43	.44	.15	.29	.34	48	.41	.07	.22	.47
44	.44	.11	.26	.41	49	.37	.33	.35	.40
45	.44	.11	.26	.41	50	.44	.15	.29	.34

การคำนวณหาค่า t ของแบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียนสะกดคำจากภาษาไทย

$$t = \frac{\bar{X}_1 - \bar{X}_2}{\sqrt{\left[\frac{(n_1 - 1) s_1^2 + (n_2 - 1) s_2^2}{(n_1 + n_2 - 2)} \right] \left[\frac{1}{n_1} + \frac{1}{n_2} \right]}}$$

$$t = \frac{11.1 - 5.2}{\sqrt{\left[\frac{(30 - 1)(11.40) + (30 - 1)(7.61)}{(30 + 30 - 2)} \right] \left[\frac{1}{30} + \frac{1}{30} \right]}}$$

$$t = \frac{5.9}{\sqrt{\left[\frac{(330.6 + 220.69)}{58} \right] \left[\frac{2}{30} \right]}}$$

$$t = \frac{5.9}{\sqrt{\left[\frac{(551.29)}{58} \right] (0.07)}}$$

$$t = \frac{5.9}{\sqrt{(9.51)(0.07)}}$$

$$t = \frac{5.9}{\sqrt{\frac{0.67}{5.9}}}$$

$$t = \frac{5.9}{0.82}$$

$$t = 7.19$$

การคำนวณหาค่า t ของแบบสอบถามวัดความสนใจในการเขียนสะกดคำยากภาษาไทย

$$t = \frac{\bar{x}_1 - \bar{x}_2}{\sqrt{\left[\frac{(n_1 - 1) s_1^2 + (n_2 - 1) s_2^2}{(n_1 + n_2 - 2)} \right] \left[\frac{1}{n_1} + \frac{1}{n_2} \right]}}$$

$$25.63 - 7.27$$

$$t = \frac{18.36}{\sqrt{\left[\frac{(30 - 1)(182.65) + (30 - 1)(35.99)}{58} \right] \left[\frac{1}{30} + \frac{1}{30} \right]}}$$

$$18.36$$

$$t = \frac{18.36}{\sqrt{\left[\frac{(5296.85 + 1043.71)}{58} \right] \left[\frac{2}{30} \right]}}$$

$$18.36$$

$$t = \frac{18.36}{\sqrt{\left[\frac{6340.56}{58} \right] \left[\frac{2}{30} \right]}}$$

$$18.63$$

$$t = \frac{18.36}{\sqrt{(109.32)(0.07)}}$$

$$18.36$$

$$t = \frac{18.36}{\sqrt{7.65}}$$

$$18.36$$

$$t = \frac{18.36}{2.76}$$

$$2.76$$

$$t = 6.65$$

$$6.65$$

แบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียนสะกดคำภาษาไทย

แบบสอบถามวัดความสนใจในการเขียนสะกดคำภาษาไทย

แบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียนสะกดคำภาษาไทย
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3
คะแนนเต็ม 50 คะแนน เวลา 50 นาที

คำชี้แจง

1. แบบทดสอบฉบับนี้ทั้งหมด 3 ตอน ให้นักเรียนทำแต่ละตอนให้ครบทุกข้อ
2. ปฏิบัติตามคำสั่งในแต่ละตอนให้ถูกต้อง

ตอนที่ 1 จากข้อ 1 - 9 ให้นักเรียนเขียนเครื่องหมายกากบาท (X) ทับอักษรหน้าคำที่เขียนถูกต้องตามคำอ่าน และมีความหมายตามที่กำหนดให้ลงในกระดาษคำตอบ

1. อ่านว่า "พอน" หมายถึง คำแสดงอาการประหลาดใจ คือ คำใด

- ก. ภร
- ข. พร
- ค. ภรณ์
- ง. พอนด์

2. อ่านว่า "อะ - นัน" หมายถึง ไม่มีสิ้นสุด คือคำใด

- ก. อัญญ
- ข. อนันท์
- ค. อนันต์
- ง. อนันตร์

3. อ่านว่า "อง" หมายถึง ส่วนของร่างกาย คือคำใด

- ก. อง
- ข. องก์
- ค. องค์
- ง. องค์

4. อ่านว่า "มุน" หมายถึง อัจฉริยะลึกลับ หรือเศษของต่าง ๆ คือคำใด

- ก. มุล
- ข. มุน
- ค. มณ
- ง. มญ

5. อ่านว่า "มิด" หมายถึง เพื่อนรักใคร่ คู่เคียง คือคำใด

- ก. มิด
- ข. มิตร
- ค. มิท
- ง. มิตร

6. อ่านว่า "พัน" หมายถึง ญาติพี่น้อง เทือกเขา เหล่ากอ คือคำใด

- ก. พัน
- ข. พรรณ
- ค. พันธุ์
- ง. พันธุ์

7. อ่านว่า "รด" หมายถึง สิ่งที่อยู่ได้ด้วยลิ้นโดยเฉพา เช่น เปรี๊ยะ หวาน มัน เค็ม คือคำใด

- ก. รล
- ข. รถ
- ค. รด
- ง. รจ

8. อ่านว่า "นวน" หมายถึง ลีลาופןเหลือองเล็กน้อย คือคำใด

- ก. นวน
- ข. นวล
- ค. นวน
- ง. นวญ

19. อ่านว่า "มัด" หมายถึง ความเจริญ คือคำใด

- ก. มัด
- ข. มัดเน
- ค. ภัตต์
- ง. มัด

ตอนที่ 2 จากข้อ 10 - 19 ให้นักเรียนเขียนเครื่องหมายกากบาท (X) ทับตัวอักษรหน้า คำที่เติมลงในช่องว่าง แล้วได้ข้อความที่ถูกต้องลงในกระดาษคำตอบ

10.มาส่งจดหมายที่บ้าน

- ก. บรุชไปรษีย์
- ข. บรุชไปรษณีย์
- ค. บรุไปรษีย์
- ง. บรุชไปรษณีย์

11. คนแม่รับประทานอาหารอย่าง.....

- ก. อเรีตอร้อย
- ข. อเรีจอร้อย
- ค. เอรีตอร้อย
- ง. เอรีจอร้อย

12.ของสุชาติ เป็นเจ้าพระยาในสมัยรัชกาลที่ 8

- ก. บรรพบุรุษ
- ข. บรรพบุรุษ
- ค. บรรพบุรุษ
- ง. บรรพบุรุษ

13. คุณยายตำน้ำพริกใส่.....ด้วย

- ก. น้ำตาลโตนด
- ข. น้ำตาลโหนด
- ค. น้ำตาลทโหนด
- ง. น้ำตาลโตหนด

14. พรสุดา เป็นคนที่มี.....ต่อสัตว์

- ก. เมตา
- ข. เมดตา
- ค. เมตตา
- ง. เมทตา

15. ปิดเทอมนี้พวกเราจะไปเที่ยวกันให้สุข.....เบิกบานใจ

- ก. สำราญ
- ข. สำราณ
- ค. สัมราญ
- ง. สำราญ

16. พรชัยกำลัง.....คูหนังสือเพราะใกล้สอบ

- ก. ขม้ก เขม้น
- ข. ขม้ก เขม้น
- ค. ขยม้ก เขม้น
- ง. ขยม้ก เขม้น

17. นักเรียน.....ไม่คูหนังสือจึงสอบได้คะแนนไม่ดี

- ก. เก็ยจคร้าน
- ข. เก็ยคคร้าน
- ค. เกลียคคร้าน
- ง. เกลียจคร้าน

18. ผึ้ง.....มีหน้าที่วางไข่เพื่อเพิ่มจำนวนผึ้งในรัง

- ก. นางพญา
- ข. นางพยา
- ค. นางพะญา
- ง. นางพระยา

19. คำตรง อ่าน.....3 ฉบับ

- ก. หนังสือพิมพ์
- ข. หนังสือพิมพ์
- ค. หนังสือพิมพ์
- ง. หนังสือพิมพ์

ตอนที่ 3 จากข้อ 20 - 50 ให้นักเรียนเขียนเครื่องหมายกากบาท (X) ทับอักษรหน้าคำที่

เขียนผิด ลงในกระดาษคำตอบ

- 20. ก. เจดิย์
- ข. ฟิสจัน
- ค. บริสุทธิ
- ง. พระสงฆ์
- 21. ก. ชื่อสัตย์
- ข. ไทรคัพท์
- ค. ไทรทัดน์
- ง. สัตว์ร้าย
- 22. ก. อาทิตย์
- ข. เถาวันย์
- ค. ดวงจันทร์
- ง. แผลงฤทธิ

23. ก. พิมพ์
ข. กาดูน
ค. ประโยชน์
ง. เหตุการณ์
24. ก. ปักข์ใต้
ข. ผลมพันธ์
ค. พระปรารงค์
ง. คาบอร์ไฮเตรต
25. ก. โบสถ์
ข. มนุสย์
ค. รถยนต์
ง. แพร่มพันธ์
26. ก. อนันต์
ข. วันเสาร์
ค. สราญรมณ์
ง. คาคการณ์
27. ก. ประวัติศาสตร์
ข. ความทุกข์
ค. ประจักษ์
ง. สมบูรณ์
28. ก. ธรรมชาติ
ข. พฤษภาคม
ค. พุทธรักษา
ง. พุศจิกายน

29. ก. ปัจจุบัน
ข. สำเร็จ
ค. สามารถ
ง. โอกาส
30. ก. อนุญาต
ข. ญาติมิตร
ค. เหตุร้าย
ง. ตักบาตร
31. ก. วิทยุ
ข. สาเหตุ
ค. สิ่งเกิด
ง. อุบัติเหตุ
32. ก. พี่พันธ์
ข. ประพันธ์
ค. สัมพันธ์
ง. กุมภพันธ์
33. ก. สดสาคร
ข. กรุงศรีอยุธยา
ค. พระราชรินทร์
ง. อาหารสำเร็จรูป
34. ก. ชนิด
ข. ราวขวาง
ค. เกล็ดปลา
ง. กระทัดรัด

35. ก. ลวดลาย
ข. บินทบาต
ค. ประสาทหิน
ง. เกษตรอำเภอ
36. ก. มงคล
ข. ภูมิใจ
ค. สมบัติ
ง. พิจารณา
37. ก. ข้าพเจ้า
ข. ชนาคาร
ค. ย่อยสลาย
ง. โบราณสถาน
38. ก. บันจู่
ข. ทหาร
ค. ไพรติน
ง. ผสมเกสร
39. ก. อุตทยาน
ข. ไพรตส์ตัว
ค. ไกรธคัน
ง. หวาดหวั่น
40. ก. บาบ
ข. อาซิบ
ค. เคารพ
ง. ย่อยยับ

41. ก. ภมร
ข. เกษร
ค. ลษคร
ง. จราจร
42. ก. ตำบล
ข. ลำธาร
ค. ชาวสาสน์
ง. ถนอมอาหาร
43. ก. จระเข้
ข. สกปรก
ค. ศิลปะกรรม
ง. อุตสาหกรรม
44. ก. วัฒนธรรม
ข. อภิปราย
ค. แมลง
ง. สรูป
45. ก. ัญญา
ข. บริเวณ
ค. แคนเชื่อม
ง. สารอาหาร
46. ก. ขม้น
ข. ขโมย
ค. เขียวขจี
ง. ขยะแขยง

47. ก. ราชการ
ข. กรรมการ
ค. รถโดยสาร
ง. ขยันหมั่นเพียร
48. ก. ผึ้งโพรง
ข. ผลสมพันธ์
ค. ลูกท้าว
ง. พาหนะ
49. ก. ประเทศ
ข. ประมาท
ค. ประภาค
ง. ประเพท
50. ก. สมเด็จพระ
ข. สามัคคี
ค. สารบัญ
ง. ภาคเรียน

แบบสอบถามวัดความสนใจในการเขียนสภกคํายกภาษาไทย

คำชี้แจงในการตอบแบบสอบถาม

1. แบบสอบถามฉบับนี้ต้องการถามความสนใจของนักเรียนเกี่ยวกับการเขียนสภกคํายก โดยจะมีข้อความให้อ่าน เพื่อให้นักเรียนได้พิจารณาว่านักเรียนสนใจกิจกรรมในข้อความเหล่านั้นมากน้อยเพียงใด ดังนั้นจึงไม่มีคำตอบที่ถูกหรือผิด เพราะแต่ละคนย่อมมีความสนใจในสิ่งต่าง ๆ ไม่เหมือนกัน ข้อสำคัญขอให้นักเรียนตอบแบบสอบถามฉบับนี้ตามความรู้สึกที่แท้จริงของนักเรียนและตอบให้ครบทุกข้อ

2. ให้นักเรียนเขียนเครื่องหมาย ✓ ในช่องที่ตรงกับความรู้สึกของนักเรียน ซึ่งแต่ละช่อง มีความหมายดังนี้

2.1 ถ้าเขียนเครื่องหมาย ✓ ในช่อง "มากที่สุด" แสดงว่า นักเรียนชอบทำหรือคิดจะทำตามข้อความนั้นมากที่สุด

2.2 ถ้าเขียนเครื่องหมาย ✓ ในช่อง "มาก" แสดงว่า นักเรียนชอบทำหรือคิดที่จะทำตามข้อความนั้นมาก

2.3 ถ้าเขียนเครื่องหมาย ✓ ในช่อง "ปานกลาง" แสดงว่า นักเรียนชอบทำหรือคิดที่จะทำตามข้อความนั้นปานกลาง

2.4 ถ้าเขียนเครื่องหมาย ✓ ในช่อง "น้อย" แสดงว่า นักเรียนไม่ค่อยชอบทำตามข้อความนั้นหรือคิดที่จะทำตามข้อความนั้นน้อย

2.5 ถ้าเขียนเครื่องหมาย ✓ ในช่อง "น้อยที่สุด" แสดงว่า นักเรียนไม่ชอบทำตามข้อความนั้นหรือไม่เคยคิดจะทำตามข้อความนั้นเลย

แบบสอบถามวัดความสนใจในการเขียนสะกดคำภาษาไทย

คำสั่ง ให้นักเรียนเขียนเครื่องหมาย ✓ ในช่องที่ตรงกับความสนใจของนักเรียน

ข้อ	ข้อความ	มาก ที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด
1.	ชอบแข่งขันเขียนสะกดคำยากกับเพื่อนนอกเวลาเรียน.....					
2.	ชอบรวบรวมคำยากทำพจนานุกรม.....					
3.	ทำแบบฝึกหัดเพิ่มเติมนอกเหนือจากที่ครูให้ทำใน ชั้นเรียน.....					
4.	ชอบหาความหมายของคำยากในพจนานุกรม.....					
5.	ชอบนำคำยากมาแต่งประโยค.....					
6.	ชอบนำคำยากมาแต่งเป็นเรื่องสั้น ๆ.....					
7.	ชอบแข่งขันแต่งประโยคจากการเล่นเก็บบัตร เขียนสะกดคำ.....					
8.	ชอบทำแบบฝึกหัดเขียนสะกดคำยาก.....					
9.	ศึกษาและค้นคว้าหาความรู้เพิ่มเติมเกี่ยวกับการเขียน สะกดคำยาก.....					
10.	ศึกษาคำยากในบทเรียนก่อนเวลาเรียน.....					
11.	ชอบทำการบ้านเกี่ยวกับการเขียนสะกดคำยาก.....					
12.	ฝึกเขียนสะกดคำยากร่วมกับเพื่อน ๆ.....					
13.	ปรึกษาครูเมื่อมีข้อสงสัยเกี่ยวกับการเขียนสะกดคำยาก.....					
14.	ชอบเขียนสะกดคำยากจากภาพปริศนาในแบบฝึกหัด.....					
15.	ชอบอ่านหนังสือเกี่ยวกับการเล่นเกมแข่งขันเขียน คำยาก.....					

ข้อ	ข้อความ	มาก ที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด
16.	ซักถามครูเกี่ยวกับคำที่เขียนผิดจากหนังสือพิมพ์.....					
17.	ชอบประกวดแข่งขันเขียนสะกดคำยาก.....					
18.	ชอบเล่นประสมอักษรให้เป็นคำต่าง ๆ.....					
19.	รวบรวมคำยากที่ตนเองเขียนผิดในห้องเรียนไปฝึก เขียนที่บ้าน.....					
20.	ชอบทนายปัญหาเกี่ยวกับคำยากกับเพื่อน.....					
21.	เข้าร่วมกิจกรรมต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับการเขียนสะกด คำยากของโรงเรียน.....					
22.	ชอบทำงานกลุ่มเกี่ยวกับการฝึกเขียนสะกดคำยาก ภาษาไทย.....					
23.	อยากเล่นเกมเขียนสะกดคำยากต่ออีก เมื่อหมดเวลา การแข่งขัน.....					
24.	ชอบเล่นเกมฝึกเขียนสะกดคำยากจากวารสารต่าง ๆ.....					
25.	ชอบทำแบบฝึกหัดการเขียนสะกดคำยากจากวารสาร ต่าง ๆ.....					

แผนการสอนที่ 1
จำนวน 3 คาบ
เรื่อง คำที่มีตัวการ์ตูน

ความคิดรวบยอด

ไม้ทัณฑฆาต (◌) ใช้วางบนพยัญชนะที่ไม่ต้องการออกเสียง พยัญชนะที่มีไม้ทัณฑฆาต เรียกว่า ตัวการ์ตูน เวลาอ่านจะไม่อ่านออกเสียงพยัญชนะตัวนั้น

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

นักเรียนสามารถเขียนคำได้ถูกต้องอย่างน้อย 7 คำ จากคำที่กำหนดให้ 9 คำ

เนื้อหา

คำยากที่มีตัวการ์ตูน ได้แก่ ไทรทัศน์, บุษไปรษณีย์, พิสูจน์, คาคการณ์, การ์ตูน, ความทุกข์, หนังสือพิมพ์, เกววัลย์, มนุษย์

สื่อการเรียนการสอน

1. บัตรคำ
2. กระดาษเปล่า กลุ่มละ 1 แผ่น
3. ขร้อยกรอง
4. พจนานุกรม
5. ภาพไทรทัศน์, บุษไปรษณีย์, การ์ตูน และหนังสือพิมพ์ 1 ฉบับ
6. เกม "ปริศนาคำทาย"
7. แบบฝึกชุดที่ 1

กิจกรรมการเรียนรู้การสอน

ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน

1. ครูนำภาพโทรทัศน์, บุรุษไปรษณีย์, การ์ตูน และหนังสือพิมพ์ 1 ฉบับ ให้นักเรียนดู แล้วให้นักเรียนออกมาหยิบบัตรคำให้ตรงกับภาพ
2. นักเรียนทุกคนปรบมือให้เพื่อนที่จับคู่คำกับภาพได้ถูกต้อง

ขั้นสอน

1. ให้นักเรียนอ่านบัตรคำทีละคำจนครบทุกคำ แล้วให้สังเกตคำจากบัตรคำว่า พยัญชนะที่มีตัวการ์ตูนหรือไม่ทั้งหมด ออกเสียงหรือไม่
2. แบ่งนักเรียนออกเป็น 3 กลุ่ม แข่งขันค้นหาความหมายของคำจากพจนานุกรม แล้วเขียนลงในกระดาษเปล่าที่ครูแจกให้ กลุ่มใดเสร็จก่อนและถูกต้องเป็นผู้ชนะ
3. ตัวแทนกลุ่มอ่านคำและความหมายที่เขียนให้เพื่อนฟังอีกครั้ง
4. นำคำทั้งหมดให้แต่ละกลุ่มช่วยกันแต่งประโยคปากเปล่า

ขั้นสรุป

ให้นักเรียนสรุปว่า ไม่ทั้งหมด (✓) ใช้วางบนพยัญชนะที่ไม่ต้องการออกเสียง พยัญชนะที่มีไม้ทัณฑฆาต เรียกว่า ตัวการ์ตูน เวลาอ่านจะไม่อ่านออกเสียงพยัญชนะตัวนั้น แล้วอ่านบทร้อยกรอง ดังนี้

บทร้อยกรอง

อันว่าตัวการ์ตูน	จำให้มันไม่ออกเสียง
คาดการณ์มี <u>ณ</u> เคียง	เถาวัลย์เรียงมนุษย์ <u>ย</u>
นิลจันโทรทัศน์	ควรวีหัตถ์มีตัว <u>น</u>
การ์ตูน ก็มี <u>ร</u>	ความทุกข์หนอ <u>ข</u> ติดตาม

ขั้นฝึก

- ครูให้นักเรียนกลุ่มทดลองที่ 1 เล่นเกม "ปริศนาคำทาย"
 กลุ่มทดลองที่ 2 ทำแบบฝึกหัดที่ 1

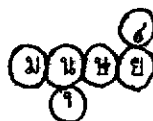
ขั้นประเมินผล

1. สังเกตพฤติกรรมการเข้าร่วมกิจกรรม การเขียนสะกดคำ การแสดงความคิดเห็นในกิจกรรม
2. ตรวจสอบผลจากการแข่งขันเขียนคำจากเกม
3. ตรวจสอบผลจากการทำแบบฝึกหัดที่ 1

เกม "ปริศนาคำทาย"

อุปกรณ์

1. กระดาษเปล่าสีขาวและสีเมจิก แจกให้เด็กทุกคนสำหรับเขียนคำยาก
2. บัตรอักษรตัดเป็นวงกลม ขนาดรัศมี 1 นิ้วครึ่ง ตัดให้มีจำนวนเท่ากับจำนวนพยัญชนะ สระ วรรณยุกต์ที่ต้องการประสมเป็นคำ ตัวพยัญชนะเขียนด้วยหมึกสีน้ำเงิน ตัวสระวรรณยุกต์ เขียนด้วยหมึกสีแดง เช่น

3. กระดานป้ายสำลีแจกให้กับทุกกลุ่ม ใช้ติดบัตรอักษร เวลาติดใช้กระดาษขาวติดด้านหลังบัตรอักษร (ถ้าไม่มีกระดานป้ายสำลี อาจใช้กล่องกระดาษขนาดใหญ่ ตัดเท่ากับกระดานป้ายสำลีก็ได้)

วิธีเล่น

1. แบ่งนักเรียนออกเป็น 5 กลุ่ม กลุ่มละเท่า ๆ กัน
2. ครูใบ้คำให้นักเรียนทาย เช่น ใครเอ๋ยเป็นผู้ส่งจดหมายให้กับคนทั่วไป แล้วให้นักเรียนทุกกลุ่ม เขียนคำนั้นลงในกระดาษเปล่าที่แจกให้ ถ้าเขียนถูกต้องจะได้คะแนนค่าละ 1 คะแนน

3. ครูแจกบัตรอักษรให้ทุกกลุ่ม กลุ่มละ 1 ชุด พร้อมกระดานป้ายสำลี ให้นักเรียนช่วยกันประสมอักษรให้เป็นคำนั้นให้ถูกต้อง กลุ่มใดเสร็จก่อนและถูกต้อง จะได้คะแนน 2 คะแนน กลุ่มที่ถูกต้องแต่เสร็จทีหลังจะได้คะแนน 1 คะแนน

4. นักเรียนทุกคนอ่านคำนั้นพร้อมกัน แล้วเขียนคำที่อ่านลงในกระดานที่ครูแจกให้ ถ้าเขียนถูกต้อง จะได้คะแนน 1 คะแนน

5. รวบรวมคะแนนทั้งหมด กลุ่มใดได้มากที่สุด เป็นผู้ชนะ

6. ฝึกกิจกรรมเช่นนี้จนครบทุกคำ

7. ครูและนักเรียนช่วยกันสรุปคำที่เรียนมาทั้งหมด ว่ามีคำอะไรบ้าง อ่านและเขียนอย่างไร แล้วรวบรวมคำที่นักเรียนเขียนเป็นสมุดคำยากของตนเอง

แผนการสอนที่ 2
จำนวน 3 คาบ
เรื่อง คำที่มีตัวการ์ตูน

ความคิดรวบยอด

ไม้ทัณฑฆาต (๙) ใช้วางบนพยัญชนะที่ไม่ต้องการออกเสียง พยัญชนะที่มีไม้ทัณฑฆาต เรียกว่า ตัวการ์ตูน เวลาอ่านจะไม่อ่านออกเสียงพยัญชนะตัวนั้น

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

นักเรียนสามารถเขียนคำได้ถูกต้องอย่างน้อย 6 คำ จากคำที่กำหนดให้ 8 คำ

เนื้อหา

คำที่มีตัวการ์ตูน ได้แก่ พิมพ์ พิมพ์ ลมบรรณ พิมพ์ เจดีย์ อนันต์ เหตุการณ์ สราญรมย์

สื่อการเรียนการสอน

1. นิทานเรื่อง "ชื่อฉันนั่นแหละ"
2. บัตรคำ
3. กระดาษเปล่ากลุ่มละ 1 แผ่น
4. พจนานุกรม
5. บทร้อยกรอง
6. เกม "นักไขตัวเก่ง"
7. แบบฝึกชุดที่ 2

กิจกรรมการเรียนรู้

ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน

ครูเล่านิทานเรื่อง "ชื่อฉันนั่นแหละ" ให้นักเรียนฟัง หลังจากนั้นซักถามนักเรียนว่า ชอบชื่อใครมากที่สุด เพราะอะไร

ขั้นสอน

1. นักเรียนช่วยกันเล่านิทานอีกครั้ง เมื่อเด็กพูดคำว่า นิมฟ์ พันน์ อนันต์ เหตุการณ์ สมบูรณ์ พันธุ์ เจริญ ให้ครูติดบัตรคำเหล่านี้ไว้บนกระดานดำทันที แล้วบอกนักเรียนว่า คำว่า นิมฟ์ พันน์ เจริญ ในนิทานนั้น สามารถพูดได้อีกอย่างหนึ่งว่า "สรายุกรมย์"
2. ให้นักเรียนอ่านคำทั้ง 8 จากบัตรคำ แล้วช่วยกันบอกความหมายของคำ
3. แบ่งนักเรียนออกเป็น 5 กลุ่ม แบ่งค้นหาความหมายของคำจากพจนานุกรม
4. ให้ทุกกลุ่มแต่งประโยคปากเปล่าตามบัตรคำที่ครูชูขึ้น

ขั้นสรุป

ให้นักเรียนช่วยกันสรุปว่า ไม่ทันเวลา (๙) ใช้วางบนพยัญชนะที่ไม่ต้องการออกเสียง พยัญชนะที่ไม่ทันเวลา เรียกว่า ตัวการ์นต์ เวลาอ่านจะไม่อ่านออกเสียงพยัญชนะตัวนั้น แล้วอ่านบทร้อยกรอง ดังนี้

บทร้อยกรอง

อันว่าตัวการ์นต์	จำให้มันไม่ออกเสียง
เหตุการณ์มี <u>ณ</u> เคียง	สรายุกรมย์เรียง เจริญ <u>ย</u>
อนันต์ นิมฟ์ และพันน์	ควรฝึกหัด พันน์ มี <u>น</u>
สมบูรณ์ และพันธุ์หนอ	พวกเราขอจดและจำ

ขั้นฝึก

ครูให้นักเรียนกลุ่มทดลองที่ 1 เล่นเกม "นักไต่ตัวเก่ง"

กลุ่มทดลองที่ 2 ทำแบบฝึกหัดที่ 2

นิทานเรื่อง "ชื่อฉันนี่เอง"

พิมพ์กับพันธ์ เป็นพี่น้องกัน วันหนึ่งทั้งสองได้ไปชวนอนันต์ ซึ่งเป็นเพื่อนรักกันมากไปเที่ยวที่วัดแห่งหนึ่ง ซึ่งมีเจดีย์ที่สวยงามมาก เด็กทั้ง 3 มีท่าทางเบิกบานสำราญใจ (สราญรมย์) ระหว่างทางทั้งสามคนได้เล่าเหตุการณ์ในอดีตให้กันฟัง มีตอนหนึ่ง พิมพ์ถามพันธ์ว่า "ชื่อของพี่แปลว่าอะไร" พันธ์ตอบว่า "พัฒนา แปลว่า ความเจริญ" และพันธ์ได้ขอร้องพิมพ์ว่า "ชื่อของพิมพ์ละ แปลว่าอะไร" พิมพ์ตอบว่า "พิมพ์ หมายถึง การใช้เครื่องจักรกดตัวหนังสือให้ติดบนวัตถุ" อนันต์ได้ยินเพื่อนคุยกัน จึงถามเพื่อนทั้งสองว่า "เธอทั้งสองอยากรู้หรือแปลว่าชื่อของฉันแปลว่าอะไร" พิมพ์ตอบว่า "ฉันรู้แล้ว อนันต์ แปลว่า ไม่มีสิ้นสุดใช้ไหมละ" "เก่งมากพิมพ์" อนันต์ชมเพื่อนพร้อมกับปรบมือให้ พันธ์พูดว่า "ชื่อของคนเรายกคนสำคัญและมีความหมายด้วยกันทั้งนั้นนะพิมพ์"

พิมพ์มองดูรอบ ๆ วัด แล้วพูดกับอนันต์ว่า "วัดนี้อุดมสมบูรณ์ด้วยพืชพันธุ์ต่าง ๆ มากมายเลยนะ คุณนั้นชิมต้นไม้พันธุ์ต่าง ๆ เต็มไปหมดเลย ฉันอยากมาเที่ยวที่นี่ทุก ๆ วัน อากาศดีจริง ๆ" พิมพ์ก้มหน้ามองดูนาฬิกาข้อมือซึ่งบอกเวลา 15.00 น. พิมพ์จึงชวนพันธ์กับอนันต์กลับบ้าน เพราะกลัวพ่อแม่จะเป็นห่วง

เกม "หักไม้เท้าเก่ง"

อุปกรณ์

1. กระดาษเปล่าสำหรับแจกให้นักเรียนเขียนคำ
2. กระดาษเทาขาวตัดเป็นรูปปลา

เพื่อเขียนคำซ่อนไว้ในตัวปลา 8 ตัว คือ คำว่า พิมพ์ พันธ์ พันธุ์ สมบูรณ์ เจดีย์ อนันต์ เหตุการณ์ สราญรมย์

3. ลวดเสียบกระดาษ 8 ตัว ใช้หนีบตัวปลาเพื่อปิดคำที่ซ่อนไว้
4. กระดานป้ายสำลี 3 แผ่น
5. บัตรอักษรตัดเป็นวงกลม ขนาดรัศมี 1.5 นิ้ว ตัวพยัญชนะ เขียนด้วยหมึกสีน้ำเงิน ส่วนวรรณยุกต์ สระ และไม้ทัณฑฆาต เขียนด้วยหมึกสีแดง ตัดตัวอักษรให้ครบทั้ง 8 คำ เช่น

เป็นต้น

6. สีเมจิก สำหรับแจกให้นักเรียนทุกคนใช้เขียนคำ

วิธีเล่น

1. แบ่งนักเรียนออกเป็น 5 กลุ่ม กลุ่มละเท่า ๆ กัน
2. ให้ตัวแทนกลุ่มจับปลาขึ้นมาทีละตัว แล้วไขคำในตัวปลาให้สมาชิกในกลุ่มของตน ทาย สมาชิกในกลุ่มเมื่อรู้คำตอบต้องช่วยกันประสมอักษรให้เป็นคำนั้น บนกระดานป้ายสำลี
3. ดำเนินกิจกรรมเช่นนี้ทุกกลุ่ม ให้เวลากลุ่มละ 3 นาที กลุ่มใดประสมคำได้ถูกต้องมากที่สุดเป็นผู้ชนะ
4. ตัวแทนกลุ่มอ่านคำบนกระดานป้ายสำลีของกลุ่มตนเอง แล้วให้เพื่อนทั้งชั้นอ่านตามพร้อมกัน
5. แข่งขันเขียนคำโดยให้ทั้ง 5 กลุ่ม นั่งล้อมเป็นวงกลม 5 วง ครูแจกกระดาษเปล่าให้นักเรียนคนละ 1 แผ่น เมื่อเริ่มสัญญาณการแข่งขัน ให้นักเรียนทุกคนรีบเขียนคำที่เรียนมาทั้งหมดในวันนี้ 8 คำ ภายในเวลา 1 นาที การให้คะแนน ถ้าเขียนคำได้ถูกต้องให้คำละ 1 คะแนน แล้วรวบรวมคะแนนของนักเรียนทุกคนเป็นคะแนนของกลุ่ม กลุ่มใดได้คะแนนมากที่สุดเป็นผู้ชนะ
6. ครูและนักเรียนช่วยกันสรุปคำที่เรียนมาทั้งหมด ว่ามีคำอะไรบ้าง อ่านและเขียนอย่างไร แล้วรวบรวมคำที่นักเรียนเขียนเป็นสมุดคำยากของตนเอง

แผนการสอนที่ 3
จำนวน 3 คาบ
เรื่อง คำที่สะกดด้วยมาตราแม่กค

ความคิดรวบยอด

คำที่ใช้ ค เป็นตัวสะกด เรียกว่า สะกดตรงตามมาตราตัวสะกด และคำที่สะกดด้วยตัว จ ต ท ถ ส เวลาอ่านออกเสียงจะอ่านเหมือน ค สะกด เรียกว่า สะกดไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

นักเรียนสามารถเขียนคำที่สะกดด้วยมาตราแม่กคได้ถูกต้องอย่างน้อย 7 คำ จากคำที่กำหนดให้ 9 คำ

เนื้อหา

คำยากที่สะกดด้วยมาตราแม่กค ได้แก่ เมตตา สาส์น เกษจรรย์ วิทย์ รส สามารถ อุบัติเหตุ อุทยาน

สื่อการเรียนการสอน

1. บัตรคำพร้อมภาพแสดงความหมายของคำ
2. กระดาษเปล่า แจกให้นักเรียนกลุ่มละ 1 แผ่น
3. พจนานุกรม
4. เกม "วิ่งผลัดเขียนคำ"
5. แบบฝึกชุดที่ 3

กิจกรรมการเรียนรู้การสอน

ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน

ครูแบ่งนักเรียนออกเป็น 5 กลุ่ม ช่วยกันเขียนคำที่มีตัวสะกดในมาตราแม่กดให้ได้มากที่สุดภายในเวลา 1 นาที กลุ่มใดเขียนได้มากที่สุดเป็นผู้ชนะ

ขั้นสอน

1. ให้นักเรียนดูภาพที่แสดงความหมายของคำว่า วิทยุ อุบัติเหตุ ส่าหส์ อุทยาน เมตตา เกียจคร้าน สามารถ รส มิตร
2. ให้นักเรียนอ่านบัตรคำแล้วจับคู่คำกับภาพ
3. ให้นักเรียนทั้ง 5 กลุ่ม ช่วยกันหาความหมายของคำในข้อ 1 จากพจนานุกรม โดยช่วยกันเขียนความหมายลงในกระดาษเปล่าที่ครูแจกให้ ภายในเวลา 3 นาที กลุ่มใดเสร็จก่อนและถูกต้องเป็นผู้ชนะ
4. นำคำทั้งหมดมาให้นักเรียนแต่งประโยคปากเปล่า

ขั้นสรุป

นักเรียนช่วยกันสรุปคำที่สะกดด้วยมาตราตัวสะกดในแม่ กด ดังนี้ คำที่ใช้ ด เป็นตัวสะกด เรียกว่า สะกดตรงตามมาตราตัวสะกด แม่กด และคำที่สะกดด้วยตัว จ ต ท ถ ล เวลาออกเสียงจะอ่านเหมือน ด สะกด เรียกว่า สะกดไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด แม่กด

ขั้นฝึก

- ครูให้นักเรียนกลุ่มทดลองที่ 1 เล่นเกม "วิ่งผลัดเขียนคำ"
 กลุ่มทดลองที่ 2 ทำแบบฝึกชุดที่ 3

ขั้นประเมินผล

1. สังเกตพฤติกรรมการเข้าร่วมกิจกรรมการเขียนสะกดคำ การแสดงความสนใจในกิจกรรม
2. ตรวจสอบผลจากการแข่งขันเขียนคำจากเกม
3. ตรวจสอบผลจากการทำแบบฝึกชุดที่ 3

เกม "วิ่งผลัดเขียนคำ"

อุปกรณ์

1. สีเมจิกแท่งใหญ่ 5 แท่ง
2. กระดาษเทาขาว 5 แผ่น แจกให้กลุ่มละ 1 แผ่น ใช้สำหรับเขียนคำ
3. กระดาษเปล่าแจกให้นักเรียนทุกคน

วิธีเล่น

1. ครูแขวนกระดาษเขียนคำไว้หน้าห้องเรียน 5 แผ่น
2. แบ่งนักเรียนออกเป็น 5 กลุ่ม แล้วให้นักเรียนแต่ละกลุ่มยืนเข้าแถวตอนห่างจากกระดาษเขียนคำประมาณ 3 เมตร นักเรียนที่อยู่หน้าแถวของแต่ละกลุ่มถือสีเมจิกไว้คนละ 1 แท่ง
3. เมื่อได้รับสัญญาณการแข่งขัน ครูจะโบ้คำแล้วให้นักเรียนทุกกลุ่มเขียนคำนั้น โดยผู้เล่นที่อยู่หน้าแถวของแต่ละกลุ่มจะรีบไปที่กระดาษเขียนคำ แล้วเขียนอักษรลงไป 1 ตัว แล้วให้รีบกลับมาที่แถวของตนส่งสีเมจิกให้คนที่ 2 คนที่ 2 ก็จะต้องรีบออกจากที่ไปเขียนสระหรือพยัญชนะ หรือวรรณยุกต์ก็ได้เพียง 1 ตัว ต่อเติมจากคนแรก ขณะเดียวกันคนที่วิ่งมาเป็นคนแรกก็จะไปต่อท้ายแถวของกลุ่มตน การเล่นจะดำเนินไปเช่นนี้เรื่อย ๆ จนกว่าผู้เล่นทุกคนจะได้ออกมาเติมอักษรประสมเป็นคำให้สมบูรณ์ตามที่ครูโบ้คำ กลุ่มที่เขียนได้ถูกต้องและเสร็จก่อนจะได้คะแนนค่าละ 2 คะแนน กลุ่มที่เขียนถูกต้อง แต่ช้ากว่าจะได้คะแนนค่าละ 1 คะแนน ดำเนินการเช่นนี้จะครบทุกคำ แล้วรวบรวมคะแนนทั้งหมด กลุ่มใดได้คะแนนมากที่สุดเป็นผู้ชนะ
4. ให้นักเรียนทุกกลุ่มอ่านคำที่เขียนทั้งหมดพร้อมกัน
5. ครูแจกกระดาษเปล่าและสีเมจิกให้นักเรียนทุกคน เขียนคำทั้งหมดที่เรียนมาโดยไม่ปรึกษากัน ภายในเวลา 1 นาที แล้วรวบรวมคะแนนของนักเรียนแต่ละคนเป็นของกลุ่ม กลุ่มใดได้คะแนนมากที่สุดเป็นผู้ชนะ
6. ครูและนักเรียนช่วยกันสรุปว่าวันนี้เรียนคำอะไรบ้าง อ่านและเขียนอย่างไร แล้วรวบรวมคำที่นักเรียนเขียนเป็นสมุดคำยาของตัวเอง

แผนการสอนที่ 4
จำนวน 3 คาบ
เรื่อง คำที่สะกดด้วยมาตราแม่กด

ความคิดรวบยอด

คำที่ใช้ ด เป็นตัวสะกด เรียกว่า สะกดตรงตามมาตราตัวสะกดแม่กด และคำที่สะกดด้วยตัว จ ต ท ศ เวลาอ่านออกเสียงจะอ่านเหมือน ด สะกด เรียกว่า สะกดไม่ตรงตามมาตราตัวสะกดแม่กด

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

นักเรียนสามารถเขียนคำที่สะกดด้วยมาตราแม่กดได้ถูกต้องอย่างน้อย 7 คำ จากคำที่กำหนดให้ 8 คำ

เนื้อหา

คำยากที่สะกดด้วยมาตราแม่กด ได้แก่ เสรีจ เหตุ ประเทศ สิ่งเกิด อำนาจ ปราสาทหิน ปัจจุบัน สมบัติ

สื่อการเรียนการสอน

1. บัตรคำ
2. ภาพแสดงความหมายของคำ
3. เพลง "เพลงแม่กด"
4. กระดาษเปล่าแจกให้นักเรียนกลุ่มละ 1 แผ่น
5. เกม "ร่ำวงประสมคำ"
6. แบบฝึกชุดที่ 4

กิจกรรมการเรียนการสอน

ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน

1. ครูนำนักเรียนร้องเพลง "แม่กต" แล้วให้นักเรียนแสดงท่าทางประกอบ
2. ให้นักเรียนเลือกคำที่มีตัวสะกดในมาตราตัวสะกดแม่กต จากเนื้อเพลง

ขั้นสอน

1. ครูแจกบัตรคำให้นักเรียน 8 คน คนละ 1 คำ แล้วให้นักเรียนออกมาแสดงท่าทางหรือใบ้คำตามความหมายของคำ ให้เพื่อนทาย
2. นำบัตรคำทั้ง 8 คำ ให้นักเรียนอ่าน และสังเกตคำที่มีตัวสะกดในมาตราแม่กต
3. แบ่งนักเรียนออกเป็น 6 กลุ่ม แข่งขันหาความหมายของคำในพจนานุกรมทีละคำ

ขั้นสรุป

นักเรียนช่วยกันสรุปคำที่สะกดด้วยมาตราตัวสะกดในแม่กต แล้วร้องเพลงแม่กตดังนี้

เพลงแม่กต (ทำนองเพลง นกดพหน้าอำเอ)

แม่กต แม่กต เจ้าขา จู ๆ ก็มาปรากฏตัว สังเกต มิเพตุ สมบัติ อำนาจ เสรีจสรพ
ปัจจุบันมิดมัว อำนาจเขาก็มีกันทั่ว ปราสาทหินประเทศไทยไม่มัว ถ้าหากตัว จ สะกด จะออก
 เสียง ด เร็วไว (ซ้ำ)

ขั้นฝึก

- ครูให้นักเรียนกลุ่มทดลองที่ 1 เล่นเกม "ร่ำวงประสมคำ"
 กลุ่มทดลองที่ 2 ทำแบบฝึกชุดที่ 4

ขั้นประเมินผล

1. สังเกตพฤติกรรมการเข้าร่วมกิจกรรมการเขียนสะกดคำ การแสดงความคิดเห็นในกิจกรรม
2. ตรวจสอบผลจากการแข่งขันเขียนคำจากเกม
3. ตรวจสอบผลจากการทำแบบฝึกชุดที่ 4

เกม "ร่วางประสมคำ"

อุปกรณ์

- บัตรอักษรตัดเป็นพยัญชนะ สระ วรรณยุกต์ เช่น เป็นต้น ทำให้ครบทุกคำ
- กระดานป้ายสำลีแจกให้ทุกกลุ่ม
- เทปเพลงสนุก ๆ 1 เพลง
- กระดาษเปล่าสำหรับเขียนคำ แจกให้นักเรียนทุกคน คนละ 1 แผ่น

วิธีเล่น

- แบ่งนักเรียนออกเป็น 6 กลุ่ม กลุ่มละ 5 คน
- แจกบัตรอักษร และกระดานป้ายสำลีให้ทุกกลุ่ม แล้วให้นักเรียนเข้าแถวเป็นวงกลม ครูเปิดเทปเพลงให้นักเรียนร่วาง เมื่อเพลงหยุดครูจะใบ้คำให้นักเรียนทาย แล้วให้นักเรียนทุกคนช่วยกันประสมคำบนกระดานป้ายสำลีในกลุ่มของตนภายในเวลา 1 นาที ให้ตัวแทนกลุ่มอ่านคำที่ประสมได้ ถ้ากลุ่มใดประสมคำได้ถูกต้องและเสร็จก่อน จะได้คะแนน 2 คะแนน กลุ่มที่ถูกต้องแต่ช้ากว่า จะได้คะแนนค่าละ 1 คะแนน ดำเนินการเช่นนี้จนครบทุกคำ กลุ่มใดได้คะแนนมากที่สุดเป็นผู้ชนะ
- แจกกระดาษเปล่าให้นักเรียนทุกคนเพื่อใช้เขียนคำ โดยให้ทุกกลุ่มนั่งล้อมเป็นวงกลม 6 วง เขียนคำที่เรียนทั้งหมด ภายในเวลา 1 นาที เมื่อหมดเวลา ให้ตัวแทนกลุ่มเก็บกระดาษแล้วนำไปให้กลุ่มอื่นตรวจ จากบัตรคำที่ติดไว้บนกระดานคำ ผู้ที่เขียนถูกให้คะแนนค่าละ 1 คะแนน แล้วรวบรวมคะแนนของนักเรียนทุกคนเป็นคะแนนของกลุ่ม กลุ่มใดได้คะแนนมากที่สุดเป็นผู้ชนะ
- ครูและนักเรียนช่วยกันสรุปว่า วันนี้เรียนคำอะไรบ้าง อ่านและเขียนอย่างไร แล้วรวบรวมคำที่นักเรียนเขียนเป็นสมุดคำยากของตนเอง

แผนการสอนที่ 5
จำนวน 3 คาบ
เรื่อง คำที่สะกดด้วยมาตราตัวสะกดแม่กน

ความคิดรวบยอด

คำที่สะกดด้วยตัว น เรียกว่า สะกดตรงตามมาตราตัวสะกดแม่กน และสะกดด้วยตัว ณ ญ ร ล เวลาอ่านเหมือนตัว น สะกด เรียกว่า สะกดไม่ตรงตามมาตราตัวสะกดแม่กน

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

นักเรียนสามารถเขียนคำที่สะกดด้วยมาตราแม่กนได้ถูกต้องอย่างน้อย 7 คำ จากคำที่กำหนดให้ 8 คำ

เนื้อหา

คำยากที่สะกดด้วยมาตราแม่กน ได้แก่ แคลเซียม โปรตีน คุณค่า ชาวสาร ตำบล

สำราญ สงสาร เกสร

สื่อการเรียนการสอน

1. บัตรคำและภาพแสดงความหมายของคำทั้ง 8 คำ
2. เพลง แม่กน
3. พจนานุกรม
4. เกม "ใช่หรือไม่"
5. แบบฝึกชุดที่ 5

กิจกรรมการเรียนรู้การสอน

ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน

1. ครูนำภาพที่แสดงความหมายของคำทั้ง 8 คำ มาซักถามนักเรียน แล้วติดบนกระดานดำ
2. ครูแจกบัตรคำให้นักเรียน 8 คน แล้วนำบัตรคำที่ได้ไปจับคู่กับภาพบนกระดานดำ

ขั้นสอน

1. ให้นักเรียนอ่านบัตรคำ แล้วให้สังเกตตัวสะกดในแต่ละคำว่า อ่านออกเสียงเหมือน น สะกดทุกคำหรือไม่ และมีพยัญชนะตัวใดบ้างที่อ่านออกเสียงเหมือน น สะกด
2. ให้นักเรียนบอกความหมายของคำ แล้วค้นความหมายจากพจนานุกรมอีกครั้ง
3. ให้นักเรียนแต่งประโยคจากคำข้างต้น

ขั้นสรุป

นักเรียนช่วยกันสรุปคำที่สะกดในมาตราตัวสะกดแม่กน แล้วร้องเพลง "แม่กน"

เพลงแม่กน (ทำนองเพลงเด็กดี)

แม่เอ๋ย แม่กน นักเรียนทุกคนโปรดจำทุกวัน (ซ้ำ) แม่กนนั้นนั้นหนอ นั้นหนอ มี น สะกด แม้ว่า ร ล ญ และ ณ สะกด เราก็มองดูปิด ออกเสียง น สะกดเช่นกัน

ขั้นฝึก

ครูให้นักเรียนกลุ่มทดลองที่ 1 เล่นเกม "ใช่หรือไม่"

กลุ่มทดลองที่ 2 ทำแบบฝึกชุดที่ 5

ขั้นประเมินผล

1. สังเกตพฤติกรรมและความสนใจในการเข้าร่วมกิจกรรม
2. ตรวจสอบผลจากการแข่งขันเขียนคำจากเกม
3. ตรวจสอบผลจากการทำแบบฝึกชุดที่ 5

เกม "ใช่หรือไม่"

อุปกรณ์

1. ฉลากตัวเลข 1 ถึง 9 ทำไว้ 5 ชุด
2. บัตรอักษร ตัดกระดาษแข็งเป็นวงกลม รัศมี 1.5 นิ้ว เขียนสระ พยัญชนะ วรรณยุกต์ให้ครบทุกคำ ตัวพยัญชนะเขียนด้วยหมึกสีน้ำเงิน สระ วรรณยุกต์ เขียนด้วยหมึกสีแดง เช่น

เกสร

คนคะ
1

เป็นต้น

3. กระดาษป้ายสำลี
4. บัตรคำอ่าน เช่น

เก - ลอน
5. กระดาษเปล่าแจกให้นักเรียนทุกคน คนละ 1 แผ่น

วิธีเล่น

1. แบ่งนักเรียนออกเป็น 5 กลุ่ม กลุ่มละ 6 คน
2. ครูจับบัตรคำขึ้นมา 1 บัตร หันด้านหลังของบัตรคำให้นักเรียนทุกกลุ่มแข่งขันทายคำที่ครูถือ โดยให้ตัวแทนกลุ่มจับฉลากตัวเลข กลุ่มใดได้ตัวเลขมากที่สุดจะได้ทายคำ โดยนักเรียนจะต้องตั้งคำถาม และมีคำว่าใช่หรือไม่ต่อท้ายเสมอ เช่น คำนี้เป็นคำที่อยู่ในส่วนในของดอกไม้ใช่หรือไม่ (เกสร) ถ้าทายถูกให้สมาชิกในกลุ่มรีบประสมอักษรให้เป็นคำนั้นบนกระดาษป้ายสำลี ถ้าถูกต้องจะได้คะแนน 2 คะแนน
3. ครูจะให้นักเรียนทายคำอื่นต่อไป โดยดำเนินกิจกรรมเช่นนี้จนครบทุกคำ กลุ่มใดได้คะแนนมากที่สุดเป็นผู้ชนะ
4. แข่งขันเขียนคำจากบัตรคำอ่านทั้ง 8 คำ โดยครูจะชูบัตรคำอ่านให้นักเรียนอ่าน แล้วให้นักเรียนเขียนคำนั้นในกระดาษเปล่า ถ้าเขียนคำได้ถูกต้อง ให้คะแนนคำละ 1 คะแนน แล้วรวบรวมคะแนนของนักเรียนทุกคนเป็นของกลุ่ม กลุ่มใดได้คะแนนมากที่สุดเป็นผู้ชนะ
5. ครูและนักเรียนช่วยกันสรุปว่าวันนี้เรียนคำอะไรบ้าง อ่านและเขียนอย่างไร แล้วเขียนคำเหล่านั้นลงในสมุดคำยาของนักเรียน

-แบบการสอนที่ 6
จำนวน 3 คาบ
เรื่อง คำที่สะกดด้วยมาตราแม่กน

ความคิดรวบยอด

คำที่สะกดด้วยตัว น เรียกว่า สะกดตรงตามมาตราตัวสะกดแม่กน และสะกดด้วยตัว ณ ญ ร ล เวลาอ่านเหมือนตัว น สะกด เรียกว่า สะกดไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

นักเรียนสามารถเขียนคำที่สะกดด้วยมาตราตัวสะกดแม่กนได้ถูกต้อง อย่างน้อย 6 คำ จากคำที่กำหนดให้ 8 คำ

เนื้อหา

คำยากที่สะกดด้วยมาตราแม่กน ได้แก่ หนุ่ยขาว พร บริเวณ มงคล ลำธาร นวลรถโดยสาร สารบัญ

สื่อการเรียนการสอน

1. บัตรคำ และภาพแสดงความหมายของคำ
2. พจนานุกรม
3. กระดาษเปล่า แจกให้นักเรียนกลุ่มละ 1 แผ่น
4. เพลง "แม่กน"
5. เกม "บันทึกคำในลูกกวาด"
6. แบบฝึกชุดที่ 6

กิจกรรมการเรียนรู้การสอน

ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน

ให้นักเรียนร้องเพลง "แม่กน" แล้วทำท่าทางประกอบเพลง

ขั้นสอน

1. ให้นักเรียนคุณภาพแสดงความหมายของคำทั้ง 8 คำ แล้วแข่งขันจับคู่คำจากภาพ
2. ให้นักเรียนบอกความหมายของคำ
3. แบ่งนักเรียนออกเป็น 5 กลุ่ม แข่งขันค้นหาความหมายของคำจากพจนานุกรม
4. ให้นักเรียนช่วยกันแต่งประโยคปากเปล่าจากคำข้างต้นทั้ง 8 คำ

ขั้นสรุป

นักเรียนช่วยกันสรุปคำที่มีตัวสะกดในมาตราแม่กน แล้วให้นักเรียนร้องเพลง "แม่กน"

อีกครั้ง

ขั้นฝึก

ครูให้นักเรียนกลุ่มทดลองที่ 1 เล่นเกม "บันทึกคำในลูกกวาด"
 กลุ่มทดลองที่ 2 ทำแบบฝึกชุดที่ 6

ขั้นประเมินผล

1. สังเกตพฤติกรรมการและความสนใจในการเข้าร่วมกิจกรรม
2. ตรวจสอบผลจากการแข่งขันเขียนคำจากเกม
3. ตรวจสอบผลจากการทำแบบฝึกชุดที่ 6

× เกม "บันทึกคำไขลูกวาด"

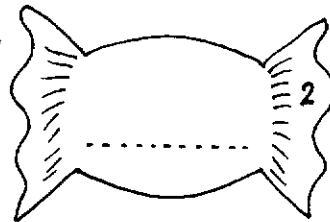
อุปกรณ์

- บัตรคำ เขียนเว้นช่องว่างสำหรับเติมพยัญชนะของแต่ละคำ ทำให้ครบทั้ง 8 บัตรคำ เช่น

เป็นต้น

- สีเมจิก ให้กลุ่มละ 1 แท่ง
- บัตรลูกวาด ทำที่ว่างสำหรับเติมคำ เช่น

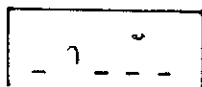

- กระดาษเปล่าแจกให้กลุ่มละ 1 แผ่น

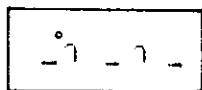
วิธีเล่น

- แบ่งนักเรียนออกเป็น 5 กลุ่ม กลุ่มละ 6 คน
- ครูแจกบัตรคำสำหรับเติมพยัญชนะให้นักเรียนทุกกลุ่ม กลุ่มละ 1 ชุด ชุดหนึ่งจะมี 8 บัตร
- ให้นักเรียนฟังคำใบ้จากครู แล้วเติมพยัญชนะลงไปในช่วงว่างของบัตรคำ ถ้าเติมได้ถูกต้องให้คะแนนคำละ 1 คะแนน กลุ่มใดเสร็จก่อนจะได้ 2 คะแนน ครูจะใบ้คำต่อไปจนครบทั้ง 8 คำ กลุ่มใดได้คะแนนมากที่สุดเป็นผู้ชนะ

ตัวอย่าง บัตรคำและคำใบ้

(เป็นรายชื่อเรื่อง หรือ นกขี้เรื่อง)

(เป็นทางน้ำเล็กที่ไหลจากเขา)

4. ครูแจกบัตรลูกกวาดให้นักเรียนทุกคน คนละ 8 บัตร เขียนชื่อกลุ่มของตนไว้
ด้านหัวหรือท้ายลูกกวาด แล้วให้นักเรียนแข่งขันเขียนคำตามคำบอกของครูลงในบัตรลูกกวาด
แล้วรวบรวมบัตรลูกกวาดของนักเรียนทุกคนในกลุ่ม ให้กลุ่มอื่นตรวจ ถ้าเขียนถูกต้องให้คะแนน
คำละ 1 คะแนน กลุ่มใดได้คะแนนมากที่สุดเป็นผู้ชนะ

5. ครูและนักเรียนช่วยกันสรุปว่า วันนี้เรียนคำอะไรบ้าง อ่านและเขียนอย่างไร
แล้วเขียนคำเหล่านั้นลงในสมุดคำยากของนักเรียน

แผนการสอนที่ 7
จำนวน 3 คาบ
เรื่อง การเขียนคำที่ประวิสรรชนีย์

ความคิดรวบยอด

คำที่อ่านออกเสียง อะ ที่มี สระ -ะ ประสม เรียกว่า ประวิสรรชนีย์ เวลาอ่านจะออกเสียง อะ เต็มเสียง ไม่ว่าจะ เป็นต้นพยางค์ กลางพยางค์ หรือท้ายพยางค์ เวลาเขียนต้องประวิสรรชนีย์

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

นักเรียนสามารถเขียนคำที่ประวิสรรชนีย์ได้ถูกต้องอย่างน้อย 6 คำ จากคำที่กำหนดให้ 8 คำ

เนื้อหา

คำยากที่ประวิสรรชนีย์ ได้แก่ จระเข้ ประจักษ์ พาหนะ ชะมັกเขม้น ประกาศประวัติศาสตร์ พระปรารค์ พระราชวัง

สื่อการเรียนการสอน

1. บัตรคำ และภาพจระเข้ พระปรารค์ พระราชวัง ยานพาหนะต่าง ๆ ภาพเด็กกำลังทำงาน
2. กระดาษดำ และชอล์ก
3. พจนานุกรม
4. กระดาษเปล่า แจกให้กลุ่มละ 1 แผ่น
5. เกม "ดวงใจพาสุนัข"
6. แบบฝึกชุดที่ 7

กิจกรรมการเรียนรู้การสอน

ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน

ครูแบ่งนักเรียนออกเป็น 6 กลุ่ม กลุ่มละ 5 คน ช่วยกันเขียนคำที่ประวิสรรชนีย์
ในกระดาษเปล่าที่แจกให้ ภายในเวลา 1 นาที กลุ่มใดเขียนได้ถูกต้องมากที่สุดเป็นผู้ชนะ
ขั้นสอน

1. ครูนำภาพพระเข้ พระปรารงค์ พระราชวัง ยานพาหนะต่าง ๆ ภาพเด็กกำลังทำงาน ตีตบกระดานคำ
2. ให้นักเรียนออกมาเขียนคำใต้ภาพ คนละ 1 ภาพ แล้วให้เพื่อน ๆ ในชั้นช่วยกันตรวจ
3. ให้นักเรียนช่วยกันบอกความหมายของคำทั้ง 8 คำ แล้วให้ทุกกลุ่มแข่งขันค้นหาความหมายของคำจากพจนานุกรม
4. นักเรียนช่วยกันแต่งประโยคปากเปล่าจากบัตรคำ

ขั้นสรุป

นักเรียนช่วยกันสรุปการเขียนคำที่ประวิสรรชนีย์ดังนี้ คำที่อ่านออกเสียง อะ ที่มีสระ -ะ ประสม เรียกว่า ประวิสรรชนีย์ เวลาอ่านจะออกเสียง อะ เต็มเสียง ไม่ว่าจะเป็นตัวพยัญจ์ กลางพยัญจ์ หรือท้ายพยัญจ์ เวลาเขียนต้องประวิสรรชนีย์

ขั้นฝึก

ครูให้นักเรียนกลุ่มทดลองที่ 1 เล่นเกม "ดวงใจพาสุนัข"
กลุ่มทดลองที่ 2 ทำแบบฝึกหัดที่ 7

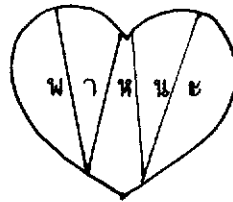
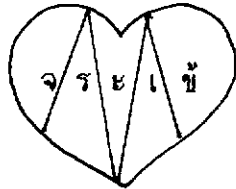
ขั้นประเมินผล

1. สังเกตพฤติกรรมการและความสนใจในการเข้าร่วมกิจกรรม
2. ตรวจสอบผลจากการแข่งขันเขียนคำที่ประวิสรรชนีย์จากเกม
3. ตรวจสอบผลจากการทำแบบฝึกหัดที่ 7

× เกม "ดวงใจมาสนุก"

อุปกรณ์

1. กระดาษเปล่าแจกให้นักเรียนทุกกลุ่มใช้เขียนคำศัพท์ และแต่งประโยค
2. บัตรคำรูปหัวใจ ตัดกระดาษเป็นรูปหัวใจ เขียนคำศัพท์ แล้วแบ่งออกเป็น 5 ส่วนทุกคำ ทำไว้เหมือนกัน 6 ชุด (แต่ละบัตรจะต้องแบ่งไม่เหมือนกัน) ดังรูป

3. ตัดฉลากตัวเลขตั้งแต่ 0 - 9 ทำไว้ 6 ชุด

วิธีเล่น

1. แบ่งผู้เล่นออกเป็น 6 กลุ่ม กลุ่มละ 5 คน เพื่อแข่งขันตอบปัญหา เช่น จออะไรเอ๋ย เป็นชื่อของสัตว์เลื้อยคลานขนาดใหญ่ (จระเข้) เมื่อให้สัญญาณการแข่งขันให้นักเรียนตัวแทนกลุ่มจับฉลากตัวเลข กลุ่มใดได้เลขมากกว่าจะได้ตอบปัญหา ถ้าตอบถูกจะได้คะแนน 2 คะแนน
2. แจกบัตรคำรูปหัวใจที่เขียนคำว่า "จระเข้" ให้นักเรียนทุกกลุ่ม โดยนักเรียนทุกคน จะต้องถือส่วนของดวงใจคนละส่วน เมื่อให้สัญญาณการแข่งขันให้นักเรียนนำส่วนของดวงใจมาต่อกันให้เป็นคำว่า "จระเข้" ภายในเวลา 10 วินาที จึงจะได้คะแนน 1 คะแนน
3. ครูเก็บบัตรคำรูปดวงใจ แล้วให้นักเรียนทุกคนรีบเขียนคำนั้นลงในกระดาษเปล่า แล้วสลับกันตรวจ รวบรวมคะแนนของนักเรียนทุกคนเป็นของกลุ่ม
4. ให้ทุกกลุ่มแข่งขันแต่งประโยคจากคำข้างต้น ภายในเวลา 1 นาที กลุ่มใดเสร็จก่อน และถูกต้องให้ 2 คะแนน กลุ่มที่ถูกต้องแต่ช้ากว่าให้ 1 คะแนน
5. ดำเนินกิจกรรมเช่นนี้ไปจนครบ 9 คำ กลุ่มใดได้คะแนนมากที่สุดเป็นผู้ชนะ
6. ครูและนักเรียนทุกคนช่วยกันสรุปว่า วันนี้เรียนคำอะไรบ้าง อ่านและเขียนอย่างไร แล้วเขียนคำเหล่านั้นลงในสมุดคำยากของนักเรียน

✓ **แผนการสอนที่ 8**
จำนวน 3 คาบ
เรื่อง คำที่ออกเสียง อะ แต่ไม่ประวิสรรชนีย์

ความคิดรวบยอด

คำที่ออกเสียง อะ กิ่งเสียง หรือ ไม่เต็มเสียง ไม่ว่าจะเป็นตัวพยางค์หรือกลางพยางค์ เวลาเขียนจะไม่ประวิสรรชนีย์

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

นักเรียนสามารถเขียนคำที่ออกเสียง อะ แต่ไม่ประวิสรรชนีย์ได้ถูกต้องอย่างน้อย 6 คำ จากคำที่กำหนดให้ 8 คำ

เนื้อหา

คำยากที่ออกเสียง อะ แต่ไม่ประวิสรรชนีย์ ได้แก่ สกปรก ชนิด อภิปราย สุขภาพ เวิร์ดรอยล์ ขยับหมั่นเพียร ข้าพเจ้า เกษตร

สื่อการเรียนการสอน

1. บัตรคำ และภาพแสดงความหมายของคำทั้ง 8 คำ
2. บทร้อยแก้ว
3. กระดาษเปล่า แจกให้นักเรียนกลุ่มละ 1 แผ่น
4. พจนานุกรม
5. เกม "โยงอักษรประสมคำ"
6. แบบฝึกชุดที่ 8

กิจกรรมการเรียนรู้การสอน

ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน

ครูคิดบทร้อยแก้วบนกระดานดำ แล้วให้นักเรียนอ่านดังนี้

"วันนี้ข้าพเจ้าเรียนวิชาเกษตร ได้อธิบายเกี่ยวกับชนิดของดิน คุณครูพบว่า
ข้าพเจ้าเป็นคนเก่งและมีสุขภาพดี ขยันหมั่นเพียร เสื้อผ้าสะอาดไม่สกปรก ตอนพักกลางวัน
ข้าพเจ้าได้รับประทานอาหารกับเพื่อน ๆ อย่างเอร็ดอร่อย

ขั้นสอน

1. ครูให้นักเรียนช่วยกันหาคำที่ออกเสียง อะ แต่ไม่ประวิสรรชนีย์จากบทร้อยแก้ว
แล้วเขียนบนกระดานดำ

2. ให้นักเรียนดูภาพที่แสดงความหมายของคำ แล้วจับคู่กับคำบนกระดานดำ

3. แบ่งนักเรียนออกเป็น 5 กลุ่ม แข่งขันค้นหาความหมายของคำจากพจนานุกรม

4. นำคำทั้งหมดให้นักเรียนทุกกลุ่มช่วยกันแต่งประโยคปากเปล่า โดยไม่ให้ซ้ำกัน

ขั้นสรุป

นักเรียนช่วยกันสรุปคำที่ออกเสียง อะ แต่ไม่ประวิสรรชนีย์ว่า คำที่ออกเสียง อะ
กึ่งเสียงหรือไม่เต็มเสียง ไม่ว่าจะเป็นต้นพยางค์ หรือกลางพยางค์ เวลาเขียนจะไม่
ประวิสรรชนีย์

ขั้นฝึก

ครูให้นักเรียนกลุ่มทดลองที่ 1 เล่นเกม "โยงอักษรประสมคำ"

กลุ่มทดลองที่ 2 ทำแบบฝึกชุดที่ 8

ขั้นประเมินผล

1. สังเกตพฤติกรรมและความสนใจในการเข้าร่วมกิจกรรม
2. ตรวจสอบผลจากการแข่งขันเขียนคำจากเกม
3. ตรวจสอบผลจากการทำแบบฝึกชุดที่ 8

เกม "โยงอักษรประสมคำ"

อุปกรณ์

1. ภาพแสดงความหมายของคำ 8 คำ เช่น ภาพนักเรียนใส่เสื้อผ้าสกปรก
2. แผนภูมิอักษรประสมคำ
3. กระดาษเปล่าแจกให้นักเรียนทุกคน
4. ลีเมจิก 8 ลี

วิธีเล่น

1. แบ่งผู้เล่นออกเป็น 5 กลุ่ม กลุ่มละ 6 คน
2. ให้นักเรียนดูภาพที่แสดงความหมายของคำ แล้วถามว่าเป็นภาพอะไร ถ้าตอบถูกต้องส่งตัวแทนออกมาโยงคำนั้นในแผนภูมิอักษรประสมคำ ถ้าโยงคำได้ถูกต้อง จะได้คะแนน 2 คะแนน แล้วให้อ่านคำนั้นด้วย
3. นักเรียนทุกคนเขียนคำนั้นลงในกระดาษเปล่า ถ้าเขียนถูกต้องได้คะแนนค่าละ 1 คะแนน แล้วรวบรวมคะแนนของนักเรียนทุกคนเป็นของกลุ่ม
4. ทุกกลุ่มแข่งขันแต่งประโยคจากคำดังกล่าว โดยนักเรียนคนแรกของกลุ่มจะแต่งประโยคก่อน เสร็จแล้วส่งกระดาษต่อให้คนที่ 2 แต่งประโยคต่อให้สัมพันธ์กับประโยคแรก แล้วส่งต่อไปเรื่อย ๆ จนครบทุกคน กลุ่มที่เสร็จก่อนและแต่งประโยคได้สัมพันธ์กันจะได้ 6 คะแนน เท่ากับจำนวนนักเรียนในกลุ่ม
5. ดำเนินกิจกรรมเช่นนี้ จนครบทุกคำ กลุ่มใดได้คะแนนมากที่สุดเป็นผู้ชนะ
6. ครูและนักเรียนทุกคนช่วยกันสรุปว่าวันนี้เรียนคำอะไรบ้าง อ่านและเขียนอย่างไร แล้วเขียนคำเหล่านั้นลงในสมุดคำยาของนักเรียน

แผนภูมิอักษรประสมคำ

					อ	ร	อ	ย		
	เ	อ	ร	ค	ั	ั			ั	
		ค		เ	ช	ช	น	ห	ม	
ส	ก	ป	ร	ค	า			ช	น	
า			า	อ	พ			อ	เ	
ช			ย	ค	เ	จ	า	ค	อ	
ก	า	พ		ร					ย	ร

แผนการสอนที่ 9

จำนวน 3 คาบ

เรื่อง คำที่ออกเสียง อะ แต่ไม่ประวิสรรชนีย์

ความคิดรวบยอด

คำที่ออกเสียง อะ กิ่งเสียงหรือไม่เต็มเสียง ไม่ว่าจะเขียนต้นพยางค์ หรือกลางพยางค์ เวลาเขียนจะไม่ประวิสรรชนีย์

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

นักเรียนสามารถเขียนคำที่ออกเสียง อะ แต่ไม่ประวิสรรชนีย์ได้ถูกต้องอย่างน้อย 6 คำ จากคำที่กำหนดให้ 8 คำ

เนื้อหา

คำที่ออกเสียง อะ แต่ไม่ประวิสรรชนีย์ ได้แก่ บรรพบุรุษ โบราณสถาน วัฒนธรรม ศิลปกรรม นิจารณา ทหาร ธนาคาร สรูป

สื่อการเรียนการสอน

1. บัตรคำ และภาพแสดงความหมายของคำ
2. พจนานุกรม
3. กระดาษเปล่า แจกให้นักเรียนกลุ่มละ 1 แผ่น
4. เกม "บันไดทายคำ"
5. แบบฝึกชุดที่ 9
6. เพลง "ไม่ประวิสรรชนีย์"

กิจกรรมการเรียนรู้การสอน

ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน

ครูแจกบัตรคำให้นักเรียน 8 คน คนละ 1 บัตร โดยออกมาใช้คำให้เพื่อนทายตาม
ความหมายของคำ

ขั้นสอน

1. ครูนำภาพ ทหาร ให้นักเรียนดู แล้วถามว่าเป็นภาพอะไร เมื่อนักเรียนตอบถูก
ให้ออกมาหยิบบัตรคำว่า "ทหาร" ชูให้เพื่อนดูและอ่านให้เพื่อนฟัง ให้ดำเนินกิจกรรมเช่นนี้
จนครบทั้ง 8 คำ

2. ให้นักเรียนบอกความหมายของคำทีละคน แล้วค้นหาความหมายของคำจาก
พจนานุกรมอีกครั้ง

3. ให้นักเรียนแต่งประโยคปากเปล่าจากคำข้างต้น

ขั้นสรุป

นักเรียนช่วยกันสรุปคำที่ออกเสียง อะ แต่ไม่ประวิสรรชนีย์ แล้วร้องเพลง
"ไม่ประวิสรรชนีย์" ดังนี้

เพลงไม่ประวิสรรชนีย์ (ทำนองเด็กปี่ม)

เจ้าประวิสรรชนีย์ ก็คือสระ อะ ประจักษ์ พระปรารค์ ทุกคำออกเสียงสระ อะ
เต็มเสียงนั่นหรือ คือ พละ แต่ถ้าไม่ประวิสรรชนีย์ ก็ยังมี คือ ธนาคาร ศิลปกรรม และ
วัฒนธรรม พิจารณา ไม่มีสระ อะ แม้โบราณสถานของไทย เราเข้าใจ ทหาร สรุป
บรรพบุรุษ ไม่มีสระ อะ เราไม่ประวิสรรชนีย์

ขั้นฝึก

ครูให้นักเรียนกลุ่มทดลองที่ 1 เล่นเกม "บันไดทายคำ"

กลุ่มทดลองที่ 2 ทำแบบฝึกชุดที่ 9

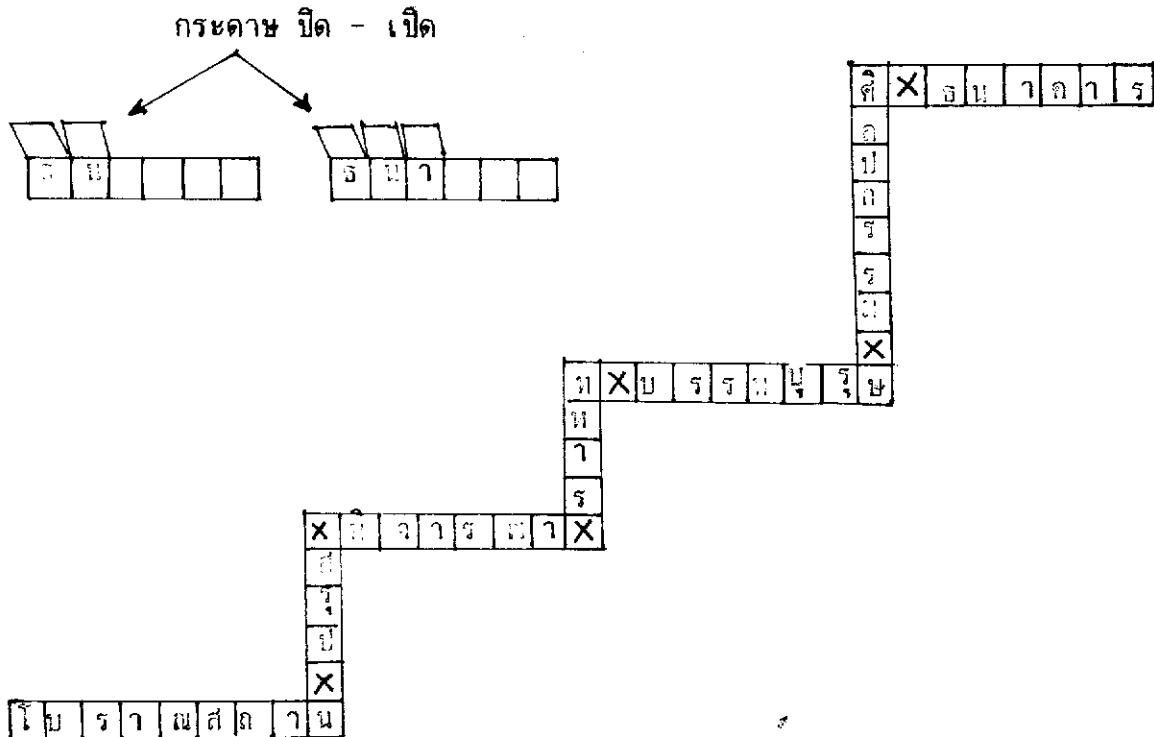
ขั้นประเมินผล

1. สังเกตพฤติกรรมและความสนใจในการเข้าร่วมกิจกรรม
2. ตรวจสอบผลจากการแข่งขันเขียนคำจากเกม
3. ตรวจสอบผลจากการทำแบบฝึกชุดที่ 1

เกม "บันไดทายคำ"

อุปกรณ์

1. ตัดกระดาษเทาขาวแผ่นใหญ่ทำบันไดอักษร เขียนคำที่จะฝึกลงในช่องของบันได ดังภาพ แล้วตัดกระดาษสีเหลืองเล็ก ๆ ขนาดปิดตัวอักษรแต่ละช่องได้ ทำที่เปิด-ปิดไว้ด้านบนของตัวอักษร

2. กระดาษเปล่าใช้สำหรับเขียนคำ และตั้งประโยคแจกให้นักเรียนทุกคน
3. ฉลากตัวเลข 0 ถึง 9 ทำไว้ 5 ชุด

วิธีเล่น

1. แบ่งผู้เล่นออกเป็น 5 กลุ่ม กลุ่มละ 6 คน
2. ครูติดบัตรได้อักษรบนกระดานดำ
3. เริ่มการแข่งขัน ครูจะใบ้คำท่ายแล้วให้นักเรียนทุกกลุ่มจับฉลากตัวเลข กลุ่มใดได้ตัวเลขมากกว่าจะได้ท่ายคำ ถ้าท่ายถูกจะได้คะแนน 2 คะแนน โดยครูจะเปิดอักษรทีละตัวจนครบคำ
4. ครูจะใบ้คำอื่นต่อไป โดยคำเป็นกิจกรรมเช่นนี้จนครบทุกคำ
5. ให้นักเรียนทั้งหมดอ่านคำดังกล่าวพร้อมกัน
6. ครูติดบัตรได้อักษรทุกคำ แล้วให้นักเรียนเขียนคำทั้ง 8 คำ ภายในเวลา 2 นาที เขียนถูกต้องคำละ 1 คะแนน เสร็จแล้วรวบรวมคะแนนของนักเรียนทุกคนเป็นของกลุ่ม
7. ให้นักเรียนแข่งขันแต่งประโยคจากบัตรได้อักษร แล้วรวบรวมคะแนนทั้งหมด กลุ่มใดได้คะแนนมากที่สุดเป็นผู้ชนะ
8. ครูและนักเรียนช่วยกันสรุปว่าวันนี้เรียนคำอะไรบ้าง อ่านและเขียนอย่างไร แล้วเขียนคำเหล่านั้นลงในสมุดคำยากของนักเรียน

แผนการสอนที่ 10

จำนวน 3 คาบ

เรื่อง คำที่ออกเสียง อะ แต่ไม่ประวิสรรชนีย์

ความคิดรวบยอด

คำที่ออกเสียง อะ กิ่งเสียง หรือไม่เต็มเสียง ไม่ว่าจะเป็นต้นพยางค์ หรือกลางพยางค์ เวลาเขียนจะไม่ประวิสรรชนีย์

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

นักเรียนสามารถเขียนคำที่ออกเสียง อะ แต่ไม่ประวิสรรชนีย์ ได้ถูกต้องอย่างน้อย 6 คำ จากคำที่กำหนดให้ 8 คำ

เนื้อหา

คำยากที่ออกเสียง อะ แต่ไม่ประวิสรรชนีย์ ได้แก่ พุทธรักษา เขียวขจี ธรรมชาติ นางพญา ผสมเกสร ผสมพันธ์ แผลง ย่อยสลาย

สื่อการเรียนการสอน

1. เพลง "ไม่ประวิสรรชนีย์" (ทำนองเพลงเด็กใหม่)

เจ้าประวิสรรชนีย์ ก็คือสระ อะ ประจักษ์ พระปรารค์ ทุกคำออกเสียงสระ อะ เต็มเสียงนั้นหรือ คือ พละ แต่ถ้าไม่ประวิสรรชนีย์ ก็ยังมี คือ นางพญา พุทธรักษา แผลง ดอมดม ผสมเกสร ภรมามากมาย ย่อยสลาย และ เขียวขจี ธรรมชาติมากมี ผสมพันธ์ ไม่วายทุกคำที่ไม่มีสระ อะ ไขแล้วไม่ประวิสรรชนีย์ (ซ้ำ)

2. บัตรคำ และภาพแสดงความหมายของคำ
3. พจนานุกรม
4. กระดาษเปล่าสำหรับแจกให้นักเรียนกลุ่มละ 1 แผ่น
5. เกม "เขียนกลับสลับอักษร"
6. แบบฝึกชุดที่ 10

กิจกรรมการเรียนรู้การสอน

ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน

1. ครูคิดเพลง "ไม่ประวิสรราชันย์" บนกระดานดำ
2. นักเรียนร้องเพลง และแสดงท่าทางประกอบ

ขั้นสอน

1. นักเรียนเลือกคำที่ไม่ประวิสรราชันย์จากเนื้อเพลง แล้วเขียนบนกระดานดำ
2. ให้นักเรียนบอกความหมายของคำที่เขียน
3. ครูนำภาพที่แสดงความหมายของคำให้นักเรียนดู แล้วให้นักเรียนจับคู่ภาพกับ

บัตรคำ ให้มีความหมายตรงกัน

4. ให้นักเรียนหาความหมายของคำจากพจนานุกรม
5. ให้นักเรียนแต่งประโยคปากเปล่า

ขั้นสรุป

นักเรียนช่วยกันสรุปคำที่ออกเสียง อะ แต่ไม่ประวิสรราชันย์ แล้วร้องเพลง "ไม่ประวิสรราชันย์" อีกครั้ง

ขั้นฝึก

ครูให้นักเรียนกลุ่มทดลองที่ 1 เล่นเกม "เขียนกลับสลับอักษร"
กลุ่มทดลองที่ 2 ทำแบบฝึกชุดที่ 10

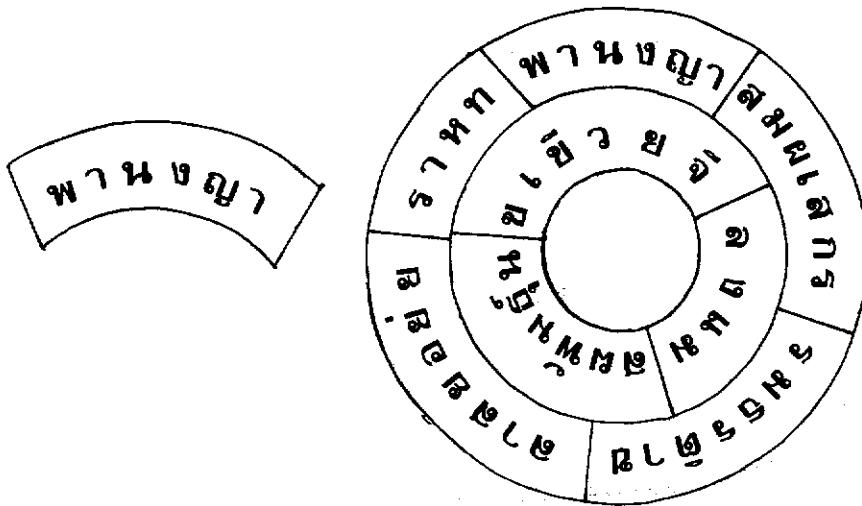
ขั้นประเมินผล

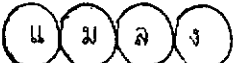
1. สังเกตพฤติกรรมและความสนใจในการเข้าร่วมกิจกรรม
2. ตรวจสอบผลจากการแข่งขันเขียนคำจากเกม
3. ตรวจสอบผลจากการทำแบบฝึกชุดที่ 10

เกม "เขียนกลับลับอักษร"

อุปกรณ์

1. แผ่นป้ายวงกลมทำด้วยกระดาษแข็ง แล้วตัดกระดาษสีทำบัตรอักษรปริศนาตามรูปวงกลม โดยตัดออกเป็นคำ ๆ ดังรูป

2. บัตรอักษรตัดเป็นพยัญชนะ สระ วรรณยุกต์ ให้ครบทุกคำ แล้วแจกให้ทุกกลุ่ม กลุ่มละ 1 ชุด เช่น เป็นต้น
3. กระจายป้ายสำลีและกระดาษขาวใช้ติดหลังบัตรอักษร
4. กระจายเปล่าแจกให้นักเรียนทุกคน
5. ฉลากตัวเลข 0 ถึง 9 ทำไว้ 5 ชุด

วิธีเล่น

1. แบ่งผู้เล่นออกเป็น 5 กลุ่ม กลุ่มละ 6 คน
2. ครูชูปบัตรอักษรปริศนาให้นักเรียนดู แล้วใบ้คำให้นักเรียนทาย โดยให้แต่ละกลุ่มจับฉลากตัวเลข กลุ่มใดได้เลขมากจะได้ตอบก่อน ถ้าตอบถูกจะได้คะแนน 2 คะแนน เสร็จแล้วครูจะให้บัตรอักษรปริศนาแก่นักเรียนที่ตอบถูกนำไปติดบนแผ่นป้ายวงกลมตามตำแหน่งที่บอกไว้

3. ให้ทุกกลุ่มแข่งขันประสมอักษรจากบัตรอักษรปริศนาให้เป็นคำที่มีความหมายบนกระดานป้ายลาลี กลุ่มใดเสร็จก่อนและถูกต้อง จะได้ 2 คะแนน กลุ่มที่ถูกต้องแต่ช้ากว่าจะได้ 1 คะแนน
4. ให้นักเรียนทุกคนอ่านคำนั้นพร้อมกัน แล้วดำเนินกิจกรรมเช่นนี้จนครบทุกคำ
5. นักเรียนทุกคนเขียนคำจากบัตรอักษรปริศนาให้เป็นคำที่ถูกต้อง โดยเขียนใส่กระดาษเปล่าแล้วสลับกันตรวจ รวบรวมคะแนนของนักเรียนทุกคนเป็นของกลุ่ม กลุ่มใดได้คะแนนมากที่สุดเป็นผู้ชนะ
6. ครูและนักเรียนช่วยกันสรุปว่า วันนี้เรียนคำอะไรบ้าง อ่านและเขียนอย่างไร แล้วเขียนคำเหล่านั้นลงในสมุดคำยากของนักเรียน

แผนการสอนที่ 11

จำนวน 3 คาบ

เรื่อง คำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด

ความคิดรวบยอด

คำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด เป็นคำยากที่ต้องฝึกฝนบ่อย ๆ จึงจะนำไปใช้ได้ถูกต้อง

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

นักเรียนสามารถเขียนคำยากได้ถูกต้องอย่างน้อย 6 คำ จากคำที่กำหนดให้ 8 คำ

เนื้อหา

คำยาก ได้แก่ อาชีพ คาร์โบไฮเดรต แคลเซียม อาหารสำเร็จรูป มุลไส้เดือน หนอม น้ำตาลโตนด เกษตรอำเภอ

สื่อการเรียนการสอน

1. เพลง "คำยาก"

เพลงคำยาก (ทำนองเพลงมองเล้ย)

กระดุกและฟันแข็งแรง เพราะกิน แคลเซียมนั้นใจ (ซ้ำ) คาร์โบไฮเดรต ก็ดี มีแป้งและน้ำตาล เกษตรอำเภอบอกไว้ อาหารสำเร็จรูป เจอราคาถูกซีเอ หากินได้ทันที ของดีก็ต้อง หนอมไว้ มุลไส้เดือนนั้นใจ ใครชอบเอ้อ (ซ้ำ) อาชีพทำไร่ ชอบใจ น้ำตาลโตนด สงสัยทำมาจากต้นตาล เราเป็นนักเรียน ต้องเข้าใจ เขียนคำยากนั้นไซ้ ต้องฝึกฝนเสมอ

2. บัตรคำ และภาพแสดงความหมายของคำ
3. พจนานุกรม
4. เกม "ต่อปลาหาคำ"
5. แบบฝึกชุดที่ 11

กิจกรรมการเรียนรู้การสอน

ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน

นักเรียนร้องเพลง "คำยาก" แล้วแสดงท่าทางประกอบ

ขั้นสอน

1. ครูนำบัตรคำและภาพแสดงความหมายของคำมาวางบนโต๊ะครู แล้วให้นักเรียนจับคู่คำกับภาพที่มีความหมายตรงกัน
2. ให้นักเรียนอ่านและสังเกตคำเหล่านั้นว่ามีวิธีการอ่านและเขียนอย่างไร
3. ให้นักเรียนบอกความหมายของคำ และค้นคว้าจากพจนานุกรมอีกครั้ง
4. นำคำทั้งหมดให้นักเรียนแต่งประโยคปากเปล่า

ขั้นสรุป

นักเรียนช่วยกันสรุปว่า คำยากเป็นคำที่ต้องฝึกฝนบ่อย ๆ จึงจะนำไปใช้ได้ถูกต้อง แล้วร้องเพลง "คำยาก" อีกครั้ง

ขั้นฝึก

ครูให้นักเรียนกลุ่มทดลองที่ 1 เล่นเกม "ต่อปลาหาคำ"
กลุ่มทดลองที่ 2 ทำแบบฝึกชุดที่ 11

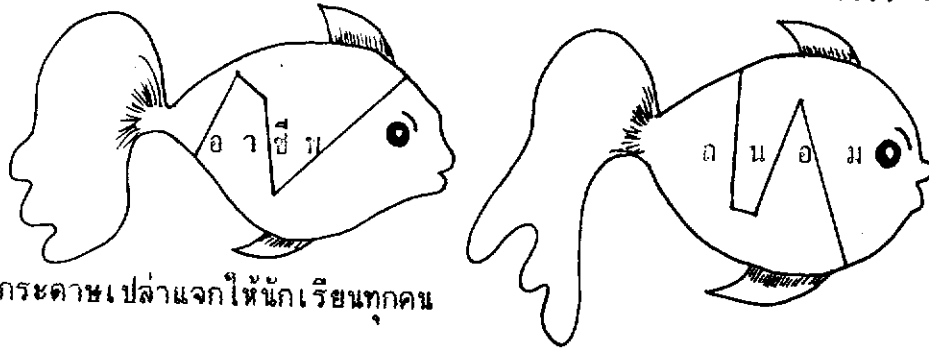
ขั้นประเมินผล

1. สังเกตพฤติกรรมและความสนใจในการเข้าร่วมกิจกรรม
2. ตรวจสอบผลจากการแข่งขันเขียนคำจากเกม
3. ตรวจสอบผลจากการทำแบบฝึกชุดที่ 11

เกม "ต่อปลาหาคำ"

อุปกรณ์

1. กระดาษสีตัดเป็นรูปปลา (ควรใช้สีเดียวกัน) เขียนคำศัพท์บนรูปตัวปลา แล้วตัดตัวปลาออกเป็น 2 ส่วน การตัดแยกตัวปลาแต่ละตัว ควรแบ่งส่วนไม่ให้ซ้ำกัน ทำไว้ 2 ชุด

2. กระดาษเปล่าแจกให้นักเรียนทุกคน

วิธีเล่น

1. แบ่งผู้เล่นออกเป็น 2 กลุ่ม ทั้ง 2 กลุ่ม จะได้รับคำในชิ้นส่วนของตัวปลาเหมือนกัน และผู้เล่นจะได้รูปตัวปลาที่ตัดเป็นส่วน ๆ ไปคนละ 1 ส่วน เริ่มการแข่งขัน นักเรียนจะเอาชิ้นส่วนที่แต่ละคนได้รับ เติมหาคู่ของตนที่อยู่กลุ่มเดียวกันให้เร็วที่สุด โดยประกบรูปปลาให้เข้ากันสนิท คู่ใดต่อคำได้แล้ว ให้รีบไปเขียนคำนั้นบนกระดาษดำ แล้ววางคำที่ต่อไว้บนโต๊ะของกลุ่มตน
2. นักเรียนแต่ละคู่ บอกความหมายของคำในรูปตัวปลาที่ต่อได้ทีละคู่
3. ครูเก็บปลาทั้งหมดกลับคืนมา แล้วให้นักเรียนทั้ง 2 กลุ่ม แข่งขันเขียนคำตามคำบอกไข่ของครู เช่น คำนี้เป็นสารอาหารจำพวกแป้งและน้ำตาล (คาร์โบไฮเดรต) นักเรียนทุกคนก็จะเขียนคำว่า "คาร์โบไฮเดรต" ลงกระดาษเปล่า คำเป็นกิจกรรมเช่นนี้จนครบทุกคำ แล้วรวบรวมคะแนนของนักเรียนทุกคนเป็นของกลุ่ม กลุ่มใดได้คะแนนมากที่สุดเป็นผู้ชนะ
4. ให้นักเรียนทั้ง 2 กลุ่ม นำคำทั้งหมดมาแต่งเป็นเรื่องสั้น ๆ โดยนักเรียนทุกคนจะต้องเขียนประโยคคนละหนึ่งประโยคต่อกันไปเรื่อย ๆ จนครบทุกคน ภายในเวลา 4 นาที กลุ่มใดแต่งเรื่องได้ดีที่สุดเป็นผู้ชนะ
5. ครูและนักเรียนช่วยกันสรุปว่า วันนี้เรียนคำอะไรบ้าง อ่านและเขียนอย่างไร แล้วเขียนคำเหล่านั้นลงในสมุดคำยาของนักเรียน

แผนการสอนที่ 12

จำนวน 3 คาบ

เรื่อง คำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด

ความคิดรวบยอด

คำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด เป็นคำยากที่ต้องฝึกฝนบ่อย ๆ จึงจะนำไปใช้ได้ถูกต้อง

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

นักเรียนสามารถเขียนคำยากได้ถูกต้องอย่างน้อย 6 คำ จากคำที่กำหนดให้ 8 คำ

เนื้อหา

คำยาก ได้แก่ ภูมิใจ องค์กร สามัคคี ภาคเรียน กรุงเทพมหานคร บรรจุ สดสาคร
บาป

สื่อการเรียนการสอน

1. บัตรคำและภาพแสดงความหมายของคำ
2. เพลงฝึกเขียนคำยาก (ทำนองเพลงเด็กไม้)

กรุงเทพมหานคร เป็นเมืองหลวงของไทย ที่ภูมิใจนัก ผู้คนก็รักสามัคคีกัน สดสาครนั้นลูกพระอภัยมณี กษัตริย์ องค์กรนี้ มีเมตตาปราณี ความชั่วไม่มีความดีปรากฏ ภาคเรียนทั้งหมด จดจำทุกวัน บรรจุใส่คำยากลงไป เพื่อให้เข้าใจอ่านเขียนได้ดี จะฝึกหัดเขียนคำยากนั้นก็ต้องช่วยกันฝึกฝนเข้าที

3. พจนานุกรม
4. เกม "งูใหญ่ไล่อักษร"
5. แบบฝึกชุดที่ 12

กิจกรรมการเรียนรู้การสอน

ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน

1. ครูคิดเพลงบนกระดานดำ
2. นักเรียนร้องเพลง และแสดงท่าทางประกอบ

ขั้นสอน

1. ครูสนทนากับนักเรียนในเนื้อเพลง "ฝึกเขียนคำยาก"
2. ครูนำภาพที่แสดงความหมายของคำ มาให้นักเรียนดู แล้วให้นักเรียนจับคู่
บัตรคำให้ตรงกับภาพที่มีความหมายตรงกัน
3. ให้นักเรียนแข่งขันหาความหมายของคำจากพจนานุกรม
4. ให้นักเรียนแต่งประโยคปากเปล่า

ขั้นสรุป

นักเรียนช่วยกันสรุปว่า คำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด เป็นคำยากที่ต้อง
ฝึกฝนบ่อย ๆ จึงจะนำไปใช้ได้ถูกต้อง แล้วร้องเพลง "ฝึกเขียนคำยาก"

ขั้นฝึก

- ครูให้นักเรียนกลุ่มทดลองที่ 1 เล่นเกม "งูใหญ่ไล่อักษร"
กลุ่มทดลองที่ 2 ทำแบบฝึกชุดที่ 12

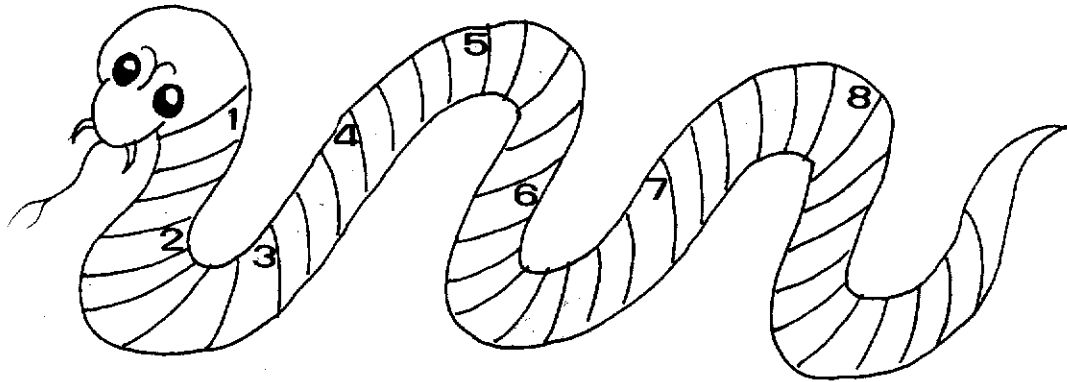
ขั้นประเมินผล

1. สังเกตพฤติกรรมและความสนใจในการเข้าร่วมกิจกรรม
2. ตรวจสอบผลจากการแข่งขันเขียนคำจากเกม
3. ตรวจสอบผลจากการทำแบบฝึกชุดที่ 12

เกม "งูใหญ่ใส่อักษร"

อุปกรณ์

1. วาดงูใหญ่ใส่กระดาษสี แล้วแบ่งออกเป็นช่อง ๆ สำหรับใส่อักษรให้เท่ากับจำนวนตัวอักษรแต่ละคำ ได้แก่ คำที่ 1. บาป 2. ภูมิใจ 3. องค์ 4. บรรจุ 5. สามัคคี 6. ภาคเรียน 7. สดสาคร 8. กรุงศรีอยุธยา เสร็จแล้วเขียนหมายเลขกำกับ แล้วเว้นช่องว่างให้เติมอักษร ดังตัวอย่าง (ทำแจกนักเรียนทุกคน)

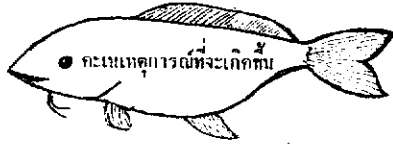
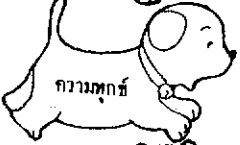
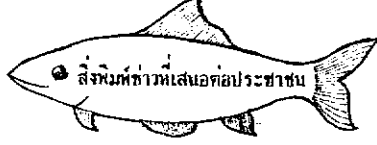

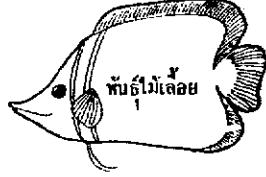

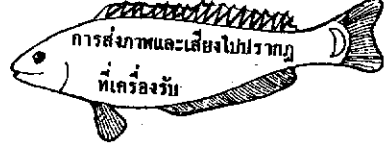

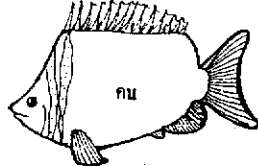

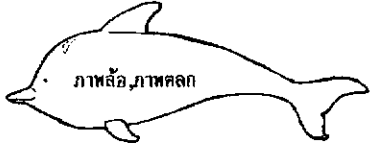

2. กระดาษเปล่าแจกให้กลุ่มละ 1 แผ่น

วิธีเล่น

1. แบ่งนักเรียนออกเป็น 3 กลุ่ม กลุ่มละ 10 คน แล้วแจกงูใหญ่ใส่อักษรให้นักเรียนทุกคน
2. ครูใบ้คำ แล้วให้นักเรียนทุกคนรีบเติมอักษรในช่องว่างของตัวงูตามความหมายของคำที่ครูใบ้ จนครบทั้ง 8 คำ เช่น "คำที่ 8 เป็นลูกของพระอภัยมณี" (สดสาคร)
3. นักเรียนสลับกันตรวจ จากคำเฉลยของครูบนกระดานดำ แล้วรวบรวมคะแนนของนักเรียนทุกคนเป็นของกลุ่ม กลุ่มใดได้คะแนนมากที่สุด เป็นผู้ชนะ
4. ให้นักเรียนอ่านคำในตัวงูพร้อม ๆ กัน เรียงจากคำที่หนึ่งจนถึงคำสุดท้าย
5. ให้นักเรียนทุกกลุ่มนั่งเป็นวงกลม 3 วง แล้วนำคำจากตัวงูทั้งหมดมาแข่งขันแต่งประโยคต่อกันให้เป็นเรื่องสั้น ๆ ภายในเวลา 3 นาที กลุ่มใดแต่งเรื่องได้ดีที่สุด เป็นผู้ชนะ
6. ครูและนักเรียนทุกคนช่วยกันสรุปว่าวันนี้เรียนคำอะไรบ้าง อ่านและเขียนอย่างไร แล้วเขียนคำเหล่านั้นลงในสมุดคำยากของนักเรียน

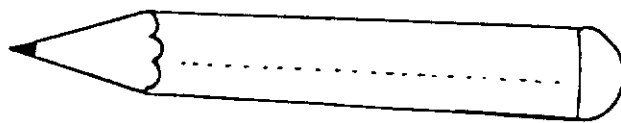
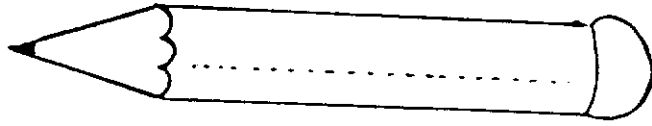
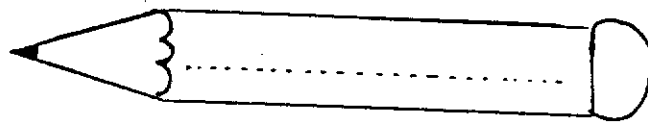
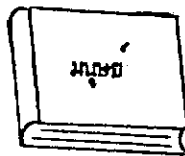
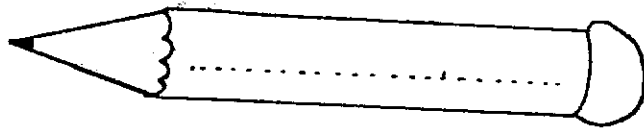
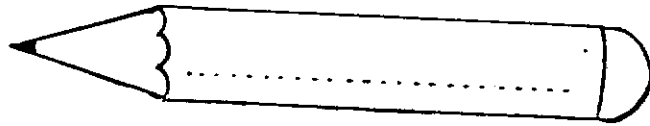
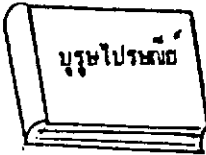
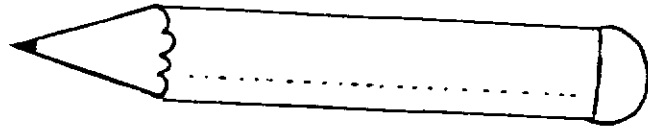
1.1 จงขีดเส้นโยงคำในรูปสุนัขให้ตรงกับความหมายของคำในรูปตัวปลา

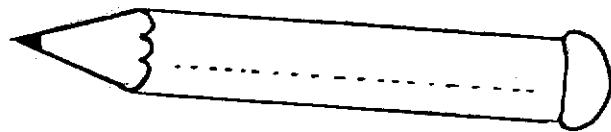
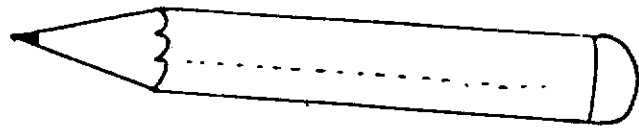
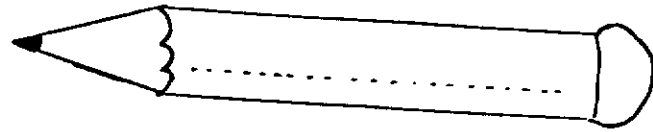

1.2 จงเติมความหมายของคำลงในช่องว่าง

คำ

ความหมาย

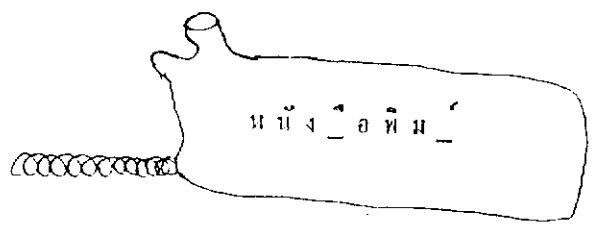
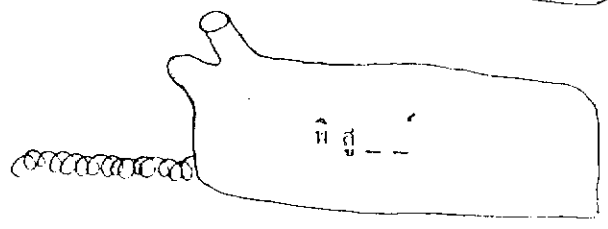
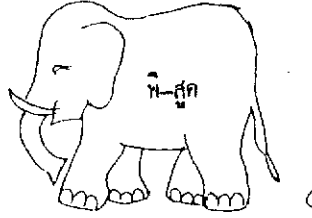
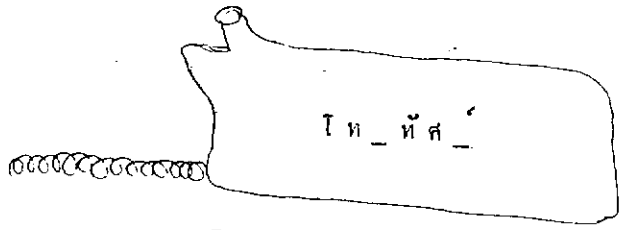
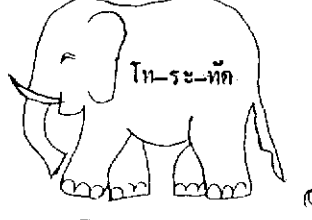
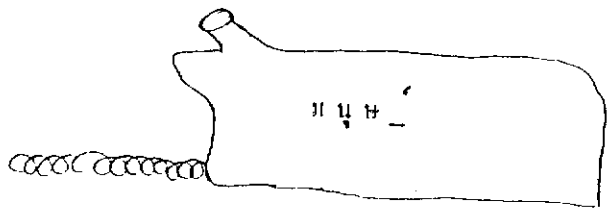
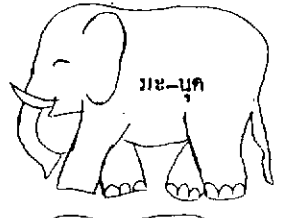
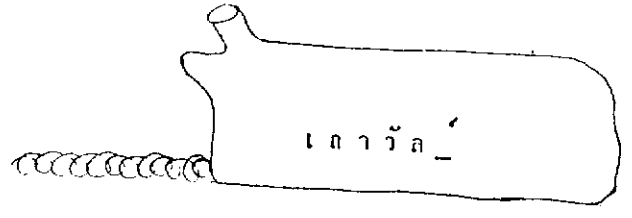
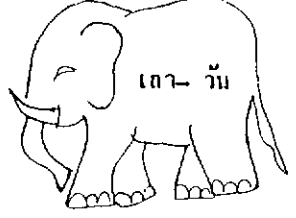
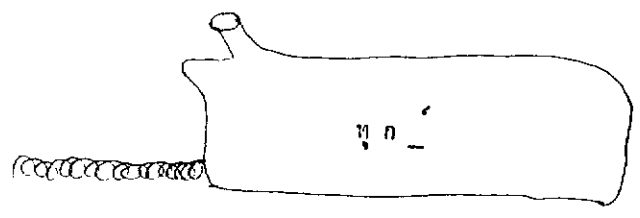
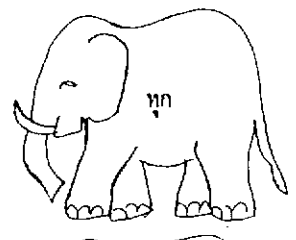

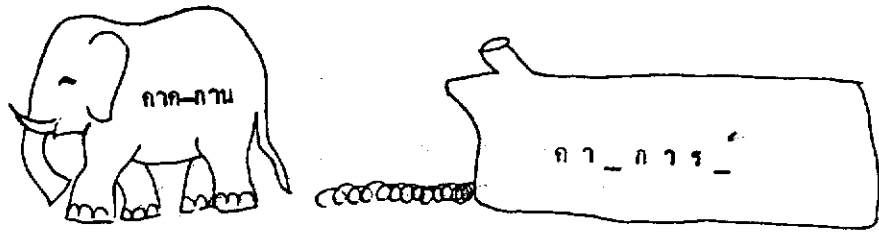
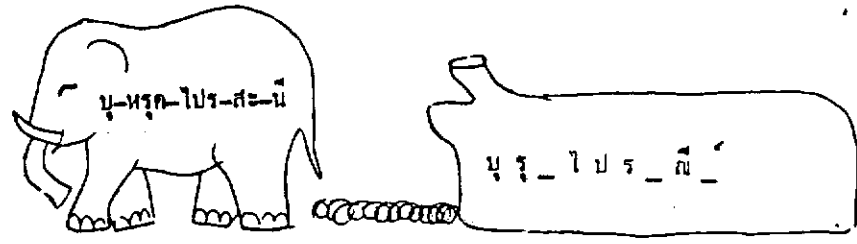
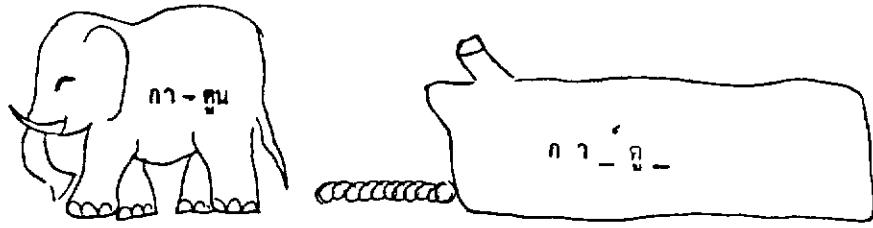

1.3 ให้นักเรียนเติมตัวอักษรในช่องว่างของขอนไม้ให้ตรงกับคำอ่านในคำข้าง

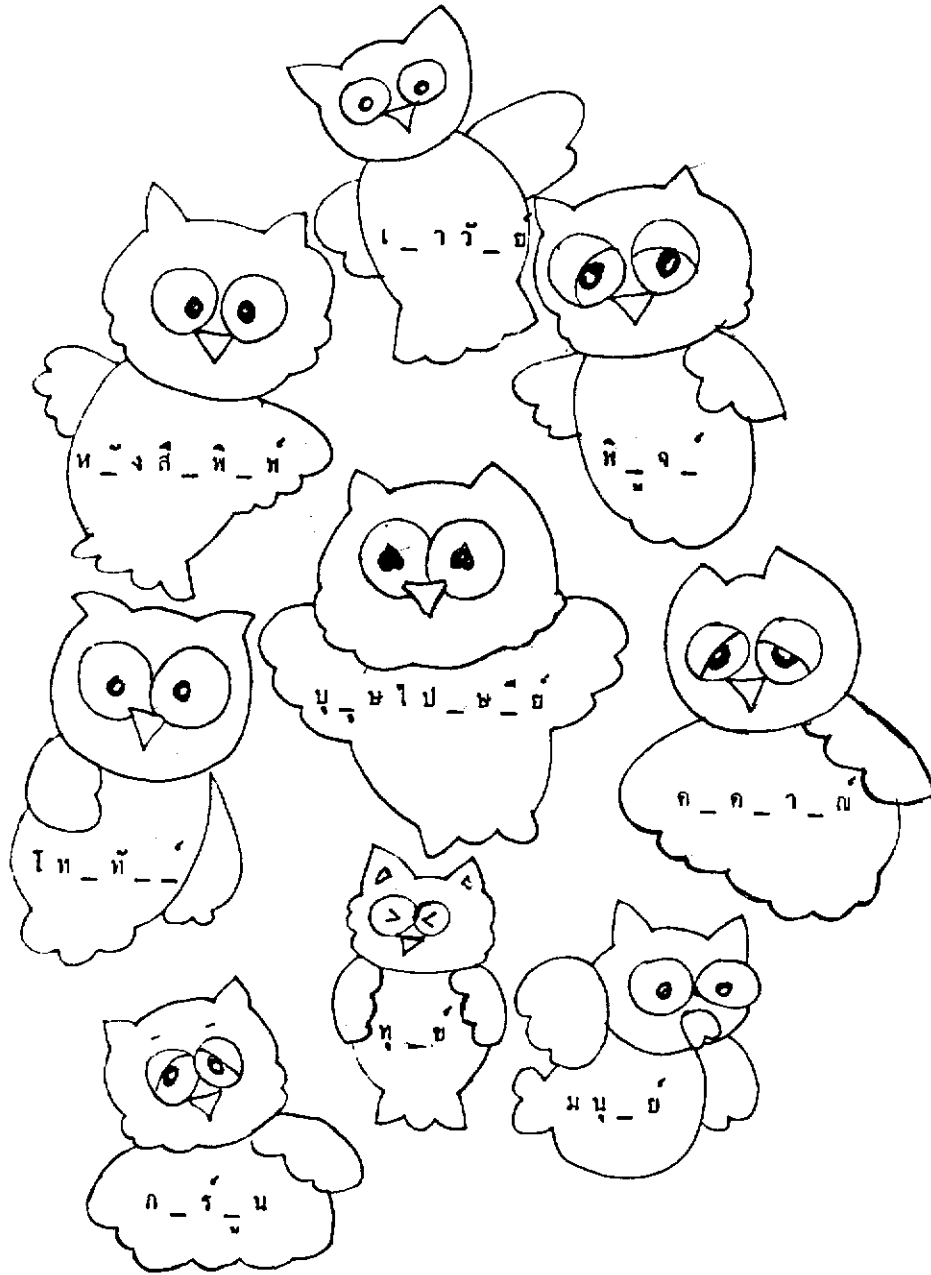
ถั่วถ่าน

เติมตัวอักษรให้ถูกต้อง

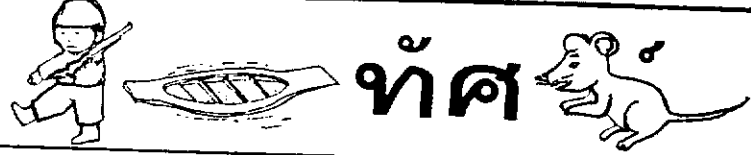

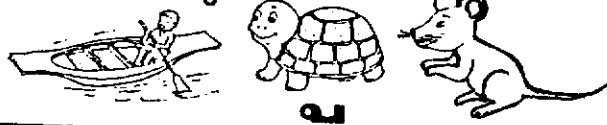
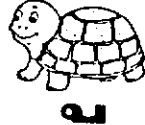

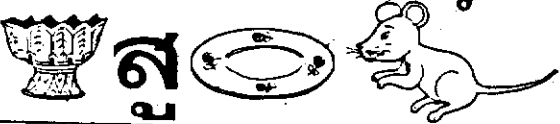

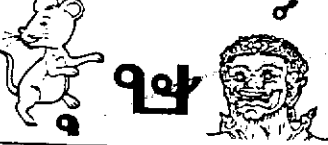

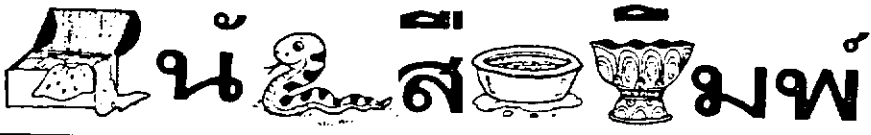

1.4 ให้นักเรียนเติมอักษรในช่องว่างให้ถูกต้อง

1.5 ให้นักเรียนเขียนคำแทนภาพปริศนาลงในช่องว่าง

โ ทัศ	.....
กา	.....
ค ้า ทุ	.....
ุ ุ ษ ษ ย์	.....
ุ ส	.....
เ ้า ล	.....
ม ษ	.....
น น ส มพ์	.....
าด ้า ้า	.....

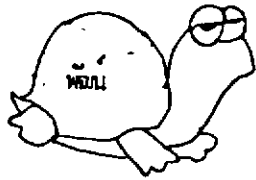
1.6 ให้นักเรียนเขียนสะกดคำจากคำอ่านที่กำหนดให้

2.1 จงชี้ความสัมพันธ์ระหว่างคำทางคำช่วยมือให้ตรงกับความหมายทางคำขวามือ

เต็ม

ญาติพี่น้อง เทือกเขา เหลากอ

เบิกบานสำราญใจ

ใช้เครื่องจักรกดตัวหนังสือให้คืบนิ้วถูด

ความเจริญ

เรื่องที่เกิดขึ้น

สิ่งก่อสร้างบรรจุสิ่งที้นับถือ

ไม่มีสิ้นสุด

2.2 จงเติมความหมายของคำลงในช่องว่าง

ถ้า

ความหมาย

.....

.....

.....

.....

คำ

ความหมาย

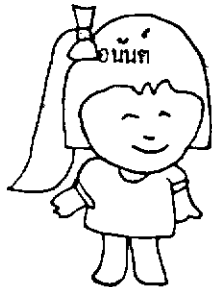
.....

.....

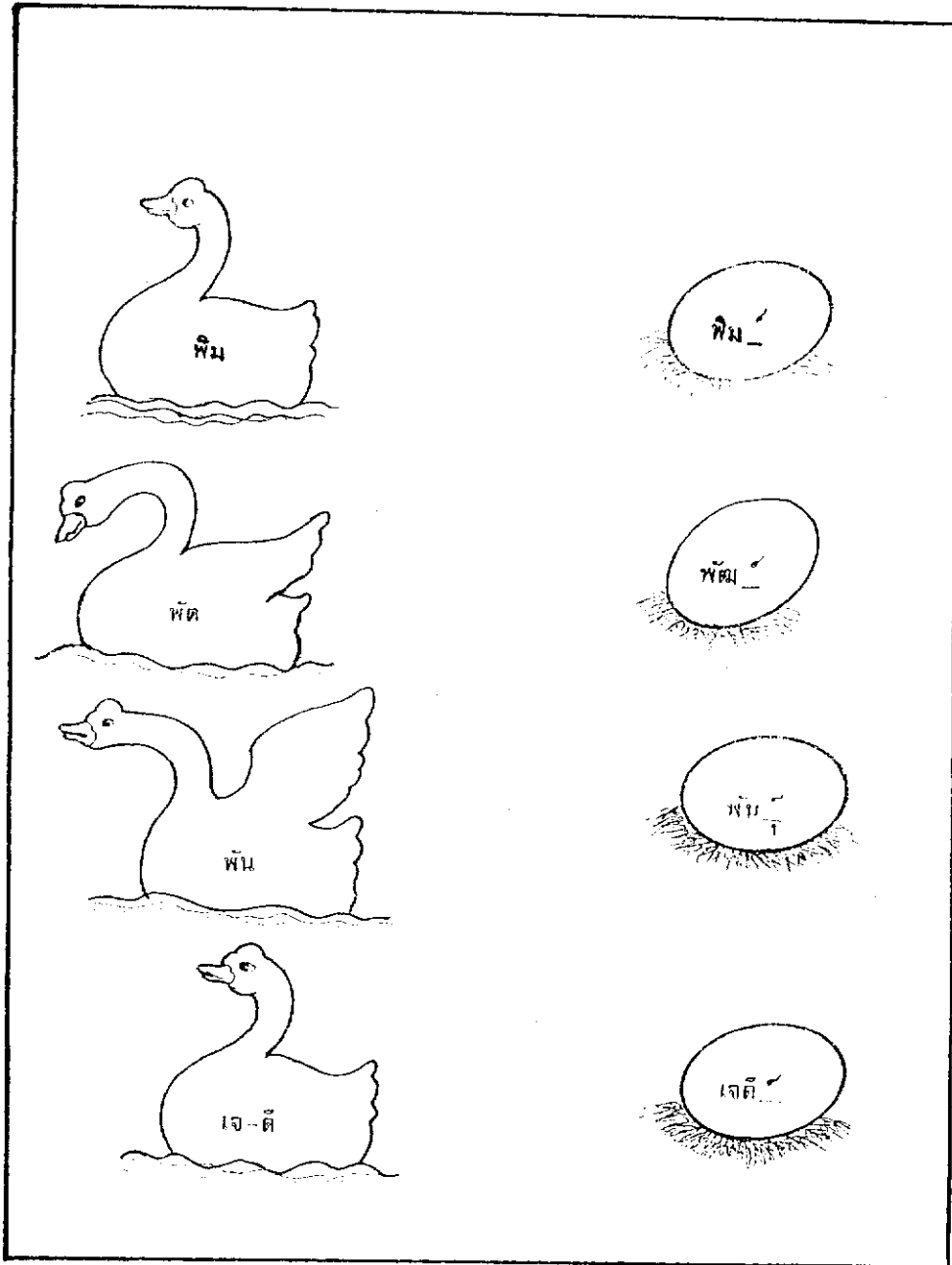

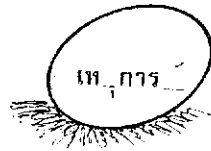
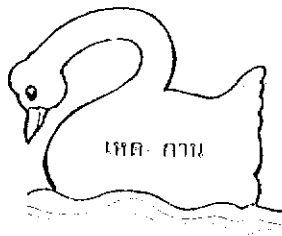
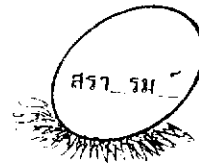
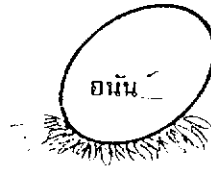
.....

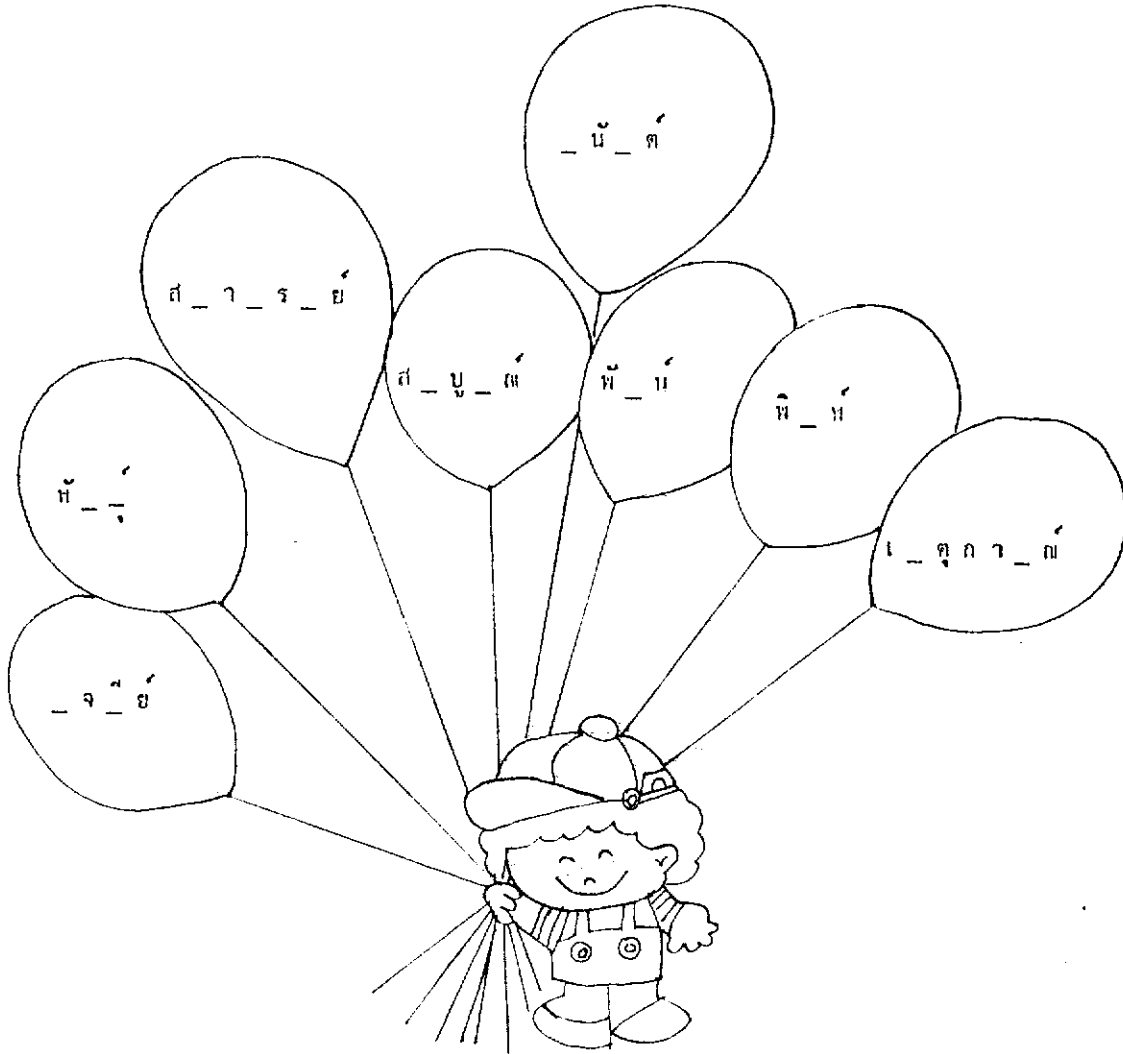
.....

2.3 ให้นักเรียนเติมพยัญชนะในช่องว่างของคำในโซ่ห่าน ให้ตรงกับคำอ่านในตัวห่าน

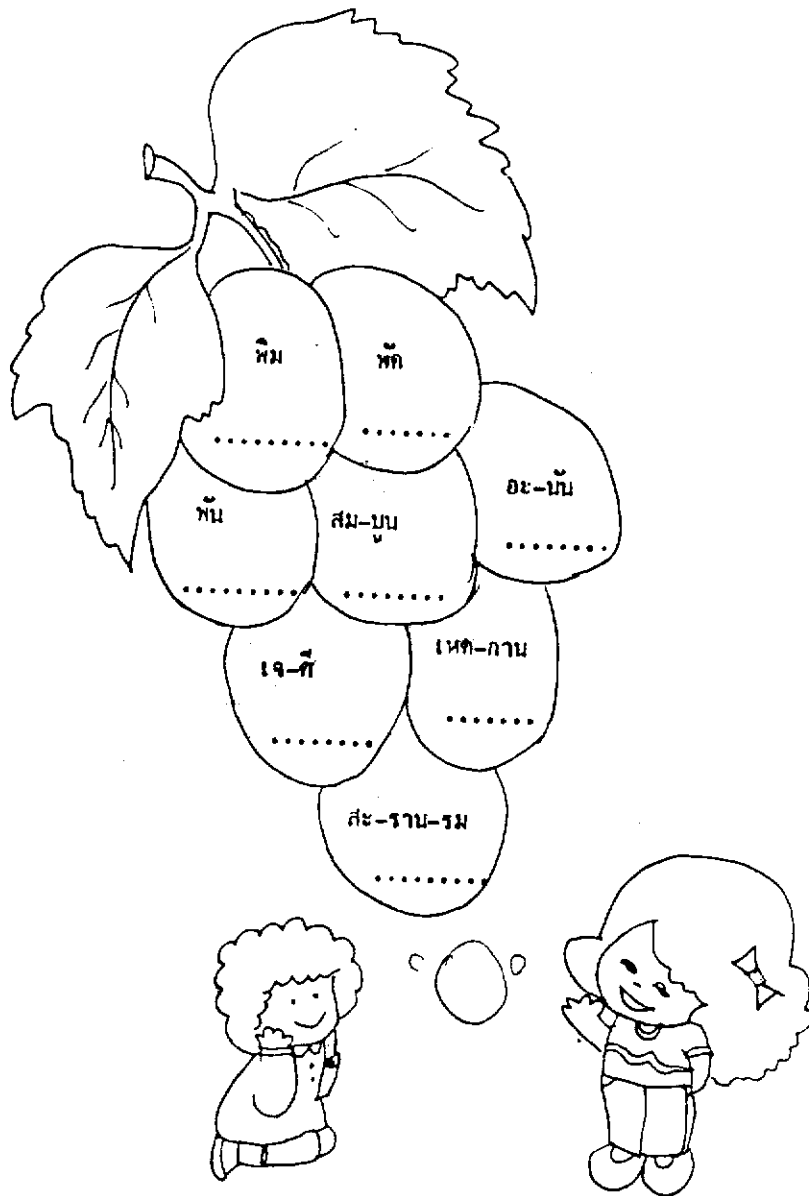
2.4 ให้นักเรียนเติมตัวอักษรลงในช่องว่างในรูปต่อไปนี้

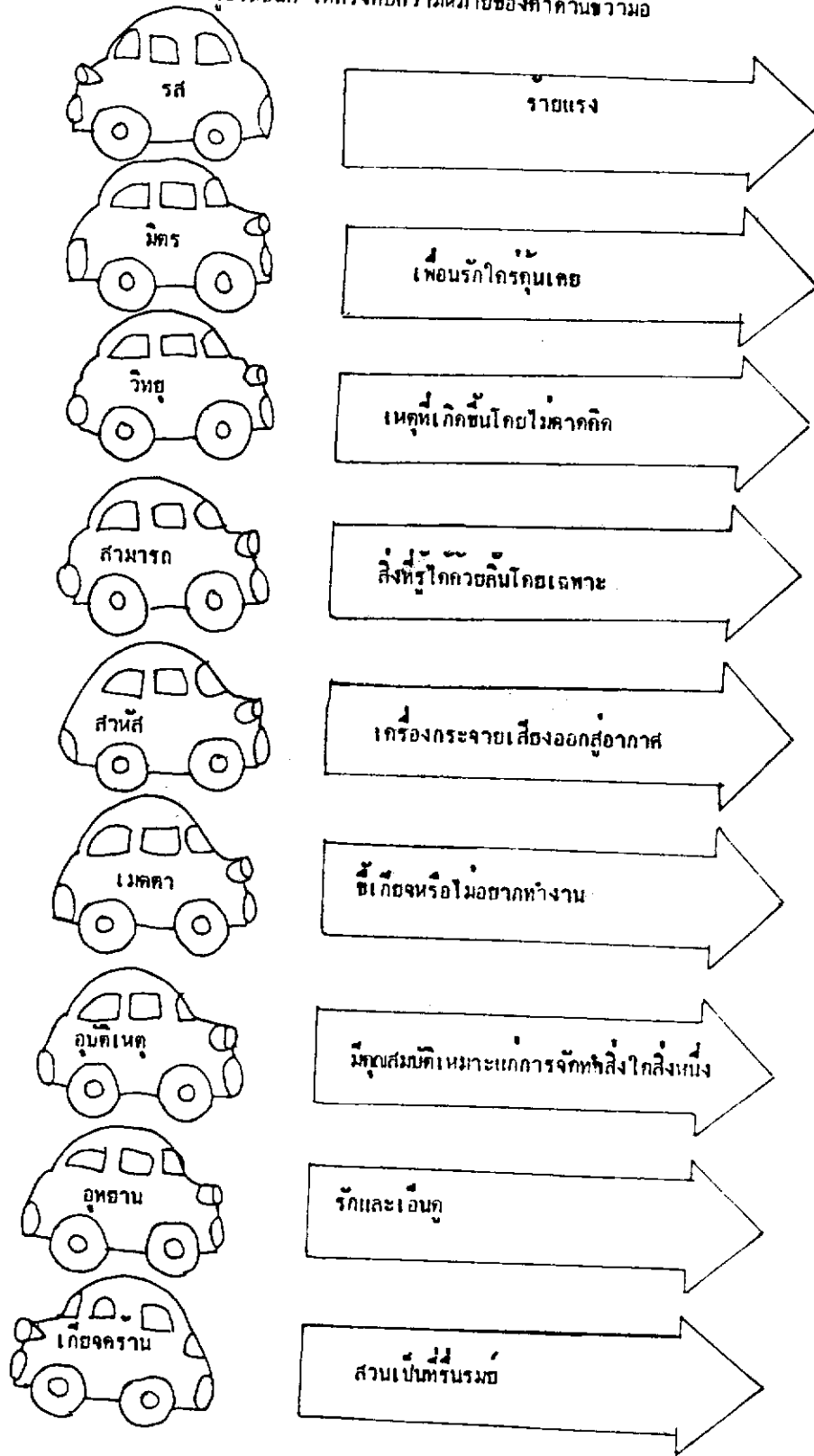
2.5 ให้นักเรียนเขียนคำแทนภาพปริศนาลงในช่องว่าง

2.6 ให้นักเรียนเขียนสะกดคำจากคำอ่านที่กำหนดให้

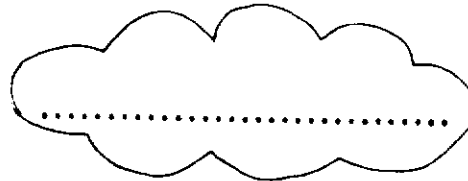
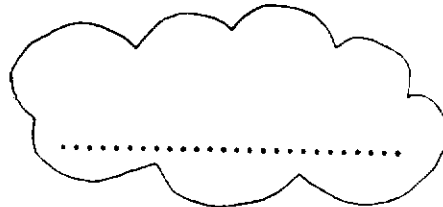
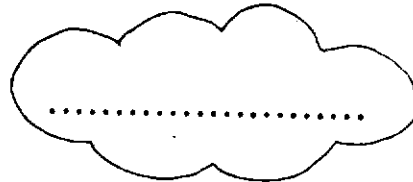
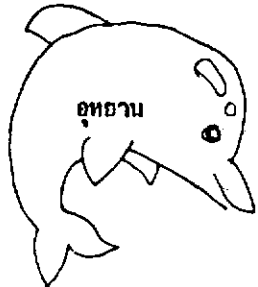
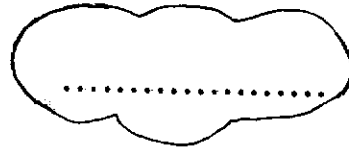
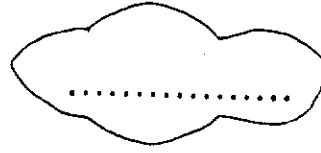

3.1 จงชี้เส้นโยงคำในรูปรถยนต์ ให้ตรงกับความหมายของคำตามขวามือ

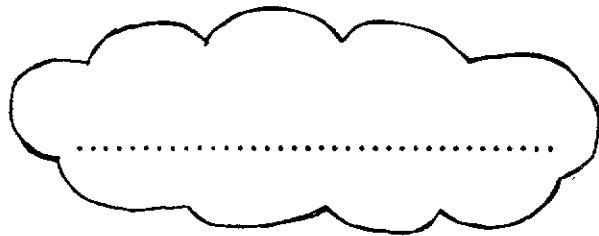
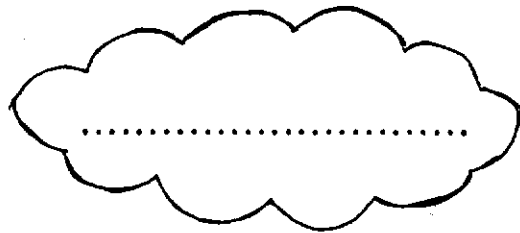
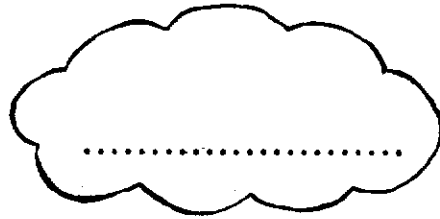
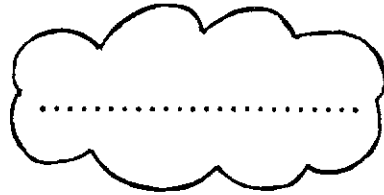
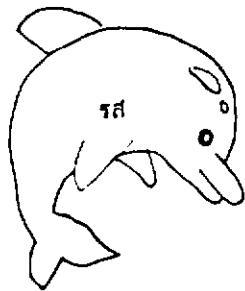
คำ

ความหมาย

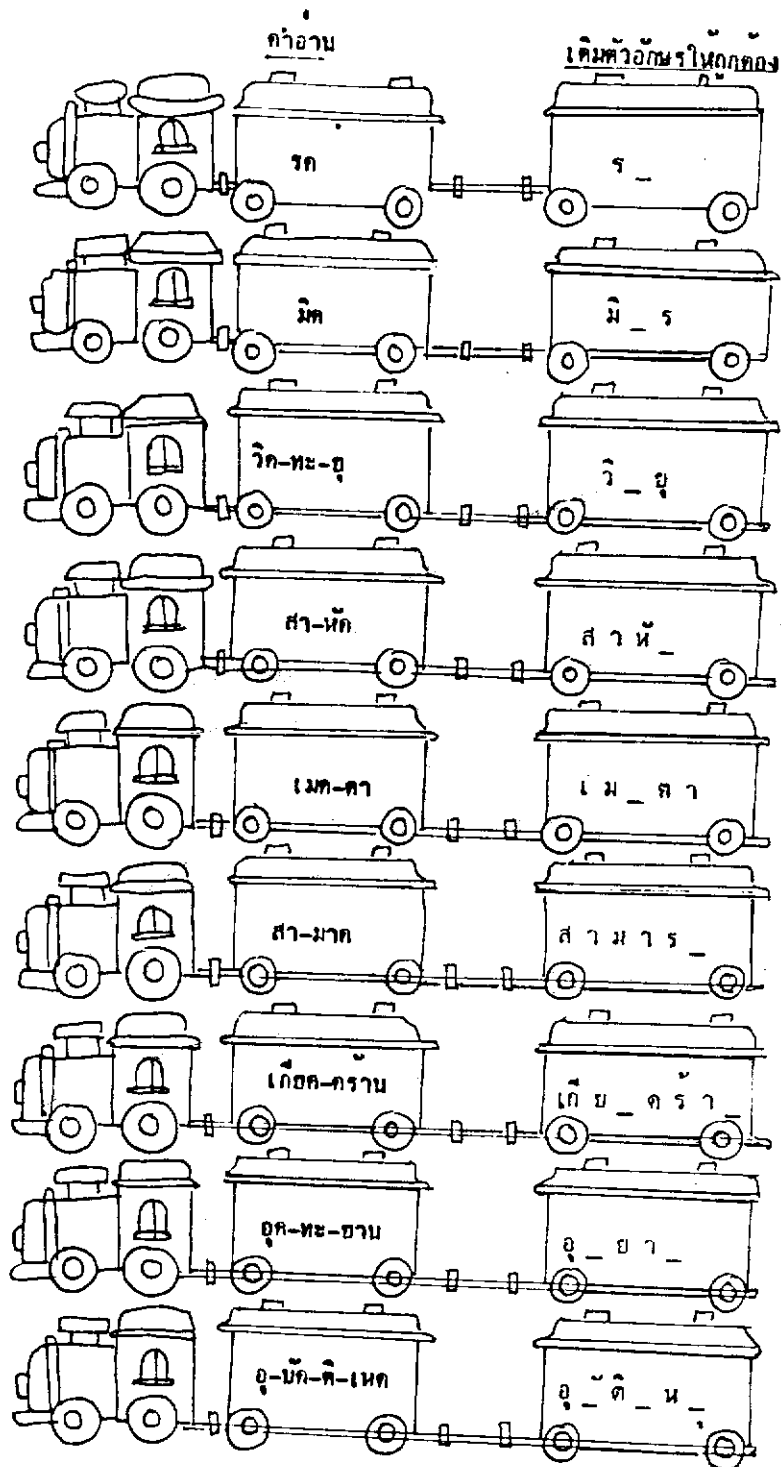

คำ

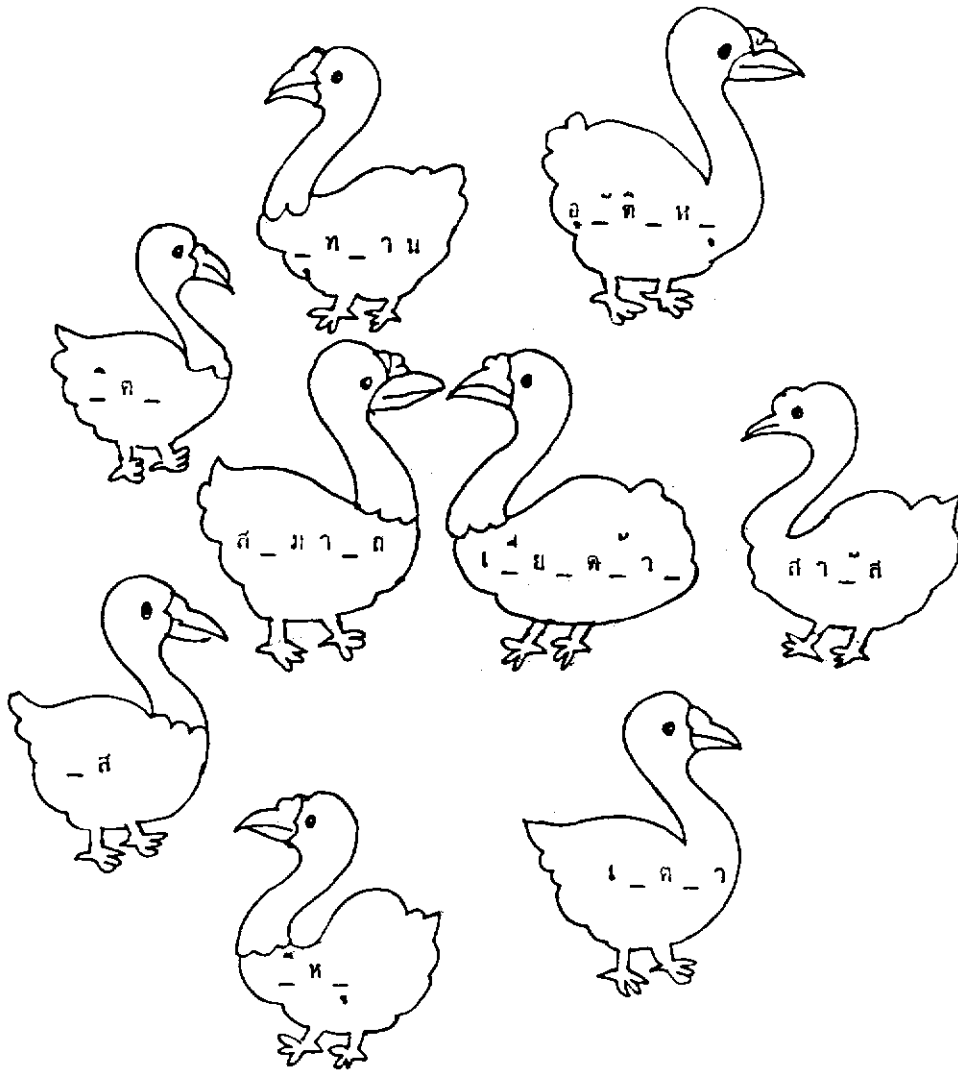
ความหมาย

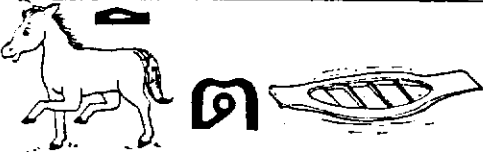

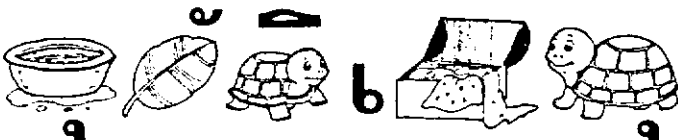
3.3 ไม้ก่เรียนเติมพยัญชนะในช่องว่างของคำในชุดรถไฟฟ้านขวามือใหญ่ตรงกับคำอ่านในชุดรถไฟฟ้านขามมือ

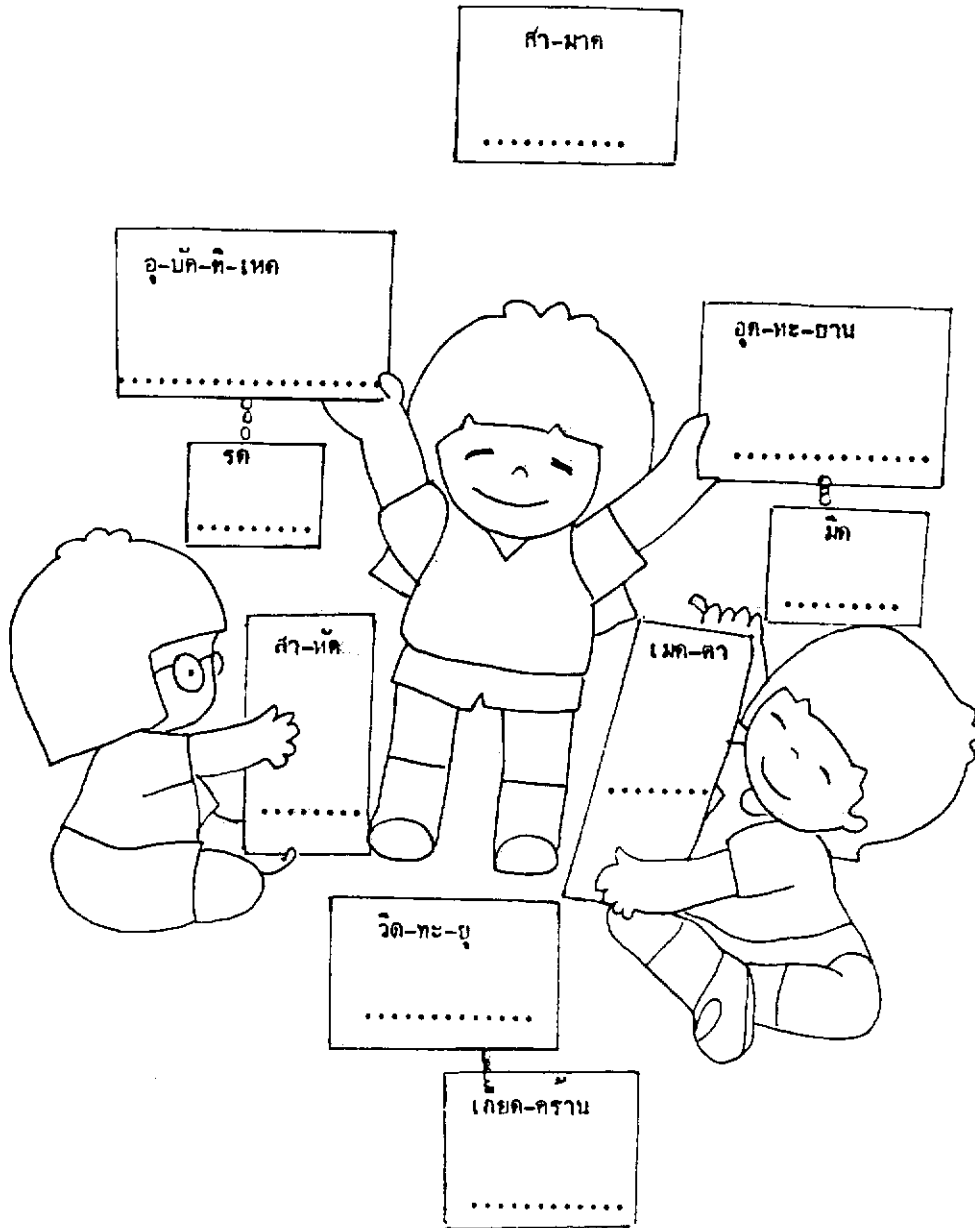
3.4 ให้นักเรียนเติมตัวอักษรลงในช่องว่างให้ถูกต้อง

3.5 ให้นักเรียนเขียนคำแทนภาพปริศนาลงในช่องว่าง

ส	
ต	
ท	
า	
ต	
ามา	
ย	
ท	
า	

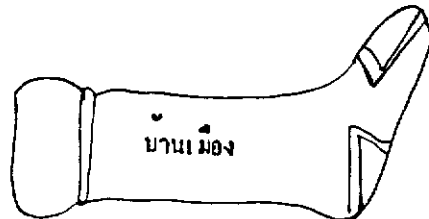
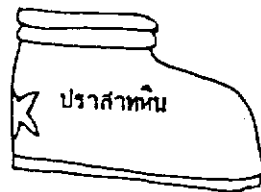
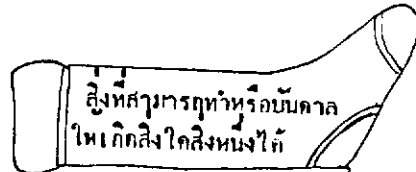
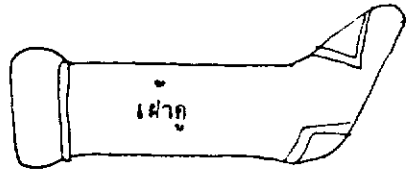
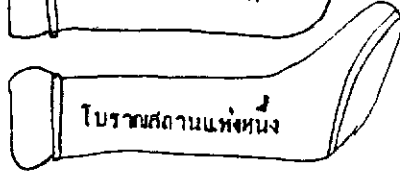
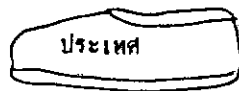
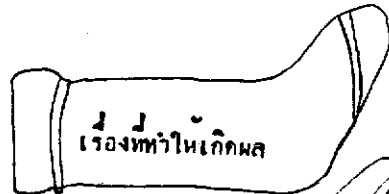
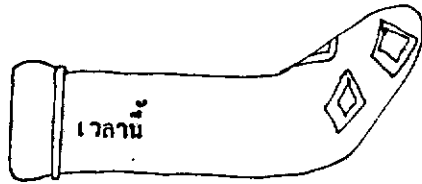
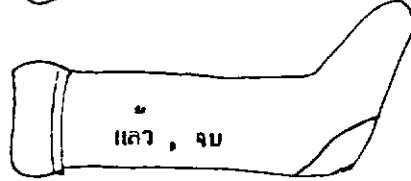
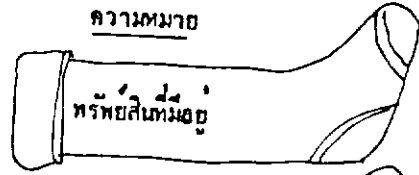
3.6 ให้นักเรียนเขียนสะกดคำจากคำอ่านที่กำหนดให้

4.1 จงจัดเส้นโยงคำในรูปรองเท้าให้ตรงกับความหมายของคำในรูปถุงเท้า

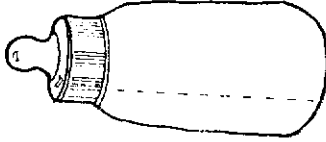

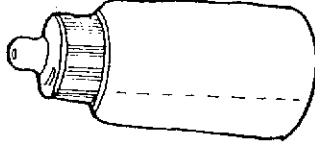
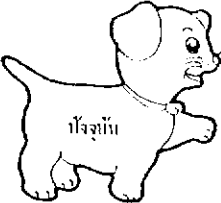
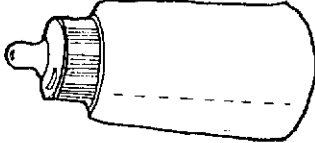

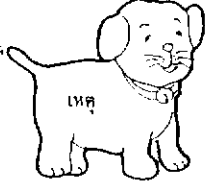
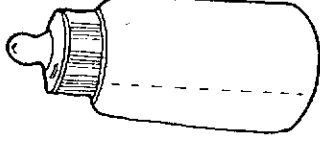

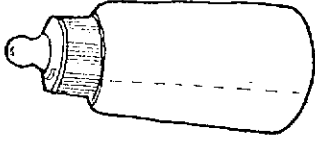

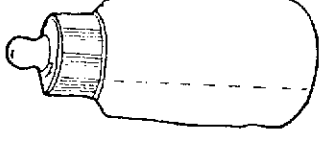

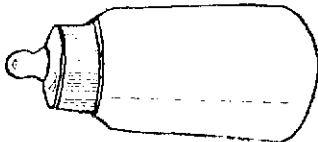
คำ

ความหมาย

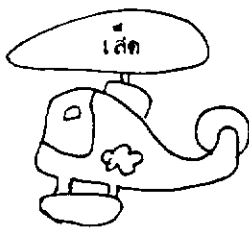

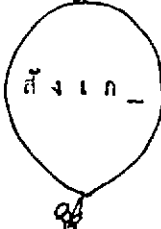

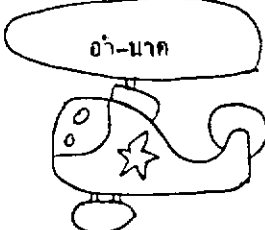
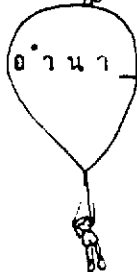

คำ

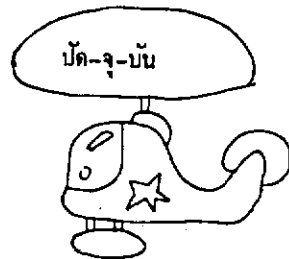
ความหมาย

ประเทษ	
สุภาพ	
ใจซุกใจกิน	
สัว่เกด	
เพศ	
เซ่ร้ง	
สงกาศิต	
ปราสาทหน	

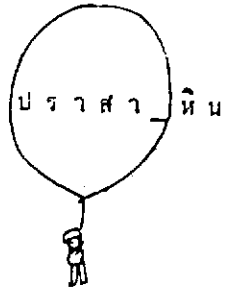
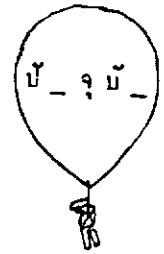
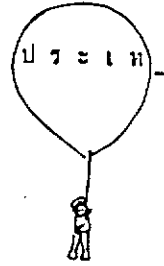
4.3 ให้นักเรียนเติมตัวเขียนในช่องว่างของสนกษรโตกรม ให้ตรงกับคำอ่านของในพิคเครื่องบิน

คำอ่าน	เติมตัวอักษรในกล่อง
เส็ด	
เพก	
สัง-เกก	
สม-บัก	
อ่า-นาค	

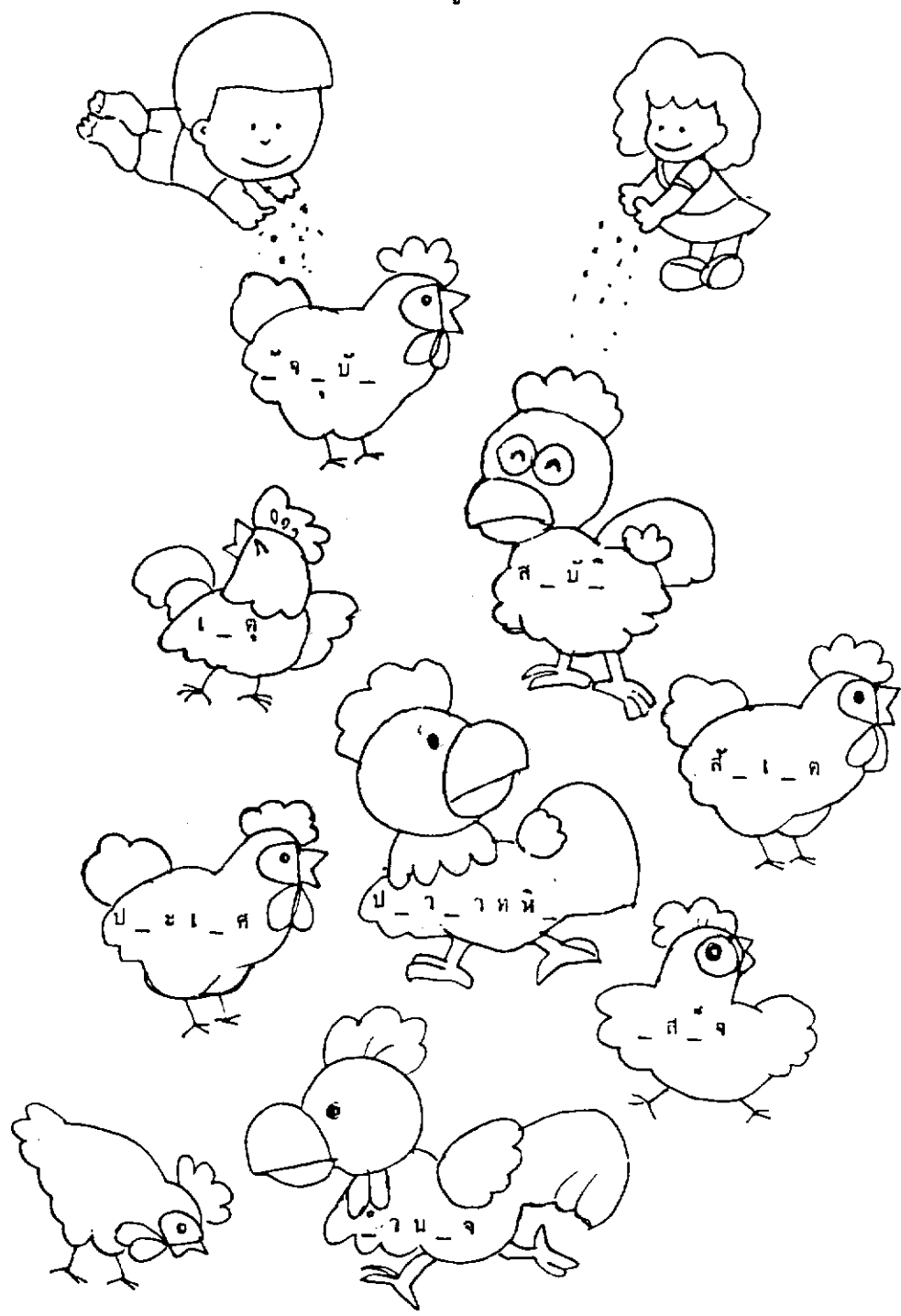
คำอ่าน

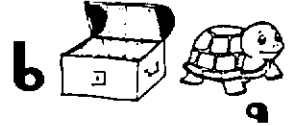
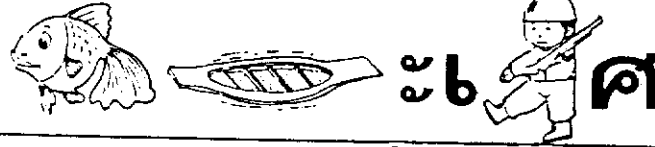

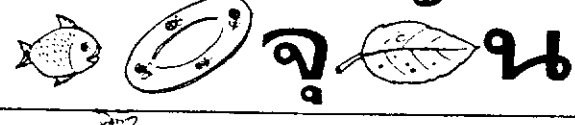

เติมตัวอักษรให้ถูกต้อง

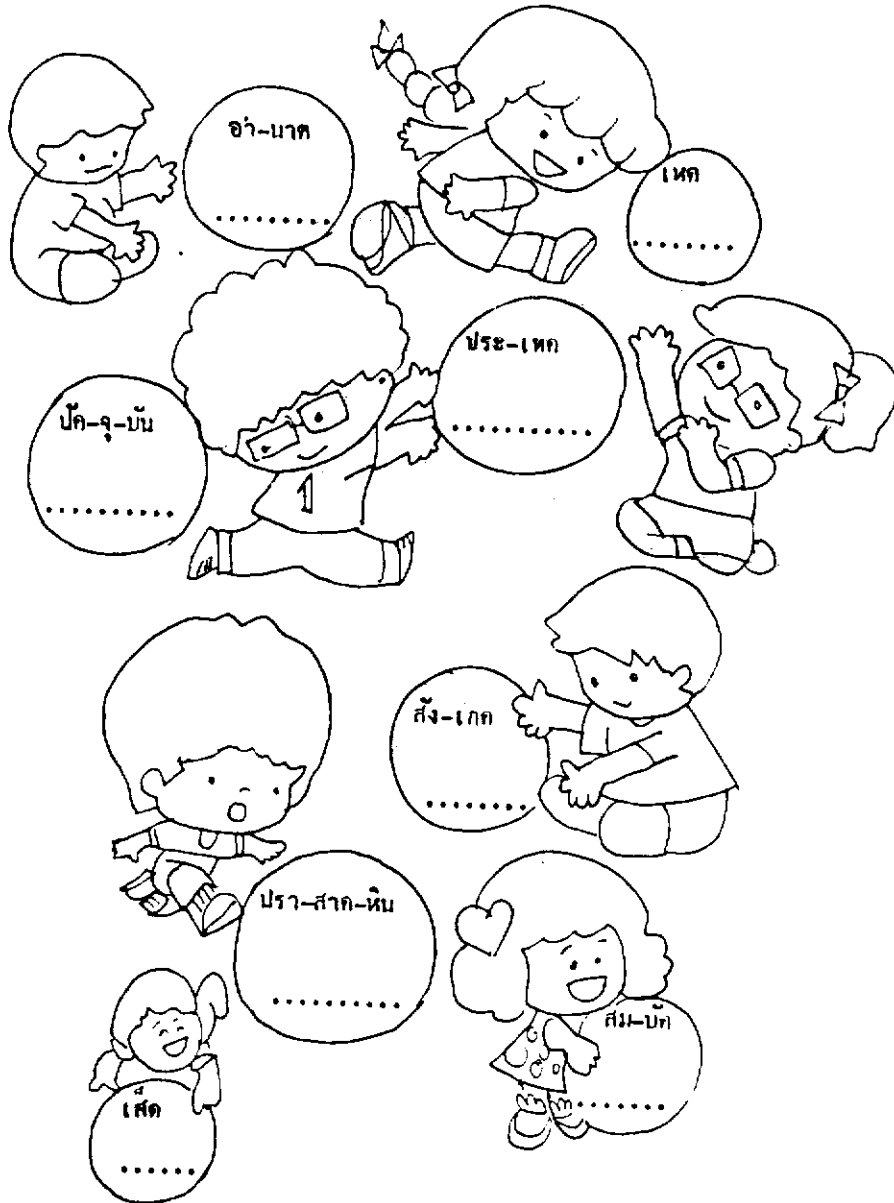
4.4 ไก่กับเรียนเติมตัวอักษรลงในช่องว่างให้ถูกต้อง

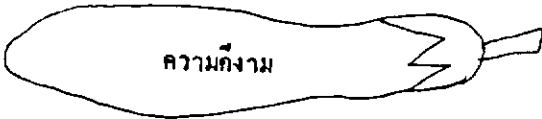

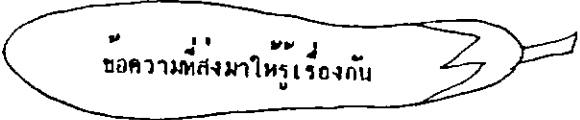

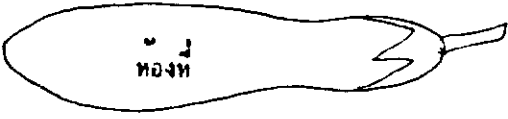

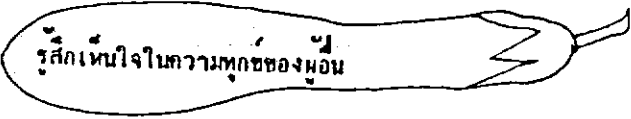

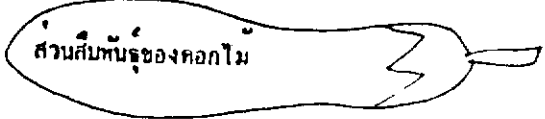

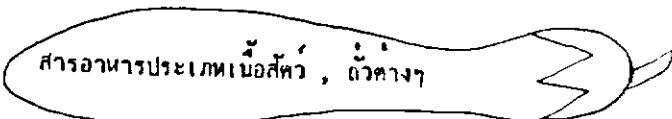
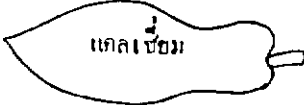
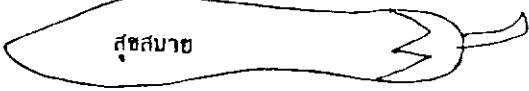
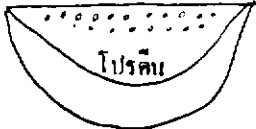
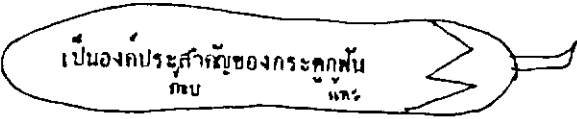
4.5 ให้นักเรียนเขียนคำแทนภาพวิเศษมาลงในช่องว่าง

๖ จี	
๖	
๖ ค	
๖	
๖	
๖ น	
๖ น	
๖	

4.6 ไ้หน้กเรียนเขียนสะกดคำจากคำอ่านที่กำหนดให้

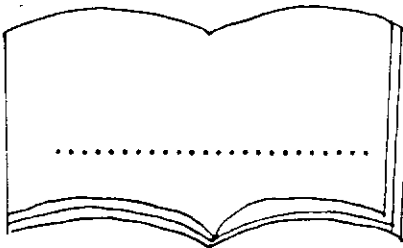
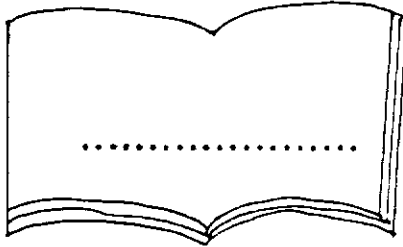
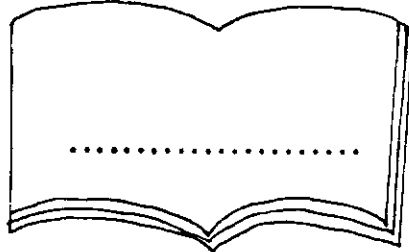
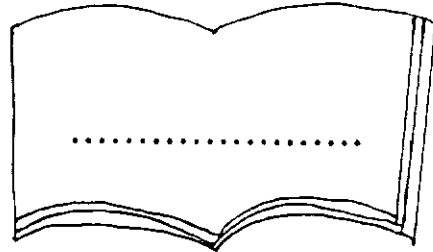
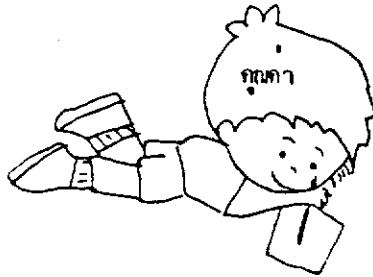
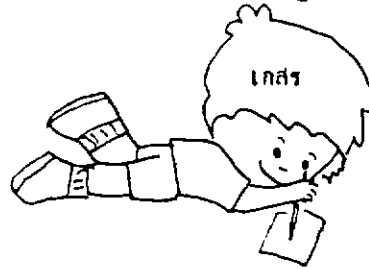
5.1 จงขีดเส้นโยงคำในรูปผลไม้ให้ตรงกับความหมายของคำในรูปมะเขือยาว

ผลไม้	ความหมาย
กล้วย คำบอก	ความแข็งแรง
เกร็ด	ข้อความที่ส่งมาให้รู้เรื่องกัน
กุหลาบ	ท้อง
ชาวสาร	รู้สึกเห็นใจในความทุกข์ของผู้อื่น
สารขี้	ส่วนสีบนสุดของดอกไม้
ส่งสาร	สารอาหารประเภทเนื้อสัตว์, ถั่วต่างๆ
เกล็ดเซื่อง	สุขสบาย
โปรตีน	เป็นองค์ประกอบสำคัญของกระดูกสันหลัง

5.2 จงเติมความหมายของคำลงในช่องว่าง

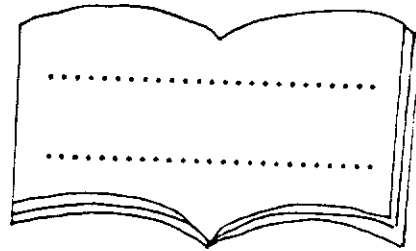
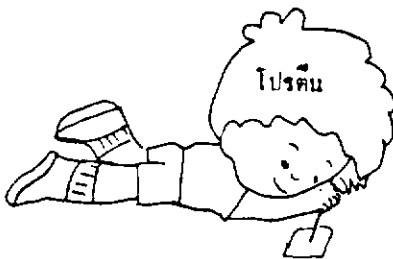
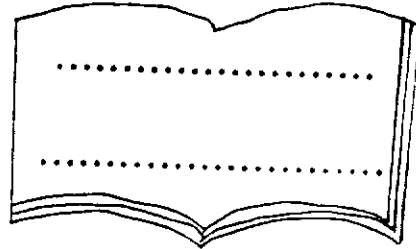
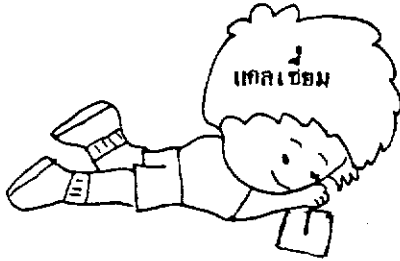
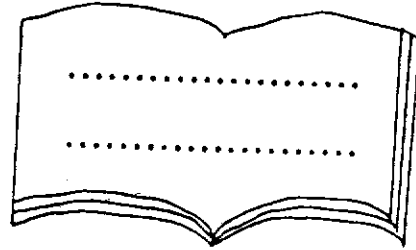
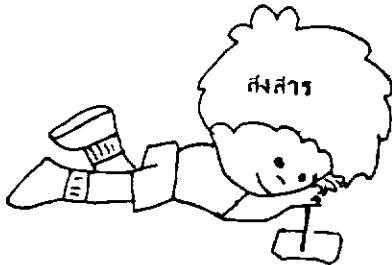
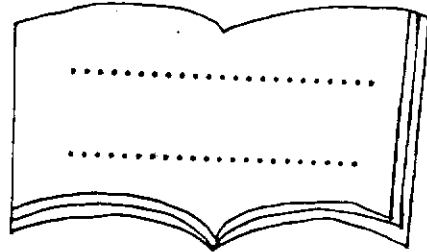
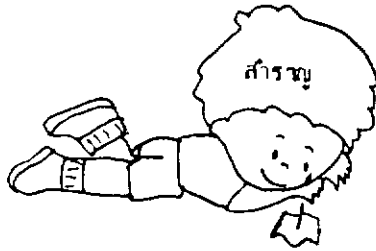
คำ

ความหมาย

คำ

ความหมาย

5.3 ให้นักเรียนเติมตัวอักษรในช่องว่างตามขวามือให้ตรงกับคำอ่านตามซ้ายมือ

คำอ่าน

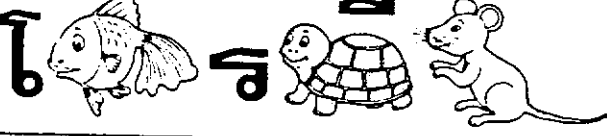

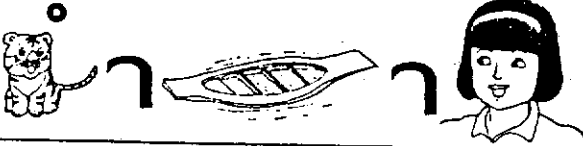

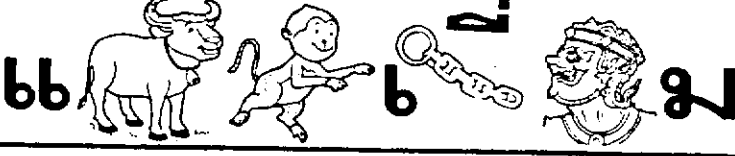
เติมตัวอักษรให้ถูกต้อง

เก-สอน	เก ส _
ไปร-คิน	ไป _ คี _
ชว-सान	ช ว ส า _
ส่า-ราน	ส่า ร า _
สง-सान	ส ง ส า _
คูน-คาว	คู _ ค า
คว-บบ	คว บ _
แคน-เซียม	แ ก _ เซี ย _

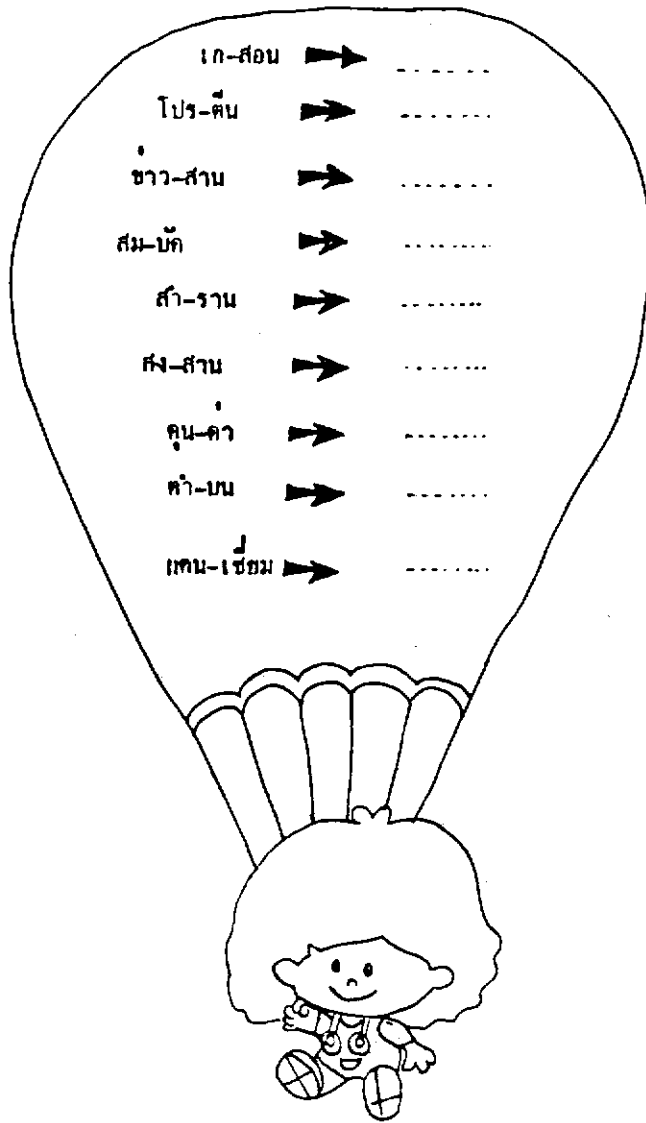
5.4 ให้นักเรียนเติมตัวอักษรลงในช่องว่างให้ถูกต้อง

5.5. ให้นักเรียนเขียนคำแทนภาพปริศนาลงในช่องว่าง

๒ ส	
โ ร	
่า อ า	
่า อ า	
ส อ	
อ อ	
่า ล	
บ อ ค ม	

5.6 ให้นักเรียนเขียนพยัญชนะจากคำอ่านที่กำหนดให้

6.1 จงขีดเส้นโยงคำในรูปปูให้ตรงกับความหมายของคำคำานขวามือ

รถแม่

สี่ขาเดินเลื่องเล็กน้อย

พบภายในขอบเขตที่กำหนดไว้

ความรอบรู้

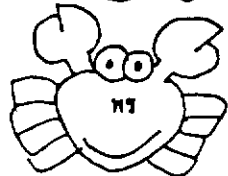
รายชื่อเรื่อง

ทางนำโลกที่ไกลจากเขา

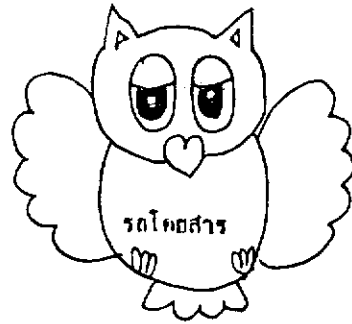
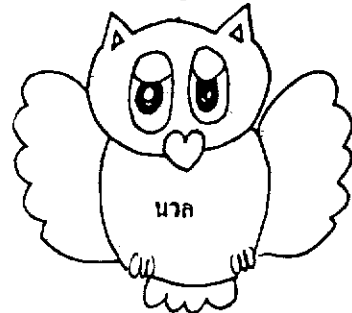
เหตุที่น่ามาซึ่งความเจริญ

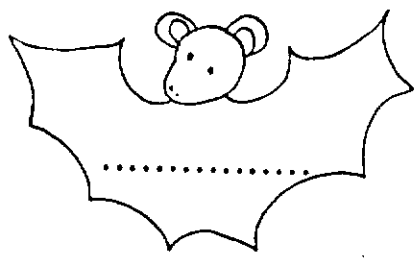
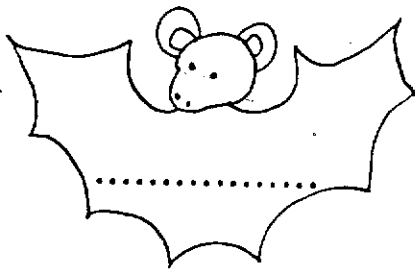
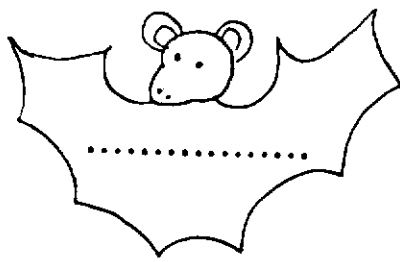
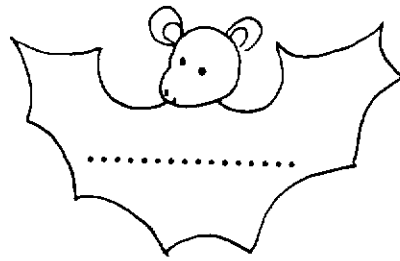
คำแสดงความปรารถนาที่ใหม่มีความสุข

6.2 จงเติมความหมายของคำลงในช่องว่าง

ก่า

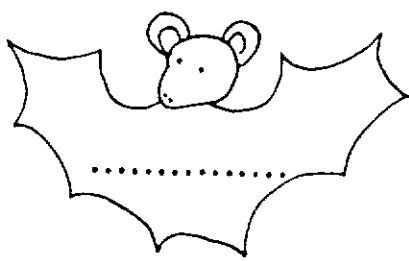
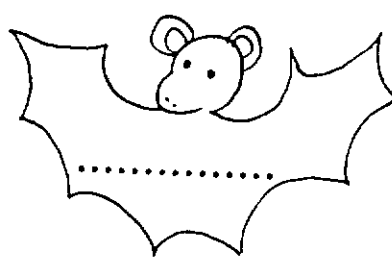
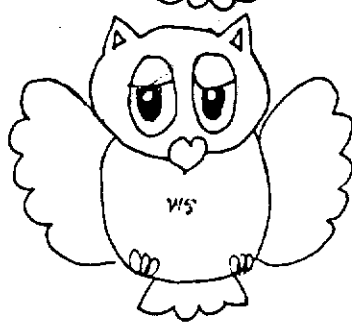
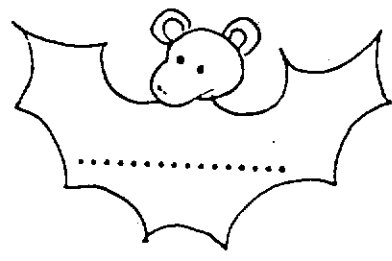
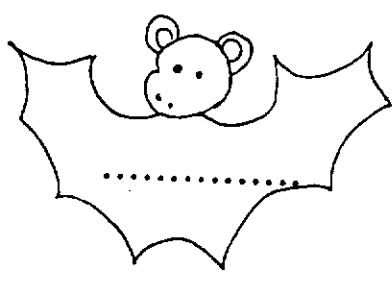

ความหมาย

ก่า

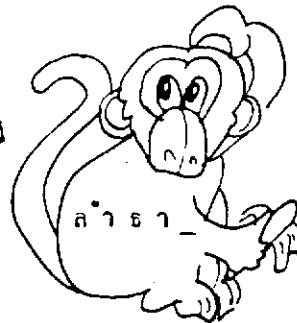
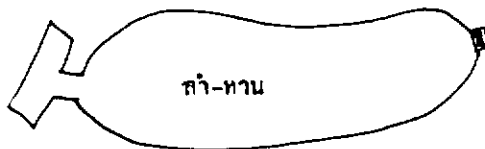
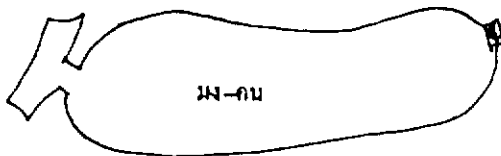
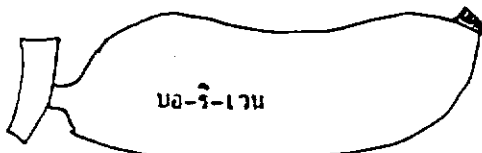
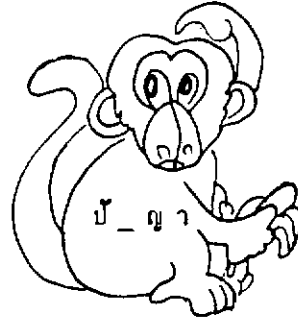
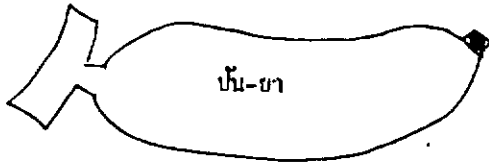
กวางมอญ

6.3 ให้นักเรียนเติมตัวอักษรในช่องว่างของตัวลิงให้ตรงกับคำอ่านในรูปกล้วย

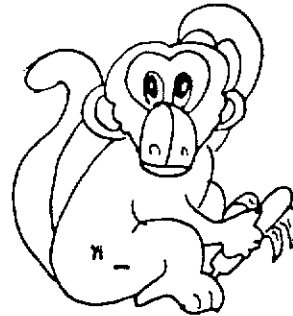
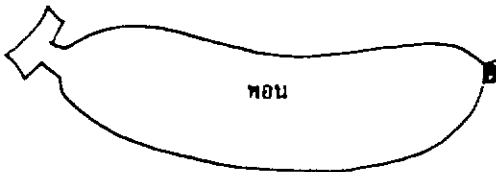
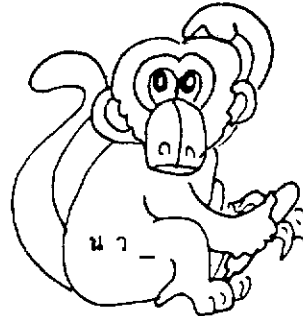
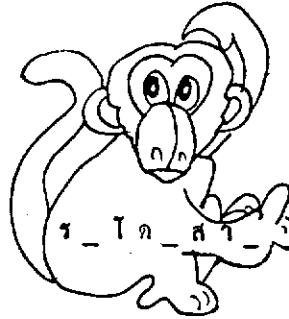
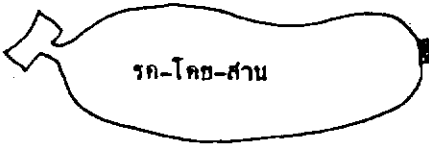
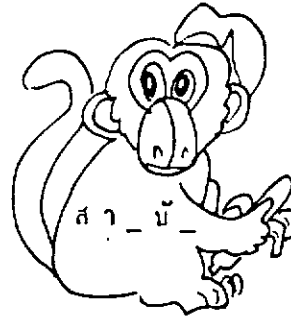
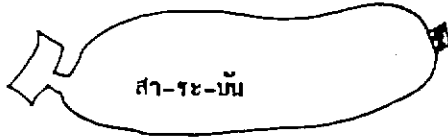
คำอ่าน

เติมตัวอักษรให้ถูกต้อง

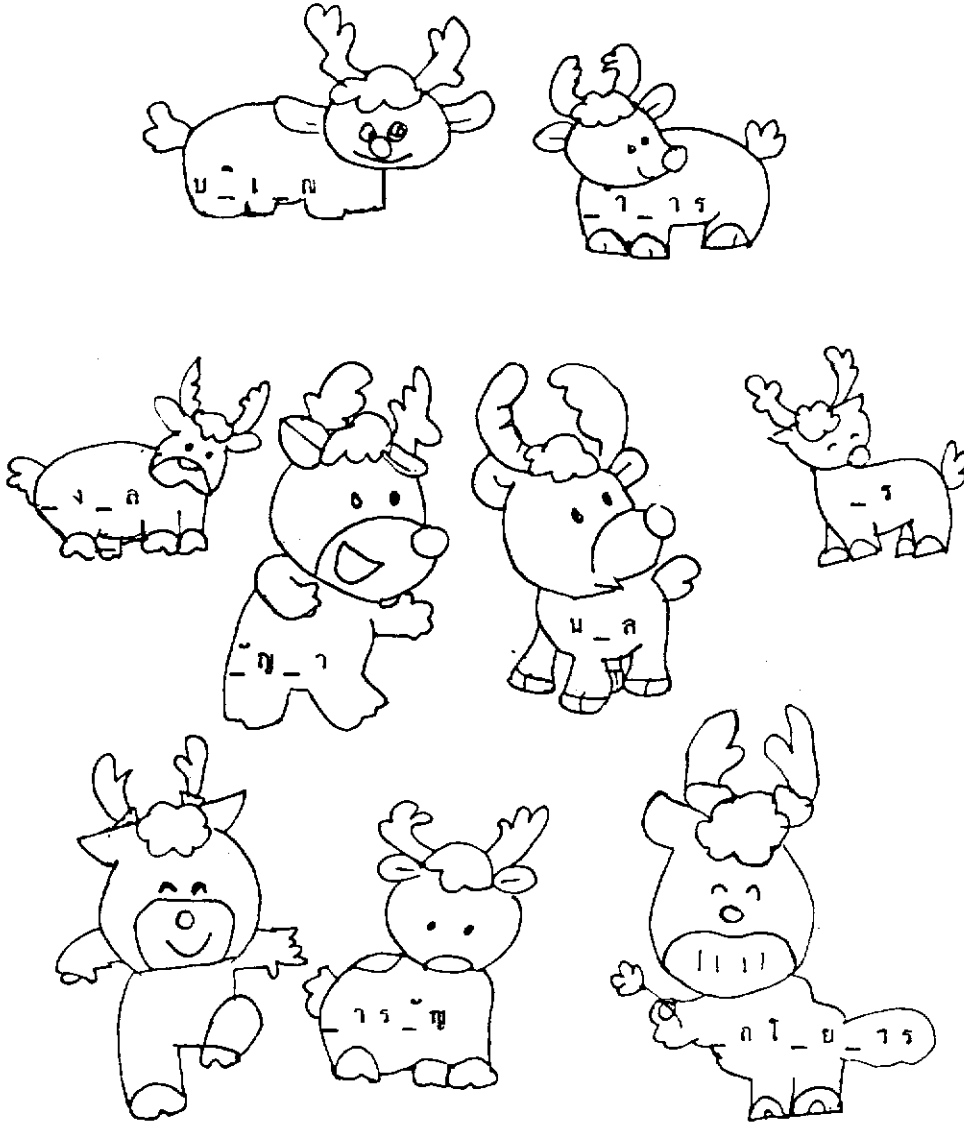

คำอ่าน

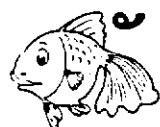

เติมตัวอักษรให้ถูกต้อง

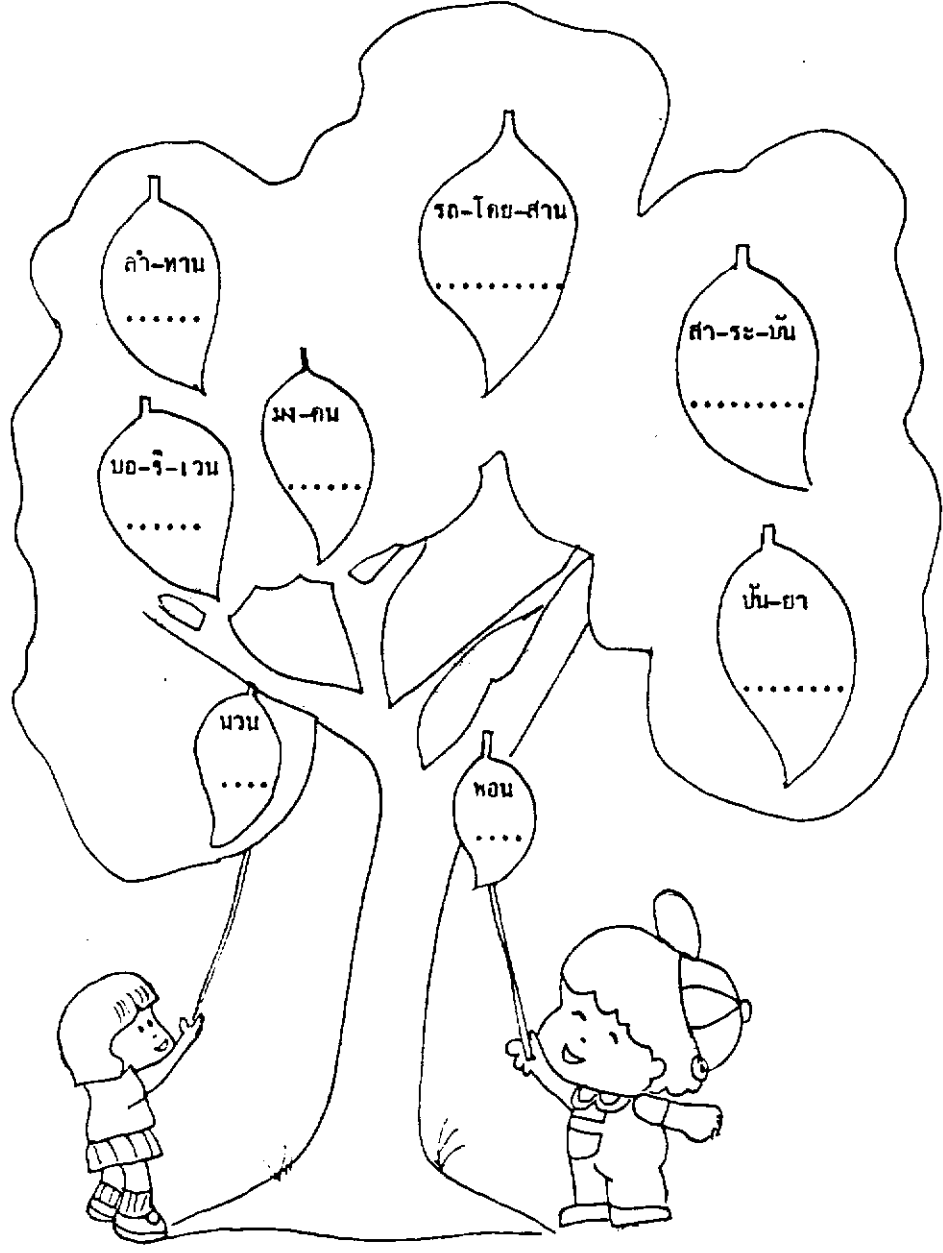
6.4 ให้นักเรียนเติมตัวอักษรลงในช่องว่างให้ถูกต้อง

6.5 ให้นักเรียนเขียนคำแทนภาพปริศนาลงในช่องว่าง

ร	-----
น	-----
ภา ภา	-----
๒ ล	-----
ญ ภา	-----
๖	-----
ภา	-----
๓ ๒ ภา ร	-----

6.6 ให้นักเรียนเขียนสะกดคำจากคำอ่านที่กำหนดให้

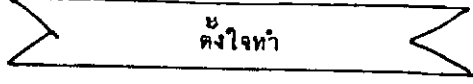

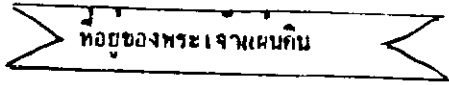

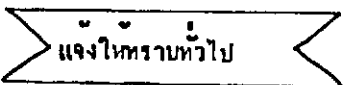

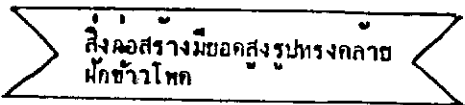

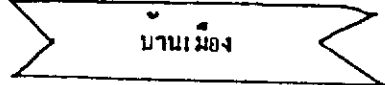

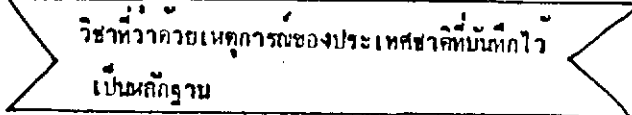

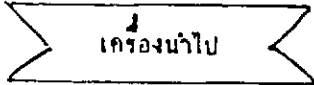

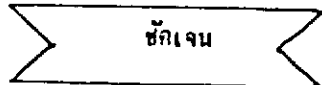

7.1

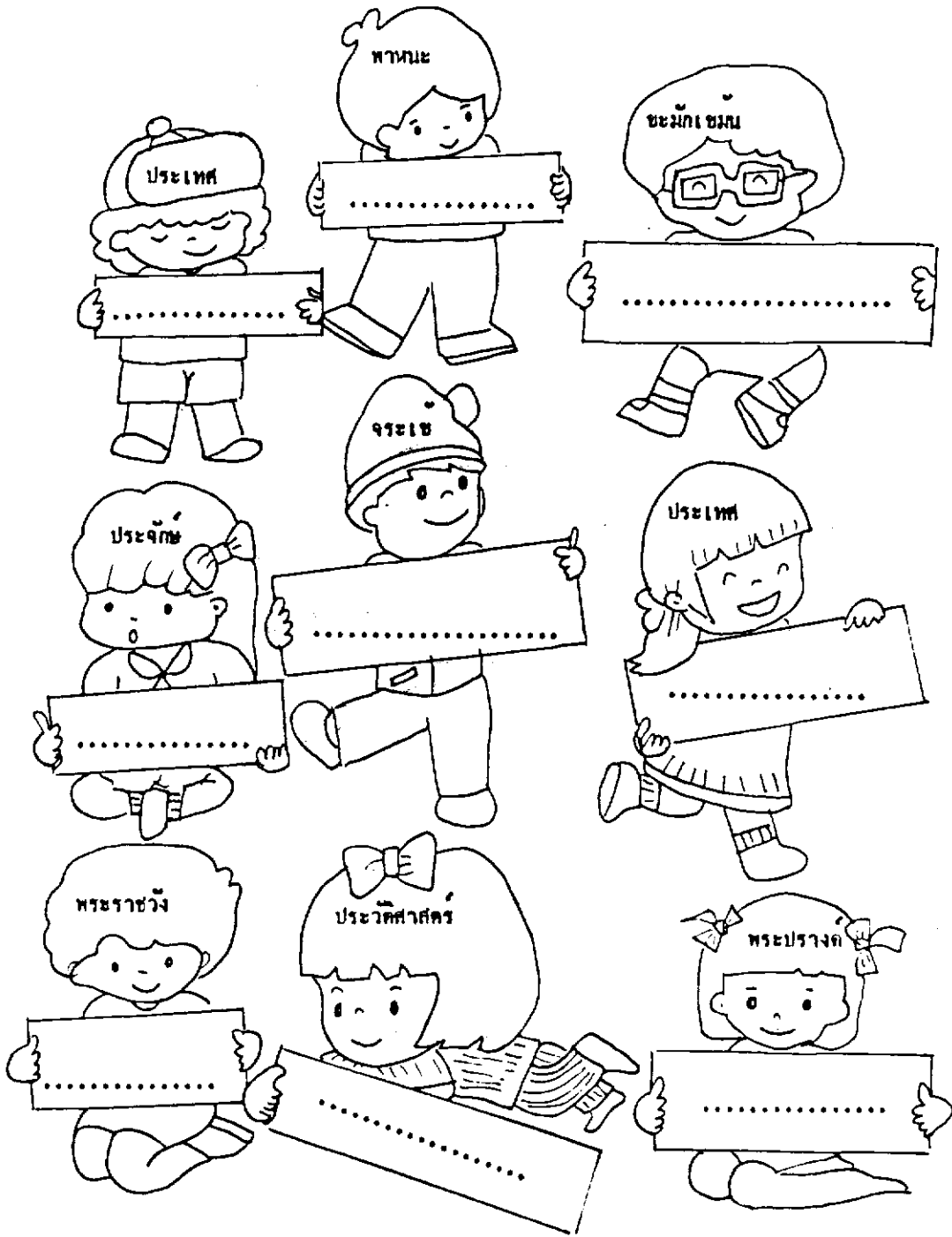
จงเขียนเส้นโยงคำในรูปหมวกให้ตรงกับความหมายของคำด้านขวามือ

คำ

ความหมาย

พระปรางค์	ตั้งใจทำ
ประกาศ	ที่อยู่ของพระเจ้าแผ่นดิน
ประวัติศาสตร์	แจ้งให้ทราบทั่วไป
ตะมิกเขมร	ชื่อสัตว์เลื้อยคลานขนาดใหญ่
พระราชวัง	สิ่งก่อสร้างมียอดสูงรูปทรงกลาธ ผักข้าวโพด
ประจักษ์	บ้านเมือง
ประเทศ	วิชาที่ว่าด้วยเหตุการณ์ของประเทศชาติที่บันทึกไว้เป็นหลักฐาน
พานะ	เครื่องนำไป
จระเข้	ซึกเงิน

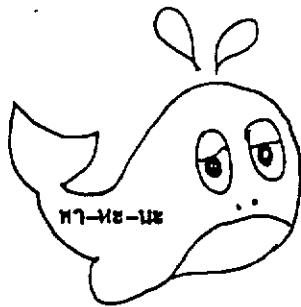
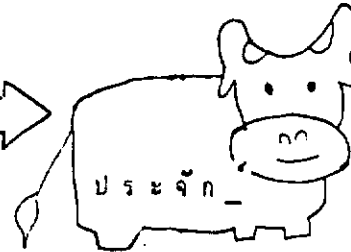
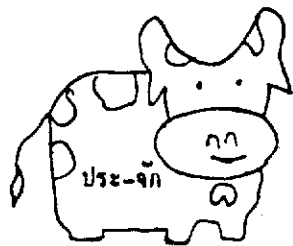
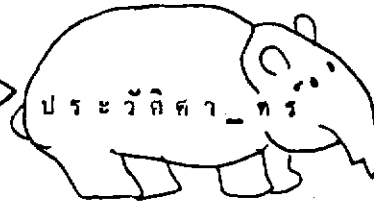
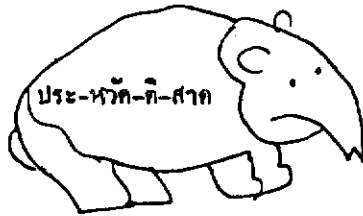
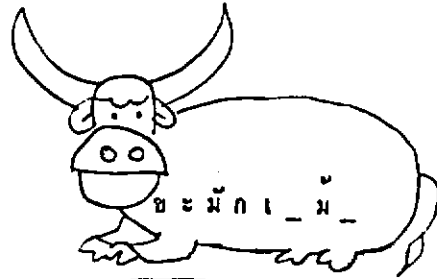
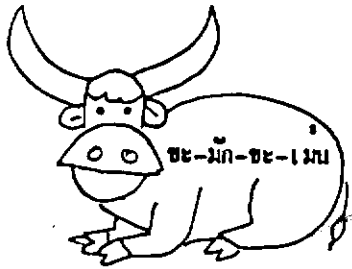
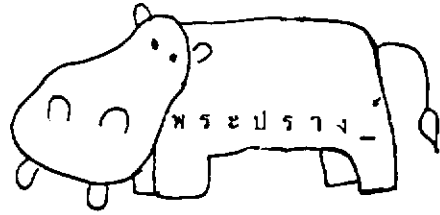
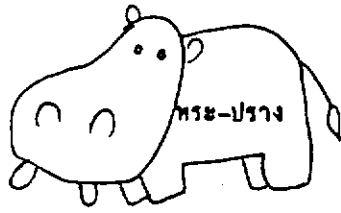
7.2 จงเติมความหมายของคำลงในช่องว่าง

7.3 ให้นักเรียนเติมตัวอักษรในช่องว่างตามขวามือให้ตรงกับคำอ่านตามซ้ายมือ

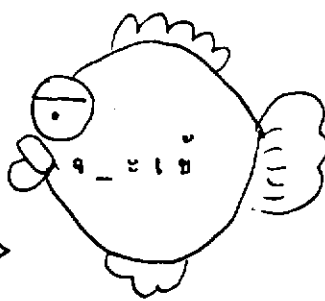
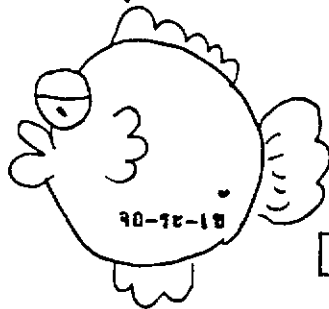
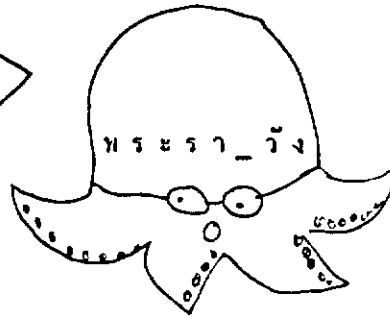
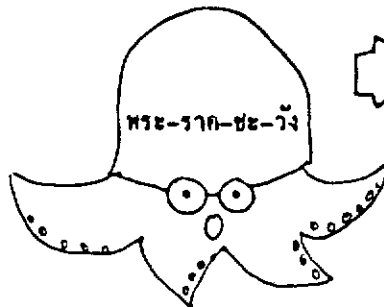
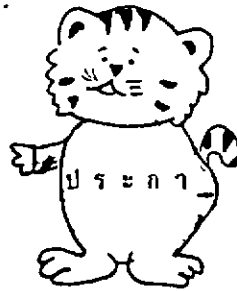
คำอ่าน

เติมตัวอักษรในช่องว่าง

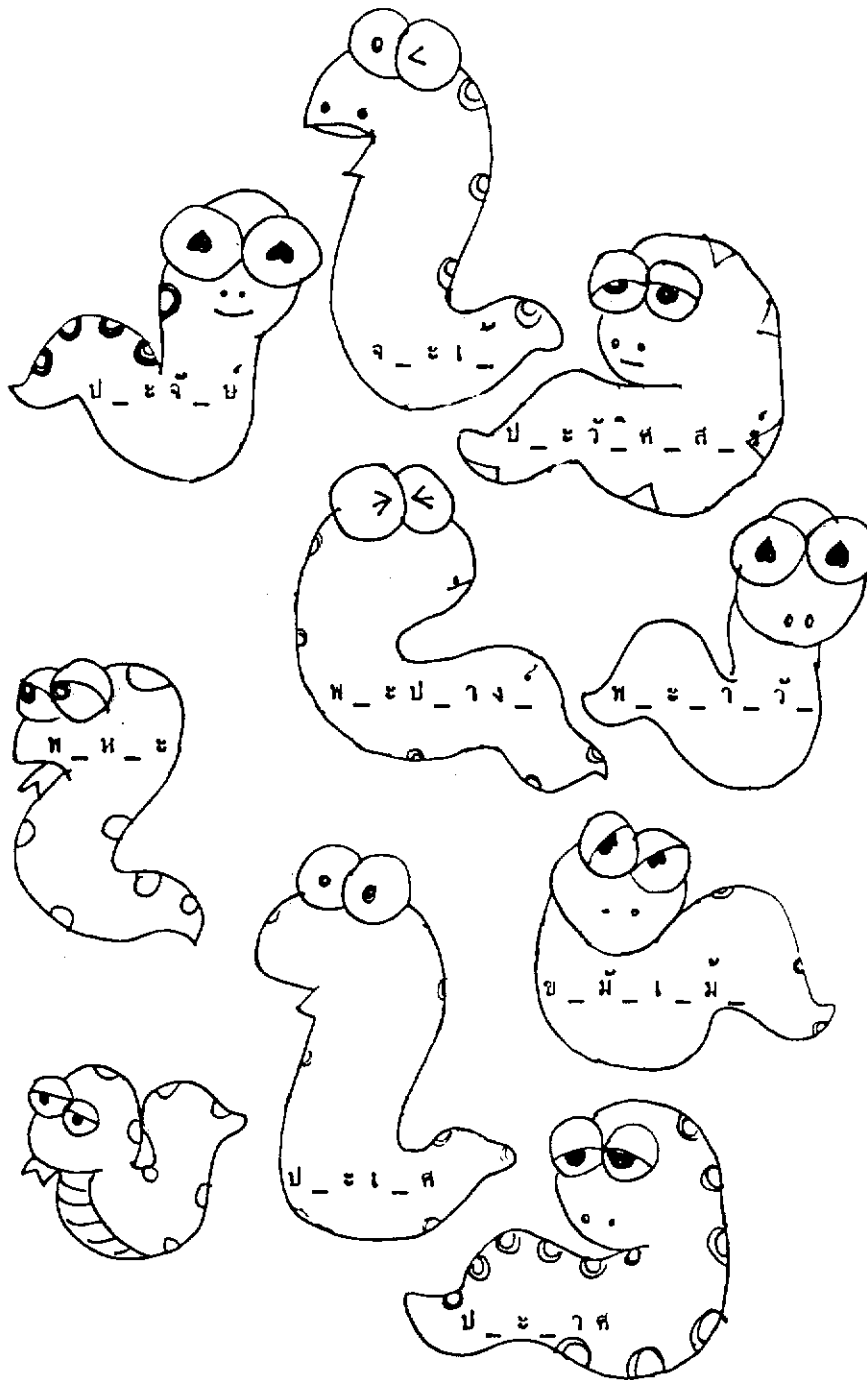

คำอ่าน

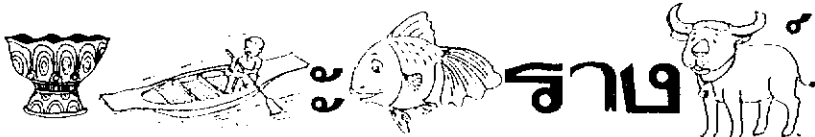

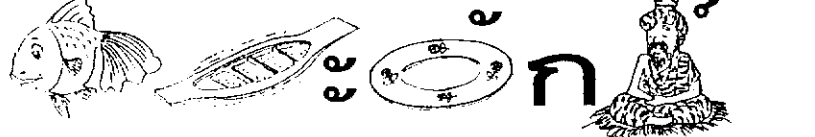

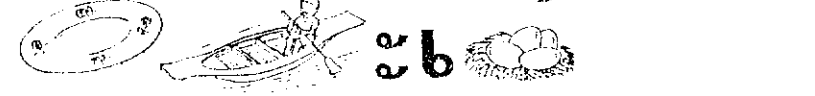
เติมตัวอักษรในช่องว่าง

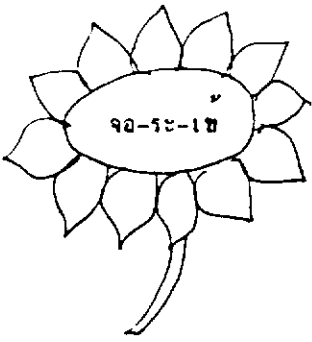
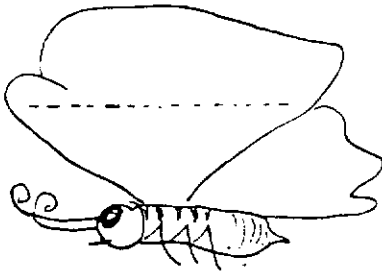
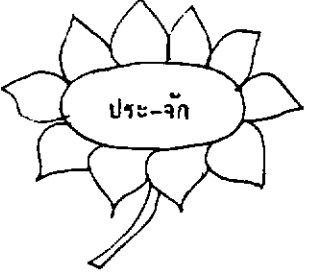
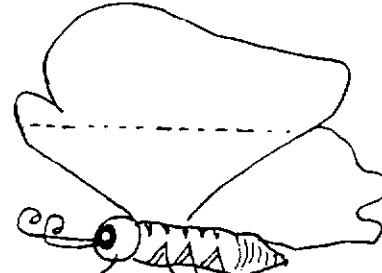
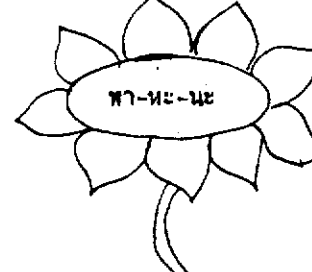
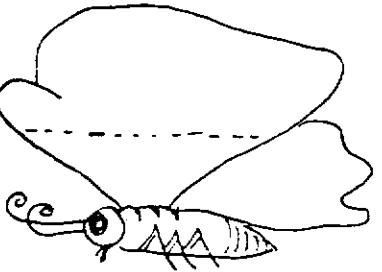
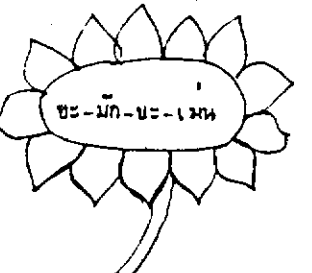
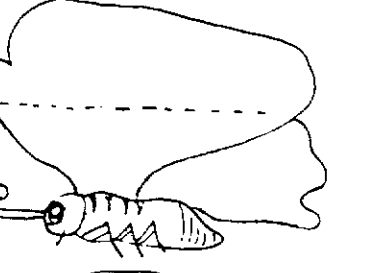
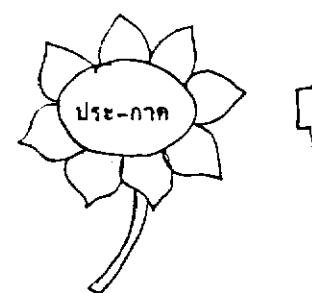
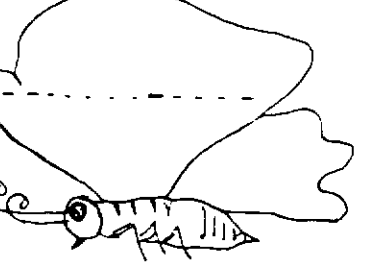
7.4 ไหม้ก็เรียนเติมตัวอักษรลงในช่องว่างให้ถูกต้อง

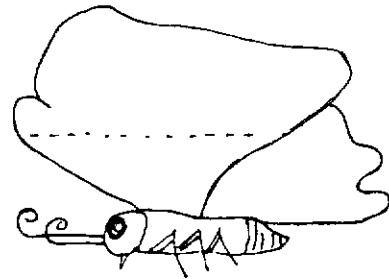
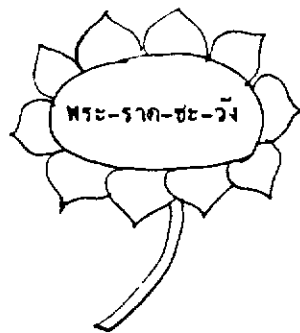
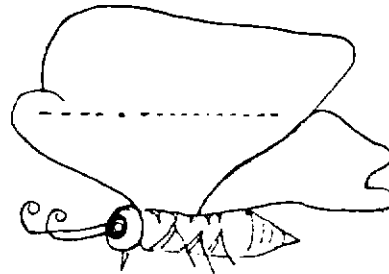
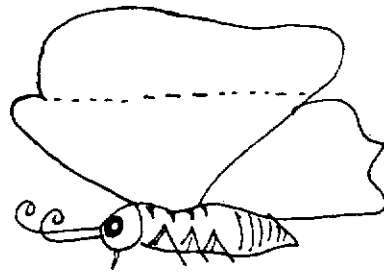
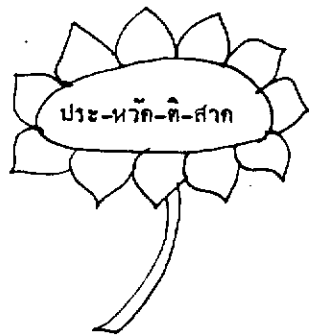
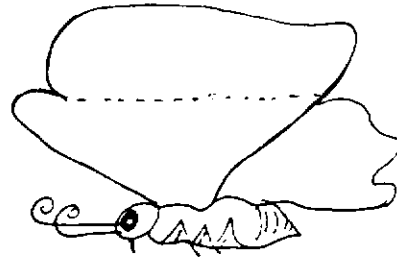
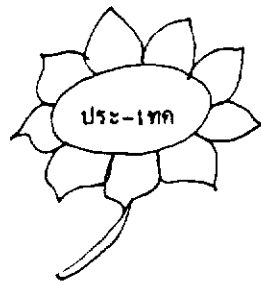

7.5 ให้เด็กเรีบทศัพท์แล้วเขียนภาพปริศนาลงในช่องว่าง

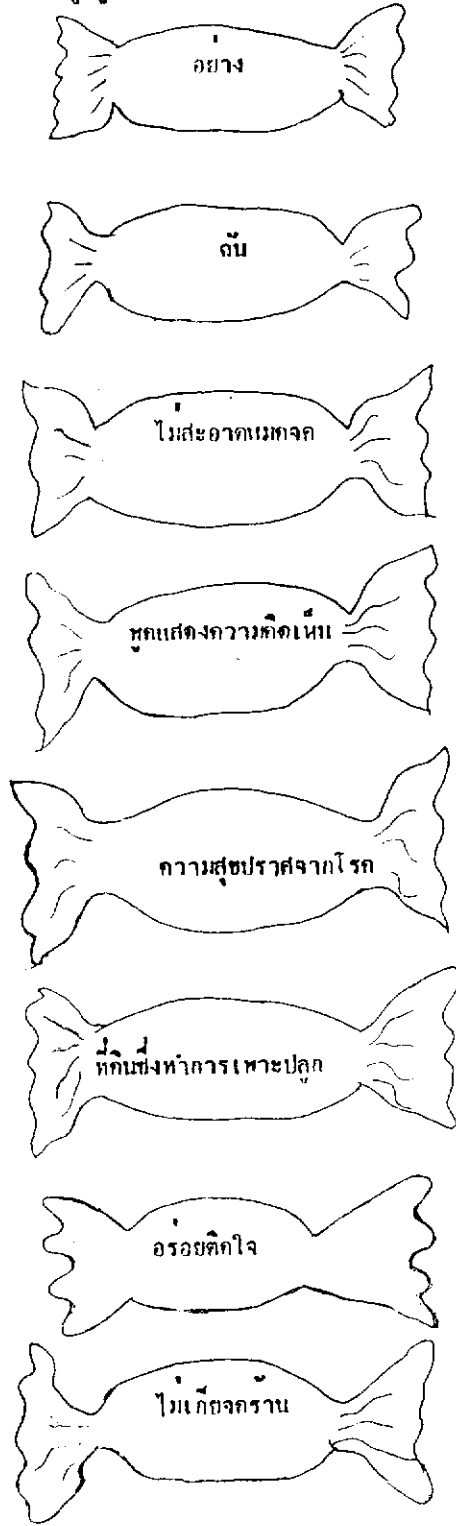
๕๕ ๕ ๕ ๕ ราช	-----
๕๕ ๕ ๕ ๕ ๕ แม่	-----
๕ ๕ ๕ ๕ ๕ ระ ๕ ๕ ๕ ๕ ๕ ตา ตร	-----
๕๕ ๕๕ ๕ ๕ ๕ ๕ ๕ ๕ ๕ ๕	-----
๕ ๕ ๕ ๕ ๕ ๕	-----
๕๕ ๕๕ ๕ ๕ ๕ ๕ ๕ ๕ ๕ ๕ ๕ ๕	-----
๕๕ ๕๕ ๕ ๕ ๕ ๕ ๕ ๕ ๕ ๕ ๕ ๕	-----
๕๕ ๕๕ ๕๕ ๕ ๕๕ ๕๕ ๕๕ ๕	-----

7.6 ให้นักเรียนเขียนสะกดคำจากคำอ่านที่กำหนดให้

	→	
	→	
	→	
	→	
	→	

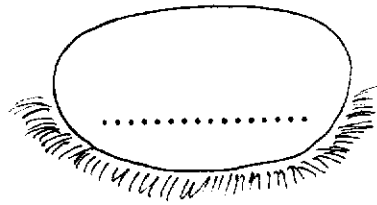
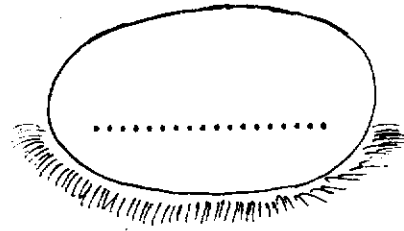
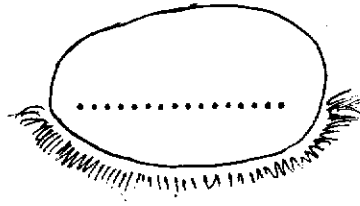
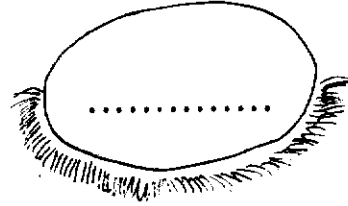
8.1 จงขีดเส้นโยงคำในรูปเด็กในตรงกับความหมายของคำในรูปลูกกวาด

8.2 จงเติมความหมายของคำลงในช่องว่าง

คำ

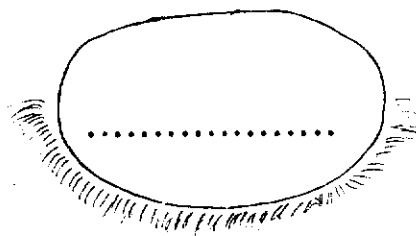
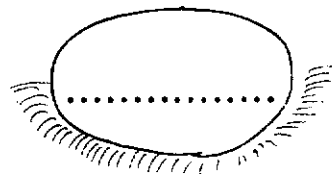
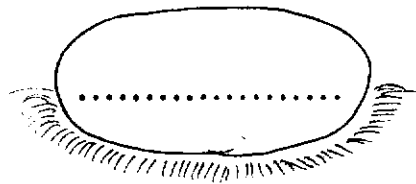
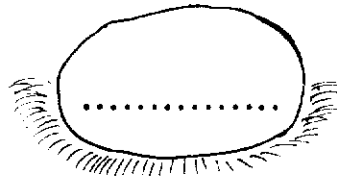
ความหมาย

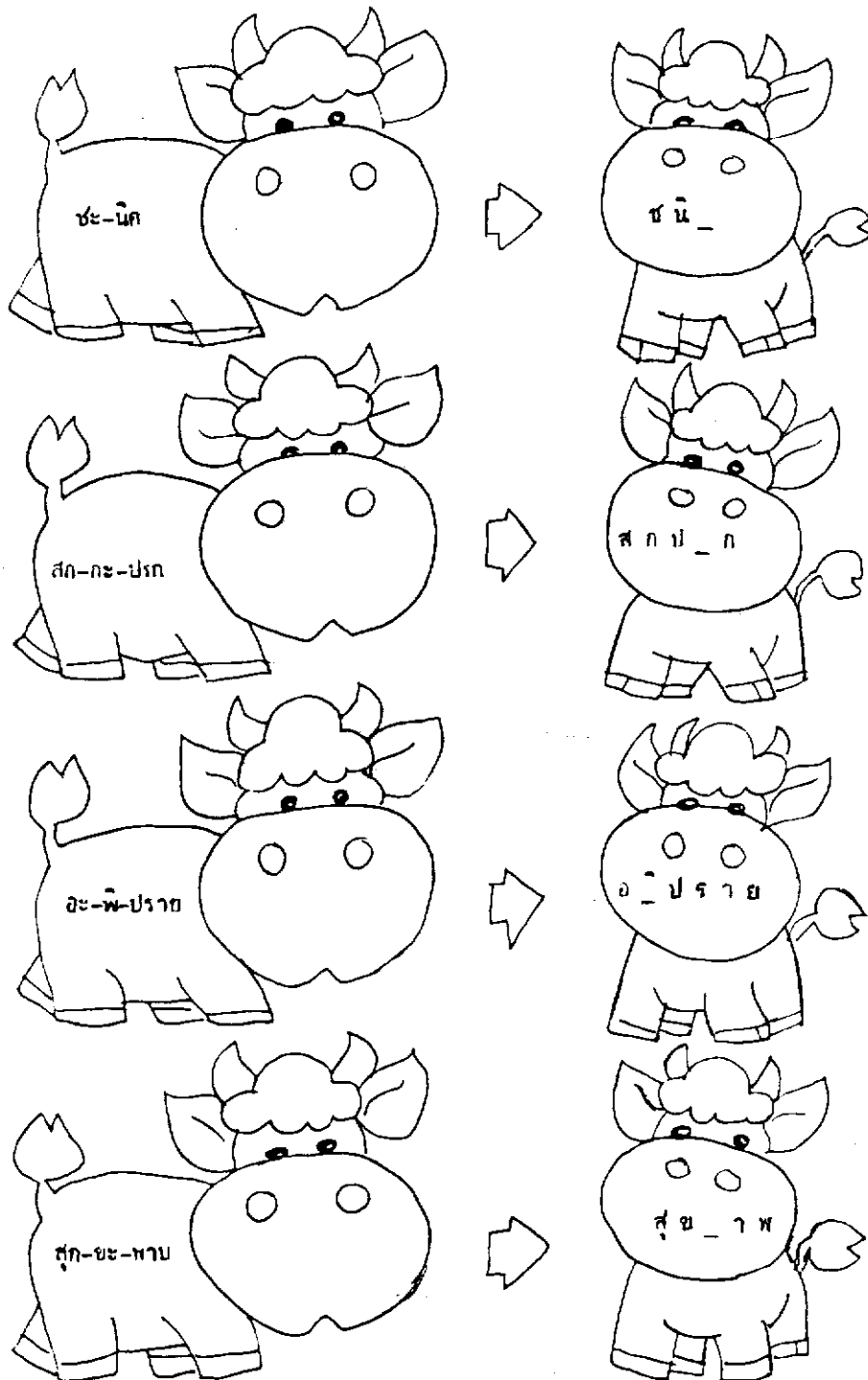
คำ

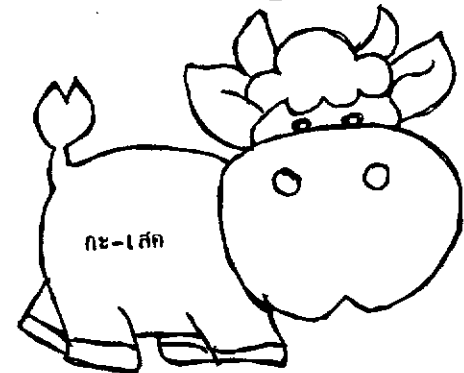
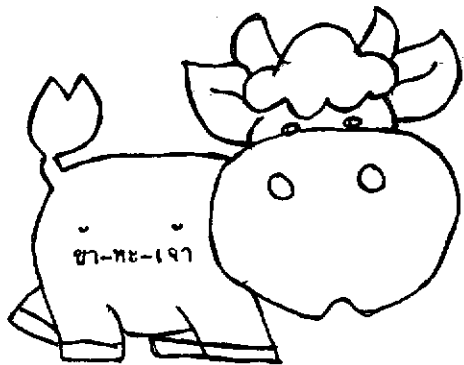
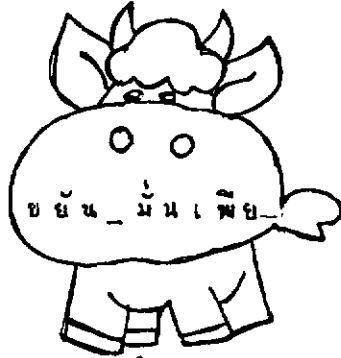
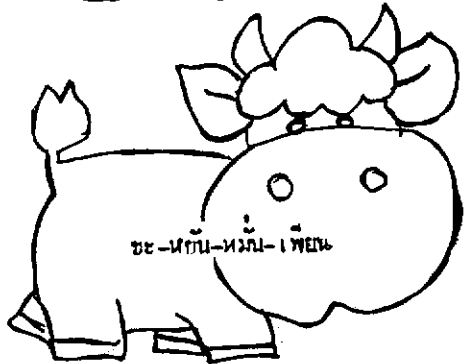
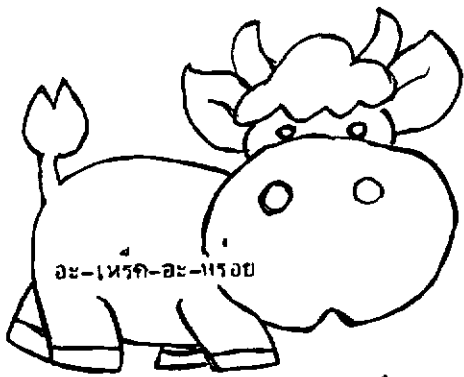

เกมการหาคำ

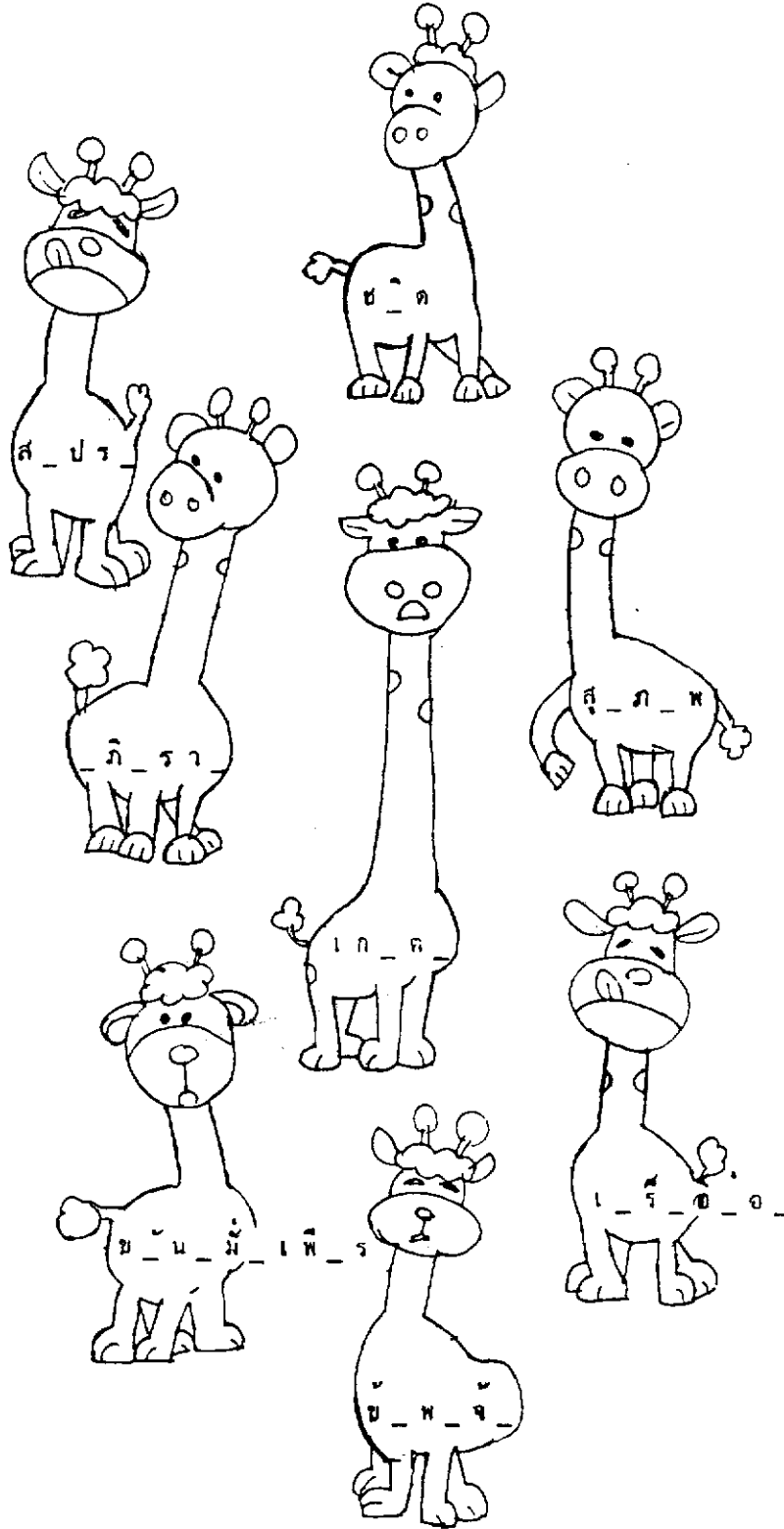

8.3 ให้นักเรียนเติมตัวอักษรในช่องว่างของรูปวัวให้ตรงกับคำอ่านตามซ้ายมือ

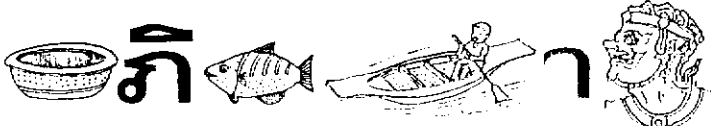

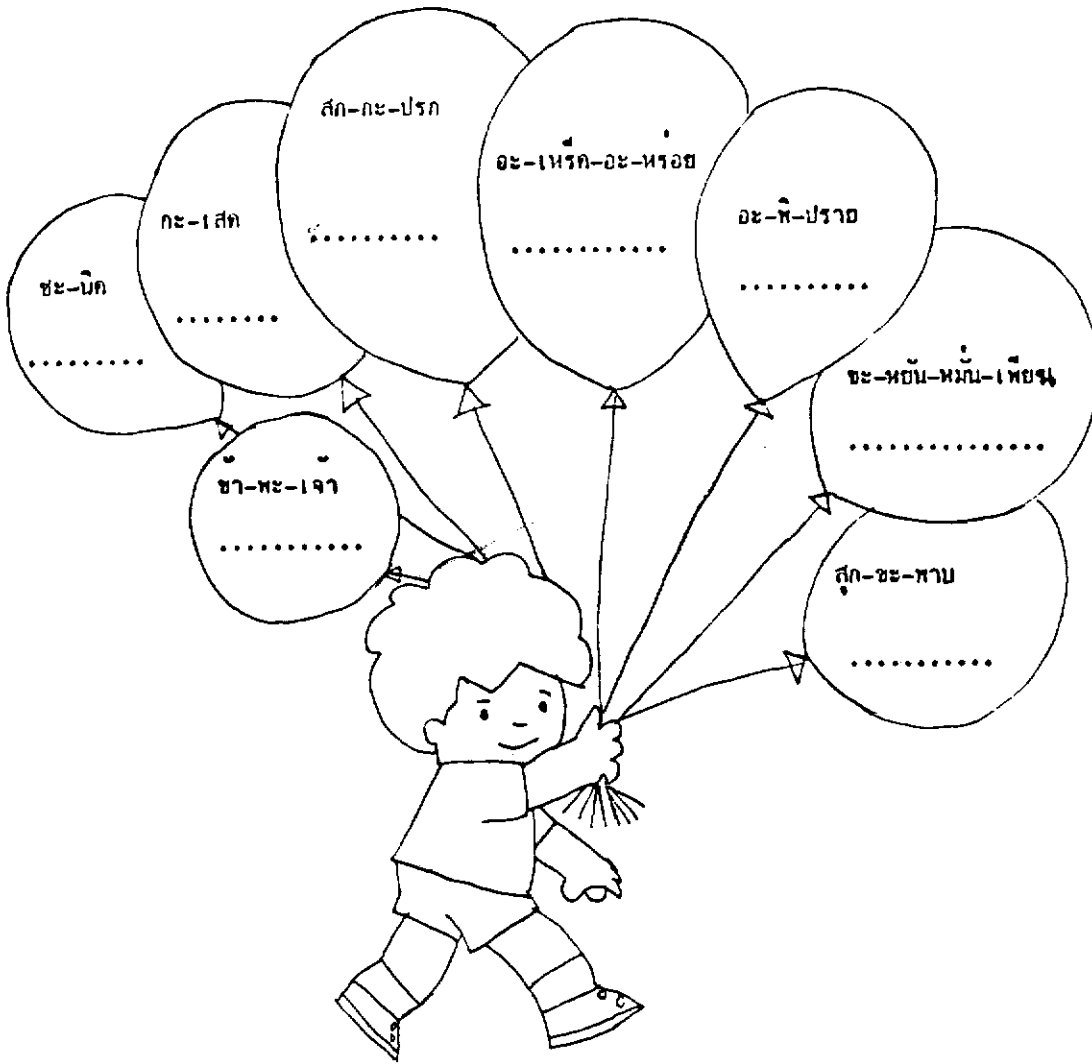
6.4 ให้นักเรียนเติมตัวอักษรลงในช่องว่างให้ถูกต้อง

8.5 ให้นักเรียนเขียนคำแทนภาพที่ศาลลงในช่องว่าง

ส ป ก	-----
ด	-----
ภ ก	-----
ภ ก	-----
ด อ ย	-----
น ม น ย ร	-----
ก ก	-----
ช	-----

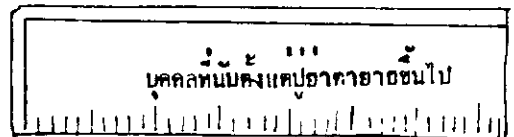
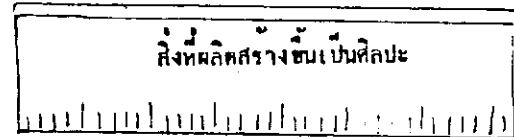
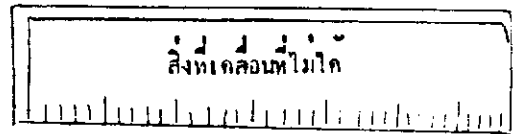
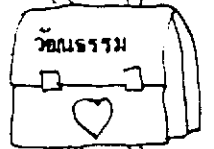
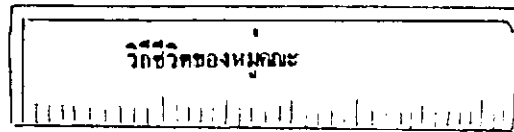
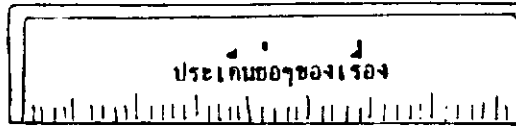
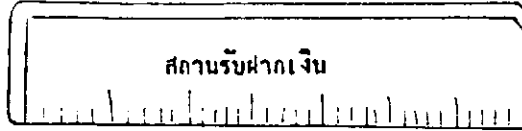
8.6 ให้นักเรียนเขียนสะกดคำจากคำอ่านที่กำหนดให้

9.1 จงขีดเส้นโยงคำในรูปกระเป๋าให้ตรงกับความหมายของคำในรูปไม้บรรทัด

คำ

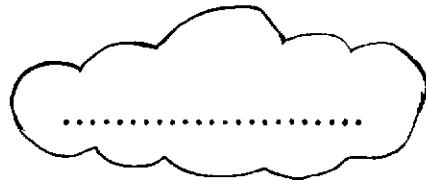
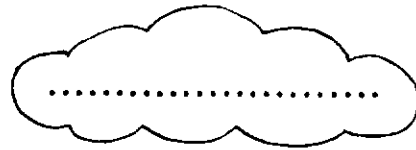
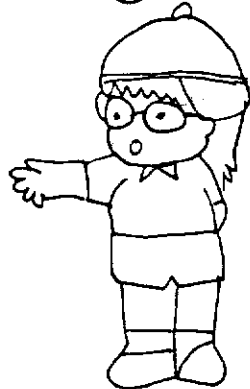
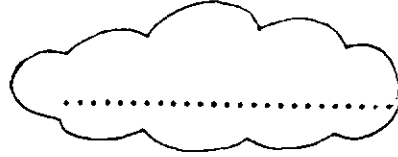
ความหมาย

9.2 จงเติมความหมายของคำลงในช่องว่าง

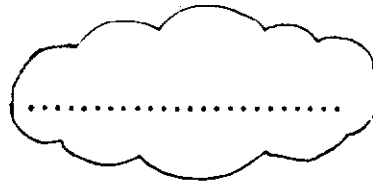
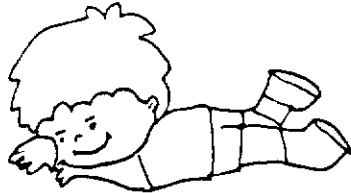
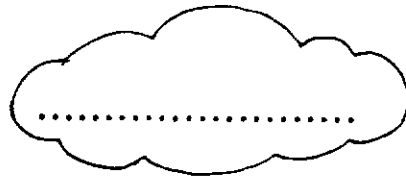
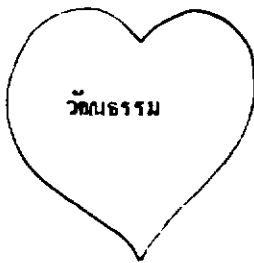
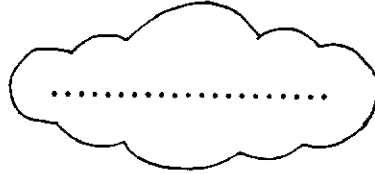
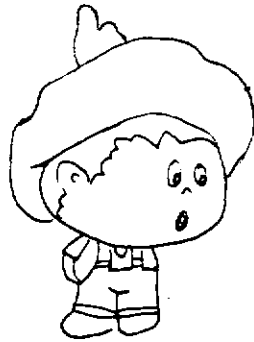
คำ

ความหมาย

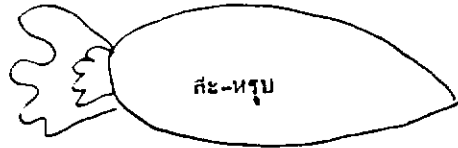
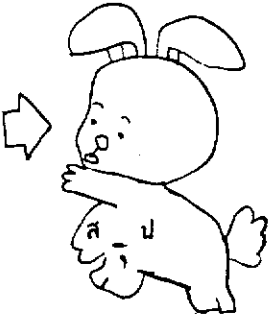
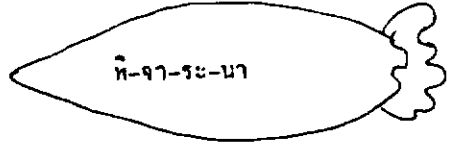
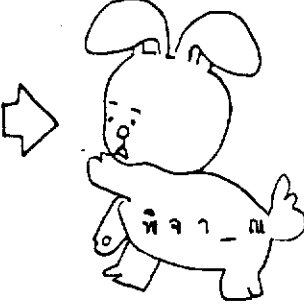
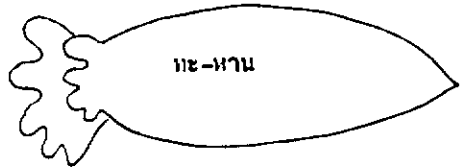
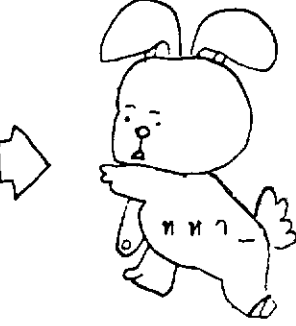
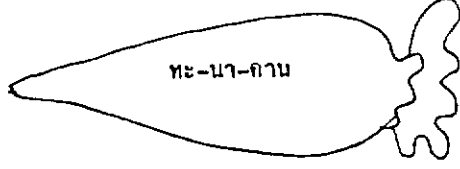
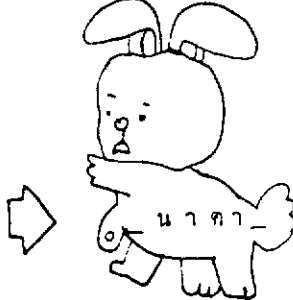

คำ

การบรรยาย

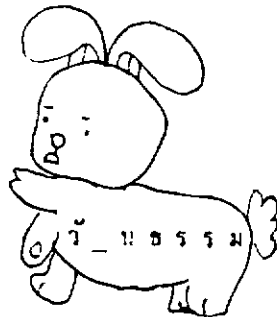
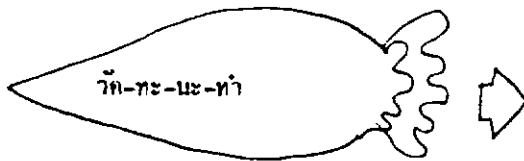
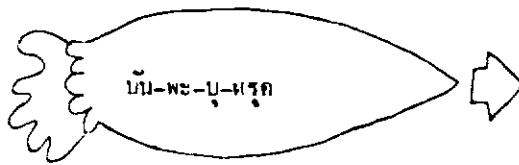
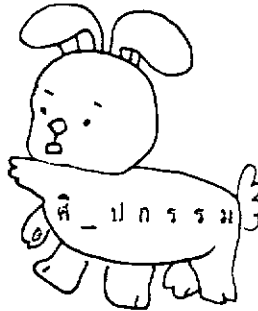
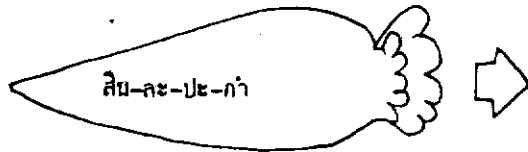
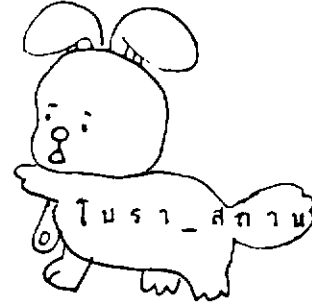
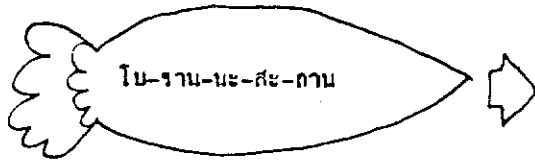

9.3 ให้นักเรียนเติมตัวอักษรในช่องว่างของตัวกระดาษให้ตรงกับคำอ่านในรูปแตรอท

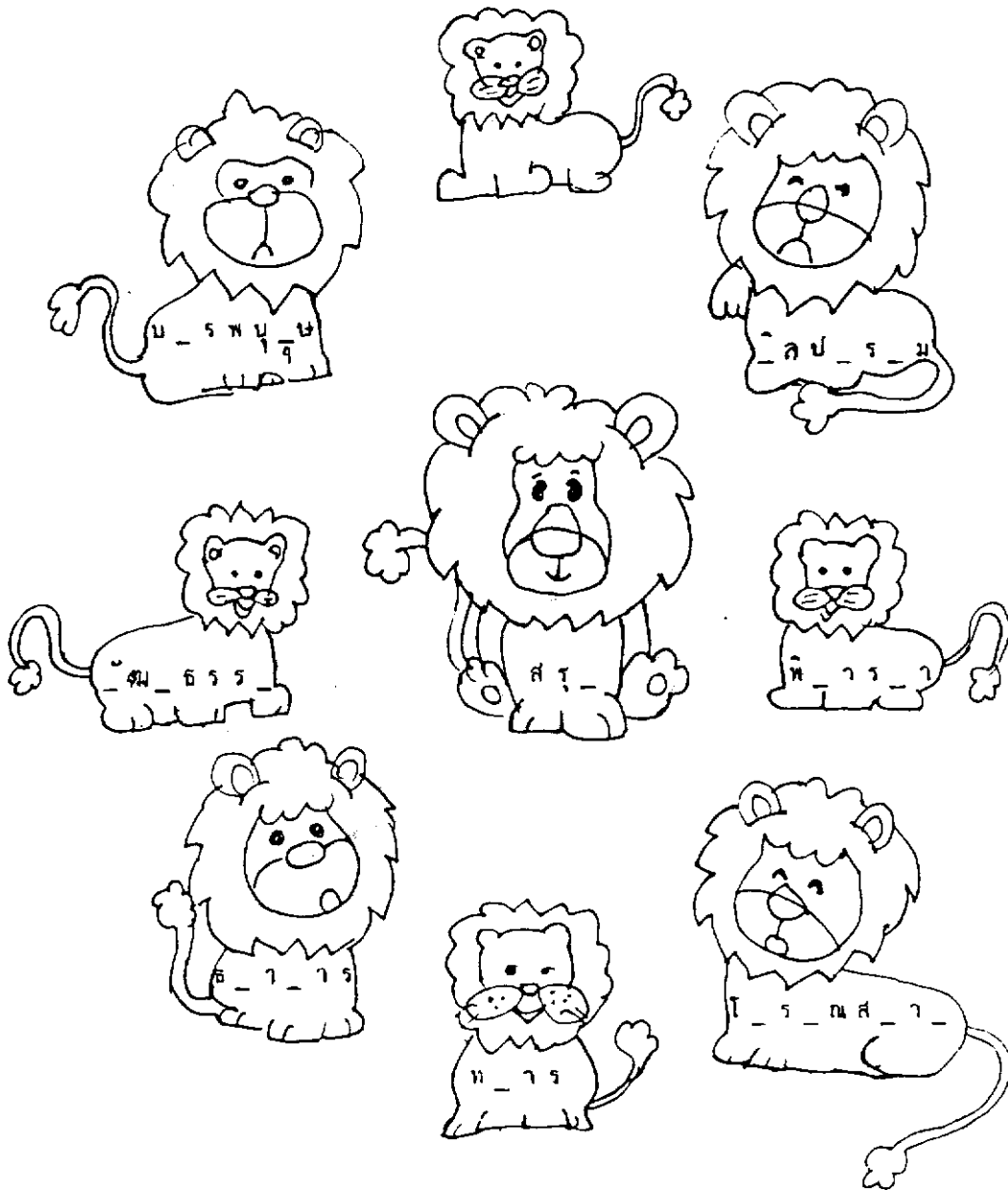
คำอ่าน	เติมตัวอักษรในช่องทอง
สัะ-หรูบ	ล บ
ทึ-จจ-ระ-นา	ทึ จ จ - น
ทชะ-หาน	ท ห ก -
ทชะ-นา-กาน	น ก ก -

ทำอาน

เก็บตัวอักษรให้ถูกต้อง

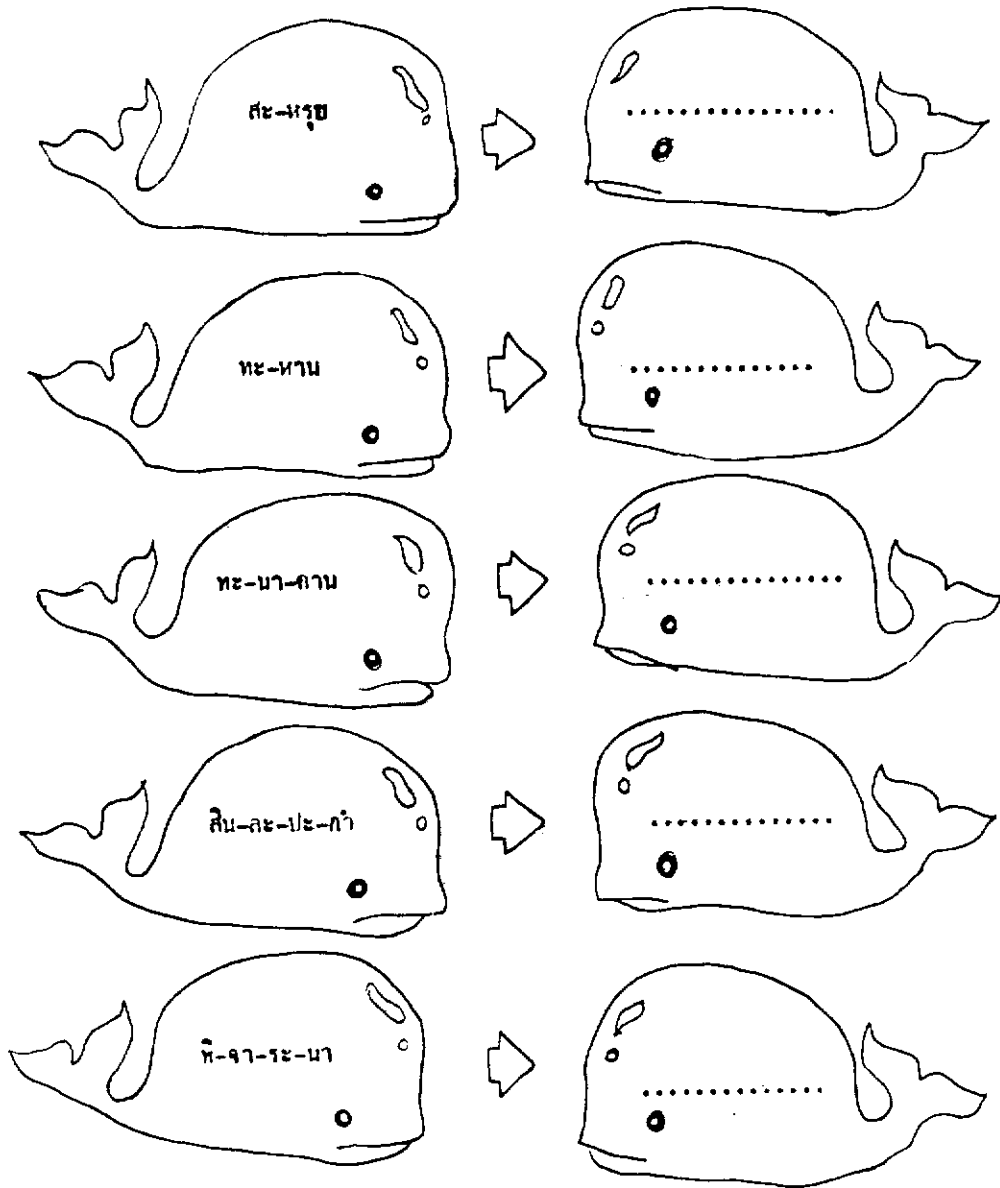
9.4 ให้นักเรียนเติมตัวอักษรลงในช่องว่างให้ถูกต้อง

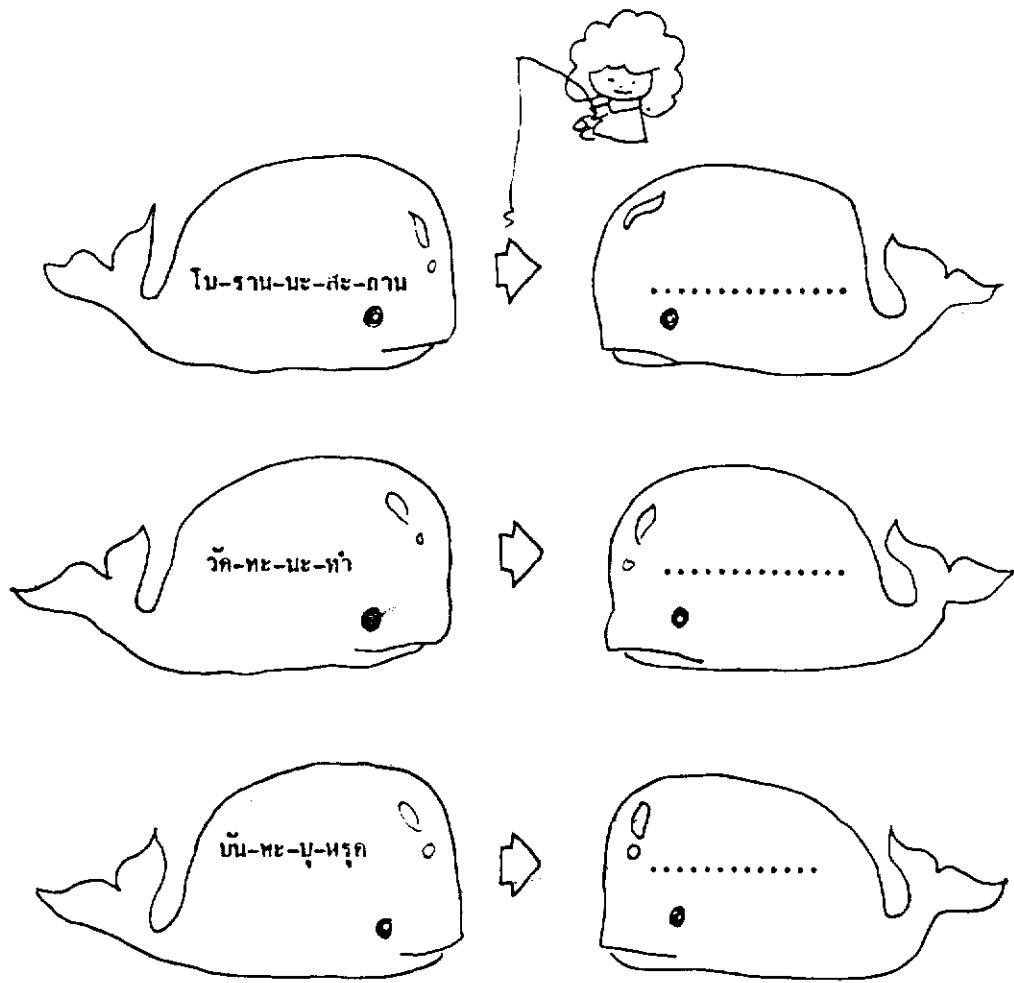

9.5 ให้นักเรียนเขียนคำแทนภาพปริศนาลงในช่องว่าง

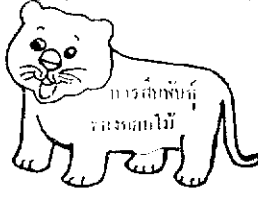

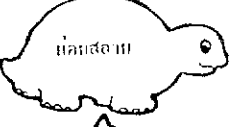

ท า	-----
ส	-----
ข ษา ำ	-----
ำ ำ	-----
ดี ก ร	-----
ฒ ร	-----
โ ำ ส ำ น	-----
ร บ ร	-----

9.6 ให้นักเรียนเขียนสระจากคำอ่านที่กำหนดให้

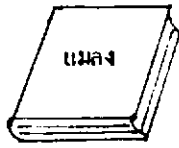
10.1 จงขีดเส้นโยงคำในรูปสัตว์ค้ำานซ้ายมื่อ ให้ตรงกับความหมายของคำในรูปสัตว์ค้ำานขวามื่อ

เขี้ยวตง	บารลือพันธุ อนรรคณไม
ผสรนเกสร	บารลือพันธุ
พุดทวักหมา	ละลาบถนเนลเดททวัก
แมลง	บารลือพันธุ โดยมิใหใรูมคตง
ผสรนพันธุ	ที่ลพันธุไวทนมคตบง
กลลลล	ลลลลลลลล
นงพญา	ลลลลลลลล ลลลลลลลล
ลลลลลลลล	ลลลลลลลล

10.2 จงเติมความหมายของคำลงในช่องว่าง

คำ

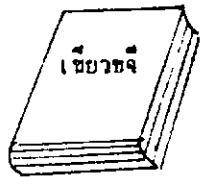
ความหมาย

.....

.....

.....

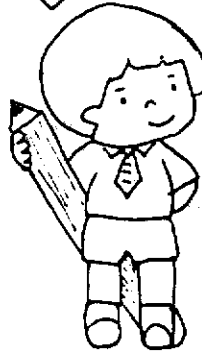
.....

ทำ

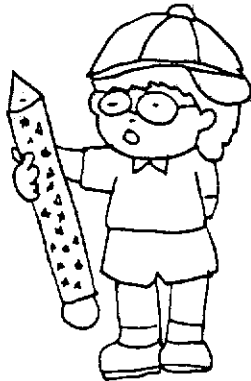
ตรวจคำตอบ

.....

.....

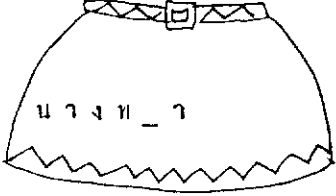
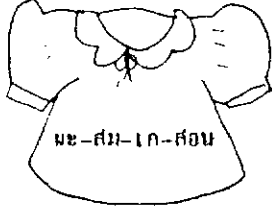

.....

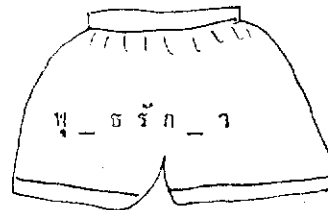
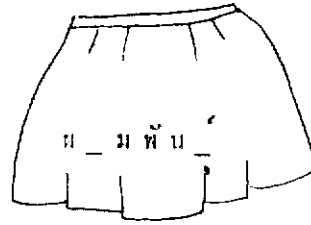
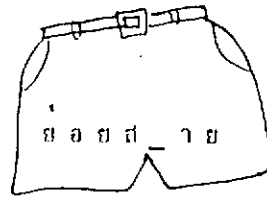
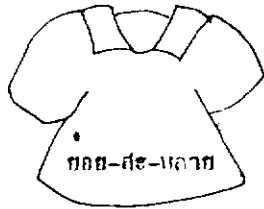
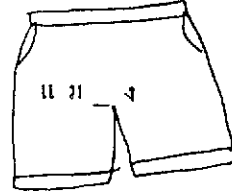
.....

10.3 ให้นักเรียนเติมตัวอักษรในช่องว่างของคำอ่านขวามือ ให้ตรงกับคำอ่านด้านซ้ายมือ

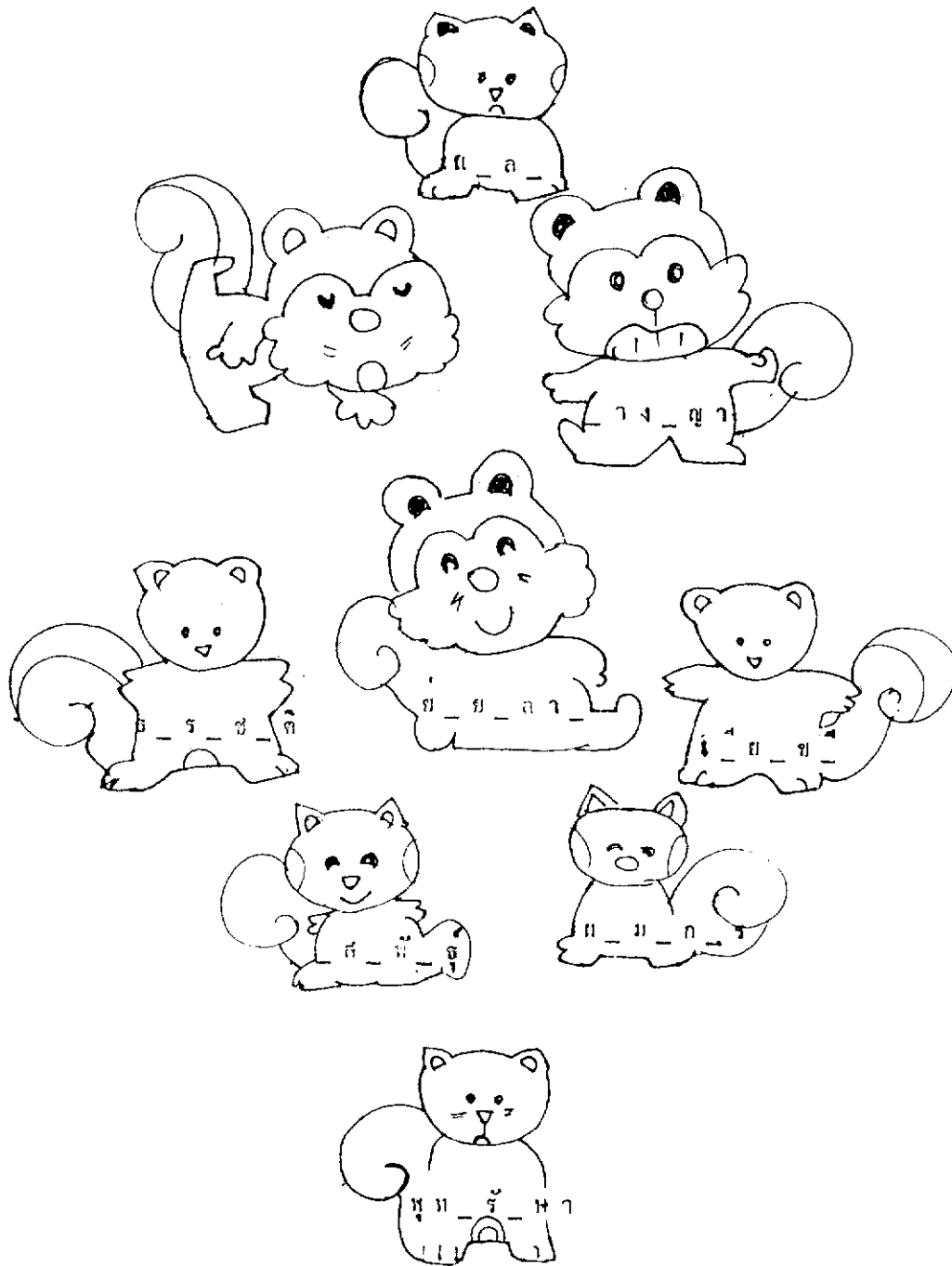
คำอ่าน		เติมตัวอักษรในช่องว่าง
ท่า-มะ-ซาก	➔	ธ ร _ ม ช า _
เขี้ยว-ชะ-จี	➔	เขี้ยว _ จี
นาง-พะ-กา	➔	นาง พ _ า
มะ-ส้ม-เก-สอ	➔	_ ส ม เก ส _

ถ้าอาว

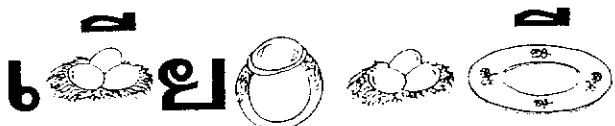

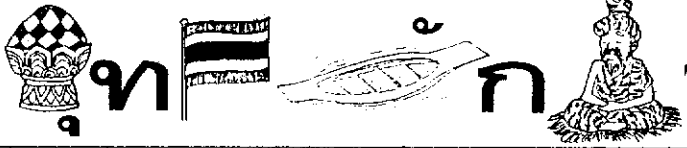

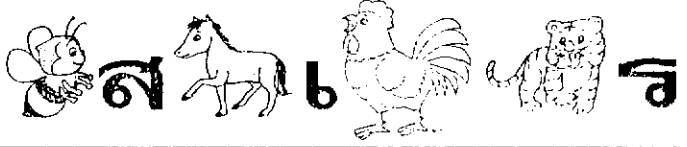

เติมตัวอักษรในช่องว่าง

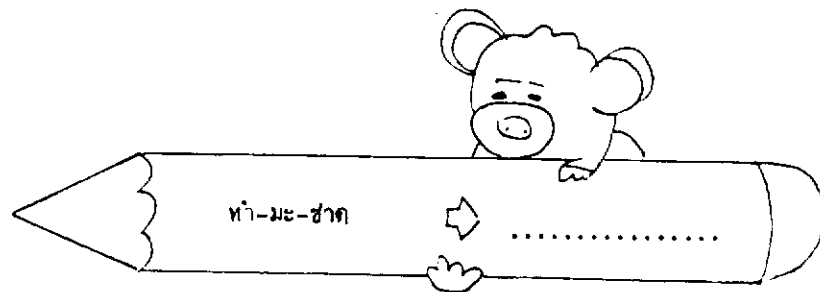
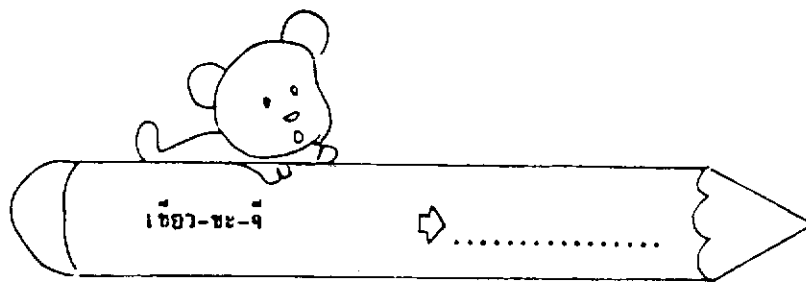
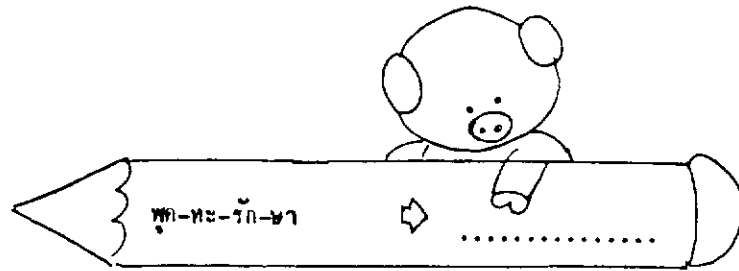
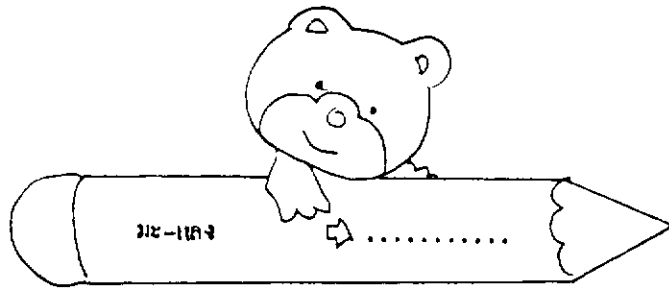
10.4 ให้นักเรียนเติมตัวอักษรลงในช่องว่างให้ถูกต้อง

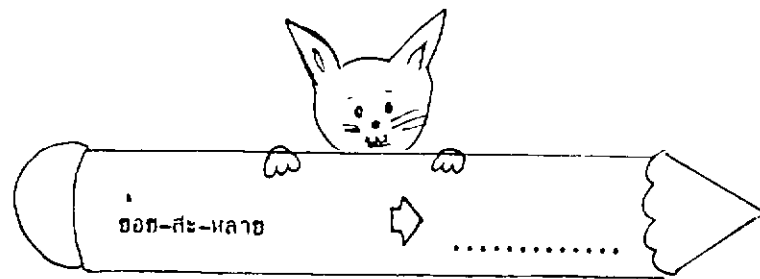
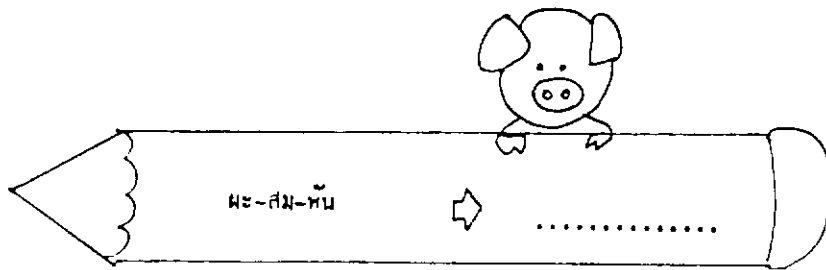
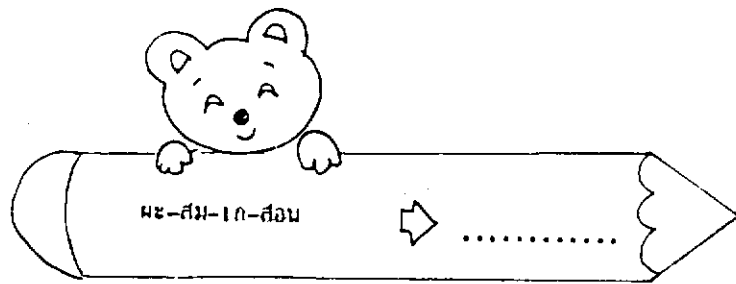
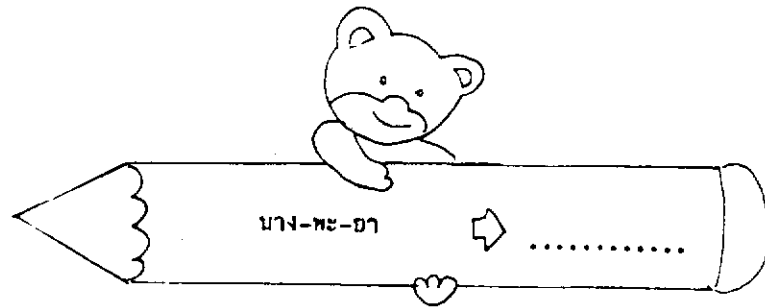

10.5 ให้นักเรียนเขียนคำแทนภาพที่ปรากฏในช่องว่าง

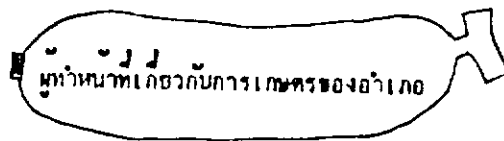
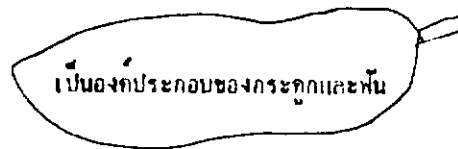
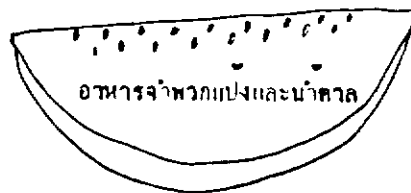
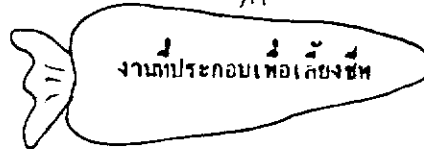
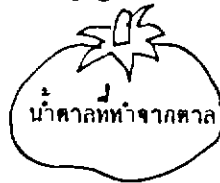
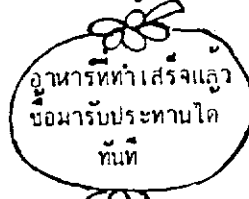
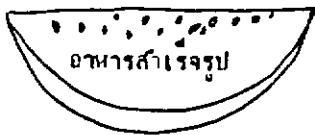
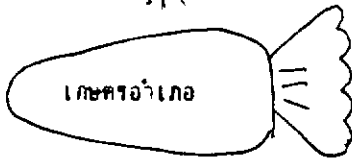
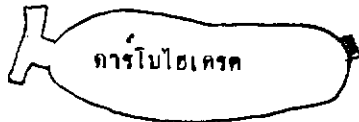
10.6 ให้นักเรียนเขียนสัทภพจากคำอ่านที่กล่าวบนตัวให้

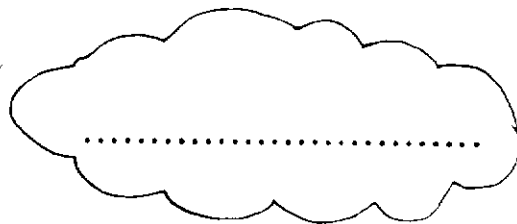
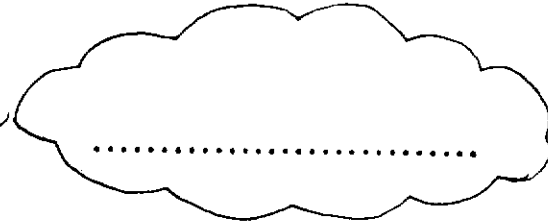
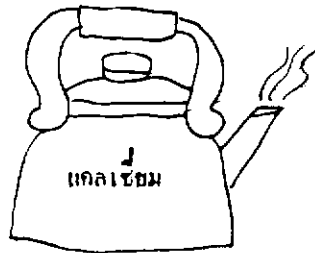
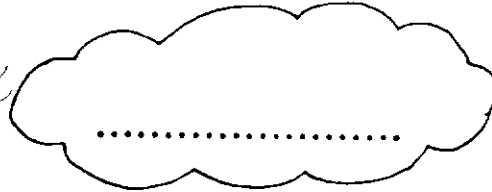
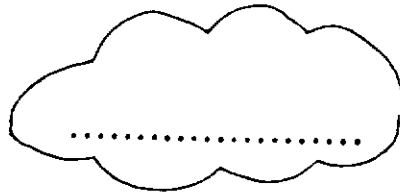
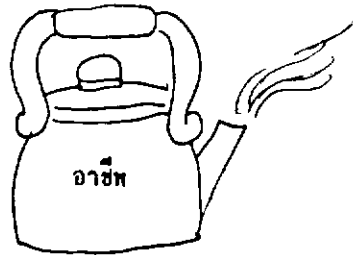

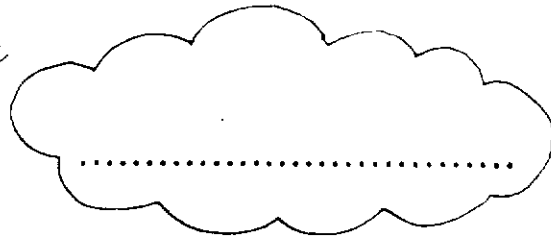
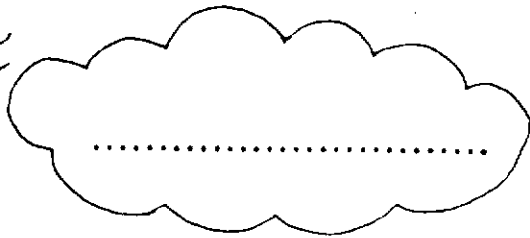
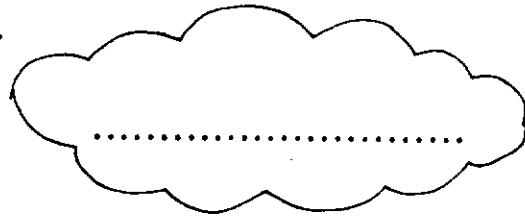
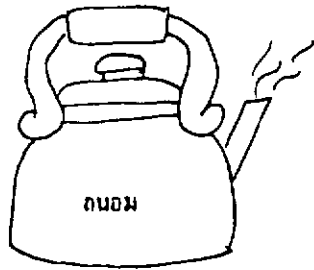
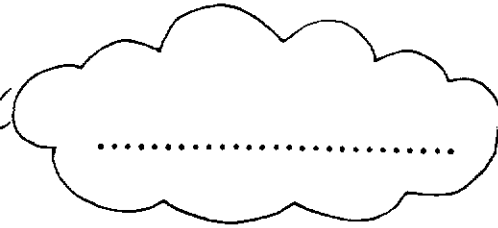
แบบฝึกหัดที่ 11

11.1 จงขีดเส้นโยงคำในรูปผลไม้คานซ้ายมือ ให้ตรงกับความหมายของคำในรูปผลไม้คานขวามือ

11.2 จงเติมความหมายของคำลงในช่องว่าง

11.3 ไท้กักรึเริ่มเติมตัวอักษรลงในช่องว่างตามความหมายให้มีความหมายตรงกับคำอ่านคำเขียนมือ

คำอ่าน

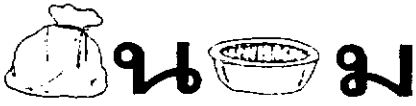
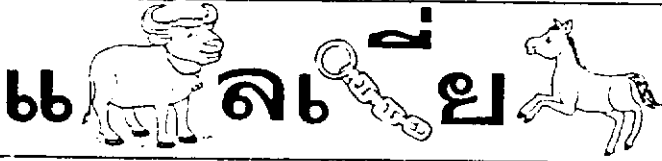

เติมตัวอักษรให้ถูกต้อง

กะ-หนอม	ก _ อ ม
แคน-เชื่อม	แ ก น _ เชื้อ ย ม
อา-ซึบ	อา ซึ บ _
มู-ไล่-เคียน	มู _ ไล่ เคียน
ตา-โบ-ไซ-เครด	ตา _ โบ ไซ เคร _
กะ-เส็ด-อ้า-เพอ	กะ _ เส็ด อ้า เพอ
น้ำ-ตาน-คะ-โหนด	น้ำ ตาน _ คะ โหนด
อา-หาบ-ส้า-เหรี-รูป	อา หา _ ส้า เหรี รูป

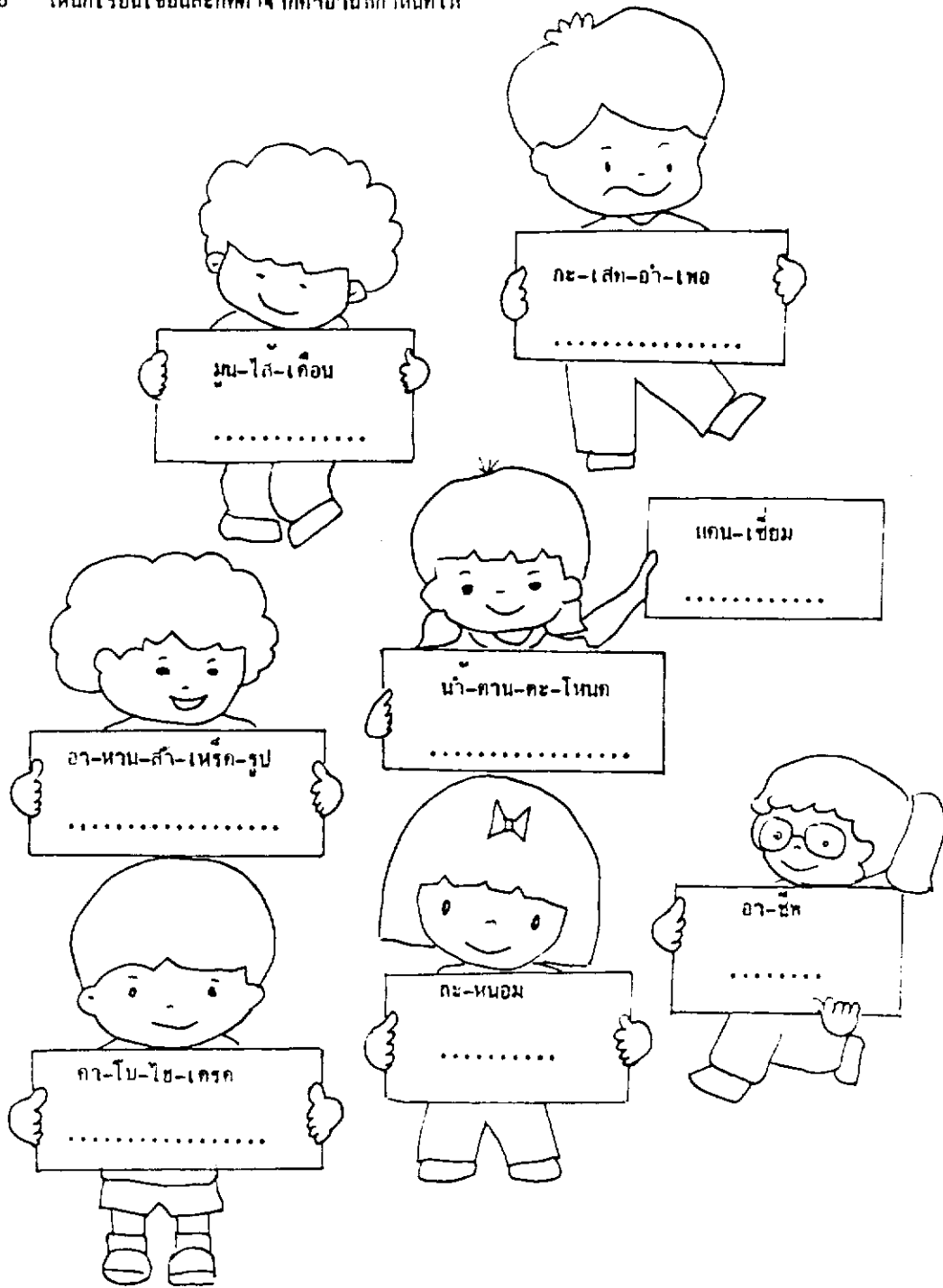
11.4 ให้นักเรียนเติมตัวอักษรลงในช่องว่างให้ถูกต้อง

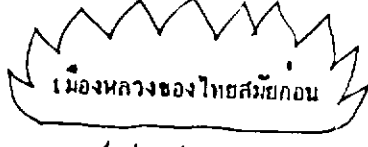

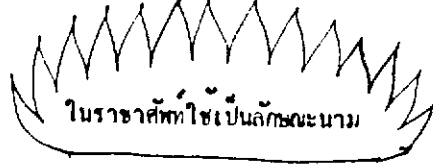

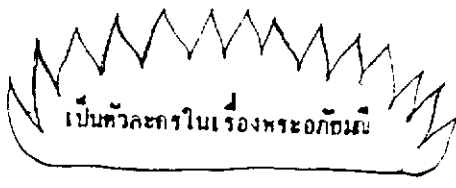

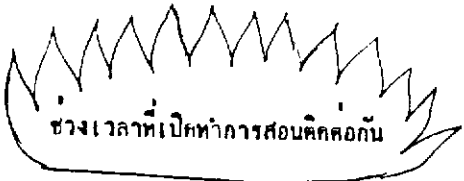
11.5 ให้นักเรียนเขียนคำแทนภาพปริศนาลงในช่องว่าง

11.6 ให้นักเรียนเขียนสะกดคำจากคำอ่านที่กำหนดให้

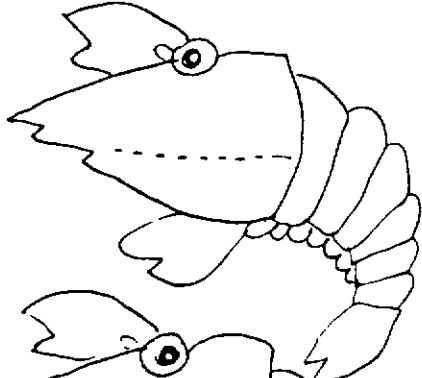
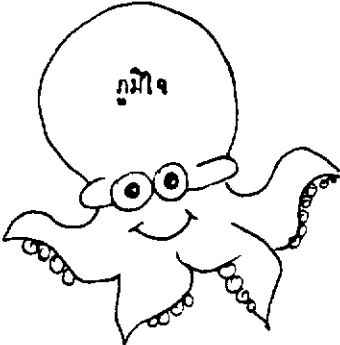
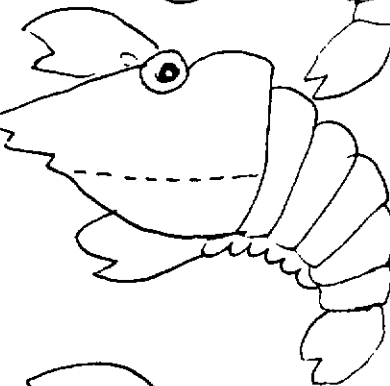
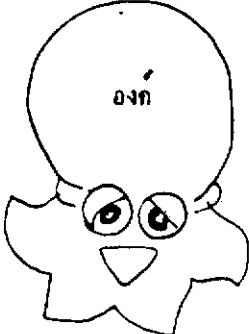
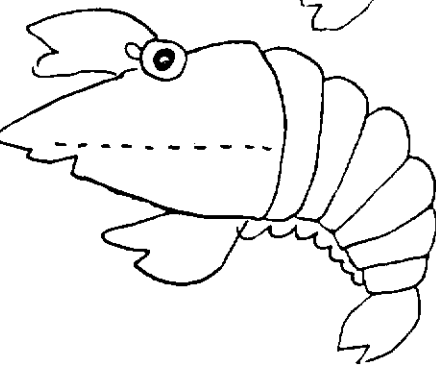

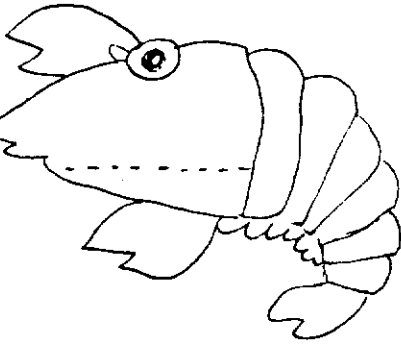

12.1 จงขีดเส้นโยงคำในรูปแกะให้ตรงกับความหมายของคำในกอหญ้า

คำ

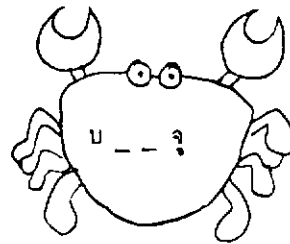
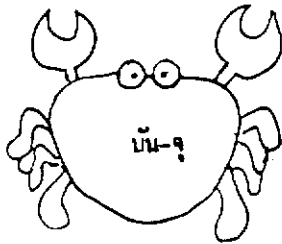
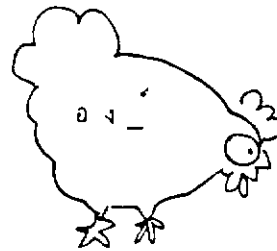
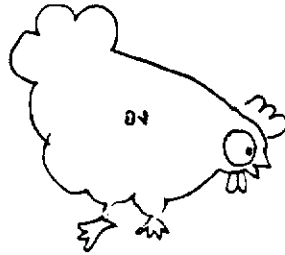
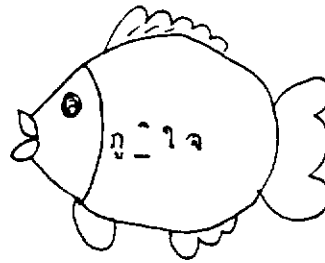
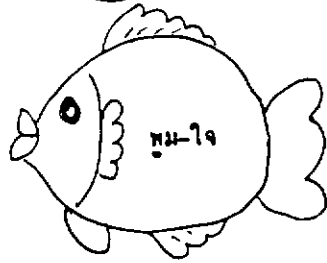
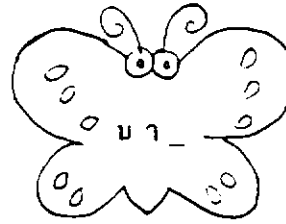
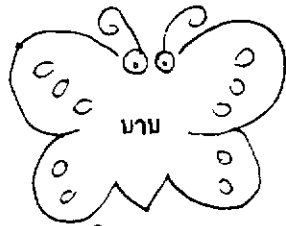
ความหมาย

บาป	➔	
กมฺใจ	➔	
องค	➔	
บรพ	➔	

12.3 ให้นักเรียนเติมตัวอักษรในช่องว่างตามขวามือ ให้ตรงกับคำอ่านตามซ้ายมือ

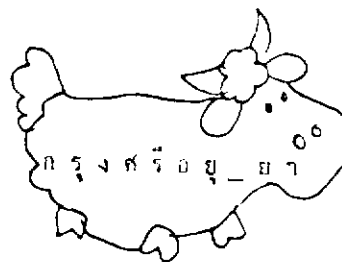
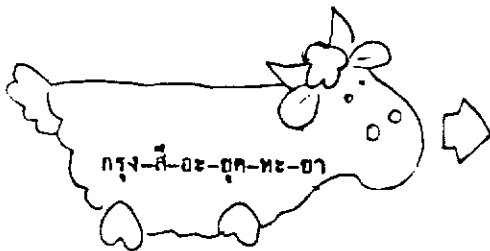
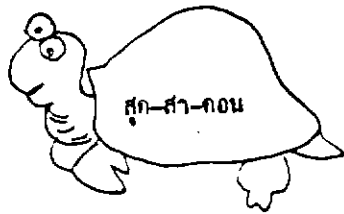
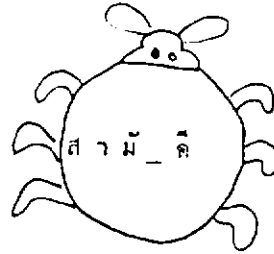
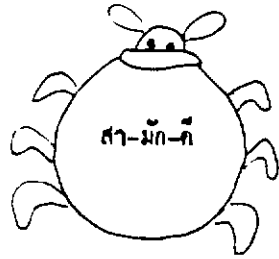
คำอ่าน

เติมตัวอักษรให้ถูกต้อง

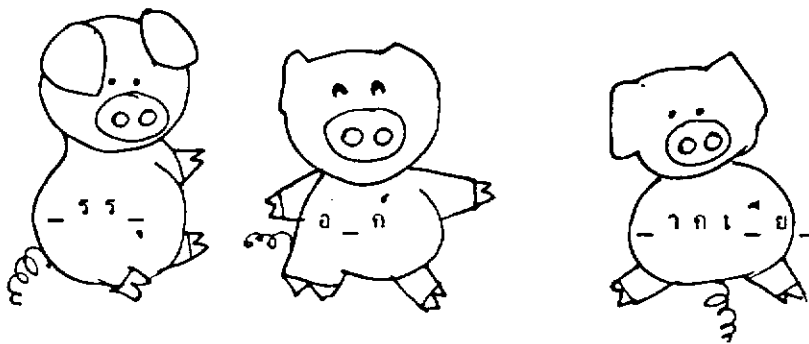
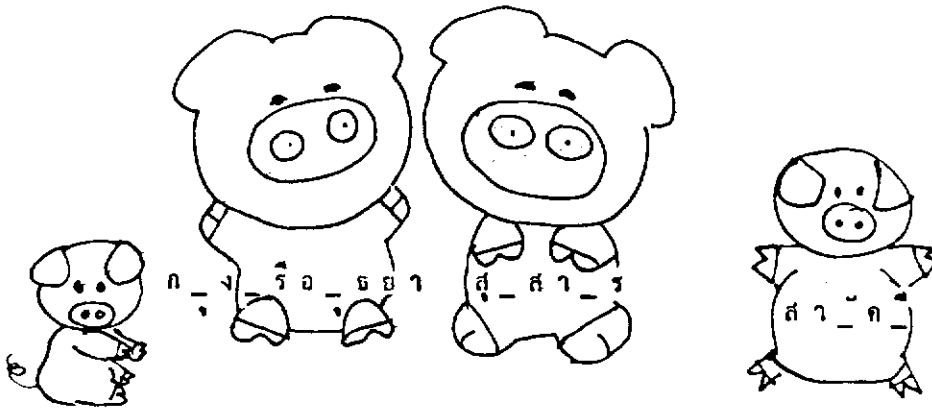
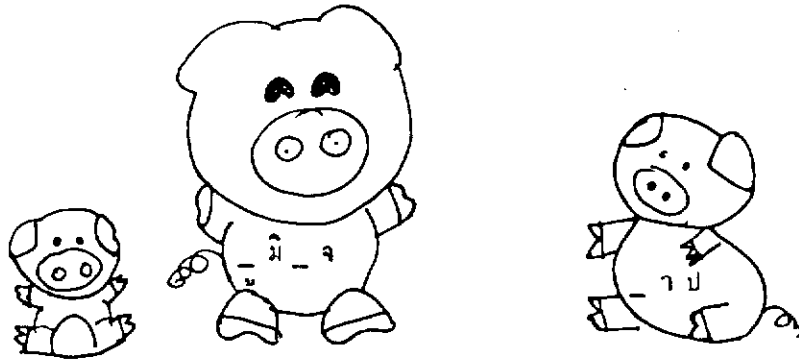

คำอ่าน

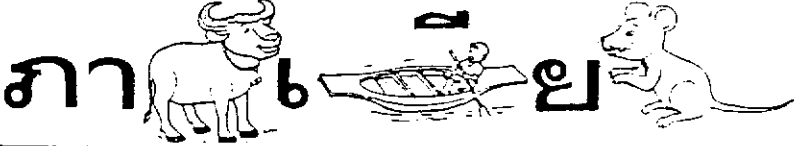

เติมตัวอักษรในตุ๊กตอง

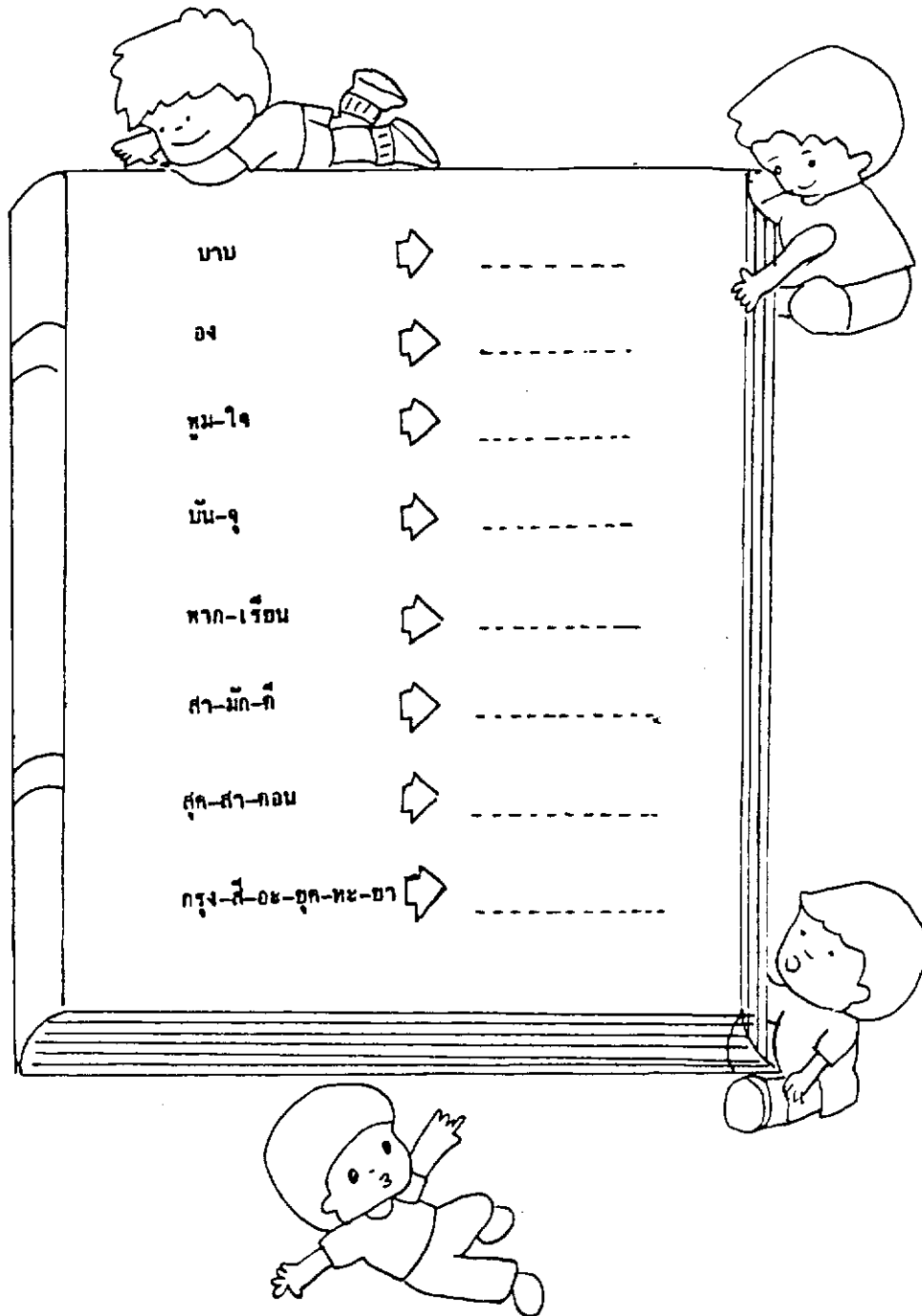
12.4 ให้นักเรียนเติมตัวอักษรลงในช่องว่างให้ถูกต้อง

12.5 ให้นักเรียนเขียนตำแหน่งภาพปริศนาลงในช่องว่าง

12.6 ให้นักเรียนเขียนสะกดคำจากคำอ่านที่กำหนดให้

ประวัติย่อของผู้วิจัย

ชื่อ นางอมรรัตน์ คงสมบูรณ์
 เกิดวันที่ 17 พฤศจิกายน พุทธศักราช 2500
 สถานที่เกิด อำเภอพระพุทธบาท จังหวัดสระบุรี
 สถานที่อยู่ปัจจุบัน บ้านเลขที่ 20/15 หมู่ที่ 13 ต.พระพุทธบาท
 อ.พระพุทธบาท จ.สระบุรี
 สถานที่ทำงานปัจจุบัน โรงเรียนวัดพรหมประสิทธิ์ อ.พระพุทธบาท จ.สระบุรี
 ตำแหน่งหน้าที่การงานปัจจุบัน อาจารย์ 2 ระดับ 5

ประวัติการศึกษา

- พ.ศ. 2525 ศึกษาศาสตรบัณฑิต มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช
 กรุงเทพมหานคร
- พ.ศ. 2536 การศึกษามหาบัณฑิต (เอกการประถมศึกษา)
 มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร
 กรุงเทพมหานคร

การเปรียบเทียบความสามารถและความสนใจในการเขียนสะกดคำภาษาไทย
ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่สอนโดยใช้เกมและแบบฝึก

บทคัดย่อ

ของ

อมรรัตน์ คงสมบูรณ์

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา

ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกการประถมศึกษา

จันวาคม 2536

การศึกษาครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อเปรียบเทียบความสามารถและความสนใจในการเขียนสะกดคำยากภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่สอนโดยใช้เกมและแบบฝึกกลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2536 โรงเรียนวัดพระพุทธรบาท จังหวัดสระบุรี จำนวน 60 คน ซึ่งได้มาจากการสุ่มอย่างง่าย แบ่งเป็นกลุ่มทดลองที่ 1 และกลุ่มทดลองที่ 2 ให้กลุ่มทดลองทั้ง 2 กลุ่ม มีจำนวนนักเรียนชาย 15 คน นักเรียนหญิง 15 คน รวมจำนวนนักเรียนกลุ่มละ 30 คน กลุ่มทดลองที่ 1 สอนโดยใช้เกม กลุ่มทดลองที่ 2 สอนโดยใช้แบบฝึก ผู้วิจัยดำเนินการทดลองสอนเอง ทั้งสองกลุ่ม ใช้เนื้อหาเดียวกัน ระยะเวลาทดลองกลุ่มละ 6 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 2 วัน วันละ 3 คาบ คาบละ 20 นาที โดยใช้แบบแผนการทดลองแบบ Randomized control-group pretest-posttest design

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ เกมฝึกเขียนสะกดคำยาก แบบฝึกเขียนสะกดคำยาก แผนการสอนการเขียนสะกดคำยาก แบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียนสะกดคำยาก และแบบสอบถามวัดความสนใจในการเขียนสะกดคำยาก สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ t-test

ผลการวิจัยพบว่า

1. นักเรียนที่เรียนการเขียนสะกดคำยากภาษาไทยโดยใช้เกมและแบบฝึกมีความสามารถในการเขียนสะกดคำยากภาษาไทยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
2. นักเรียนที่เรียนการเขียนสะกดคำยากภาษาไทยโดยใช้เกมและแบบฝึกมีความสนใจในการเขียนสะกดคำยากภาษาไทยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

1

A COMPARATIVE STUDY ON ABILITY AND INTEREST IN THAI
DIFFICULT SPELLING OF PRATHOM SUKSA III STUDENTS
THROUGH GAMES AND EXERCISES

AN ABSTRACT

BY

AMONRAT KONGSOMBOON

Presented in partial fulfillment of the requirement for the
Master of Education degree in Elementary Education
at Srinakharinvirot University

December 1993

The purpose of this study was to compare the ability and the interests in thai difficult spelling of Parthom Suksa III students through games and exercises.

The sample used in this study was 60 Parthom Suksa III students in the first semester of the 1993 academic year from Wat Praputthabath School, Saraburi Province. This sample was simply randomized and divided into 2 groups: the experimental I group and the experimental II. Each group consisted of 30 students whom they were 15 boys and 15 girls. The experimetal I group was taught through the games and the experimental II group was taught through the exercises. The time of the sample study lasted 6 weeks, Each of which was two days a week, 3 periods a day, and 20 minutes a period. The research design of the experiment was the randommized control-group prettest-posttest design.

The instruments used for data collecting were the difficult spelling games, the difficult spelling exercises, the lesson plans in thai difficult spelling, the ability test in thai difficult spelling and the interest test in thai difficult spelling. The statistic used for data analysing was the t-test.

The findings were as follows:

1. The ability in writing thai difficult spelling of students taught through games and exercises were significantly different at the .01 level.

2. The interests in writing thai difficult spelling of students taught through games and exercises were significantly different at the .01 level.

